VRĂJITOAREA SATANICĂ

ANTON SZANDOR LAVEY

Vrăjitoarea satanică

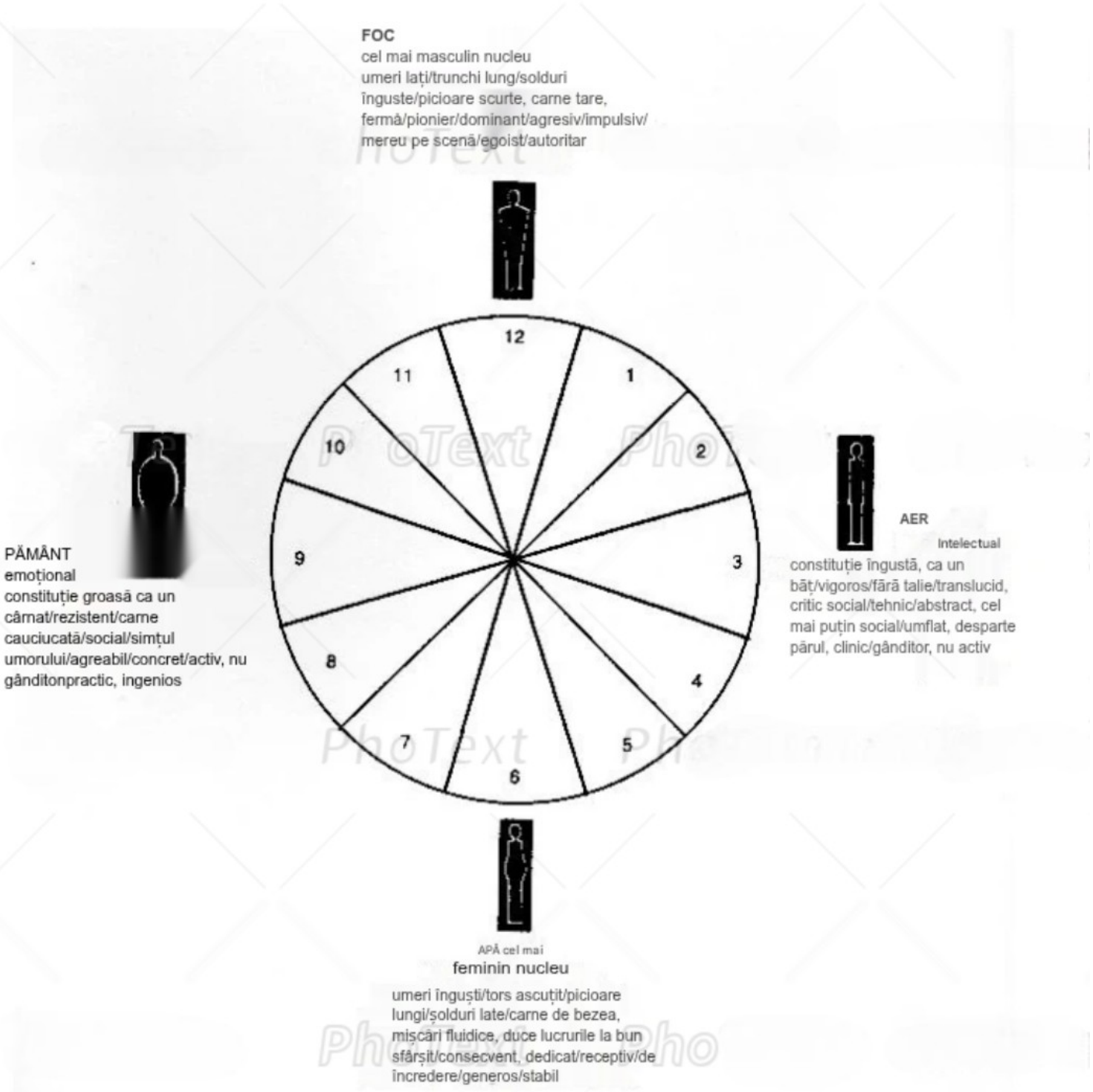

Introducere

Cariera mea de vrăjitoare satanică a început când aveam trei ani. 23 mai 1967 a marcat primul botez satanic legal și public din istorie, la un an după fondarea Bisericii lui Satan. De atunci, am apărut în numeroase emisiuni, apărând acest ritual în fața unor oameni care au fost făcuți să creadă că sataniștii sacrifică bebeluși la altar, mutilează și ucid animale, își transformă fiicele în „reproducători" și prostituate, printre alte acuzații absurde și nefondate. Mă înfurie gândul că aceasta este tot ce este expus publicului în legătură cu satanismul.

A venit momentul ca sataniștii să definească ce este adevăratul satanism, neîntrerupți de jurnaliști gălăgioși și prezentatori de talk-show-uri cu nasuri sparte. Botezul meu a fost într-adevăr inversarea unui botez creștin. În loc să fiu cufundată într-o baie rece de un bărbat ciudat, asexuat, pentru a fi curățată de „păcatul originar", am celebrat omul și natura așa cum sunt ele în realitate. În timp ce stăteam îmbrăcată în roba roșie pe care mi-o făcuse mama în acea dimineață, m-am jucat cu amuleta Baphomet care îmi atârna de gât (această imagine a caprei satanice, realizată manual pentru mine de către pionierul supraviețuitor Kurt Saxon, membru fondator al Bisericii lui Satan). Cu o privire imperioasă, am privit marea de celebranți cu glugi negre. Mi-a luat câțiva ani să-mi dau seama că unii dintre ei ar fi putut fi mai fascinați de femeile goale întinse pe altar decât de mine. Acordurile gotice ale unei orgi Hammond răsunau pe pereții negri și roșii. Mestecând calm o gumă de mestecat Trident cu aromă de fructe, m-am bucurat să fiu punctul central al întregii acestei activități.

Tatăl meu, Marele Preot, și-a ridicat sabia ceremonială în semn de binecuvântare. Am simțit un sentiment profund de căldură și respect. Câți oameni pot spune sincer că au acest sentiment în orice moment al vieții lor? „Eu am ceva ce ei nu au", m-am gândit cu mândrie, în conformitate cu filosofia indulgentă a satanismului. Din acea noapte am înțeles ce înseamnă să fii o Vrăjitoare Satanică, o femeie care își folosește din plin vicleșugurile feminine. De-a lungul vieții mele am răspuns cuvintelor rostite la botezul meu:

Umblătorii cu mulți picioare îți dau puterea, puterea colților și ghearelor roșii, toți demonii care dansează nebunesc te umplu cu cunoștințele pierdute ale celor străvechi. Mică vrăjitoare, magiciană cea mai naturală și adevărată, mânuțele tale mici au puterea de a trage cerurile vii în jos și din cioburi să construiască un monument propriei tale dulci răsfățuri... Și cu aceștia în fața diavolului, vei face ca capetele oamenilor să se clatine și să se învârtă, le vei umple de dorință. Și astfel îți dedicăm viața iubirii, pasiunii, răsfățului și lui Satan și căii întunericului, fane. Trăiește Zeena! Trăiește Satan! În avalanșa de publicitate pe care a atras-o acest ritual, îmi amintesc de un articol ca fiind deosebit de relevant pentru mesajul fundamental al Vrăjitoarei Satanice. În numărul din 16 august 1971 al revistei Newsweek, un eseu senzațional despre satanism, „Evil Anyone?", a prezentat o fotografie a botezului meu cu legenda „Construind o rasă mai bună". Această legendă a oferit o perspectivă asupra unei teme anterior interzise, care abia acum poate fi explorată pe deplin.

Vrăjitoarea Satanică, printre multe altele, este un ghid pentru reproducerea selectivă, un manual pentru eugenie - știința pierdută de a conserva persoanele apte de muncă și minte, controlând în același timp surplusul de populație a celor slabi și incompetenți. În mod ironic, același număr al revistei Newsweek a prezentat-o pe copertă pe feminista Gloria Steinem, exemplificând „Noua Femeie". În această perioadă de confuzie de gen și bravadă care arde sutienele a fost publicată pentru prima dată Vrăjitoarea Satanică (sub titlul Vrăjitoarea Completă). Un manual diabolic care întărea rolurile sexuale tradiționale și atitudinile „cele mai sexy" a fost atacat brutal în acea atmosferă strident militantă și androgină.

În copilărie, îmi amintesc că am simțit acea perioadă ca fiind complet inversată. Bărbații deveneau emasculați, femeile deveneau mai urâte, iar adulții, în general, se transformau într-un singur sex nedeterminat în numele eliberării. Aspirantele vedete Jimi Hendrix se asociau cu viitoarele Janis Joplins. Unisex și Flower Power estompau distincția dintre bărbat și femeie, creând un compozit sintetic care reprezenta ce e mai rău din ambele sexe. Probabil a fost cel mai prost moment și loc din istorie pentru a fi o vrăjitoare satanică în devenire.

Alte grupuri de vrăjitorie, mai puțin îndrăznețe, pășind pe terenul pavat de Biserica lui Satan, au intrat în lumina reflectoarelor și au modelat percepția publică asupra a ceea ce constituie o vrăjitoare. Cei care doreau un fel de picnic de duminică, o vrăjitorie de tip ersatz, s-au înghesuit în grupurile de vrăjitorie albă și Wicca. Pe de altă parte, atelierele de vrăjitorie ale Bisericii lui Satan încurajau femeile să își exploateze propriile resurse native, cele mai puternice și convingătoare, pentru a-și atinge obiectivele personale. Cu noua presiune de a se conforma nonconformismului, o vrăjitoare satanică avea mult de lucru. Ceea ce preda tatăl meu la atelierele sale crea adevărate nonconformiste și fermecătoare care semănau mai mult cu Tina Louise și Kim Novak decât cu Margaret Hamilton (care ar fi fost considerată o mâncare fierbinte în 1969).

„Vrăjitoarea Satanică" a fost concepută pentru femeile care doreau mai mult control asupra vieții lor. O femeie putea să învețe câteva sfaturi despre „Vrăjitoarea Satanică", să le pună în practică și să obțină rezultate imediate. Cartea încuraja femeile să lucreze cu feminitatea lor, mai degrabă decât împotriva ei. Dar a folosi toate calitățile feminine și delicate pe care le avea cineva însemna să riște să fie considerată slabă și o trădătoare a genului său. A manipula fără rezerve o nouă rasă de bărbați intimidați și masochiști trebuia considerat murdar și inferior. Totuși, cele care o făceau erau cele mai puternice, mai hotărâte și mai interesante femei pe care le cunoșteam. Am descoperit la o vârstă foarte fragedă că existau fațete ale comportamentului uman care nu puteau fi modificate de mode și tendințe. Ca mică vrăjitoare, eram singura fată din clasa întâi care purta o rochie. Unul dintre băieți mi-a zărit chiloții, sau chiar lipsa acestora, așa cum s-a întâmplat accidental într-o zi de 1 Mai (sărbătoarea fertilității primăverii, „arcul de mai"), vestea s-a răspândit, iar până la pauză aveam o turmă de băieți alergând după mine în curtea școlii. La întoarcerea la ore, am fost întâmpinată cu priviri urâte de colegii mei, care purtau cele mai la modă costume cu pantaloni și cizme. Mi-am dobândit treptat abilitățile manipulative prin exemplu și osmoză, deoarece standardele vrăjitoarelor satanice erau

omniprezente în casa mea. Am fost întotdeauna mândră de mama mea în seara porților deschise a școlii. Își etala deschis atributele de vrăjitoare și puteam simți invidia prietenelor mele când se întorceau capetele când intra în clasă. Dacă, în acel an, profesorul meu era bărbat, eram tratată cu cel mai mare respect. Dacă însă profesoara mea era femeie și soțul ei se întâmpla să fie prezent, eram brusc pedepsită pentru lucruri pe care nu le făceam. Am început să înțeleg puterea sexului ca instrument. Aveam unsprezece ani când am citit Vrăjitoarea satanică pentru prima dată. Magazinele second-hand ale Armatei Salvării, Inima Purpurie și Goodwill erau singurele locuri unde se putea găsi o rochie sau o fustă frumoasă, strâmtă și care să-mi flateze silueta, așa că acolo îmi făceam cumpărăturile de haine. Petreceam ore nesfârșite uitându-mă la filme vechi sau încuiată în camera mea, îngropată în reviste din anii '30, '40 și '50 împrumutate de la tatăl meu. Eram nerăbdătoare să testez unele dintre teoriile despre care acum știam mai multe. M-am dezvoltat devreme și eram deja bustoasă pentru vârsta mea, așa că era ușor să exersez unul dintre „secretele expunerii indecente” pur și simplu trecând cu vederea nasturele care se deschidea periodic dacă bluza îmi era prea strâmtă. Fratele celui mai bun prieten al meu și prietenii lui erau condiționați, ca niște câini ai lui Pavlov, să aibă toate privirile ațintite asupra pieptului meu ori de câte ori intram în cameră. Prietenul meu mă tachina tot timpul și eu, bineînțeles, pledam nevinovat.

M-am gândit mai mult la „alegerea unei imagini”. Am fost influențată, în mod firesc, de modele cunoscute precum Mae West, Marilyn Monroe și Lauren Bacall, dar cea a cărei imagine nu mi-o puteam scoate din minte a fost regina fetișului din anii '40, Betty Page. Aveam patru ani când am văzut-o prima dată într-una dintre revistele pentru bărbați ale tatălui meu, stând singură, în ținuta completă de dominatoare. Avea o față drăguță și poznașă, care nu părea deloc potrivită cu costumul ei, dar, cum se spune, „primele impresii sunt cele de durată”.

Tatăl meu m-a învățat cum să lovesc un bici la nouă ani, așa că, la unsprezece ani, deja atrăgeam băieți cărora trebuia să li se spună ce să facă (o temă recurentă de-a lungul vieții mele). Părând mult mai în vârstă decât eram și ieșind cu băieți și mai în vârstă, nu ar trebui să fie o surpriză că am rămas însărcinată la treisprezece ani și l-am născut pe fiul meu, Stanton, la paisprezece ani. Priveam stilul de viață al altor adolescenți cu dezamăgire; prin urmare, odată cu responsabilitatea de a-mi crește fiul a venit și o libertate de care colegii mei nu aveau acces. Acum eram femeie.

Rudele îndepărtate m-au avertizat că, dacă îmi păstrez copilul, viața va fi grea. Nimeni nu ar vrea să se întâlnească cu mine de teamă să nu fie constrâns să fie tată vitreg. Dar, în calitate de „fiică a diavolului”, o adolescentă cu dovezi vii ale cunoașterii sale carnale, am folosit cu succes formulele din Vrăjitoarea satanică. M-am făcut suficient de versatilă pentru a atrage oameni diferiți, în scopuri diferite. De la avocați căsătoriți și polițiști cu douăzeci de ani mai în vârstă decât mine, până la delincvenți juvenili și motociclești care se ofereau voluntari să omoare pe oricine mă deranja.

În anii '70, când eram la mijlocul adolescenței, mi-am dat seama pe deplin de rezultatele distructive ale „mișcării feministe”. Ruinele se manifestau în orice, de la stilurile vestimentare

care încurajau asexualitatea sau bisexualitatea, exemplificate de artiști precum David Bowie și Cher. Aproape că vomitam de fiecare dată când eram ascultată serenade cu portretizări oribile ale vrăjitoriei moderne, precum „Evil Women” de la ELO, „Witchy Woman” de la Eagles sau „(Gotta) Black Magic Women” de la Santana. Până când totul s-a deteriorat la cel mai mic numitor comun, Vrăjitoarea Satanică a fost scoasă din librării, fără a mai fi retipărită niciodată, până acum. Ca consultant satanic, a trebuit să reeduc mulți nou-veniți cu privire la adevăratul sens al vrăjitoriei, un sens opus sindromului omniprezent wiccan al „vrăjitoarei bune”. Am ajuns chiar să nu-mi placă cuvântul „vrăjitoare” după ani de zile în care a trebuit să tolerez utilizarea sa greșită de către atât de mulți ipocriți indecși, blocați între etosul creștin temător de Dumnezeu și satanofobia lor.

Femeile, ca în fiecare moment critic din istoria noastră, se află în fruntea furtunii culturale care se dezlănțuie acum. Femeia care înțelege pe deplin stăpânirea asupra lumii, inerentă învățăturilor satanice ale acestei cărți, va inaugura un feminism adevărat: eliberarea demonicului din fiecare femeie.

Zeena LaVey
Solstițiul de iarnă '88

Prolog

După ce vor citi câteva pagini din această carte, mulți o vor considera un tratat despre atragerea bărbaților. Acest lucru este destul de înțeles, având în vedere că se pune un accent considerabil pe manipularea banală și ocultă a bărbaților. Dar există un motiv întemeiat pentru aceasta. Indiferent dacă o vrăjitoare are nevoie sau nu de alt bărbat decât de cel pe care l-a ales în prezent, este relativ neimportant. Ceea ce este important, însă, constă în faptul că, dacă o femeie își dorește ceva în viață, îl poate obține mai ușor prin intermediul unui bărbat decât prin intermediul altei femei, în ciuda afirmațiilor eliberaționiste ale femeilor. Femeia cu adevărat „eliberată" este vrăjitoarea completă, care știe atât cum să folosească, cât și cum să se bucure de bărbați. Orice femeie amară și nemulțumită se poate ralia împotriva bărbaților, consumându-și energia creativă și manipulatoare în acest proces. Va descoperi că energiile pe care le cheltuiește în cauza ei quijotească ar fi folosite într-un mod mai satisfăcător, profitând de feminitatea ei manipulând bărbații pe care îi disprețuiește, în timp ce se bucură de cei pe care îi găsește stimulanți. Este destul de greu să pierzi folosind astfel de tactici. Dacă se mândrește cu adevărat cu faptul că este femeie, va profita din plin de statutul său. Și avantajele sunt cu siguranță acolo, dacă este suficient de îndrăzneață să le folosească!

Un bărbat valoros poate fi cel mai mare aliat al tău, și chiar și unul pompos poate fi uneori cea mai productivă pradă a ta. Chiar și un bărbat care este practic lipsit de orice atribute în afară de pofta sa evidentă pentru tine însuți. Unul dintre cei mai mari mentori ai mei a fost regretatul Sir Basil Zaharoff, Cavaler al Legiunii de Onoare, Cavaler al Imperiului Britanic, procuror de femei frumoase, comerciant de arme, satanist și originalul Daddy Warbucks. Poate că Sir Basil a înțeles cel mai bine formula pe care vreau să o imprim vrăjitoarelor mele. De la bărbat la bărbat, sfatul său a fost brutal de simplu: „Femeile sunt cei mai buni aliați. Ele pot face un bărbat să facă ceea ce tu singur nu-l poți convinge niciodată că este cea mai bună politică."

Pentru fiecare bărbat se ascunde un model ideal pentru o femeie. Majoritatea bărbaților nici măcar nu știu că ea există. Ea trebuie servită, însă, și pentru a satisface nevoia unui bărbat de a-și satisface femeia din el, el va vedea o femeie care umblă pe pământ și, nerecunoscând acea femeie ca fiind omologul celei din interior, va fi obligat să se apropie de ea. Dacă știi cum să imiti femeia pe care un bărbat o poartă în el, s-ar putea să obții orice ți-ai dori ca un alt om să ți-o ofere.

TESTUL CELOR TREISPREZECE FACTORI

Înainte de a citi această carte, susține acest test. Acesta îți va spune dacă ai capacitatea de a practica arta vrăjitoriei. Gradul tău actual de competență pentru o carieră în practicarea jocului Diavolului poate fi definit prin răspunsul la treisprezece dintre următoarele întrebări. Doar treisprezece din douăzeci dintre aceste întrebări au o semnificație validă. Celelalte șapte nu au

nicio legătură cu abilitățile tale. Alege cu atenție întrebările la care vei răspunde, deoarece doar treisprezece contează pentru posibilele răspunsuri. Când ai terminat de răspuns la cele treisprezece întrebări pe care le-ai ales, uită-te pentru răspunsuri, care trebuie ținute cu susul în jos și citite într-o oglindă.

1. Te-au numit vreodată alții vrăjitoare?
2. Ai un strămoș sau o rudă care a fost sau este vrăjitoare?
3. Îți este mai bine astăzi decât erai acum un an?
4. Simți că ai forțe supranaturale care lucrează împotriva ta?
5. Negrul este culoarea ta preferată?
6. Îți caută ceilalți compania fără să încerci?
7. Ai vreodată accese de gelozie?
8. Ai experimentat ceea ce ai considera extrasenzorial?
9. Ești strict în atenția ta la igiena feminină?
10. Îi consideri pe ceilalți de acord cu ceea ce vrei de la ei?
11. Te-ai născut sub oricare dintre aceste semne: Leu, Scorpion, Pești?
12. Ai fost vreodată considerat „zgârcit”?
13. Ai experimentat ceva de natură mistică în timp ce consumai droguri?
14. Ești interesat de filme și emisiuni TV cu tematică ocultă?
15. Porți des lenjerie intimă de culoare neagră sau de un caracter ostentativ?
16. Ești priceput în abilități obișnuite?
17. Te consideri intelectual?
18. Există ceva de care te-ai teme ca o consecință a practicării vrăjitoriei aplicate?
19. Observi că bărbații te atacă adesea?
20. Porți vreun fel de amuletă sau talisman cu semnificație ocultă?

Dacă ai un scor de la 7 la 9 răspunsuri corecte, există speranță pentru tine ca vrăjitoare competentă. Dacă ai un scor de la 10 la 12, ești pe drumul cel bun către vrăjitorie, iar dacă ai răspuns corect la toate cele 13 răspunsuri posibile, ești cu adevărat înzestrat.

Răspuns: 1. Da; 2. Invalid; 3. Da; 4. Da; 5. Invalid; 6. Da; 7. Da; 8. Da; 9. Da; 10. Da; 11. Invalid; 12. Da; 13. Invalid; 14. Da; 15. Da; 16. Da; 17. Invalid; 18. Da; 19. Invalid; 20. Invalid.

1. Ești o vrăjitoare?

" *Fii primul din cartierul tău care îți uimește prietenii* ."
Catalogul companiei Johnson Smith, 1929

Trăim în singura perioadă din istorie în care este considerat la modă să fii vrăjitoare. Având în vedere această acceptare publică completă, se dezvoltă o tendință de înțeles spre moda modernă. Eticheta odinioară stigmatizantă de „vrăjitoare” a devenit un titlu de intrigă pozitivă și a atins un statut nemaiauzit până acum.
Însă aceasta marchează o tranziție considerabilă în imaginea vrăjitoarei. Avertismentele biblice împotriva vrăjitoarelor erau de așa natură încât însemnau tortură și moarte pentru oricine era acuzat de erezia vrăjitoriei. Evul Mediu a fost cea mai grea perioadă din istorie pentru ca o persoană să fie acuzată de vrăjitorie. Cu toate acestea, singura asemănare cu vrăjitoarea de astăzi este aspectul atrăgător pe care îl aveau unele dintre femeile condamnate la procesele vrăjitoarelor. Din acuzațiile aduse multor fete nevinovate, este destul de evident că singura lor crimă era că erau atrăgătoare din punct de vedere sexual.
Majoritatea frumuseților care au suferit din cauza inchizitorilor au fost chinuite pentru că au refuzat să cedeze în fața oamenilor potriviți sau s-au grăbit să cedeze în fața celor greșiți. Mulți bărbați care au poftit după astfel de femei erau atât de vinovați încât le denunțau de teama că vor cădea în dizgrație în ochii lui Dumnezeu. Desigur, vrăjitoarele cele mai reușite se culcau de obicei cu inchizitorii și nici măcar nu erau considerate vrăjitoare. Oricât de reușite ar fi fost, însă, nu se puteau mândri în mod deschis cu vrăjitoria lor, căci acest lucru ar fi însemnat moarte sigură.
Secole mai târziu, imaginea vrăjitoarei era deținută exclusiv de bătrâna babă, care poate nu se temea de arestare pentru persecuție, dar cu siguranță nu era genul de persoană invitată la cocktailuri. Doar cele urâte, grotești, solitare și neplăcute purtau numele de „vrăjitoare”. Această tradiție era atât de puternică încât a fi numită „vrăjitoare” era o insultă cu doar câțiva ani în urmă. Acum, nenumărate femei se laudă cu timiditate că sunt vrăjitoare. De fapt, unul dintre motivele pentru care am decis să scriu această carte a fost răspândirea a ceea ce sociologul Marcello Truzzi numește „Nouveau Witch”. Cu atâtea vrăjitoare cutreieră pământul, cum le poți deosebi pe cele adevărate de cele false? E ca și cum toți cei care și-au scos vreodată o așchie de pe deget s-ar proclama chirurgi! Cu siguranță trebuie să existe o modalitate de a defini și menține standardele vrăjitoriei. Desigur, nu există universități acreditate să acorde diplome în vrăjitorii. Chiar dacă ar exista astfel de locuri de învățământ, ceea ce ar putea exista în curând, aceeași problemă a dovedirii valorii cuiva ar rămâne, ca în cazul oricărui curs de arte liberale.
Studentul de artă care a absolvit facultatea cu onoruri poate obține de obicei o poziție bună în domeniul comercial sau didactic după terminarea școlii, dar nu neapărat să picteze mai bine

decât un artist care nu a participat niciodată la un curs de artă, dar care posedă totuși cea mai înaltă abilitate artistică.
În orice activitate care privește talentul ca factor important spre succes, licențierea academică sau oficială este de importanță secundară. Ceea ce este de primă importanță este rezultatul obținut prin utilizarea mediumului și modul în care acesta este recepționat de cei cărora le este adresat. Genealogia are o importanță îndoielnică atunci când câinele doarme în timp ce hoțul fuge cu argintul. Nici nu ajută la apărarea ta legală atunci când poștașul este mușcat. De asemenea, este inutil să ai o bunică care citește frunze de ceai și un Scorpion ascendent în harta ta, dacă nu poți găsi un iubit, să păstrezi un soț, să-ți găsești un loc de muncă sau să eviți sarcina.
Cea mai comună acreditare folosită de vrăjitoarele moderne este abilitatea moștenită, urmată îndeaproape de semnele astrologice „proprii". Numele și numerele de naștere de natură adecvată sunt adesea folosită ca mărturie a abilităților cuiva de vrăjitoare, iar o presupunere exagerată a puterilor extrasenzoriale susține iluziile multor potențiale vrăjitoare despre priceperea magică. Alte revendicări ale faimei includ semne și pete discrete din naștere care pot fi folosite ca dovadă a unui „semn de vrăjitoare", condiții neobișnuite la naștere, cum ar fi prezența unui „văl" și dezvăluirile omniprezente ale cititorilor „supradotați" mai în vârstă și mai înțelepți (și mai perspicace!), a căror meserie extrem de profitabilă este să le spună fetelor tinere despre puterile lor magice latente.
Cu toate aceste motive aparent întemeiate care proclamă dreptul cuiva la vrăjitorie, nu e de mirare că există atât de multe vrăjitoare în zilele noastre! Care sunt, așadar, definițiile unei vrăjitoare adevărate? Nu văd niciun motiv pentru a ignora cu ușurință imaginea vrăjitoarei din filme și TV, pentru că cred că orice imagine populară este cea mai măgulitoare ar trebui utilizată și susținută ori de câte ori este posibil. Oamenii vor crede ce vor să creadă, iar imaginea actuală a unei vrăjitoare este cea mai intrigantă și plină de farmec care nu a apărut încă. Doar pentru că fiecare fată care se numește vrăjitoare nu poate face lucrurile pe care vrăjitoarele sunt văzute făcându-le în emisiunile de televiziune nu înseamnă că nu ar trebui să profite de presupunerea publicului că poate! Desigur, există mulți care văd vrăjitoarea ca pe un membru al unei religii vechi și păgâne, mai preocupată de credințele sale decât de puterile sale. Indiferent câte cuvinte au fost scrise de purtătorii de cuvânt ai „vrăjitoarelor albe", este evident că publicului îi place ca vrăjitoarele lor să fie prezentate într-o imagine destul de standardizată, și iată care este: (1) Vrăjitoarea este o FEMEIE. Bărbații sunt numiți vrăjitori. (2) Vrăjitoarea este de obicei o bătrână cu aspect jalnic și negi pe nas sau o fată extrem de sexy. (3) Vrăjitoarea a făcut un pact cu Diavolul și, prin ritualuri dedicate lui, își dobândește puterea. (4) Este adesea binecuvântată cu o moștenire familială de vrăjitorie într-o formă sau alta. (5) Are puterea de a obține ceea ce își dorește. (6) Are capacitatea de a întuneca mințile bărbaților și de a-i transforma în idioți râzători. (7) Își distruge rivalele prin utilizarea de blesteme, aruncate fără milă. (8) Are o capacitate intuitivă care îi permite să evalueze o anumită persoană sau situație înainte de a continua. (9) Are un familiar sub forma unui animal de companie. (10) Cunoaște

formule pentru diverse preparate pe care le dă domnilor în vizită. În aceste calități se va găsi o imagine compozită a vrăjitoarei moderne, fie că este frumoasă sau urâtă.
Acum, haideți să explorăm fiecare ingredient și să vedem cât de precisă poate fi această descriere... Și cum poți deveni o vrăjitoare în această imagine...
1. Vrăjitoarea este o femeie. Ei bine, tu ești o femeie, deci nu e nicio problemă aici! 2. Vrăjitoarea este fie o bătrână nenorocită cu negi pe nas, fie o fată extrem de sexy. Ești urâtă? Dacă da, te califici. Dacă nu ești suficient de urâtă încât să faci oamenii să se holbeze la tine, atunci poți fi o fată extrem de sexy. Va trebui doar să sacrifici niște noțiuni adânc înrădăcinate și să încalci câteva tabuuri... ceea ce ne aduce la 3. Vrăjitoarea a făcut un pact cu Diavolul și, prin ritualuri dedicate Lui, își dobândește puterea. Pentru a fi o vrăjitoare de succes, trebuie să faci un pact cu Diavolul, cel puțin simbolic. Trebuie să-și recunoască moștenirea pământească și să realizeze că lucrează la acel nivel în permanență. Trebuie să venereze elementul luciferian al mândriei din ea, știind foarte bine că egoul ei sincer o împinge să învețe artele vrăjitoriei în primul rând. De asemenea, trebuie să realizeze că a devenit vrăjitoare. O conștientizare puternică și lipsită de ipocrizie a acestui factor, ocazional reflectată, este un ritual puternic în sine.
4. Ea este adesea binecuvântată cu o moștenire familială de vrăjitorie într-o formă sau alta. Toată lumea moștenește ceva de la strămoșii săi, care poate fi aplicat ca o moștenire de succes. Dacă părinții tăi erau frumoși, este posibil să le fi moștenit și tu aspectul fizic. Dacă erau urâți, este posibil să fi avut o înfățișare înfricoșătoare (uneori numită cu amabilitate de prieteni sau rude „distinctivă”).* Cineva de-a lungul vieții ar fi putut avea un talent special în muzică sau artă pe care l-ai dobândit. Chiar dacă nu știi cine au fost părinții tăi, tot vei moșteni orice calități care vin concomitent cu vrăjitoria competentă, dar nu vei fi împotmolit presupunând moșteniri stereotipe, dar inutile.
5. Are puterea de a obține ceea ce își dorește. Cu echilibrul potrivit, disponibilitatea de a se adapta temporar la anumite situații (numite grosolan „prostituție” sau „vânzare”) și puțină răbdare, multe sunt vrăjitoare fără să știe măcar!
6. Are capacitatea de a încețoșa mințile bărbaților și de a-i transforma în idioți râzători. Dacă ai curajul să urmezi sfaturile de aici, aceasta ar trebui să fie cea mai ușoară parte.
7. Își distruge rivalele prin folosirea de blesteme, aruncate fără milă. Singura modalitate prin care poate fi aruncat un blestem este fără milă, iar puterea blestemului este cea mai eficientă. Dacă nu te simți vinovat că ai sentimente de animozitate, nu există niciun motiv pentru care să nu poți arunca un blestem și să-l faci să funcționeze.
8. Are o capacitate intuitivă ce îi permite să evalueze o anumită persoană sau situație înainte de a continua. Cei care nu pot identifica motivele pentru care simt așa cum simt în legătură cu anumite persoane sau situații, dar care sunt totuși ghidați de astfel de sentimente, numesc asta „intuiție”. Din păcate, în prea multe cazuri, intuiția se dovedește a fi greșită. Atunci când încetăm să ne bazăm pe intuiția necoaptă și combinăm gândirea intuitivă cu anumite formule conștiente pentru recunoaștere, putem literalmente să fim „cu un pas înainte” față de ceea ce urmează să se întâmple.

9. Are un animal familiar sub forma unui animal de companie. Un animal, o pasăre, un șarpe, un pește sau chiar o plantă care „nu spune povești” este un ingredient esențial pentru condițiile de viață sănătoase ale vrăjitoarei de succes. 10. Cunoaște formule pentru diverse preparate pe care le oferă domnilor în vizită. Ei bine, dacă nu ați ghicit deja, asta înseamnă că, dacă nu puteți găti, mai bine învățați (cu excepția cazului celor foarte masculini, care s-ar specializa în bărbați orientați spre bucătărie). Abilitățile obișnuite sunt esențiale.

---

* Dr. Sandor Feldman (vezi bibliografia) relatează următoarea anecdotă: În timp ce doi bărbați mergeau, unul dintre ei i-a atras atenția celuilalt asupra unui băiețel care venea din direcția opusă. Băiatul avea un cap enorm și distorsionat. Era hidrocefalic. Primul bărbat a spus: „Fiule.” Primul, încercând să salveze situația, a adăugat în grabă: „I se potrivește bine.”

Mitul „Vrăjitoarei Albe”

În afară de trucurile vrăjitoarelor din filme sau seriale TV, de obicei realizate cu tehnici speciale, nu există niciun motiv pentru care o fată care își pune mintea la treabă și învață metodele adecvate să nu poată deveni o vrăjitoare în toată regula, conform concepției populare. Doar cele care fie nu cunosc mijloacele spre succes, fie sunt prea încăpățânate să le folosească, odată ce li s-a spus, vor persista în a se defini drept vrăjitoare folosind definițiile ipocrite ale așa-numitelor „vrăjitoare albe” care lucrează „în beneficiul omenirii”. Vor exista întotdeauna persoane care, dorind pe ascuns puterea personală, dar incapabile să facă nimic pentru a o obține, își vor concepe propriile definiții despre cum ar trebui să fie o vrăjitoare, asigurându-se, desigur, că definiția lor li se potrivește.

„Vrăjitoarea albă” este produsul secundar al apariției în Anglia a unui interes pentru vrăjitorie la suprafață, într-o perioadă în care vrăjitoria era încă ilegală din punct de vedere tehnic. Pentru a practica „meșteșugul” fără hărțuire și urmărire penală, purtătorul de cuvânt al vrăjitoriei a încercat să legitimeze și să justifice ceea ce făceau proclamând existența vrăjitoriei „albe”.* Se afirma că vrăjitoria „albă” era pur și simplu o credință în religia celor înțelepți din vechime sau „wicca”. Utilizarea ierburilor, a farmecelor și a vrăjilor vindecătoare era folosită doar în scopuri benefice. Se credea că vrăjitoarele care erau periculoase de avut în preajmă erau vrăjitoare „negre”. Se presupunea că acestea erau rele în preocupările lor și îl venerau pe Satana. Faptul că vrăjitoarele „bune” sau „albe” foloseau un zeu cu coarne în ceremoniile lor era justificat deoarece „nu-l reprezintă pe Diavol!”. Desigur, nimeni nu recunoștea că practica vreun fel de ceremonii de vrăjitorie. Orice lucru care era asociat cu vrăjitoria era urmărit în numele „studiului” sau al „cercetării”. Aceasta a fost atmosfera din Anglia între 1936 și 1951. Odată cu abrogarea legilor engleze privind vrăjitoria în 1951, toate vrăjitoarele clandestine au început să iasă la suprafață și, pe măsură ce ochii lor s-au obișnuit cu lumina legalității subite, s-au aventurat mai departe. Neobișnuite cu o astfel de libertate și împovărate de stigmatul

ilegalității, au strigat „vrăjitorie albă” și mai tare ca niciodată, ca și cum s-ar fi așteptat în orice moment să fie prinse în capcană de un cârlig eretic.
Cam în această perioadă, interesul pentru ocultism devenea popular în SUA, așa că, în mod firesc, atenția s-a concentrat asupra Insulelor Britanice, cu bogata lor moștenire în toate aspectele fantomatice și fantomatice. Așa cum era de așteptat, vrăjitoarele engleze recent apărute au văzut SUA ca pe un teren fertil pentru recunoașterea sigură a „vrăjitoriei” lor. Concomitent cu primele scrieri postbelice din Anglia au apărut și primii diplomați ai vrăjitoriei, iar America a fost mai mult decât curioasă. Neavând altă literatură de citit în afară de Margaret Murray, Montague Summers și Dennis Wheatley, s-a presupus că noile revelații ale lui Gerald Gardiner și ale adepților săi erau cele mai directe materiale disponibile. „Vrăjitoare albă” a devenit un termen definitiv, iar mii de oameni care nu se atingeau de practica vrăjitoriei nici măcar cu o mătură de trei metri au găsit o oportunitate de a-și mântui conștiința să urmeze „arta” folosind noile reguli ale jocului. Indiferent de ceea ce ar fi vrut acești oameni să creadă, imaginea vrăjitoarei fusese stigmatizată timp de secole. Toate vrăjitoarele erau considerate agenți ai Diavolului, antagonice învățăturilor scripturale și o parte directă a laturii întunecate a naturii. Întrucât există întotdeauna o perspectivă relativă asupra a ceea ce este bine și ceea ce este rău, odată ce vrăjitoria a ieșit din starea sa „total rea” și s-a mutat în teritoriu neutru, era inevitabil să se producă o diferențiere. Cei drepți, desigur, vor purta întotdeauna mantia „binelui”, a „luminii albe” „spirituală” și diferite nuanțe de sfințenie.
S-ar putea face o analogie între vrăjitoarele „albe” și „negre”. Să presupunem că războiul a fost, timp de secole, numit „crimă pe scară largă”, iar bărbații care luptau erau numiți „ucigași”. Într-o zi s-a decis că exista ceva destul de nobil și demn în această veche activitate de crimă pe scară largă. Toți ucigașii, bucurându-se de lumina legitimității nou dobândite, au început să se numească „ucigași buni”. Trupele inamice erau, desigur, „ucigașii răi”. Stigmatul cuvântului „ucigaș” persista, dar cel puțin ucigașii buni se simțeau puțin mai în largul lor. Acum, poate că acești ucigași aveau întotdeauna un motiv destul de legitim pentru a intra în luptă. Poate că au reușit să-și salveze patria de ceea ce o amenința. S-ar putea chiar să fi avut printre ei un savant care a urmărit originea cuvântului „crimă” până la un cuvânt antic care însemna „mamă”. Dar adevărul a rămas că „crimă” era încă un termen negativ în mintea publicului. Așadar, în loc să se bucure pur și simplu de acceptarea lor ulterioară de către public, sentimentele de vinovăție, provocate de ani lungi de stigmatizare, au impus plasarea cuvântului „bun” în fața cuvântului „ucigaș” ca un fel de auto-asigurare că făceau ceea ce trebuia! Ori de câte ori o fată devine o „vrăjitoare albă”, știi că fie se păcălește singură, fie are multe de învățat.

---

* Termenul „vrăjitorie albă” a fost folosit pentru prima dată de William Seabrook în cartea sa, „ *Vrăjitoria, puterea ei în lumea de astăzi”.*

Scena drogurilor

Un alt exemplu de auto-convingere cel mai des folosit în lumea vrăjitoriei este cel al drogurilor. După o experiență formidabil de productivă sub influența unui drog halucinogen, există adesea o profundă presupunere de mistică sau de putere.

Presupunerea este, desigur, limitată exclusiv la utilizatorul drogului, dar nimeni să nu încerce să-l descurajeze de la realitatea produsă chimic! Dacă cineva a căutat puteri magice sau înțelepciune mistică și a experimentat o vrajă extrem de puternică prin utilizarea drogului, sunt șanse mari să nu caute mai departe. Dacă explorează noi fațete ale ocultismului, însă, nicio experiență nu se va ridica la nivelul celei furnizate de drog, așa că, prin urmare, drogul va deveni instrumentul care produce criterii pentru presupusa sa pricepere.

Permiteți-mi să afirm categoric în acest moment că drogurile sunt antitetice practicii magiei, deoarece tind să disocieze utilizatorul de realitate, chiar dacă acesta se crede adesea mai apropiat. Este adevărat că multe droguri extind conștiința, dar, procedând astfel, fac mult mai dificil pentru o persoană să devină selectivă în gânduri și motivații. În magie, este imperativ ca cineva să poată restrânge diversele sale conștientizări la o singură dorință convingătoare pentru care se efectuează un ritual. Atunci când consumul de droguri a permis minții să explodeze asupra unor astfel de trăsături „înguste la minte”, se pierde ceva foarte semnificativ.

Vrăjitoarea ideală trebuie să fie capabilă să aibă un scop singular atunci când este nevoie, iar îngustitudinea persistentă își are locul potrivit în camera ritualică, unde emoțiile încăpățânate trebuie să se manifeste. Orice substanță chimică sau dispozitiv care produce soma neagă o astfel de calitate de „încordare”. În realitate, cu cât cineva este mai încordat când intră în camera ritualică, cu atât mai bine. Lipsa blocajelor vine cu sine și lipsa unui răspuns emoțional puternic chiar la situațiile adesea necesare pentru a genera forța necesară lansării vrăjii. Tipul de persoană „liberă”, cu ochi visători, „frumoasă” este adesea prima care se numește vrăjitoare, dar, de fapt, este antiteza ființei reale.

S-ar putea argumenta că este în regulă să consumi droguri, dar nu atunci când faci vrăji. Este ca și cum ai comenta problema beției și a alcoolismului spunând că este în regulă să bei, dar nu și când conduci. Există mulți oameni care sunt șoferi slabi și nu ating niciodată o picătură și, dimpotrivă, mulți ale căror vieți sunt ruinate de alcool și care merg cu autobuzul. *Efectele drogurilor asupra vrăjitoarei sunt definibile doar prin succesul demonstrat de o vrăjitoare în afara grupului ei de colegi, orientați spre droguri.* Un fenomen comun în zilele noastre este prevalența „vrăjitoarelor” implicate în lumea drogurilor. Priceperea pretinsă de astfel de potențiale vrăjitoare se concentrează pe activitățile lor de grup și nu pe lumea exterioară. O astfel de vrăjitoare m-a abordat recent, spunând că tocmai a efectuat o mare lucrare magică. Se pare că și-a condus mașina pe autostradă după ce a luat o doză destul de mare de LSD. Simțindu-se foarte „magică”, a traversat șase benzi de trafic din sens opus cu suficientă „putere magică” pentru a opri fiecare dintre mașinile care mergeau în viteză! Era complet convinsă că

abilitățile ei de vrăjitoare erau responsabile pentru imunitatea ei. Când i-am spus că siguranța ei fusese asigurată de reflexele rapide și frânele sonore ale celorlalți șoferi, mi-a ieșit zgomotul pe o ureche.
O altă tânără „vrăjitoare" fusese la o reuniune socială unde se consuma marijuana împreună cu diverse droguri. Informatoarea mea a afirmat cu emfază că, în timpul activităților serii, văzuse pe cineva care strălucea cu o „aură atât de radiantă" încât s-a apropiat de el cu intenția „magică" de a-și aprinde „jointul" din „strălucirea" lui. A jurat că, în timp ce își ținea țigara de marijuana în fața lui, aceasta a strălucit în mod miraculos. Am auzit toate glumele vechi despre un bețiv care își aprindea țigara din strălucirea nasului celuilalt bețiv, dar nu m-am gândit niciodată că voi auzi paralela contemporană spusă cu o față serioasă și ca o relatare prevestitor de serioasă a puterilor vrăjitoriei! Lucrul confuz în toate acestea este că trăim acum într-un climat de popularitate ocultă, unde astfel de experiențe nu sunt retrogradate doar în secțiile instituțiilor de boli mintale.
Pentru cei al căror dezechilibru mental este indus de droguri și chiar temporar, există un mediu fertil pentru astfel de „miracole" periodice. Nu este decât un pas până la utilizarea unor astfel de experiențe „magice" pentru a obține o linie de descendență în vrăjitorie.
Combinați efectele drogurilor cu căutarea unei religii care să înlocuiască una care nu a avut niciodată prea mult sens și veți ajunge la o nevoie de a crede, care este întărită de miracole ușor de obținut, care pot în cele din urmă să satisfacă această nevoie. Prin urmare, o credință de neclintit în magie poate fi ușor de fabricat, așa cum a fost realizată prin aceleași mijloace de către șamanii societăților primitive, dar nu și o competență în practicarea magiei. Dacă vrei să fii un vrăjitor de succes, credința ajută, dar este nevoie de mult mai mult. Dacă, totuși, nu intenționați să practicați vrăjitoria, ci doar să credeți în ea, folosiți toate drogurile care vă plac.

Vrăjitoarea căsătorită versus vrăjitoarea necăsătorită

S-ar presupune că, pentru a fi vrăjitoare, cineva ar funcționa mai bine în calitate de necăsătorit. La urma urmei, cine a auzit vreodată de o vrăjitoare căsătorită, înainte de apariția unui anumit serial de televiziune? Nu este așa, enunțați toate regulile vrăjitoriei. Nu există niciun motiv pentru care o vrăjitoare de succes să nu poată fi căsătorită - unele dintre cele mai seducătoare vrăjitoare au atât soți, cât și urmași cuminți.
Pe lângă siguranța pe care o poate oferi o căsnicie solidă, este evident că o femeie căsătorită exercită o fascinație mult mai mare decât sora ei celibatară. Motivul pentru aceasta este Legea interzisului, despre care vom discuta mai târziu și care este, la urma urmei, motivul pentru care citiți această carte.
Dacă o vrăjitoare nu dorește să atragă prin utilizarea imaginii virginale, cu cât pare mai „experimentată", cu atât devine mai dezirabilă. Foarte puțini bărbați vor fi atrași de virginitatea unei femei, decât ca un imbold pentru ego. Conceptul de virginitate ca valoare dezirabilă este

viabil atunci când ne gândim la dragostea sacră și la romantismul durabil. Bărbatul obișnuit, însă, este în primul rând un animal și în al doilea rând un romantic. Din acest motiv, el va fi întotdeauna tentat de femeia pe care o consideră a fi de virtute ușoară. Dacă o femeie este sau nu de virtute ușoară nu este important atunci când se stabilesc cerințele pentru vrăjitorie. Ceea ce este important constă în speranța, presupunerea, promisiunea disponibilității și experienței sexuale. Dacă se poate presupune că femeia despre care se știe că este singură s-a dedat sexului, atunci femeia căsătorită trebuie să știe cu siguranță cum este! Tocmai această „publicitate" a cunoștințelor sexuale conferă vrăjitoarei căsătorite un anumit farmec, care adesea lipsește vrăjitoarei singure.

Deși există foarte puține virgine în zilele noastre, putem uita practic atracția pe care o putea exercita o astfel de vrăjitoare. Chiar și capcanele virginei folosite în vrăjitorie, cum ar fi culorile alb și roz în îmbrăcăminte, trebuie combinate cu anumite trucuri sugestive care să ducă la impresia că purtătoarea este disponibilă sexual. Zeitățile fertile ale păgânilor au fost toate transformate, printr-un nume sau altul, în femei stacojii, vrăjitoare și diavolițe de către bunii creștini, care doreau să clarifice faptul că castitatea era o virtute. Prin urmare, s-a ajuns la presupunerea că orice femeie care emana sex era de la Diavol. Sexul și Diavolul trebuie, prin urmare, extinse pentru a exemplifica și vrăjitoarea. Timp de secole, am asociat fata singură cu castitatea, iar femeia căsătorită, divorțată sau văduvă cu cunoașterea carnală. Astfel de asocieri nu vor părăsi cu ușurință curentul dominant al inconștientului. Toate farsele tradiționale de nuntă sunt îndreptate către un scop comun, și anume proclamația flagrantă că tânăra domnișoară sfioasă în rochia albă din dantelă va sări în curând în abandon sexual. Nu e de mirare că expresia „mireasă roșie" a fost cândva o descriere atât de potrivită! Privirile lascive ale celor care o priveau cu ochi buni pe tânăra femeie în timp ce cobora din Fordul prăfuit, cu semnul „Proaspăt căsătorite" și un șir de cutii de conserve, trebuiau să producă o față stacojie, ceea ce, desigur, nu făcea decât să adauge și mai mult la efectul lasciv! Era ca și cum biata fată ar fi purtat o pancartă pe care scria: „M-am culcat!" Acum, că normele noastre sociale s-au schimbat atât de radical, astfel de fenomene s-au diminuat, dar reziduurile lor cu siguranță persistă. Din acest motiv, femeia căsătorită, sau una care a fost căsătorită, posedă un avantaj senzual față de vrăjitoarea necăsătorită. Dezavantajele căsătoriei sunt evidente. O vrăjitoare necăsătorită este mai liberă să se angajeze în farmece orientate spre succes, în timp ce vrăjitoarea căsătorită trebuie să fie atentă la pas. Vrăjitoarea cu un soț care este fie agreabil, fie exclus poate, desigur, să-și folosească vrăjitoria în scopuri sexuale. Sirena care este mulțumită de soțul ei, din punct de vedere sexual, dar este orientată spre carieră are un câmp vast de oportunități în care să-și folosească puterile. Vrăjitoarea care este, așa cum s-a menționat ultima dată, mulțumită sexual de soțul ei, dar nu înclinată spre o carieră, poate deveni legendara vrăjitoare de la tronul soțului ei, regele. În acest fel, ea îi poate fermeca pe cei pe care soțul ei nu i-a putut atinge emoțional. Așadar, vedeți, căsătoria nu este un handicap în calea vrăjitoriei. De fapt, există exemple care vor fi arătate mai târziu în această carte despre cum merită să spui că ești căsătorit, chiar dacă nu ești.

Probabil cel mai mare dezavantaj al vrăjitoarelor singure este reprezentat de „vibrațiile disperării” pe care le emană adesea. Indiferent cât de arogantă și mulțumită de sine ar părea în rolul ei de necăsătorită, ea poartă în continuare stigmatul ascuns al femeii care „nu a reușit să prindă un bărbat”. Stigmatul care era odinioară asociat cu vrăjitoria a fost transformat într-o intrigă, dar singura inversiune pozitivă din punct de vedere sexual a „sindromului celibatară” este recenta justificare de a fi o „swinger”. Este înțelept ca vrăjitoarea necăsătorită, care are deja douăzeci de ani, să adopte această imagine, indiferent de tipul ei de personalitate, dacă are aspectul fizic potrivit.

Alege o imagine

Indiferent dacă o vrăjitoare este căsătorită sau necăsătorită, ar trebui să descopere imaginea pe care o reprezintă cel mai natural și fără efort ca un fel de „bază de acasă”.
Toată lumea are un stereotip care apare fie într-un film, serial TV, roman, bandă desenată sau altă formă de media populară. Îți datorezi ție însuți să te lași purtat de imaginea vizuală consacrată care ți seamănă cel mai mult. Vedem acest joc jucat de fiecare dată când o personalitate feminină populară este emulată de o multitudine de femei, care pot găsi asemănări în propria lor înfățișare, oricât de mică. Vrăjitoarea conștientă valorifică întotdeauna tipologia fizică care i-a fost creată sau alege una în care simte că se poate arunca. Există o veche zicală: „Dacă ai numele Diavolului, ar trebui să joci jocul Diavolului”, iar dacă oamenii îți dau constant indicii despre imaginea ta corectă spunându-ți cu cine sau cu ce semeni, ia-o de acolo.
Dacă ești slabă, cu părul corb și ochi negri, iar fața ta este destul de lungă și colțuroasă, ar trebui să profiți de tema vampirilor și să faci tot ce poți pentru a sugera această imagine. Dacă găsești oameni care vor mereu să te ajute și adoptă o atitudine protectoare față de tine, folosește o aparență și o ținută naivă și inocentă în avantajul tău. Dacă ai o privire „rea” și atragi bărbați blânzi, atunci fă tot ce poți să pari mai rea! Fii un adevărat tip de tip „bici și piele”. Dacă îmbătrânești și ai un nas cât un cartof cu un corp pe măsură, nu te amăgi crezând că un aspirator facial și pierderea a patruzeci de kilograme te vor transforma într-o seducătoare. În schimb, ia-ți câteva pisici, umple-ți casa cu bibelouri ciudate, învață să faci fursecuri și dă-i de înțeles că ești o vrăjitoare! În curând vei avea mai mulți prieteni bărbați valoroși decât ai avea vreodată în încercarea ta lipsită de personalitate de a te întineri. Dacă ești cu adevărat grotesc, cu un fapt care ar opri zece ceasuri și o voce ca un claxon, transformă-te într-un adevărat monstru-vrăjitoare și distrează-te speriind oamenii de moarte! În multe cazuri, stereotipurile se bazează pe trăsături de personalitate foarte reale, relevante pentru aspectul prezentat. Prin urmare, o vrăjitoare care alege o imagine cât mai potrivită pentru aspectul ei predefinit este probabil să se trezească savurând un rol foarte confortabil. Asta nu înseamnă că o vrăjitoare trebuie să-și trăiască viața jucând un singur rol pur și simplu pentru că a fost stereotipizată în

el. Totul depinde de abilitățile tale actoricești, mai ales când vine vorba de machiaj și maniere faciale. Orice vrăjitoare de succes trebuie să fie o actriță bună.
Din păcate, prea multe aspirante la vrăjitoare care se consideră actrițe bune ajung să joace toate rolurile greșite! Rolul cel mai atrăgător este adesea cel reprezentat de latura „interioară" sau „ascunsă" a naturii cuiva. Vedem acest lucru tot timpul la tipul „Amazon" mare, cu aspect dominant și fermecător, care încearcă să joace rolul unei fetițe sfioase și naive - mai ales când este beată! Observăm acest lucru și la micuța creatură cu aspect fragil, neajutorată, cu ochii mari, care pare întotdeauna să țipe cel mai tare și să provoace cele mai mari probleme. Acestea sunt ambele exemple comune de vrăjitoare nereușite, a căror lipsă de oportunități constă în refuzul lor de a „da de înțeles", chiar și temporar, ceea ce implică aspectul lor. Sunt echivalente vii ale vechiului clișeu: „Dacă te uiți la ea, ai crede că este... dar stai să deschidă gura!"
Adevărat, există momente când o vrăjitoare este de folos să-și dezarmeze prada comportându-se complet diferit față de ceea ce se așteaptă de la ea, dar acestea sunt cazuri specializate care vor fi discutate mai târziu în această carte. Regula generală este să devii un „pachet complet", permițând astfel persoanei pe care o vrăjești să creadă că te-a înțeles pe deplin. Acest lucru poate părea puțin sumbru pentru cei care au presupus că un tip „vrăjitor" trebuie să pară întotdeauna enigmatic, dar am observat că cele mai frustrate și nereușite vrăjitoare sunt cele care lucrează la ambiguitate, mai degrabă decât la „tipificare". Singurul tip de vrăjitoare care poate scăpa cu o imagine enigmatică este „femme fatale", care are un aspect natural ciudat sau neobișnuit. Inutil să spun că tipul care încearcă de obicei să creeze cea mai misterioasă imagine este cel care arată cel mai puțin misterios de la început!
Alege o imagine care se potrivește cel mai bine cu aspectul tău exterior și profită din plin de tot ce a fost anterior pentru a consolida și mai mult acea imagine. Nu este nimic în neregulă cu a fi distribuit ca un tip, dacă poți face ca acest lucru să funcționeze pentru tine!

Abilitate „naturală" versus „dobândită"

În ceea ce privește abilitățile „naturale" sau „inhibate", singurul avantaj cu adevărat intrinsec pe care o fată îl poate poseda este aspectul fizic. Înfățișarea fizică înseamnă totul, în ciuda iluziilor care susțin contrariul.
O fată frumoasă din fire are cele mai bune cerințe posibile pentru a fi vrăjită. Asta nu înseamnă că o fată obișnuită sau chiar simplă nu poate fi o vrăjitoare de succes - pur și simplu implică faptul că, dacă o fată este frumoasă, nu trebuie să se străduiască la fel de mult. Totuși, acest lucru poate fi decăderea multor fete frumoase, deoarece fata simplă trebuie să învețe să compenseze lipsa ei de frumusețe dezvoltându-și alte talente. Cele mai frumoase fete sunt rareori vedetele vreunui spectacol, ci sunt retrogradate în cor. Acest lucru se datorează pur și simplu faptului că fata frumoasă se retrage, fiind obișnuită să se descurce cu aspectul ei fizic, și profită doar de ceea ce iese la iveală și, așa cum se întâmplă adesea, ajunge să fie mai mult

exploatată! Fata mai simplă, care depinde de viclenia, viclenia, farmecul artificial și asertivitatea ei, ajunge invariabil în lumina reflectoarelor. Ori de câte ori s-a putut oferi o descriere exactă a unor vrăjitoare celebre și legendare de-a lungul istoriei, aceste femei s-au dovedit a fi ceva puțin îndepărtate de standardele stereotipe de frumusețe și, în multe cazuri, erau de-a dreptul simple. Dacă ai genul de înfățișare care îi face pe bărbați să se oprească brusc, fii atentă la tendința de a te baza pe semnul tău astrologic, ultima revelație Ouija și pandantivul de la gât. Probabil că îți petreci cea mai mare parte a vieții vorbind despre ce vrăjitoare grozavă ești, având mulți ascultători bărbați cu ochii ieșiți din orbite și nerealizând absolut nimic altceva decât o aventură ocazională cu un tip care va face „lucruri mărețe" pentru tine. Poți fi sigură că ți se vor face propuneri peste tot - nu pentru că ai puteri magice, ci pur și simplu pentru că ești o fată sexy!

Firește, o femeie atrăgătoare va găsi uși deschise pentru ea, prin care surorile ei mai neîndemânatice trebuie să plătească o avere ca să intre. Fiecare fată frumoasă este obișnuită să primească favoruri și, dacă trebuie să fim onești în a recunoaște legile satanice ale indulgenței, este de înțeles că ea ar trebui să primească favoruri. La urma urmei, prin însăși existența ei, ea aduce frumusețe de natură vizuală în viața privitorului - genul de frumusețe care, dacă este însoțită de un curent subteran de excitație sexuală, contribuie dublu la reacția de plăcere. Într-un fel, ea dăruiește, fără să încerce măcar. Atâta timp cât orice lucru plăcut constituie o indulgență, privitorul fetei frumoase va fi indulgit. Nu e de mirare, așadar, că el reacționează conștient, fiind nevoit să facă ceva pentru fată!

Acest factor de atracție fizică este, așadar, foarte important în vrăjitorie. Dacă este posibil să-i răsfeți pe cei care te privesc cu o delicatesă care va evita o recompensă, trebuie să o faci. În vrăjitoria practică, trebuie mai întâi să captezi atenția prin aspectul tău. Apoi, ar trebui să fii capabil să creezi o ispită. Dacă nu poți atrage privitorul să facă ceea ce vrei tu, trebuie să-l sperii să o facă. Vom acoperi acest aspect într-un capitol ulterior. Acum ne vom concentra asupra importanței unei înfățișări plăcute.

Întrucât viața este o propunere de a da și a primi, trebuie să jucăm jocul ca atare; dar, după cum știți, adesea există mult mai mult „a primi" decât „a oferi". Când o fată frumoasă „dăruiește" pur și simplu pentru că este o favoare frumoasă, ea „primește" ulterior atunci când mica favoare este acordată de bărbatul drăguț. În mintea ei adesea limitată, ea presupune că farmecul ei este complet, fără să realizeze că acum este rândul ei să ofere pentru a doua oară. Complet prinsă prin surprindere din cauza aroganței generate de cucerirea ei temporară, ea este apoi aruncată într-o situație în care este exploatată fără milă de „bărbatul drăguț". Trebuie ținut cont de faptul că elementul sex-appeal nu depinde de fața și corpul perfecte, ca nu cumva mulți dintre cititorii mei să simtă că nu se ating de perfecțiunea fizică. Ingredientul relativ al ceea ce constituie o fată frumoasă se vede în multe forme. Atâta timp cât frumusețea este în ochii privitorului, trebuie să ne dăm seama câte ceva despre privitor și despre preferințele sale particulare.

Standardele de frumusețe universal acceptate sunt cele bazate pe anumite curbe, proporții metrice și contururi. Acestea sunt standardele care constituie fata „frumoasă din fire”. Prin modificare, utilizarea machiajului, îmbrăcămintei, dispozitive fetișiste etc. O fată care este mai puțin decât „perfectă” poate uneori „depăși perfecțiunea” frumuseții naturale. O, da, o ultimă regulă înainte de a intra în formule: NU UITA NICIODATĂ CĂ EȘTI FEMEIE, ȘI CELE MAI MARI PUTERI PE CARE LE POȚI UTILIZA CA VRĂJITOARE SUNT TOTAL DEPINDE DE PROPRIA TA AUTO-REALIZARE CĂ, FIIND FEMEIE, EȘTI *DIFERITĂ* DE UN BĂRBAT ȘI CHIAR ACEA DIFERENȚĂ TREBUIE EXPLOATATĂ! Măsura în care îți exploatezi feminitatea trebuie să fie întotdeauna în echilibru perfect cu lipsa de feminitate a bărbatului pe care ai ales să-l vrăjești! Cum vei cunoaște acest echilibru? Următorul capitol îți va arăta.

2. Cunoaște-te pe tine și ceilalți

Adevăratul Tu

Pentru a analiza sau evalua corect o persoană pe care plănuiești să o vrăjești, este impresionant să înțelegi anumite reguli. În scopul vrăjitoriei, trebuie să se considere că fiecare persoană are două personalități - cea pe care o vede toată lumea și cea pe care o poartă în sine. De fapt, aceste două personalități pot fi împărțite în trei straturi - stratul exterior fiind „acoperirea" prin care alții „spun adesea cartea", iar stratul interior, însă, din păcate, neglijat - mereu prezent și mereu evident. Motivul pentru care nu este ușor de observat este acela că este prea ușor de văzut pădurea pentru copaci. Această a treia personalitate reprezintă miezul interior, „revenirea la tip" și este o reflectare directă a caracterizării care se vede la suprafață, sau primul strat.
Să considerăm, așadar, primul și al treilea strat ca fiind la fel, cu un strat mare de căptușeală între ele, care alcătuiește al doilea. Acest al doilea strat este „cealaltă latură" a naturii noastre, femeia din bărbat, alter ego-ul, „latura întunecată" a naturii noastre etc. Este, de asemenea, partea personalității pe care trebuie să învățăm să o recunoaștem la fiecare persoană pe care plănuim să o vrăjim. Figura 1 arată cu ce poate fi asemănat, de exemplu, la un bărbat scund și gras.
După cum puteți vedea din diagramă, stratul numărul doi are forma unei femei înalte, subțiri, cu șolduri subțiri. Dacă bărbatul nostru scund și gras ar avea un cel mai bun prieten, acesta ar fi un alt bărbat înalt și subțire, cu o personalitate total diferită de a lui. Puneți o perucă și o rochie prietenului înalt și slab și veți obține o idee destul de bună despre cum va fi soția sau prietena bărbatului gras.
Ai observat vreodată cum cel mai bun prieten al unui bărbat va fi întotdeauna opusul său ca înfățișare? Femeile pe care le-ai avut întotdeauna ca cele mai bune prietene au fost opuse propriei tale înfățișări, nu-i așa? Dacă ești extrem de frumoasă, cea mai bună prietenă a ta a fost întotdeauna cea pe care ai încercat să-i convingi pe ceilalți să o accepte ca fiind frumoasă, chiar dacă nu o puteau vedea. Dacă ești o fire activă, vei atrage oameni liniștiți. Dacă ești liniștit, vei gravita spre tipurile energice. Pe scurt, *motivul pentru care contrariile se atrag este pentru că avem nevoie de aceste contrarii pentru a ne împlini.*
Oricât de mult am avea nevoie de acest opus al nostru, va exista întotdeauna o victorie de doi la unu pentru exterior și interior, straturile numărul unu și trei ale personalității noastre.
Acest mare dezechilibru, pe care îl voi numi „Sinele Majoritar", este cel care va ieși întotdeauna la iveală atunci când lucrurile stau în joc. Aceasta este „revenirea la tip" și aspectul, personalitatea și impresia generală pe care le prezentăm celorlalți la prima vedere. Pe scurt, CÂND AI DE-AFACE CU BĂRBAȚI ȘI FEMEI, CA REGULĂ GENERALĂ POȚI RECUNOAȘTE O CARTE DUPĂ COPERTA EI.

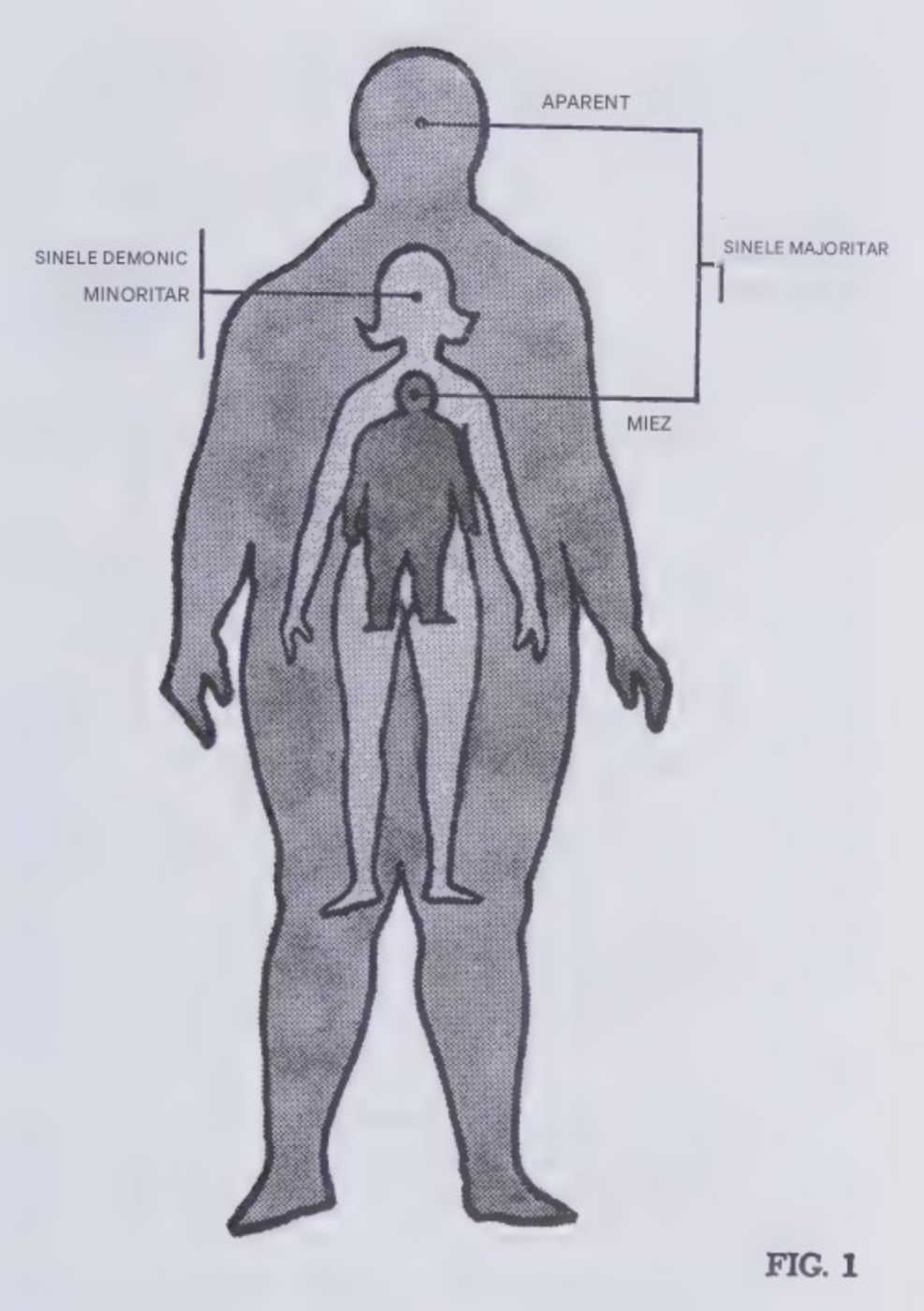

FIG. 1

În practicarea vrăjitoriei, însă, trebuie să apelezi la nevoia celuilalt de a-și exprima și exercita al doilea strat al personalității sale. Aceasta este latura naturii sale care este rareori satisfăcută și, prin urmare, mereu înfometată. O veche expresie, cândva populară în cercurile lumii interlope, este: „Tratează o curvă ca pe o doamnă și o doamnă ca pe o curvă”. Toate acestea sunt bune și pot fi considerate o simplificare profundă a ceea ce am spus, dar se oprește abia la jumătatea formulei, așa cum au descoperit mulți gigolo destituiți și reformatori altruiști.
Motivul pentru care acest vulgarism este doar pe jumătate adevărat este acela că, în cele din urmă, doamna își va recăpăta decența și va deveni indignată într-un mod malițios, iar târfa va fi descoperită într-unul dintre dormitoarele de la etaj, departe de restul petrecăreților eleganți - cu rochia Dior ridicată în jurul șoldurilor, un invitat deasupra și încă doi așteptând afară.
O variantă completă a clișeului anterior pe care vrăjitoarele trebuie să-l țină minte este: „Tratează un vagabond ca pe un prinț și un prinț ca pe un vagabond - un băiețel ca pe un om mare și un om mare ca pe un băiețel - un profesor ca un boxer și un boxer ca un profesor; dar nu lăsa niciodată vagabondul să uite că e un vagabond - prințul, un prinț - băiețelul, tot un băiețel etc. Când începi să-ți descânți prada, abordează-ți întotdeauna prada având în minte al doilea său Sine sau „Sinele Minoritar”.
Asta înseamnă că îl poți aborda ca pe un „străin”, care îl va trata în felul în care Sinele său Minoritar își dorește, sau poți fi Sinele său Minoritar, într-o formă feminină!
Revenind la formula noastră anterioară, în loc să tratăm vagabondul ca pe un prinț și să ne facem griji să-i ținem ego-ul la nivelul potrivit pentru control, lasă-i Sinele Majoritar așa cum este și vei părea o prințesă. Dacă subiectul tău este un căpitan de industrie, un finanțator de top, un editor important de ziar - ar trebui să te prezinți ca o menajeră, casieriță, o dansatoare în cor. Dacă este un Casper Milquetoast care are o slujbă clericală măruntă, apare ca o femeie de afaceri eficientă și dă impresia că totul se învârte în jurul tău la birou. Dacă ținta ta este un academician cu un înalt nivel intelectual, prezintă-te ca o iapă destul de exuberantă, ostentativă, cu mai multă inimă decât minte. Dacă se întâmplă să fie un adevărat swinger, cu costume de mătase italiană și o agendă groasă, apare ca o bibliotecară intrigată, dar naivă, dintr-un oraș mic. Ai prins ideea? Acel Sine Minoritar, pe care trebuie să-l reprezinți, nu se oprește la tipurile de personalitate, ci este ușor de observat chiar în fizicul și mișcările prăzii tale. Pentru a fi o vrăjitoare de succes, trebuie să înveți cum să recunoști aceste lucruri, dar mai întâi trebuie să te cunoști pe tine însuți. Pentru ca tu să te poți cunoaște pe tine însuți, dar și pe ceilalți, trebuie să stabilim un ghid. Am conceput un sistem de analiză a caracterului, utilizând cele mai bune informații din numeroase surse. Cercetători precum Sheldon și Kretschmer au fost de mare ajutor prin clasificările lor ale tipurilor de corp și personalitate. Sheldon a definit fizicul uman în trei categorii de bază - ectomorf, sau subțire, cerebral și drept în sus și în jos; mezomorf, sau în formă de pană, practic și cu umeri lați; și endomorf, sau zdrențuit, social și cu șolduri late.
Din aceste clasificări de bază, Sheldon a definit literalmente sute de subclasificări, toate variante ale celor trei tipuri. Kretschmer a folosit aceeași tipizare fundamentală, cu excepția

faptului că le-a numit „Leptosom”, „Atletic” și „Picnic”. Metoda pe care am folosit-o pentru comoditate în această carte o numesc „Sintetizatorul de Personalitate LaVey”. Studiind domeniile aproape nelimitate ale comportamentului uman și corespondențelor, am ajuns la anumite capsule ale personalității umane. Pe lângă cercetătorii menționați anterior, i-am observat pe majoritatea „subiecților” mei în habitatul lor natural. Culesurile mele au fost obținute nu ca psiholog sau sociolog acreditat, ci mai degrabă ca avocat al diavolului, care și-a petrecut cea mai mare parte a vieții profesionale în săli de concerte, baruri, muncă de poliție, carnavaluri, dresaj de animale sălbatice, fotografie, hipnoză clinică, vânătoare de fantome, spectacole burlesque, parcuri de distracții, studiouri de artă, întâlniri de renaștere, promovând cauza satanismului și pur și simplu arătând!
Am condus ceea ce sociologii ar putea numi un „proiect de cercetare nefinanțat”. O mare parte din ceea ce am sintetizat în cercetările mele, uneori prea dispersate, va părea pentru mulți cititori complet nebunesc, ridicol și scandalos. Multe se bazează pe evaluarea științifică a altora. Poate că și mai multe vor fi condamnate ca neavând „o bază științifică cunoscută sau acreditată”. Bine. Tot ce știu este că funcționează. Și dacă funcționează, nu o critic. Dacă unele dintre teoriile mele „nebunești” pe care le citiți în această carte funcționează pentru dvs., sunteți cu un pas înaintea celorlalți. Le prezint doar pentru ceea ce am descoperit că pot face atunci când sunt aplicate.

Sintetizatorul de personalitate LaVey

Fiecare tip uman are trăsături de personalitate corespunzătoare și, după cum puteți vedea, ocupă o poziție pe cerc care poate aproxima numerele de pe ceas. Pentru a simplifica lucrurile, vom folosi acest sistem de numerotare a ceasurilor atunci când ne vom referi la tipurile pe care le vom discuta pe parcursul acestei cărți. (Vedeți paginile de gardă ale cărții pentru o diagramă a sintetizatorului.) Prin urmare, dacă se menționează un „tip cu două ceasuri”, veți ști că persoana se află la jumătatea distanței dintre un tip mezomorf și un tip ectomorf. Nu ader complet la sistemul de tipizare al lui Kretschmer și Sheldon, deoarece acest lucru ar elimina o mare parte din oportunitățile extinse de analiză rapidă și ușoară pe care le permite această metodă. Înainte de a merge mai departe, trebuie enunțată cea mai importantă regulă în utilizarea acestei metode de analiză: elementul demonic din fiecare persoană se manifestă în alegerea partenerului. ODATĂ CE AI GĂSIT PERSOANA PE CARE VREI SĂ O VRĂJEȘTI PE HARTA ASTRALĂ, TREBUIE SĂ FACI TOT POSIBILUL SĂ REPREZINȚI PE PERSOANA DIRECT OPUSĂ SUBIECTULUI TĂU.
Poți testa autenticitatea hărții astrologice pur și simplu observând oamenii pe care îi cunoști și alegerea lor de partener. Oriunde găsești o relație dificilă între două persoane - în special de sexe opuse - vei observa că acestea sunt apropiate pe hartă, mai degrabă decât opuse. Clasificările care pot fi definite sunt limitate doar de miopia vrăjitoarei. Folosind acest sistem de

tastare, se pot afla mai multe despre o anumită persoană decât cu orice altă metodă concepută vreodată.
Ora doisprezece reprezintă echivalentul masculin pur al orei șase feminine. Întrucât aceste tipuri pot fi asemănate cu Adam și Eva, satirul și nimfa etc., foarte puțini indivizi se vor găsi în aceste condiții. După cum se va vedea, nu vom judeca atât de mult după trei clasificări de bază, ci mai degrabă după gradații mai strâns legate de cele patru sferturi ale cercului: doisprezece, trei, șase și nouă. Aceste patru puncte au afinități de personalitate cu elementele focului, apei și pământului și cu culorile acestora: roșu, albastru, verde și galben.*
Folosind această sinteză, vom constata că, cu cât este utilizată mai mult, cu atât elementele de personalitate mai strict corelate vor fi văzute funcționând concomitent cu fiecare tip de pe ceas.
---

*Forma de ceasornic a fost utilizată eficient în multe domenii în care este necesară o gradație continuă. La fel ca roata cromatică, pe care o vom folosi împreună cu aceasta, ceasul permite gradații subtile, dar ușor de recunoscut.

Tipuri predominant masculine în corpurile feminine și invers

Dacă te-ai născut femeie și te afli în extrema superioară a ceasului, indică faptul că ești dominantă în natura ta, iar „nucleul” tău ia forma unei persoane masculine și nu feminine. Aici întâmpinăm o problemă dacă îi permitem să existe. Aceeași situație, invers, apare la bărbații care se încadrează în jumătatea inferioară extremă a ceasului. Să presupunem că jumătatea superioară reprezintă nucleul masculin „ideal”, în timp ce jumătatea inferioară reprezintă nucleul „ideal” la o femeie. Astfel, cele trei straturi ale personalității unei femei de la ora doisprezece ar arăta ca în Figura 2.
Pentru a simplifica lucrurile, putem spune că la ora doisprezece femeia va căuta (sau mai degrabă să fie căutată de) un om de la ora șase, și invariabil va ajunge la unul, indiferent dacă îl vrea sau nu. Faptul că ea este încă purtând cu ea o corpul femeii necesită o căutare și mai mare a unui bărbat care este mai puternic decât ea, deci ea să se poate simți cu adevărat „ca o femeie." Firește, aceasta este o comandă destul de mare de îndeplinit, deoarece ea ocupă deja poziția doisprezece pe ceas.
Dacă o femeie de la doisprezece, obișnuită cu bărbații pasivi care o lingușesc, alege un bărbat extrem de dominant - unul care este chiar mai dominant decât ea - nu se poate aștepta ca un astfel de bărbat să se îndrăgostească de ea, în ciuda nevoilor sale temporale pentru un astfel de bărbat, deoarece, pentru ca acea pasivitate temporală să fie satisfăcută, bărbatul dominant ar trebui, prin natura sa, să o respingă! Atunci, fata de la doisprezece se vaită și se vaită că bărbatul mai dominant decât ea nu-i întoarce dragostea furioasă!

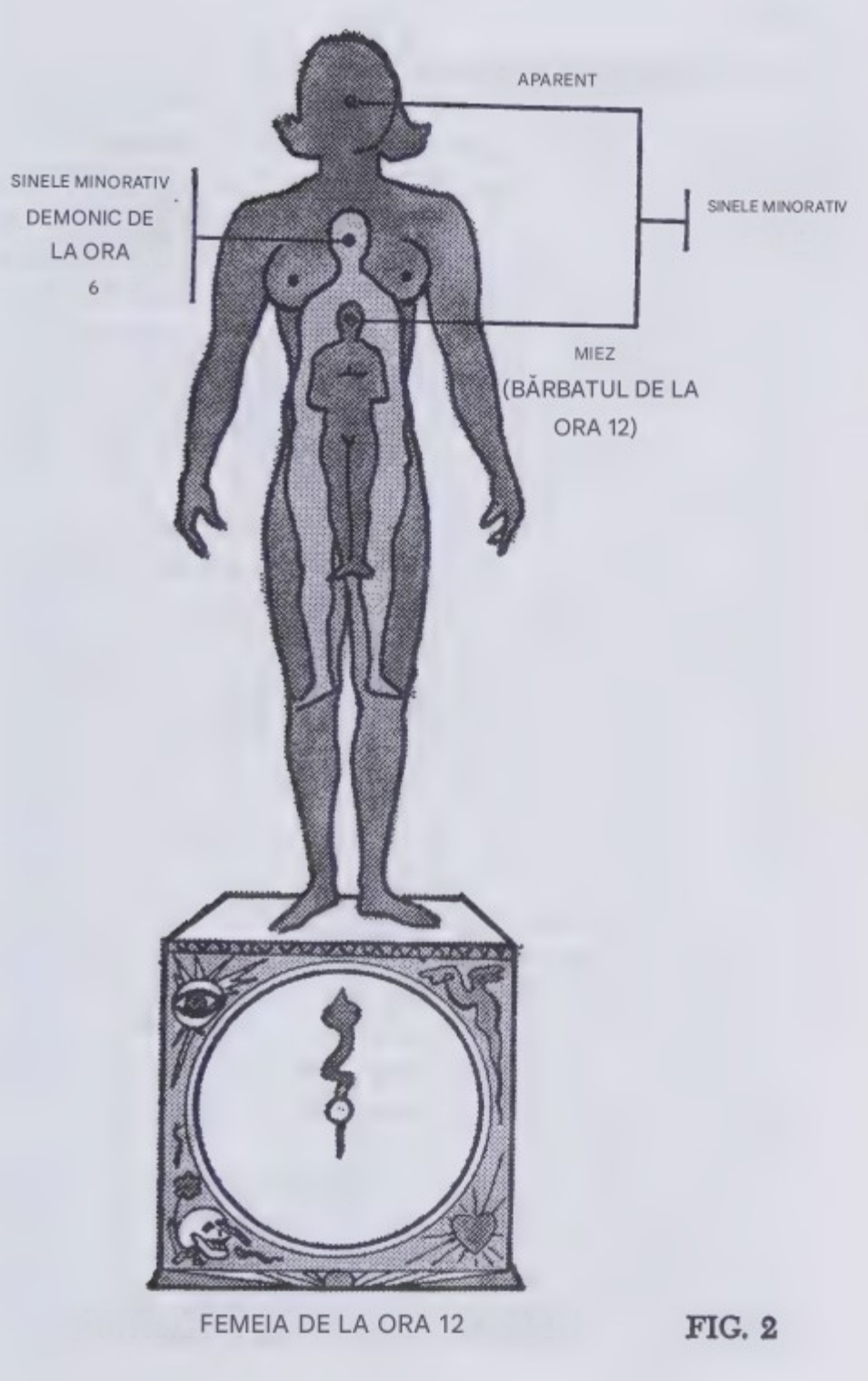
APARENT
SINELE MINORATIV
DEMONIC DE
LA ORA
6
SINELE MINORATIV
MIEZ
(BĂRBATUL DE LA
ORA 12)
FEMEIA DE LA ORA 12

FIG. 2

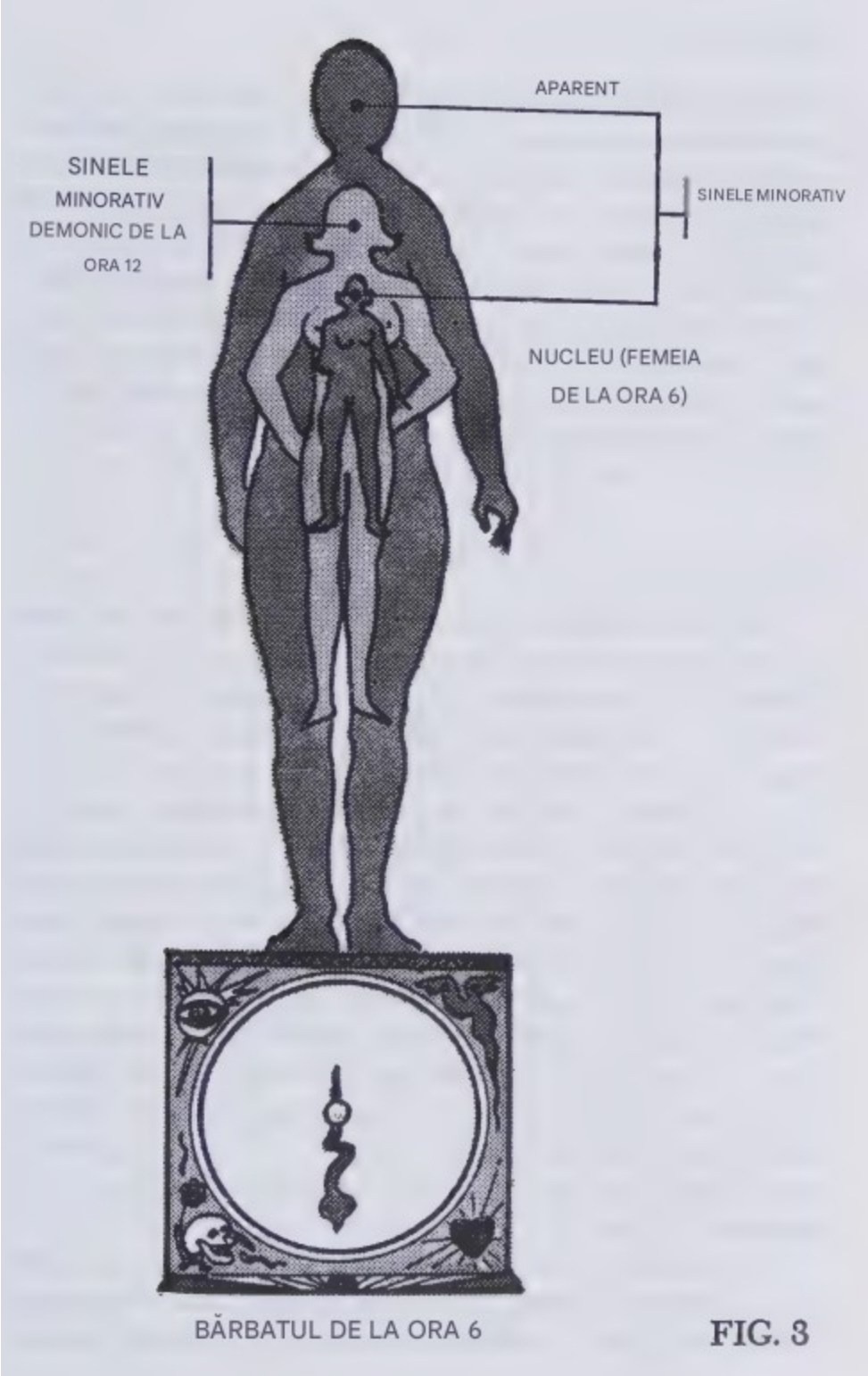
APARENT
SINELE
MINORATIV
DEMONIC DE LA
ORA 12
SINELE MINORATIV
NUCLEU (FEMEIA
DE LA ORA 6)
BĂRBATUL DE LA ORA 6

FIG. 3

Adesea este prea proastă ca să-și dea seama că însăși respingerea ei indică dominația lui asupra ei, fără de care nu ar putea exista nicio atracție față de el. Astfel, nu ar mai fi dependentă de bărbatul ei mai puternic, ci ar controla situația - așa cum este standardul ei obișnuit atunci când are de-a face cu pretendenții ei gâfâind. Dacă, totuși, ea se poate retrage temporar de la dorințele ei oarbe și își poate da seama că nevoia ei de a „suferi" este concomitentă cu respingerea pe care o simte din partea obiectului ei de iubire „brutal" și „nerușinat" - atunci și numai atunci se va realiza. Paralela cu această situație este bărbatul de la ora șase (vezi Figura 3), care își dorește în secret o femeie pe care să o poată controla. Când găsește în sfârșit o astfel de mușuroi, ea este atât de asemănătoare cu el ca personalitate și tip fizic, încât el nu poate deveni entuziasmat de ea, ci continuă să tânjească după dominația asupra unei „fete din visurile lui", care, după cum ați putea bănui, este de un tip total nepregătit să vadă calități dominante la un astfel de bărbat! Dimpotrivă, „fata visurilor sale" va fi întotdeauna acea femeie dominantă care îl ține în sclavie - nu un tip identic cu el însuși, ci chiar mai subordonat! Apoi se trezește legat în noduri și înrobit, ca de obicei, de genul de femeie pe care o regretă că nu o poate controla. Acest bărbat neștiutor nu își dă seama că acesta este chiar tiparul lui de a domina o femeie, iar când acea femeie încetează să-l mai domine, va aluneca automat către o nouă amantă-bici care o poate face!
Aici am discutat despre două tipuri de ființe umane care, de obicei inconștiente de adevărata lor natură, își trăiesc viața plângându-se de dragostea lor neîmpărtășită - invariabil față de nimeni altul decât acele persoane care devin obiectele uneori disprețuitoare ale dorințelor lor. Din păcate, dacă mieunatul lor este suficient de lung și de puternic, iar obiectele lor de dragoste sunt suficient de drăguțe, chiar dacă sunt dominante prin natura lor, se dezvoltă un fenomen foarte curios. Obiectul de dragoste dominant, în încercarea de a „menține pacea" și de a devia traumele grave din partea pretendentului său, devine literalmente vampirizat de persoana „mai slabă"! Astfel, se ajunge la o situație în care stăpânul se trezește devenind rapid sclav - dar fără beneficiile unui astfel de aranjament, deoarece „sclavul" nou dezvoltat nu și-a bazat alegerea unui „stăpân" pe nicio atracție sexuală sau mentală naturală!

Temperament

Revenind la ceasul sintetizator, când începem la ora unu, găsim persoana dominantă prin natura ei, didactică și cu o minte curioasă, care devine și mai mentală pe măsură ce se apropie ora două. Cu ora doi, însă, unele dintre abilitățile sociale se diminuează, iar până când se ajunge la ora trei, găsim o înclinație spre aroganță și cinism. Acești oameni sunt cei mai puțin agreabili când vine vorba de a accepta orice ad litteram și rareori sunt „însoțitori". Deoarece sunt gânditori, mai degrabă decât făcători, există puține absoluturi în viața lor. Prin urmare, aceste tipuri de la ora trei și patru sunt cele mai mistice și abstracte în gândurile lor. Dacă elementul lor demonic este lăsat să se exprime, însă, printr-un vehicul non-uman, cum ar fi poezia,

muzica, arta - operele mărețe pot fi realizate mai des decât oricare altul, iar „cap-de-ou” tipic este un pur ora patru.
Tipurile de la ora cinci sunt mai puțin abstracte și mai practice și au calitatea de a putea continua lucrurile, cu condiția ca lucrurile să nu devină prea dificile. Din acest motiv, sunt admirabil potrivite pentru roluri de birou și muncă clericală. Stabile și de încredere, au flexibilitatea necesară pentru a continua zi de zi. Și mai consecventă este persoana de la ora șase. De fapt, el este cel mai consecvent la serviciu. Devotamentul față de cauză și datorie este semnul distinctiv al tipului de la ora șase, iar el este foarte mândru de promptitudinea sa. Aceștia sunt bărbații care rămân la un loc de muncă atât de mult timp încât totul în firmă depinde de prezența lor. Acestea sunt femeile care rămân cu soți pe care alte femei de la serviciu i-ar abandona. Dacă un bărbat de la ora șase se îndepărtează de soția sa, puteți fi siguri că este vina altei femei - invariabil una din vârful programului. Persoanele de la ora șapte păstrează multe dintre calitățile tipului de la ora șase, dar cu mai multe înclinații sociale, iar până la ora opt, accentul se pune pe acțiune mai degrabă decât pe gândire. Tipurile de la ora opt și nouă nu prea au nevoie de dezbateri acide și, cel mai probabil, vor interveni într-un comentariu amuzant ori de câte ori lucrurile devin prea serioase. Cei mai agreabili și simpatici oameni de la ora opt și nouă renunță la unele dintre aceste calități în favoarea tipului de la ora zece, dar dețin în continuare monopolul. Până când se ajunge la această etapă, temperamentul asertiv al jumătății superioare a ceasului este pus în valoare. Nevoia de a domina se manifestă, iar afabilitatea este adesea sacrificată. Tipul de la ora zece nu are nevoie de „capete de ou”, dar, în mod ironic, cel mai bun prieten al său este probabil un tip de la ora patru, ușor palid, a cărui introspecție este „trecută cu vederea” de tipul de la ora zece. În mod similar, soția sa este probabil o fată slabă și nu prea domestică de la ora patru, care gândește în locul lui. Tipurile de la ora unsprezece sunt „bărbații” stereotipi a căror natură autoritară este întrecută doar de tipul de la ora doisprezece, care trebuie să fie șeful în tot ceea ce face, fie constant, fie cel puțin periodic. Prin urmare, pozițiile de autoritate sunt ocupate de cei de la ora doisprezece care, datorită nevoii lor de a fi remarcați, sunt întotdeauna pionierii în orice întreprindere nouă. Oricare ar fi ei începătorii, depinde de cei buni de la ora șase să o mențină în funcțiune.

Nuanța pielii și a cărnii

În ceea ce privește textura pielii și a cărnii, tonul cel mai ferm și mai dens se găsește între ora respectivă și ora două. Avansând spre ora trei, întâlnim o transluciditate mai mare a pielii și o dezvoltare musculară viguroasă acoperită de o carne mai moale. Pe măsură ce ne îndreptăm spre ora cinci, găsim, crescând odată cu ora șase și șapte, carnea extrem de moale, ca de bezea, care este caracterizată la femei prin mici umflături și gropițe pe fese și coapse chiar și la tinerețe. Trecând la ora opt, găsim carnea mai rezistentă și mai elastică. Pe măsură ce calitățile de „ursuleț de pluș” de la ora nouă se întăresc până la ora zece, ne regăsim acolo unde am

pornit, observând fete cu carne gălbuie, fermă și adesea sâni uriași. Fata din această categorie, cu șolduri subțiri și sâni mari (și aparent de neatins, dar atrăgătoare pentru un număr mare de bărbați), este cea care apare cel mai adesea în pagina centrală a unei anumite reviste pentru bărbați, care nu este deosebit de cunoscută pentru înclinațiile sexuale cedătoare ale angajatelor sale.

Proprietăți generale

Începând cu vârsta de doisprezece ani, găsim umeri și spate lați, cutie toracică mare, dar nu neapărat sâni mari la femei. Dacă sânii sunt mari, și pieptul va fi. La o femeie de 1,77 m se poate găsi un bust de 105 cm cu o cupă „B”, în timp ce fata de la ora trei ar putea avea un bust de 85 cm cu o cupă „D”. Acest lucru se datorează faptului că silueta de bază a femeii de la ora doisprezece este în formă de pană, în timp ce cea de la ora trei se îndreaptă. Șoldurile subțiri vor fi observate atât la bărbații, cât și la femeile din această categorie, de fapt, cele mai subțiri de pe ceas.

În conformitate cu forma de pană, proporțiile vor fi dezechilibrate în jumătatea superioară a corpului, astfel încât, dacă persoana este așezată, va părea întotdeauna mai înaltă decât este în realitate. Văzuți de la brâu în jos, vor părea întotdeauna mai scunzi. Adesea au talia extrem de lungă și picioarele scurte. Motivul pentru care este ușor să presupunem că sunt tipuri atletice este acela că (mai ales la bărbați) au facilitatea de a-și trage întotdeauna abdomenul și de a arăta ca și cum s-ar fi antrenat foarte riguros! De fapt, majoritatea atleților adevărați se încadrează în pozițiile de la două până la patru și de la opt până la zece, în funcție de sportul ales.

La dreapta orei doisprezece, constatăm că pieptul devine mai îngust, dar la fel de adânc. La stânga orei doisprezece, pieptul devine mai puțin adânc, dar uneori mai lat. Dacă persoanele de la ora doisprezece se îngrașă, acest lucru se va vedea mai întâi în trunchi, mai degrabă decât în picioare, creșterea manifestându-se în regiunea abdominală și fesieră, dar nu este ușor de observat decât din profil.

Pe măsură ce ne apropiem de ora unu și pieptul se îngustează, până la ora trei, trunchiul s-a scurtat proporțional, iar picioarele s-au lungit. Domeniul modelajului se bazează pe această categorie, deoarece femeile care o ocupă sunt aproape drepte în sus și în jos, cu o ușoară tendință de a fi mai suple în jos decât în sus. Greutatea nu se câștigă ușor, iar temperamentul nervos arde rapid caloriile. Dacă se câștigă sau se pierde în greutate, aceasta se va observa imediat pe față, câteva kilograme subțiri făcând diferența între un aspect scufundat și tras sau un aspect pufos.

Ora patru practic nu are talie, iar când este înaltă este tradiționalul model de fasole. Ora patru scurtă, dacă este înclinată spre obezitate în anii următori, seamănă cu niște trunchiuri de copaci mici și groase. Bărbații de la orele trei și patru care doresc să-și dezvolte fizicul trebuie să

urmeze un regim strict de dezvoltare musculară. Probabil că nu se vor îngrășa niciodată, dar cu siguranță trebuie să lucreze pentru a lua în greutate, iar acest lucru trebuie să fie sub formă de mușchi. Dacă umerii trebuie lărgiți, pieptul mărit, bicepșii dezvoltați, acest lucru trebuie făcut prin exerciții în acele zone specifice, deoarece structura fizică în sine nu este propice unei astfel de măriri. Prin urmare, compensarea stigmatului „slăbănog de nouăzeci și șapte de livre" are adesea ca rezultat o dezvoltare musculară foarte grotescă, asemănătoare unor apendice asemănătoare unor baloane. Natura solitară a majorității orelor trei și patru este cu siguranță propice orelor necesare petrecute în sălile de sport, pe balansoare, jogging, vâslit, ciclism etc.

Pe măsură ce ne învârtim în partea de jos a ceasului, greutatea începe să se dezvolte fără efort, iar la ora cinci trebuie să se aibă grijă să se mențină greutatea la distanță! În acest moment al ceasului, verticalele asemănătoare bețelor s-au umflat pe laterale, formând o elipsă cu forma lunară sau venusiană ideală în poziția orei șase. Umeri înguști, șolduri și coapse late, picioare lungi și trunchi scurt caracterizează ora șase perfectă. Dacă sirenele ar exista, toate ar fi la ora șase, căci sunt la fel de sinonime pentru noi cu calitatea fluidică a șase, așa cum doisprezece este făurit în foc.

Asemenea unui crab, ora șase este plată și lată, abdomenul și fesele adesea disproporționat de plate în comparație cu lățimea zonei pelvine. Astrologii ar numi repede acest tip Rac pur. Primul loc în care se ia în greutate și ultimul loc în care se pierde sunt coapsele superioare exterioare. Chiar și cu exces de greutate, însă, talia poate fi totuși contractată disproporționat din cauza tendinței naturale spre aplatizarea abdominală, care este o rămășiță de la ora patru, în formă de fasole, sau, dacă preferați să veniți din direcția opusă, o pierdere de umplutură de la cârnatul de la ora opt. Pe măsură ce se apropie ora șapte, vedem o proeminență puțin mai mare din partea posteriorului și a burții, iar până la ora opt, trunchiul s-a îngroșat, talia s-a lungit, picioarele s-au scurtat, până când îl vedem pe „ursulețul nostru de pluș" la ora nouă. Corpul său solid este de obicei însoțit de o față înclinată spre rotunjime. De fapt, nativii de la ora opt și nouă se vor bucura întotdeauna de mâncare și trebuie să lupte pentru a rămâne supli. Se îngrașă la picioare, la trunchi - de fapt, aproape peste tot! Și ultimul loc în care vor slăbi vreodată va fi fața. Dacă un bărbat jovial, de vreo optzeci și jumătate de metru, ar slăbi de la 113 la 63 de kilograme, fața lui ar arăta puțin schimbată, chiar dacă acum ar semăna cu o acadea.

Fundașul solid și voinic este adesea un jucător de fotbal american de la ora nouă, iar dacă poate evita să-și mănânce propria mâncare când își deschide restaurantul după ce se retrage din fotbal, s-ar putea să arate bine și la cincizeci de ani. Fetele de la ora opt și nouă sunt genul pe care Kretschmer îl glorifica drept tipurile de Pyknic „adevărate". Cea mai „pământeană" rasă de fermă, sociabilă din punct de vedere social, participantă la asociația părinților și profesorilor, păpușă Kewpie, cu șolduri rotunde, sâni rotunzi, fund rotund - pe scurt, rotundă peste tot - se încadrează în această clasificare. Cu ani în urmă, revista Esquire a publicat un articol edificator care atestă faptul că „Pyknicii sunt mai distractivi". Până ajungem la ora zece, șoldurile s-au subțiat, umerii s-au lărgit, picioarele s-au scurtat, iar prințesa Playboy apare la orizont cu omologul ei, King Kong, ținând-o în brațe.

Înclinații sexuale

Femeia cea mai predispusă la activități lesbiene stereotipe este cea de la ora doisprezece. Bărbatul care se potrivește cel mai bine imaginii consacrate a homosexualului este cel de la ora șase. Toate tipurile, însă, au omologii lor homosexuali. Aceasta implică pur și simplu că o femeie de la ora doisprezece și un bărbat de la ora șase sunt ideali pentru schimbul sexual și adesea sunt transsexuali. Atunci când se efectuează o operație de schimbare de sex, aceasta este cea mai completă și reușită la aceste persoane.

Imitatoarele profesioniste de la ora șase sunt regula, în timp ce travestitul „regina dulapului" apare de obicei în practicile secrete ale șoferului de camion de la ora unsprezece sau ale idolului filmului de la ora doisprezece, care nu putea arăta mai ridicol în rochia sa de cocktail cu paiete și pantofii cu toc!

Cele mai receptive sexual persoane se încadrează între cinci și nouă ani. Cele mai agresive în libido au între nouă și unu. Acestea sunt, de asemenea, cele mai exhibiționiste în mod flagrant și artificial. Deoarece sunt sociabile prin natura lor, vor să fie remarcate mai mult decât ceilalți.

Cele mai puțin senzuale tipuri sunt între orele unu și cinci. Cele mai de succes (și frigide) prostituate sunt între orele unu și două. Persoana este cea mai predispusă să facă sex pentru iluminare spirituală, protest sau deloc între orele trei sau patru. Aici îl găsim pe hippie-ul tipic, cu haine alese cu grijă fie pentru a ascunde complet silueta, fie pentru a o face cât mai neatrăgătoare pentru toți, cu excepția celor din același grup de colegi. Tipurile beatnik vechi și boeme mai în vârstă s-au străduit întotdeauna să găsească cele mai noi tendințe în materie de pânză de sac, surplus de război, pături indiene etc. pentru îmbrăcămintea lor. Bărbații din acest grup sunt cei mai puțin preocupați de atracția sexuală prin îmbrăcăminte; totuși, este de înțeles că persoanele care se încadrează în această categorie vor fi primele care își vor arăta „libertatea" dându-și jos toate hainele.

Șaptezeci și cinci la sută dintre oamenii pe care îi vedeți în revistele de nudism sau în pozele cu fete care prezintă organele genitale expuse indecent se află în această secțiune a ceasului. Când persoana de la cinci la nouă este expusă, este pentru că este beat și nu știe că i s-au descheiat pantalonii. Femeia din grupul de la cinci la nouă pare să aibă întotdeauna un mod de a se expune fără să încerce cu adevărat și sunt experte în arta acoperită de capitolul „Secretele expunerii indecente".

Ca să simplificăm lucrurile, totul se reduce la următoarele: când vine vorba de sex, femeile de la nouă la unu o fac pentru că vor, femeile de la unu la cinci o fac cu un scop, iar femeile de la cinci la nouă o fac pentru că nu se pot abține!

Iată câteva indicii suplimentare: Bărbatul tipic care participă la convenții și caută fete care plătesc doar pentru ocazie este genul de genul de la ora opt sau nouă și este de obicei cel mai bun agent de vânzări. Firește, fetele care îl vor acomoda vor fi profesioniste din grupul de la ora două sau trei, cu excepția cazului în care găsește o prostituată „socială" din grupul de la ora

zece. Desigur, ea nu va fi nici pe departe la fel de atrăgătoare, deoarece este mai apropiată de genul lui. Ca ultimă soluție, managerul de vânzări ar putea chiar să aleagă o gospodină beată de la ora șapte, care este din Madison, Wisconsin, în vizită la sora ei. Aceasta stă la același hotel cu el și, nesuficent de obosită ca să adoarmă, a intrat în barul de cocktailuri în timp ce trecea prin hol. După ce a băut un pahar, era pe cale să-și piardă inhibițiile. A doua zi s-a simțit teribil de rușinată de ea însăși, iar el a simțit că este în regulă, dar că ar fi putut face mai bine!

Faptul că fata de la cinci până la nouă este cea mai supusă din punct de vedere sexual le oferă fetelor cu picioare lungi de la șase și șapte cea mai bună mișcare de dans cu șolduri rotative.

Balerinele, care se află pe un plan mai estetic, se apropie de ora cinci. Spasmele rigide și contorsionate în care se confruntă dansatorii „moderni" sunt exemplificate de orele trei și patru. Lipsa lor de sexualitate carnală este demonstrată de mișcările lor de dans, care, în conformitate cu influența „aerului", sunt de natură zburătoare. Corpul rămâne relativ nemișcat, în timp ce brațele și picioarele se zbat, uneori asemănându-se cu încercări de a zbura, alteori de a respinge „atacatorul", alteori apărând ca un protest violent și implicând întotdeauna o „fugă spre libertate".

Comparați acest lucru cu formele de dans erotice adoptate de ceilalți dansatori cu picioare lungi care ocupă jumătatea inferioară a ceasului. Dacă trei și patru doresc să respingă avansurile sexuale și să zboare, nu este cazul cu opt și nouă. Aceste râme vor fi înclinate să-și țină brațele aproape de corp, să-și limiteze mișcările picioarelor și să-și rotească corpurile nebunește! Mișcările brațelor și mâinilor vor implica o „tragere" și o „agățare" și, în conformitate cu influența „pământului", dansatorul seamănă adesea cu o marmotă care „sapă".

Deoarece dansul de la ora șase este cel cu cea mai lungă etapă și cuprinde un compromis „de înot" între zborul celui de la patru și săparea celui de la opt, ea fură adesea spectacolul. Cele mai „perfecte" forme de dans feminin cu interpretare sexuală au fost cele cel mai bine executate de ora șase de-a lungul veacurilor. Hula hawaiană și nautch sau dansul „din burtă" din Orientul Apropiat sunt exemple excelente. Cei mai competenți exponenți pe care i-am văzut vreodată ai școlii de dans cu fustă de iarbă și cinele cu degete, precum și ai artei bump and grind, au fost aproape „puri" dansatori de la ora șase.

Când ne mutăm în jumătatea superioară a ceasului, constatăm că spiritul este dispus, dar carnea este slabă, când vine vorba de formele de dans așa cum le cunoaștem. A fi în jumătatea „masculină" a cercului oferă o mai mare abilitate de a se pavona decât de a dansa. Din acest motiv, majoretele de tobe sunt de obicei de la orele zece și unsprezece, care se descurcă excelent cu bagheta și „hai să-i dăm o mână de ajutor domnișoarei". Când una dintre ele se plictisește de sala de la grange și merge în oraș să-și ia un loc de muncă dansând într-un club fără top (așa cum fac adesea aceste tipuri cu piepturi mari!), este invariabil mult mai apreciată pentru sânii ei decât pentru mișcările sale. Vrăjitoarea de la ora doisprezece ar fi mai bine să stea departe de ringul de dans, dar să-și limiteze mișcările ritmice la rutine de preoteasă din junglă, unde pieile ei de leopard și biciul vor fi apreciate!

Cei mai răi dansatori înnăscuți (care sunt de obicei suficient de înțelepți încât să nu încerce) sunt cei antisociali, cu picioare scurte, înclinați spre creier, de la ora unu și două.
De altfel, cu cât ești mai sus pe ceas, cu atât vei avea mai multe dificultăți în a face față menstruației. De asemenea, cu cât vei fi mai influențată nefavorabil de luna plină. Cu cât ești mai jos pe ceas, cu atât vei funcționa mai bine în timpul lunii pline!

Simțul umorului

Gradele și tipul de umor sunt guvernate în mare măsură de poziția pe care o ocupă fiecare persoană pe ceasul nostru. Cei cu cel mai dezvoltat simț al umorului se află în sectorul de la orele opt la zece. Acești oameni se pot bucura cu adevărat de o situație amuzantă fără a o analiza. Cele mai posomorâte și lipsite de umor sunt cei de la doi la patru. Ori de câte ori vedem un comedian care folosește comedia ca vehicul pentru o critică socială amară, acesta se încadrează în această clasificare. Publicul cel mai receptiv este cel de la cinci la nouă. Publicul de la nouă la unu trebuie să se poată identifica cu artistul înainte de a-l putea aprecia. Iar publicul de la unu la cinci petrec mai mult timp analizând ceea ce are în față decât experimentând. Aproape toți criticii sunt de la unu la cinci. Echipe de comedie celebre precum Laurel și Hardy, Abbott și Costello etc. au de obicei relații de la doi/opt sau trei/nouă.

Consumul de alcool și droguri

În ceea ce privește alcoolul, cei între opt și zece ani consumă cel mai mult și mențin barurile în funcțiune. Cei între unsprezece și doisprezece ani le place, dar majoritatea pot accepta sau renunța. Tipurile între unu și doi sunt cel mai predispuși să se abțină de la alcool sau să consume doar din motive profesionale. Cu toate acestea, majoritatea alcoolicilor se încadrează în grupa opt la unu. Cei între trei sunt predispuși la droguri, iar cel mai mare procent de consumatori de droguri sunt cei între trei și patru, la fel cum cei mai mari consumatori sunt primii opt până la zece menționați.
Interesant este că, dacă și când cineva de la patru bea, va fi vin ieftin, datorită conotațiilor sale „poetice”. Dacă cel de la zece pare „îndrăzneț”, va fuma puțină marijuana, pentru că, fiind un tip în esență sociabil, va alege un drog social. Dacă distileriile de bourbon ar trebui să depindă de cel de la patru, iar traficanții de LSD ar trebui să supraviețuiască de cel de la zece, amândoi ar da faliment peste noapte.
Cei aflați la baza ierarhiei pot suporta, dar odată ce au băut, le este greu să plece, când vine vorba de alcool. La aceste tipuri de persoane cele mai relaxate și stabile, câteva băuturi vor declanșa o pierdere a inhibițiilor, adesea binevenită, mai ușor decât la oricare altă categorie. Aceștia sunt de obicei tipurile consecvente și de încredere, care beau un pahar în plus și ajung să se certe, să se dezbrace sau să-și ude pantalonii.

Cea mai importantă regulă de reținut, în ceea ce privește alcoolul, este că orice formă ar fi luată, va avea efectul de a scoate la suprafață calitățile Demonicului. Astfel, o persoană normal veselă de la ora nouă, când este beată, va deveni o persoană mohorâtă, sumbră și cinică. Persoana seacă și tehnică de la ora trei se va transforma într-un fel de viață a petrecerii oprită în dezvoltare, care ar putea chiar să cânte un cântec obscen pe care l-a învățat în liceu. Persoana puternică și asertivă de la ora doisprezece va deveni sentimentală, nostalgică, sentimentală din cauza erorilor tinereții și a romantismului pierdut și ar putea chiar să plângă în whisky-ul său bun și lipit de alcool. Funcționarul bancar de la ora cinci va retrăi plaja de la Anzio; iar persoana de la ora opt, care de obicei sare în sus ca o minge de cauciuc, va fi găsită într-un colț întunecat, mohorât de serioasă din cauza a ceea ce simte că este lipsa sa de realizare și a faptului că oamenii nu știu prin ce trece. Când acel fundamentalist de altădată a inventat termenul „rom demonic”, nu a știut niciodată câtă dreptate avea!

Profesii și ocupații

Persoanele din partea stângă a ceasului, de la șase la doisprezece, sunt tipuri „sociale”. Cele din partea opusă sunt „non-sociale” prin natura lor. Prin urmare, pozițiile în care alte persoane sunt implicate ca parte esențială a ocupației sunt ocupate de persoanele de la șase la doisprezece. Rolurile tehnice, intelectuale și clinice sunt ocupate de persoanele de la doisprezece la șase.

Din punct de vedere al personalității, ceasul poate fi împărțit în centru, cu persoanele „cu inimă” în stânga și persoanele „cu cap” în dreapta. Desigur, același tip de loc de muncă poate fi ocupat de oricare dintre diferitele tipuri de pe ceas. Ceea ce ne preocupă, însă, este incidența anumitor tipuri de persoane pentru anumite ocupații și modul în care o persoană care eșuează la locul de muncă se află adesea într-o profesie total străină de tipul său.

Un exemplu în acest sens este vânzătorul de la ora trei și jumătate care se teme să întâlnească oameni și speră în secret că vânzarea nu se va concretiza după ce, de la bun început, și-a criticat subtil produsul în fața clientului! Costumul său șifonat arată (și este) cel mai neimportant lucru din garderoba sa, iar pantofii lui maro pal nu au fost niciodată lustruiți. Iată un bărbat care ar trebui să lucreze într-o fabrică electronică, lipind rezistențe, ca să poată merge acasă în fiecare seară și să mai scrie ceva despre piesa sa, care are „multe comentarii sociale”, sau cel puțin să meargă la cafenea și să vorbească despre piesa sa. Desigur, extrema de succes a acestui tip este probabil un scriitor de succes de piese avangardiste.

Pot exista multe subcategorii în cadrul aceleiași profesii. În medicină, de exemplu, psihiatrii se vor încadra în grupa de doi sau patru, administratorii de spital la cinci sau șase, tehnicienii de laborator la trei până la cinci și chirurgii la unu până la trei (genul cu care vor cu toții chiftelele de la ora opt). Asistentele medicale cărora le pasă de pacienții lor (uneori prea mult!) au între șase și opt ani, în timp ce bătrânele dure care nu suportă prostii au între unsprezece și unu ani.

Medicii de familie bătrâni și amabili și majoritatea pediatrilor au de obicei între opt și unsprezece ani, iar ginecologii au de obicei opt ani. Ora doisprezece este reprezentată de medicul cu tâmplele încărunțite, care se comportă la căpătâiul patului, specializat în boli ale bogaților.

Avocații apărării au de obicei o secundă între nouă și unsprezece, în timp ce avocații acuzării au, în mod ideal, o secundă între două și două. Majoritatea avocaților care devin judecători au o secundă între unsprezece și unu, oferind combinația ideală de simpatie, analiză și conducere simbolică la amiază.

Cu cât cel aflat mai jos în cerc este, cu atât este mai compatibil cu propria clasificare, de exemplu, cei de la ora șase se înțeleg cu alți șase. Foarte rar, însă, un candidat de la ora doisprezece va putea tolera un alt lider de la ora doisprezece pentru o perioadă mai lungă de timp. Acesta este motivul pentru care un lider de la ora doisprezece poate folosi un candidat de la ora șase pentru a acționa ca o cutie de rezonanță pentru alții pe care dorește să-i influențeze. Aceasta este o practică obișnuită în campaniile politice planificate, unde candidatul de la ora doisprezece angajează mulți manageri de campanie de la ora șase, știind că vor fi ideal potriviți să se miște printre masele de potențiali alegători. Un aspect foarte important de luat în considerare este acceptarea naturală a managerului de campanie de la ora șase de către potențialul alegător de la ora doisprezece, care s-ar putea înstrăina ușor de candidatul de la ora doisprezece dacă l-ar întâlni la nivel personal. Pe scurt, *liderul de la ora șase va fi acceptat în mod universal, deoarece nu reprezintă o amenințare pentru egoul nimănui.* Prin urmare, este indispensabil oricărui lider de la ora doisprezece care dorește să ajungă la cât mai mulți oameni.

În consecință, cei mai buni purtători de cuvânt pentru altcineva sunt întotdeauna cei direct opusi la ceas. Cei mai buni manageri ai altora sunt întotdeauna cei de la orele șase și șapte. „Fanii” se încadrează în categoria de la cinci la nouă, fiind în mod natural publicul cel mai receptiv. Cei mai buni agenți de vânzări sunt de la opt la zece, cu condiția să existe atât câștig propriu, cât și financiar. Majoritatea muncitorilor cu gulere albastre și a muncitorilor se încadrează, de asemenea, în categoria de la opt la zece, militarii profesioniști și cei mai buni soldați de carieră încadrându-se în categoria de la zece la doisprezece. Polițiștii sunt de la zece la doisprezece. Imaginea autoritară a polițistului atrage foarte mulți tipi de la ora doisprezece, dar majoritatea sunt mai aproape de ora zece.* Apoi, armata, la fel ca profesia medicală, are diversele sale clasificări în cadrul grupurilor. Putem observa aceste variante în orice ocupație sau profesie care cuprinde mai multe abilități diferite într-un singur domeniu. Muzica este un exemplu frapant în acest sens.

Moda anumitor instrumente muzicale va produce muzicieni și pasionați din toate categoriile, majoritatea demonstrând grade de abilitate îndoielnice. De obicei, însă, când continuă să râdă mult timp după ce te așezi la pian, renunți la orice carieră ți-ai fi putut imagina.

Presupunând că nu oricine poate fi un Paderewski, un Segovia, un Menuhin sau un Casal, trebuie să luăm în considerare forța emoțională motrice care produce mari muzicieni. Se spune

că un mare muzician trebuie să facă dragoste cu instrumentul său, să-l cucerească ca pe un partener și să scoată la iveală ce are mai bun de oferit. Acesta este secretul oricărui mare artist de concert. Instrumentul muzical este un substitut pentru obiectul poftei. Elementul demonic al oricărui muzician se va manifesta în instrumentul său muzical. Nu e de mirare că muzicienii profesioniști exercită o atracție puternică asupra femeilor. Ei (muzicienii) sunt deja „îndrăgostiți" și reprezintă o provocare atractivă.

Iată instrumentele care corespund numerelor de pe ceasul nostru: 1. Corn francez; 2. Saxofon; 3. Clarinet; 4. Harpă, chitară; 5. Flaut, țambal; 6. Vioară, violă, violoncel; 7. Oboi; 8. Pian; 9. Timpan; 10. Tobă mică, tom-tom etc.; 11. Trompetă; 12. Orgă, trombon, tubă. După cum puteți vedea, instrumentele sunt listate cu cele mai asertive în partea de sus, iar cele mai pasive, fluide și pastorale în partea de jos. Acum, alegerea unui instrument muzical este foarte asemănătoare cu alegerea unui animal de companie. Când cineva nu are altă iubire, va folosi o reprezentare a stratului său Demonic sub forma instrumentului muzical cu care va „face dragoste". Aceasta va lua întotdeauna forma instrumentului opus poziției sale pe ceas. Dacă, totuși, își exersează elementul demonic în mod corespunzător, va alege, ca un fel de „familiar", instrumentul cel mai apropiat de el pe ceas. În acest fel, ajunge la esența personalității sale.

O ilustrare a întregului concept este următoarea: Există doi violoniști profesioniști excelenți. Violonistul „A" este un burlac, ora doisprezece, cu șolduri subțiri, umeri lați, elegant - cu alte cuvinte, un stereotip tipic hollywoodian al unui țigan, care are un loc de muncă cântând serenade la meseni la Bit of Transylvania, un restaurant cu atmosferă. În timp ce Laszlo (căci acesta este numele lui) mângâie cu dragoste „zonele erogene" ale viorii sale, femeile prezente privesc cu dor, stroganoff-ul lor cândva fierbinte putrezind rece pe farfurie. „Pentru numele lui Dumnezeu", se plânge soțul, „mănâncă-ți cina!" Cuvintele mor neauzite, însă, deoarece toate privirile feminine sunt ațintite asupra lui Laszlo care face dragoste cu vioara sa. Laszlo puțin are nevoie de vreuna dintre aceste femei acum, deoarece inima lui este luată.

Violonistul „B" este George, un bărbat modest, destul de scund, de sex ore, cu un zâmbet prietenos și o abordare sârguincioasă a artei sale. George este fericit căsătorit cu o femeie de doisprezece destul de elegantă, care are grijă să fie bine îngrijit. Are doi fii mici, care sunt marea lui mândrie, și deține o poziție respectabilă de concertmaestru într-o mare orchestră simfonică. Și-a satisfăcut elementul demonic, așa că vioara sa este „familiarul" său, adevăratul nucleu al personalității sale.

Din punct de vedere profesional, cele mai retrase persoane sunt cercetătorii academici, criticii, tehnicienii, funcționarii publici, profesorii din turnurile de fildeș și colectorii de ajutoare sociale, care se încadrează cu toții în poziția trei până la cinci. Majoritatea meșteșugarilor care se ocupă de operațiuni delicate sau complicate se încadrează în grupa unu până la trei; cu toate acestea, vedem ocazional același fenomen în cazul muzicianului îndrăgostit de instrumentul său. Tipic pentru acest lucru este inventatorul mic și rotund de opt ore, care este „căsătorit" cu laboratorul său. În pictură și sculptură, vedem destul de frecvent această dihotomie aparent

demonică. În aceste cazuri, situația este ușor de observat, deoarece există dovezi vizuale ale acesteia în opera artistului.
Un caz interesant care îmi vine în minte este cel al unui bărbat de la ora nouă, care avea o profesie antitetică, cea de inginer electronic - una ocupată de obicei la ora trei. S-a dovedit că munca în domeniul electronicii era manifestarea sinelui său demonic și, în ciuda compulsiei pe care o simțea față de acest domeniu, a întreprins fără prea multă convingere multe activități secundare: vânzări imobiliare, închiriere de bărci, automate de vânzare etc., pe lângă profesia sa tehnică prețuită. Activitățile sale secundare erau în mod clar adaosuri mai naturale tipului său de bază, dar totuși a curtat electronica, excelând cu brio. După mulți ani în care s-a dedicat preocupărilor sale demonice, a început să se întâlnească cu fete - și care au fost mijloacele pe care le-a folosit pentru a-și întâlni partenerele de sex feminin? Un serviciu de întâlniri computerizat electronic! În acest fel, își putea menține „amanta" electronică, dar totuși să se asocieze cu „alte femei" cu aprobarea ei, deoarece ea era esențială în a-i oferi amantele! Inutil să spun că toate fetele pe care i le furnizau computerele erau de la ora trei.
Un test bun pentru tipizarea personalității, dacă individul care este subiectul tău are vreo abilitate de desen, este acesta: roagă-ți subiectul să deseneze o femeie, presupunând că subiectul este un bărbat. Rezultatul pe care îl vei vedea va fi Stratul Demonic al personalității sale, din care te poți inspira, dacă vrei să-l vrăjești. Artiștii și sculptorii de toate tipurile își arată cel mai ușor latura Demonică. Dacă unii dintre voi vă amintiți de imaginile cu fete pe care le desenați când erați adolescenți, vă veți aminti cum arăta întotdeauna fata căreia i-ați desenat coafura sau machiajul preferat al ochilor așa cum ți-ar fi plăcut să arăți - ceea ce este întotdeauna ca o fată în fața ta non-stop!

---

* O observație interesantă a autorului este că marea majoritate a protestatarilor idealiști care participă la demonstrații în campusuri și nutrează o ură amară față de imaginea autoritară a polițiștilor sunt cei de la ora patru, diametral opuși la ora de începere față de ofițerii de la echipa tactică care îi lovesc. Pentru ora zece, cei de la ora patru reprezintă apogeul obrăzniciei obraznice și al nonconformismului instigator; în timp ce, pentru demonstranții de la ora patru, poliția reprezintă apogeul ignoranței și brutalității totalitare. Totuși, atunci când recunoaștem anumiți factori, astfel de acțiuni seamănă mai mult cu un exercițiu de confruntare sado-masochistă. După cum i-a spus autorului un ofițer de poliție conștient de sine de la ora unsprezece, care participase la astfel de acțiuni: „Ne scuipă, ne jigniesc și se comportă ca niște masochiști, iar noi suntem doar sadiștii care pot avea grijă de ei."

Sport, atletism, suferințe și dureri

Sporturile care implică munca în echipă sunt practicate de cei din partea stângă a cronometrului, cu excepția boxerilor, care au de obicei în jur de unsprezece ani. Luptătorii, pe de altă parte, pot fi la ora doisprezece, deoarece, datorită naturii majorității luptelor actuale, ambii interpreți „câștigă", iar un luptător de la ora doisprezece nu poate suporta să piardă! Din

acest motiv, luptătorul de la ora doisprezece, pe care Kretschmer l-a numit în mod înșelător tipul „atletic”, este cel mai puțin probabil să se angajeze în orice fel de sport competitiv. Cu toate acestea, dacă luptătorul de la ora doisprezece poate fi singurul sau performerul stelar, el excelează.

Așa cum există mai mulți dirijori de orchestră de la ora doisprezece decât orice alt tip, veți găsi asemănări și în lumea sportului. Toți halterofilii faimoși (nu și culturiștii de la ora trei și patru menționați anterior) erau de la ora doisprezece.* Călcâiul lui Ahile în cazul orchestrei de la ora doisprezece este coloana vertebrală inferioară. Toți acei bărbați puternici faimoși trebuiau să poarte ventrali pe sub tunicile lor din piele de leopard pentru a-și împiedica sacroiliacele să se manifeste. Motivul pentru aceasta și motivul pentru care majoritatea bărbaților din grupul de la zece la doi au probleme cu spatele este acela că nu au fost niciodată meniți să meargă pe două picioare la fel de bine ca ceilalți! Torsurile lor lungi și picioarele scurte nu sunt echipate pentru astfel de șmecherii animale antrenate.

Persoanele cu picioare lungi de la baza orchestrei nu au niciodată astfel de probleme, deoarece corpurile lor sunt relativ mici pentru picioarele mari care le susțin. Punctul lor slab sunt de obicei picioarele și gleznele - în special la cei de la cinci la șapte ani. Fiind ca sirenele, delfinii sau alții neobișnuiți să meargă pe înotătoarele cozii, acești oameni sunt grozavi când vine vorba de mișcări, dar îi mențin pe podiatrii în activitate.

Orele șase sunt cele mai confortabile în apă și, prin urmare, adesea sunt înotători experți. Alpiniștii ar fi considerați a fi persoane de la ora doisprezece, dar de obicei sunt intelectuali de doi și trei ani, cu dorința de a lăsa în urmă lumea inferioară și de a intra în aerul rarefiat. Pionierul de la ora doisprezece trebuie să aibă un public, iar alpinismul este de obicei prea solitar pentru nevoile egoului său. Explorarea este, de asemenea, mai degrabă formată din doi și trei ani, care își limitează adesea compania umană.

În sport, arbitrul sau antrenorul ideal este cel de la ora șase care, la fel ca judecătorul de la ora doisprezece, are echilibrul emoțional/analitic necesar, dar trebuie să ofere spectacolul propriu-zis celorlalți. Publicul îl va urmări pe dirijorul de orchestră, dar rareori spectatorii sportivi se entuziasmează din cauza arbitrului. Majoritatea arbitrilor și antrenorilor își manifestă stratul demonic în participanții la acest sport.

Jucătorii de baseball au de obicei vârste cuprinse între nouă și unsprezece ani, reușind să-și mențină greutatea sub control. Jucătorii de fotbal american au vârste cuprinse între opt și unsprezece ani, în funcție de poziția pe care o joacă. Rețineți întotdeauna că, cu cât alergătorul este mai în urmă pe cronometru, cu atât alergătorul este mai bun, deoarece picioarele sunt mai lungi. În fotbal, este valabilă aceeași grupare ca și în cazul fotbalului american. De la unu la trei ani, găsim jucători de tenis și handbal, săritori cu prăjina, săritori pe lungime (alb), alergători pe trambulină, alergători pe pistă și, în mod surprinzător, jucătorii de baschet** au vârste de trei și patru ani.

Concurenții auto se împart în diferite grupuri. Concurenții de mașini sport au de obicei ora două, în timp ce concurenții de mașini stock, rod și stradă au de zece și unsprezece. Marile

curse din Indianapolis sunt de obicei conduse de unsprezece și, bineînțeles, acolo unde nimeni altcineva nu este în cursă (cum ar fi o cursă de probă pe o suprafață sărată a unei mașini special construite), așa cum v-ați putea aștepta, probabil va fi condusă de un doisprezece. Jocheii de curse de cai au de obicei o oră mai mică, iar un exemplu minunat al calului fiind „familiarul" lor este...

---

*Artiștii de circ unici, precum jonglerii, pocnitorii de bici, ghiulelele umane, echilibriștii, dresorii de animale sălbatice, trapeziștii (de obicei „prinzători"), sunt cunoscuți pentru faptul că practică ora doisprezece.

**Baschetul este o situație ciudat de paradoxală, deoarece pentru a găsi persoanele cele mai potrivite din punct de vedere fizic (înalte, destul de suple, picioare lungi pentru alergare, mișcări rapide și violente ale brațelor), jucătorii de la ora patru sunt realizați la comandă. Jucătorii de la ora patru, însă, nu sunt deloc competitivi și sunt solitari prin natura lor. Prin urmare, mulți jucători de baschet sunt „împinși" în acest sport de către părinți sau prieteni (ei înșiși), care simt că fiecare băiat trebuie să practice un anumit tip de sport. Ar putea fi acesta motivul pentru care arbitrii de baschet trebuie să facă mai multe presiuni, să alerge și să țipe decât jucătorii înșiși, adesea morocănoși și non-sociabili?

Ești pasiv sau dominant prin natura ta?

Probabil că până acum ai o idee destul de bună despre poziția ta în ceea ce privește „Sintetizatorul de Personalitate LaVey". Acum, hai să luăm în considerare poziția ta relativă ca vrăjitoare.

Când îți asumi rolul de vrăjitoare, este important să-ți amintești că acționezi într-o capacitate dominantă, chiar dacă ești pasivă prin natura ta. Fiecare femeie este în esență pasivă, dar numai în măsura în care sunt implicate funcțiile sale biologice. Multe femei, și în special cele care sunt înclinate să fie prădătoare, au în mod categoric impulsuri masculine. Cea mai mare amenințare la adresa oricărui bărbat este cea care îi atacă egoul într-o formă feminină. Cel mai agresiv ego masculin este lăsat să rămână intact. Odată ce un bărbat a fost fermecat de o vrăjitoare, el nu ar trebui să poată rezista oricăror dorințe ale ei.

Cu cât un bărbat este mai sigur pe sine din punct de vedere sexual, cu atât este mai puțin probabil să fie agresiv sexual. Aceasta este o regulă pe care toate vrăjitoarele trebuie să o învețe bine. Unul dintre primele semne ale nevoii de a fi dominate de o femeie apare la bărbatul excesiv de agresiv, din punct de vedere sexual. Putem compara acest lucru cu recunoașterea greșită a sadistului, care ar fi bărbatul care insultă și momește pe alții, în timp ce masochistul stă liniștit, fără a ofensa pe nimeni. De fapt, persoana care îi chinuie pe ceilalți la prima vedere este masochistul, pentru că își dorește în secret să fie bătut pentru comportamentul său nepoliticos și ofensator și face tot ce poate pentru a provoca o astfel de pedeapsă. Acesta este bărbatul excesiv de agresiv, care lovește cu laba fiecare femeie de care se apropie și ar putea fi descris vulgar drept un „agățător de funduri".

Acest tip de bărbat rareori este învins de o vrăjitoare adevărată, deoarece femeile îl consideră instinctiv un tip dominant și agresiv, când, de fapt, el tânjește după ce va fi stăpânit. *Comportamentul său agresiv este mai degrabă o provocare de luptă decât de a face dragoste*, iar tipul său este cel mai des criticat în regnul animal, unde loviturile sunt date cu mai multă precizie! Dacă vrei un bărbat pe care să-l poți stăpâni ușor, acesta este tipul ideal de urmărit, deoarece va cădea direct în mâinile tale, fără ca tu să încerci măcar. Tot ce trebuie să faci este să te comporți cât mai obraznic și insultător posibil și se va îndrăgosti neputincios de tine. Dacă, totuși, cedezi primelor sale avansuri și nu-i dai o palmă simbolică (ceea ce își dorește), va fi avut satisfacția nerecompensă de a păngări o altă „proastă", menținându-și astfel dezamăgirea față de femei și frustrându-i căutarea unei femei pe care să o poată „respecta". Ceea ce vrea de fapt să spună când se referă la o femeie pe care să o poată „respecta" este o femeie mai dură decât el!

Dacă ești o femeie dominantă în exterior, probabil ești obișnuită să fii abordată de acest tip și te întrebi de ce, exact când crezi că ai găsit un bărbat cu adevărat dominant, care te poate face să te simți ca o creatură neajutorată, acesta se dovedește a fi un alt băiețel, care se agață de tine ca de bona lui. Femeia supusă nu este niciodată prea dezamăgită de acest tip, pentru că de obicei cedează înainte ca el să aibă șansa să-și arate adevărata față. Nici nu va culege vreo recompensă de la el, însă, deoarece nu poate simți niciun „respect" pentru partenerul său supus. Pentru cele dintre voi care sunteți vrăjitoare de tip pasiv, este important să așteptați puțin doar pentru a vedea cât de dominant este cu adevărat. Dacă arată interes față de tine și încearcă să te ademenească, iar tu refuzi, dacă este cu adevărat dominant prin natura sa și sigur pe el, va trece la altcineva despre care simte că este interesat de ambele părți și, astfel, se va complace într-un mod extrem de egoist. Acesta este bărbatul pentru care merită să-ți pui vraja, deoarece este cu adevărat independent și îți va completa natura pasivă. Apoi e rândul tău să acționezi ca agresorul și, ca și cum ar fi fost o idee ulterioară, să accepți avansurile lui. Ai făcut importanta mișcare de supunere care îi satisface natura dominantă, dar, sincer, nu i-ai permis să creadă că ești o persoană ușor de manipulat. Dacă, totuși, bărbatul pe care l-ai crezut dominant devine mai frenetic după ce i-ai respins avansurile, las-o baltă! Vei ajunge cu un pretendent plângător care îți va înăbuși șansele de a găsi bărbatul de care ai cu adevărat nevoie.

Bărbatul hiperagresiv din punct de vedere sexual poate fi ușor atras de femeia dominantă în mod natural, care poate acumula o întreagă tabără de sclavi pur și simplu permițându-și să apară în scenă purtând accesoriile „push-over" drept momeală. Multe vrăjitoare de carieră de succes și-au dobândit adjutanții de sex masculin chiar în acest mod. Acesta este motivul pentru care multe dintre cele mai bune poziții în vânzări și management executiv sunt deținute de astfel de „agățători de funduri", a căror combativitate sexuală este sublimată în lumea afacerilor.

Puterea anumitor nume

Multă vreme s-a considerat obligatoriu ca vrăjitoarele să aibă nume „magice”. Motivele pentru aceasta sunt variate. Evident, multe vrăjitoare nu vor ca adevărata lor identitate să fie cunoscută, așa că un nume secret folosit doar în compania altor vrăjitoare asigură adesea anonimatul, ca nu cumva una dintre vrăjitoarele mai puțin discrete din sabat să dezvăluie secretul.

În această carte nu ne ocupăm de numele vrăjitoarelor enumerate în Cultul Vrăjitoarelor din Europa de Vest al lui Margaret Murray, deoarece aceste nume (Margaret, Bridgit, Janet, Isabel, Katherine, Ann etc.) nu ne spun nimic în ceea ce privește influența anumitor nume. Mărturia pe care o prezintă constă în faptul că toate numele de fete se găsesc pe listele inchizitorilor. În timpul proceselor vrăjitoarelor, nu conta cum te numești. Orice nume putea fi folosit ca dovadă a vrăjitoriei, la fel cum orice pistrui sau pată putea fi considerată semnul unei vrăjitoare. Vrăjitoarele din zilele noastre, însă, par să prefere nume cu un sunet exotic sau o conotație demonică și este mai probabil să întâlnești vrăjitoare numite: Lilith, Hecate, Astarte, Devilla etc., decât Nancy sau Linda. Experiența mea mi-a arătat că Nancy și Linda sunt adesea cele mai competente vrăjitoare, și dintr-un motiv foarte bun.

După cum am mai spus, cel mai important lucru pentru orice bărbat este egoul său. În relația cu un bărbat din jumătatea superioară a ceasului nostru, o vrăjitoare trebuie să realizeze că nu ar trebui să facă nimic pentru a-i amenința egoul. Însă, pentru a fermeca un bărbat din jumătatea inferioară a ceasului, vrăjitoarea trebuie să-i furnizeze și, la propriu, să fie egoul; așadar, aici se poate folosi un nume „puternic”. Bărbații dominanți vor reacționa rareori sexual la un nume feminin puternic, în timp ce bărbații pasivi vor tremura entuziasmați la auzul acestuia. Prin urmare, nu da vina pe nimeni altcineva decât pe tine dacă te numești Frankie, Rita, Casey sau Hilda și tot ce atragi sunt bărbați lingușitori! Nu poți da vina pe umerii părinților tăi, pentru că, chiar dacă ți-au dat un nume nepotrivit, nimic nu te împiedică să-l modifici sau să-l schimbi. Pentru a prezenta o imagine consistentă, trebuie să folosești un nume care corespunde rolului pe care îl joci. Dacă, temporar, ieși din imaginea ta, amintește-ți să-ți modifici numele în consecință.

Există multe concepții greșite stupide sub care se bazează vrăjitoarele fără experiență. De exemplu, dacă te numești Roxanne și ești o vrăjitoare de la ora zece, numele tău este în regulă, atâta timp cât îți limitezi vrăjile la bărbați mai jos în ierarhie decât tine. Să presupunem că vrei să farmeci un bărbat de la ora unu. Nu va fi ușor de la bun început și va trebui să faci tot ce poți pentru a te prezenta sub forma unei femei de la ora șapte. Asta înseamnă că trebuie să-ți modifici ușor aspectul, vocea și numele. Da, ai auzit bine, numele tău.

Dar fiind o vrăjitoare de la ora zece, egoul tău nu-ți va permite să extragi un simplu „Anne” din numele tău existent, permițându-i astfel bărbatului de la ora unu să se simtă „pe scenă”, în loc să fii tu însuți. Nu - începi să te gândești la nume care sunt „blânde”, mai puțin dominante, mai

puțin amenințătoare pentru ego, pentru că cineva ți-a povestit despre această carte. Data viitoare când îți vezi prada, te hotărăști să folosești noua ta formulă descoperită și să-i spui ceva de genul ăsta: „Știi, numele meu este Roxanne, dar oamenii care mă cunosc foarte bine îmi spun «Pisicuță».” Ce zici de aruncarea din tigaie în foc! Ai fi crezut că „Pisicuță” ar fi doar chestia aia cu blana ei moale și torsul, dar care totuși are gheare; dar ai ratat complet ideea! TREBUIA SĂ TE GÂNDEȘTI LA CEVA „DIFERIT”! Și alegând ceva diferit, te întorci cu biciul tău mare care îi amenință ego-ul! În schimb, ar fi trebuit să-l lovești cu ceva de genul: „Știi, numele meu este de fapt Joanne, dar suna atât de obișnuit, încât l-am schimbat. Dar uneori chiar mă întreb dacă am făcut ceea ce trebuie.”

Au existat puține studii privind puterea anumitor nume de nume asupra proprietarilor lor, însă puținii cercetători în domeniu au descoperit niște descoperiri surprinzătoare, dar ușor de înțeles. Ceea ce este la fel de important ca și caracterul comun sau neobișnuit al unui nume, în vrăjitorie, este „duritatea” sau „moliciunea” sa și conotațiile semantice inconștiente. Un nume precum „Roxanne” este un nume „dur” din cauza sunetului „x” și a conotației sale semantice pentru cuvântul „roci”. Prin urmare, este un nume excelent pentru o vrăjitoare de la ora doisprezece, dar total antitetic pentru un șase. Consoanele care constituie sunete „moi”, când vine vorba de nume, sunt cele care fie proiectează limba pe spatele dinților, fie încrețesc buzele. Consoanele „dure” sunt cele care nu necesită închiderea gurii sau folosirea vârfului limbii, ci mai degrabă acolo unde glota face cea mai mare parte a muncii, ca în cazul sunetelor „k” și „g” dur.

Un nume „dominant” nu trebuie neapărat să aibă un sunet dur, ci poate fi orice de natură exotică - cu alte cuvinte, orice care va „fura spectacolul”. Vrăjitoarele care joacă rolurile a patru până la opt tipuri ar face bine să evite astfel de nume, dar să își limiteze originalitatea la modificări ale ortografiei obișnuite, mai degrabă decât la sunetul numelui, de exemplu, Jane = Jayne, Tammy = Tami etc. Iată câteva exemple de nume ideale pentru vrăjitoarele de la ora zece la ora două:

Abra
Acacia
Acantha
Adelpha
Adora
Agave
Aida
Alanna
Allyn
Alexandra
Alexis
Alison
Allegra
Alpha
Alura
Alzena
Amber
Amina
Anatola
Arabella
Ardath
Argenta
Arachne
Atlanta
Ava
Azuri
Bathsheba
Brunhilda
Calista
Calypso
Carmen
Cassandra
Celeste
Chandra
Clorinda
Cosma
Crescent
Crystal
Dagmar
Dale
Derelys
Desiree
Devilla
Dextra
Dorcas
Eartha
Elektra
Eleanor
Elysia
Erika
Fabia

Fanchon
Faustina
Fleta
Fortuna
Freya
Gail
Galatea
Gemma
Gillian
Hecate
Hera
Hypatia
Ilka
Ilona
Imperia
Isis
Isolde
Jinx
Jocasta
Kama
Karla
Kali
Kelly
Kevin
Kim
Kimberly
Kirstin
Karma
Leonore
Leona
Leslie
Lexine
Libby
Lilith
Lucretia
Ludmilla
Lunetta
Lysandra
Mab
Majesta
Marvella
Mercedes
Morgana
Nadja
Nike
Nyx
Oona
Omphale
Ozora
Palmyra
Pandora
Perfidia
Pyrena
Quilla
Regina
Rexana
Rita
Rowena
Roxanne
Sabrina
Samantha
Satania
Scarlett
Selena
Shelly
Sherry
Sibyl
Sydney
Sonya
Sorcha
Terry
Thalia
Theda
Tiberia
Titania
Tracy
Ultima
Ulrika
Urania
Valda
Valerie
Valkyrie
Vampyra
Vanessa
Velvet
Veronica
Vicki
Volante
Wallis
Winifred
Wynne
Xylona
Yolanda
Zandra
Zara
Zeena
Zora
Zyklonia

Bineînțeles, dacă vrem să fim cu adevărat evidenți, se poate folosi un nume bărbătesc evident, subțire, cum ar fi Georgie, Frankie, Tommie, Bobby, Freddie, Billy etc. Fetele tinere au avut mult timp tendința de a-și porecli cele mai bune prietene cu variante masculine ale unor nume

existente, de exemplu, Winifred = Freddy, mai degrabă decât „Winnie”, mai feminin. În astfel de cazuri în care rădăcina numelui era masculină, porecla va fi o revenire la numele masculin original, ca în multe dintre cele menționate anterior. Aceasta nu este nimic mai mult decât o manifestare inconștientă a elementului demonic. Numele ideale pentru vrăjitoarele care se află fie în cadrul grupării de la trei la nouă, fie joacă rolul acesteia, sunt numeroase. Iată o listă exemplu cu nume „la limită” (marcate cu un asterisc) care pot fi folosite în siguranță de femei în orice poziție pe ceas:

Adelle*	Dixie*	Lois
Alice	Donna	Loralee
Alicia	Doris	Louise
Angela	Dorothy*	Lynn
Anita	Earline	Margie
Anne	Eileen	Marilyn
Annette	Elaine*	Marla
Arlene	Erin*	Marlene
Babette	Eve*	Marsha
Barbara*	Evelyn	Marylou
Beth	Frances	Melanie
Beverly	Georgina*	Melissa
Blanche*	Gerry*	Maureen*
Betty	Gwen	Nancy
Bridget	Helen*	Pamela
Candy	Irene*	Pat
Carol	Iris*	Peggy
Cathy	Jackie*	Phyllis*
Charlene	Jane*	Roberta*
Charlotte*	Jean*	Sandi*
Cheryl	Jill	Sheena
Christine*	Joan*	Sheila*
Cindy	Joanne	Shirley
Claire*	Joyce*	Susan
Clarice	Judy	Tammy
Claudia	Julie	Vera*
Cleo	June	Verna
Connie*	Karen*	Vickie*
Corinne	Lana*	Virginia
Cynthia	Lani	Vivian*
Darlene	Lorna	Wanda*
Debbie	Linda	Wendy
Denise	Liz	Yvonne
Diane	Lisa	

Aceste nume au fost alese cu grijă, luându-se în considerare toate nuanțele de sunet. Atunci când este prezentată o variantă de poreclă a unui alt nume, aceasta se datorează faptului că varianta este mai eficientă pentru scopurile noastre actuale decât numele original. În unele cazuri, mici modificări ale unui nume, care îl vor face mai potrivit pentru o altă imagine, ar trebui să fie evidente, de exemplu, Marge sau Margie pot fi „întărite" admirabil printr-o schimbare în Margaret sau Margo. Înmuierea sau întărirea literei „g" face o diferență vastă. Marge se termină cu un „g" moale. Margie are un „g" moale urmat de diminutivul sunetului „ee", care adaugă o notă suplimentară de „neputință" la lipsa deja evidentă de pretenție a numelui. Un astfel de nume nu poate reprezenta niciodată o amenințare la adresa egoului pentru un bărbat activ. Margaret, însă, are „g"-ul dur care coboară direct ca un ciocan în centru, urmat de un „ret" greu de format.

Numele lui

Se pot spune multe despre un om după numele său. Este uimitor cât de puțini oameni își dau seama de impactul pe care un nume îl poate avea asupra succesului sau eșecului. Numele sunt foarte asemănătoare cu aspectul fizic. Poți avea fie ceea ce W.C. Fields numea o „denumire eufonică", fie un nume care sună extrem de urât și să-l faci să funcționeze pentru tine. Dacă un nume este banal, are avantajele sale, dar acestea rezidă în principal în elementul său de camuflaj sau coloratură protectoare.

Un bărbat cu un nume precum Gregory Belmont va vedea adesea avantajele unei etichete cu un sunet atât de plăcut, în timp ce un tip pe nume Phil Peckerdick ar putea avea dificultăți dacă își permite! Bărbatul care trebuie cu adevărat să se străduiască mai mult să ajungă în față este „Bill Johnson", iar cei care reușesc sunt adesea același om, dar „D. William Johnson" sau „Will Desmond Johnson" sau W. Desmond Johnson. Un astfel de om ar avea șanse mari să reușească, pur și simplu pentru că ar putea rămâne distant de comentarii ocazionale de genul: „Ce vrea să dea cu porcăria asta de «W. Desmond Johnson»?" Pentru o vrăjitoare hotărâtă să fermece un astfel de om, s-ar dovedi dezastruos să vină cu un nume precum „Zorita". Totuși, atunci când avem de-a face cu un bărbat cu un nume modest, este de obicei sigur să avem nume mai exotice și influența lor în viața unei persoane, ne vom ocupa aici în principal de prenume și de diversele forme pe care le iau.

În America, este o regulă să se folosească prenumele ca o presupunere de familiaritate, așa că forma pe care o iau aceste nume oferă multe indicii despre personalitatea posesorilor lor. O mărturie a importanței prenumelui în cultura americană contemporană poate fi ilustrată de anecdota despre bărbatul care s-a prezentat în fața judecătorului, solicitând schimbarea numelui său. „Care este numele dumneavoastră actual?", a întrebat judecătorul. „Joe Schitz, Onorată Instanță", a răspuns solicitantul. „Ei bine", a comentat judecătorul, „înțeleg ușor dorința dumneavoastră de a lua un alt nume. Care este noul nume pe care doriți să-l luați?"

Bărbatul a răspuns: „Vincent Schitz, Onorată Instanță”. Uimit, judecătorul l-a întrebat de ce dorea să-și schimbe numele în acest fel. „Ei bine, Onorată Instanță”, a răspuns bărbatul, „de fiecare dată când văd pe cineva cunoscut, îmi strigă: «Salut Joe, ce știi?»!” A spune că numele unui bărbat este o extensie a ego-ului său este adevărat, iar mulți bărbați vor folosi un nume elegant ca o acoperire pentru lipsa de abilități sau realizări. Din nou, acest lucru seamănă foarte mult cu aspectul plăcut al unei fete. Dacă ai cunoștințe de vrăjitorie aplicată, o astfel de frumusețe poate fi de neprețuit, dar dacă te afli sub dezinformare, autoamăgire și exploatare, aspectul fizic plăcut poate fi un blestem. Nu există nimic mai ridicol decât bărbatul familiar, autoamăgit, lipsit de talent, umflat de aroganță, de la ora doisprezece, cu un nume elegant, care stă la scaunul său obișnuit în salonul de la colț.

La fel de comun în societatea noastră este funcționarul greoi de la ora cinci, cu o față pe care nimeni nu ar observa-o și un nume pe măsură, a cărui importanță este de așa natură încât firma practic s-ar prăbuși dacă ar pleca vreodată.

Un bun test al naturii unui om este dacă folosește o poreclă și, dacă da, impunerea unei astfel de porecle în locul unei alte variante posibile a aceluiași nume rădăcină. Un exemplu în acest sens sunt diversitatea tipurilor de personalitate care poartă un nume precum „Charles”, în raport cu orice poreclă, de exemplu, „Charlie”, „Charley”, „Chuck”, „Chick”, „Chazz” - sau o variantă străină care a fost atribuită de părinți, de exemplu, „Karl”, „Carl”, „Carlos”, „Carlo”, „Karel” etc. Există anumite conotații de personalitate în astfel de porecle și variante străine care se prezintă ușor observatorului atent. „Charlie” este de obicei o persoană relaxată, „Chuck” mai asertivă, „Chick” înclinată spre aroganță, iar „Charles” rezervată și sofisticată. „Will”-ii au întotdeauna mai multă profunzime decât „Bill”, iar „Willie”-ii păstrează o aură băiețească, în timp ce „Billy”-ii caută adesea necazuri. „Carl”-ii sunt de obicei serioși, iar „Carlos”-ii sunt înclinați să alerge după orice îmbracă o fustă. „Richard”-ii sunt șoareci de bibliotecă, în timp ce „Rich”-ii sunt de obicei puțin încrezuți. „Ricky”-ii sunt vânători de femei, iar „Rick”-ii sunt adesea duri și aroganți. „Dick”-ii predomină însă și pot fi găsiți prin preajmă, indiferent de tipul cu care aveți de-a face. „Tom”-ii sunt de obicei destul de stabili, dar „Tommy”-ii sunt personaje de sex mixt. „Bob”-ii sunt ușor de vrăjit, dar „Robbie”-ii se imaginează ca personaje romantice principale, la fel ca „Steve”, „Gary”, „Lance”, „Kirk” și alte personaje cu influențe sexuale diverse. „Mike” este un tip complet, în timp ce „Michael” este serios și romantic.

Străinii care își păstrează numele originale la venirea în America sunt mult mai încăpățânați și mai greu de vrăjit decât cei care se aruncă direct într-o variantă americanizată a numelui lor original. Sunt în mod magic foarte sănătoși în a-și păstra numele străine, deoarece elementul de intrigă este întotdeauna prezent. Nu trebuie să uităm că sensul cuvântului „exotic” este pur și simplu „străin”. Orice vrăjitoare care este de tip exotic pentru început se poate descurca bine cu o variantă străină a numelui său. Un francez cu aspect elegant pe nume Laurent Gautier ar trebui să fie nebun ca să înceapă să se numească „Larry Walters”, versiunea anglicizată a numelui său. În mod similar, o vrăjitoare sexy din Irlanda pe nume Sheena ar avea pietre în cap dacă ar adopta varianta americană populară, „Jane”.

Legea atracției contrariilor

Ar trebui să fie evident deja că, dacă vrei să vrăjești sau să farmeci un bărbat, trebuie să reprezinți pe ceas o imagine diametral opusă față de el. Singurele excepții de la Legea Atracției Contrariilor sunt cazurile în care unul sau ambii indivizi implicați nu s-au maturizat încă sexual, chiar dacă sunt complet echipați pentru sex, fizic. Procesul natural de selecție aranjează lucrurile astfel încât două persoane de tipuri fizice identice să nu se împerecheze și să ajungă în câteva generații cu aceeași problemă ca și câinii cu pedigree excesiv. Istoria, însă, ne arată multe exemple de reproducere necorespunzătoare, din cauza standardelor impuse de decență sau modă. Nu este că aș fi împotriva unor astfel de lucruri; controlul genetic nu este doar o necesitate, ci o certitudine în cele din urmă. Dar nu va veni sub forma împerecherii unor persoane de la ora doisprezece cu alte persoane de la ora doisprezece sau a unor persoane de la ora șase cu cele de la ora șase. Așadar, dacă ești obsedat de un frate mai mare drăguț de la ora două, nu de un iubit, și probabil ești foarte tânăr... Așteaptă câțiva ani și gusturile tale se vor schimba!

Oricât de evident ar părea, majoritatea oamenilor încă nu sunt conștienți de atracția contrariilor. Pentru a părea opusul prăzii tale, trebuie să recurgi la multe tehnici. Dacă ești atrasă în mod natural de el, sunt șanse mari ca alegerea ta fizică să fie deja suficient de apropiată. Totuși, dacă vrăjești în scopuri ascunse, uneori va trebui să începi să-ți modifici aspectul de la bază - fizicul.

Mai întâi, însă, să ne întoarcem la vrăjitoarea care este atrasă în mod natural de un anumit bărbat. Dacă este o femeie de la ora zece, fiind practic o femeie, își va dori în secret un bărbat mai dominant decât ea, ceea ce lasă doar bărbați de la ora unsprezece și doisprezece. Va gravita spre și, prin urmare, va atrage spre ea bărbați care sunt mai jos în ierarhie decât ea, deoarece aceștia reprezintă elementul Demonic din ea. Vedeți voi, trebuie să scoată la iveală pe deplin Demonicul înainte de a putea recunoaște Nucleul, așa că iată ce se întâmplă: Atrage constant bărbați de la ora patru și cinci cu care se joacă, uneori bucurându-se de atenția binevenită și de satisfacția ego-ului pe care i le oferă, alteori evitându-i cu dispreț ca fiind dăunători. Este destul de evident că acest tip de femeie are din abundență omologii ei Demonici. Apoi vede un bărbat, unul care este „diferit" de ceilalți și care nu pare a fi deloc interesat de ea. Firește, această putere a independenței scoate la iveală fetița din ea și o plasează într-un rol diferit de cel obișnuit de control. Ce trebuie să facă pentru a-l cuceri pe acest bărbat?

În primul rând, trebuie să renunțe la orice idee pe care ar putea-o avea despre a-l „stăpâni", așa cum a reușit să facă cu toate celelalte. În momentul în care îl va stăpâni, își va pierde interesul pentru el și se va întoarce exact de unde a plecat, căutând un bărbat care să poată servi drept contrapartidă celui de-al treilea ingredient lipsă al personalității sale - bărbatul puternic care se ascunde atât sub stratul ei feminin aparent, cât și sub stratul ei masculin demonic de la ora patru. După ce și-a dat seama că a găsit un „stăpân" temporar (și acesta nu poate fi niciodată

altul decât temporar), trebuie să profite la maximum de o astfel de relație. Următorul lucru pe care trebuie să-l facă este să se uite în oglindă - acel vechi instrument al Diavolului - și să vadă ce trebuie făcut pentru a o aduce fizic mai aproape de locul de pe ceas unde s-ar afla partenerul său „ideal" - în jurul orei cinci sau șase.
În starea ei de spirit, picioarele ei sunt destul de subțiri, șoldurile suplu, o talie lungă și sâni bine dezvoltați. Nu a avut niciodată probleme în a atrage bărbați, dar aceștia nu par niciodată a fi cei pe care și-i dorește cu adevărat. În primul rând, va trebui să se îngrașe la șolduri și coapse, să facă ceva pentru ca posteriorul să pară mai mare, iar sânii să pară mai mici. Erezie! Cine oare a auzit vreodată de îngrășare intenționată în fese? Ei bine, eu am auzit! Și am văzut rezultatele pozitive care urmează. Spui că nu te poți îngrășa la picioare, totul se duce mai întâi la sâni? Ei bine, atunci există trucuri care te vor face să pari mai mare jos și mai mică sus, care sunt familiare majorității femeilor. Cea mai mare problemă pe care o vei avea cu acest sfat este să te hotărăști să-l încerci.
Femeile (în special în America) au fost spălate pe creier atât de mult timp să se gândească „slab" încât le este de neînțeles că ar putea exista bărbați sănătoși la minte cu alte standarde. Majoritatea femeilor se pot îngrășa la picioare, șolduri și coapse fără prea mult efort, dar luptă împotriva unei astfel de aparente nebunii. Și mai rău este că vrăjitoarele de tipul celor pe care natura le-a intenționat puțin cam dolofane se luptă constant împotriva propriului succes, aderând la acest tip de prostie. Astfel, multe fete de șapte și opt se vor îmbăta după dietă, vor purta haine care le ascund silueta și s-au convins că așa arată cu adevărat cel mai bine.
Când cineva vrea să creadă ceva, este nevoie de puțină încurajare, iar ceea ce aceste fete nu își dau seama este că singurii bărbați care le vor oferi cele mai mari încurajări în noile lor roluri subțiri sunt bărbații care sunt cei mai apropiați de tipul lor la ora stabilită!
Cel puțin jumătate dintre femeile care citesc această carte vor ocupa poziții pe ceas care sunt propice creșterii în greutate. Dacă se întâmplă să fii una dintre ele, permite-mi să te felicit. Nu mai trebuie să te înfometezi. Dacă nu ai o vrajă specifică de executat care necesită să fii un tip suplu, profită din plin de umflăturile pe care le-ai urât atât de mult timp. Singurii bărbați pe care îi vei atrage sunt cei de care te-ai interesa pe tine însăți, și ce e rău în asta? Nu uita niciodată că impulsul este la un pas distanță de atracție și pe oricine poți atrage, poți constrânge!
Oricare ar fi tipul fizic care ești în mod natural, reprezintă Demonicul la un bărbat, iar dacă respecți tipul tău de bază și îți permiți să exploatezi toate atributele și excentricitățile sale, vei evolua într-o vrăjitoare completă!

Îl veți cunoaște după mașina lui

Acum câțiva ani, Marshall McLuhan a zgâriat suprafața unei fațete evidente a culturii americane - automobilul. Cartea se numea *The Mechanical Bride*, iar victima atacului său a fost

un automobil mare, popular pe atunci, plin de simboluri sexuale evidente, sub formă de hublouri și falusuri cromate. Câțiva ani mai târziu, Vance Packard a dezvăluit întregul subiect cu *The Hidden Persuaders*, urmată de *The Insolent Chariots* de John Keats. Deși acești doi scriitori ne-au oferit comentarii superbe asupra simbolismului sexual al automobilului, mai sunt multe de dezvăluit în ceea ce privește analiza personalității bazată pe mașina pe care o conduce cineva.

Bărbații americani sunt motivați să cumpere anumite mașini din cauza nevoii de a-și extinde personalitatea în orice accesorii semnificative pe care le dobândesc. Cât de semnificativ este un accesoriu are mult de-a face cu modul de operare al unei vrăjitoare.

Pentru bărbatul care se află în jumătatea superioară a ceasului nostru, automobilul este cel mai semnificativ ca o afirmație a personalității - sau cel puțin așa pare. Acest lucru este adesea adevărat, dar vom vedea multe contradicții aparente la o astfel de generalizare - și pe bună dreptate. Automobilul este foarte asemănător cu exemplul instrumentului muzical menționat anterior. S-a spus că este fie o soție, fie o amantă, dar vechea analiză bazată pe soție/berlină, amantă/decapotabilă s-a oprit mult prea departe de obiectivul nostru actual.

Să considerăm automobilul ca fiind o manifestare fie a Demonicului, fie a Nucleului. Această bază de operare va fi necesară pentru a putea defini multe despre prada ta și care vor fi șansele tale de a-l atrage. Dacă mașina unui bărbat este și obiectul său de poftă, sau Demonicul, va fi fie ușor de curtat de amanta sa de lăcuit, fie va rămâne alături de ea ca din fibră de sticlă, în funcție de poziția sa pe ceas. Dacă Demonicul unui bărbat este satisfăcut într-o altă formă, lăsându-l cu o mașină ca el, s-ar putea să nu aibă deloc nevoie de tine, dar cel puțin știi că nu vei concura cu un automobil!

Să începem cu formula. Tipurile de mașini enumerate sunt cele reprezentative pentru diversele cifre de pe ceasul nostru. Anumiți factori trebuie luați în considerare atunci când observați mașina unei persoane, cum ar fi: Este mașina lui sau împrumutată? Este alegerea lui sau a soției sale? Este folosită pentru un scop specific, altul decât transportul personal (autorulotă, carryall, camionetă, camionetă cu bună dispoziție, nivelator de drum etc.)? Este o rămășiță dintr-o căsnicie anterioară care este păstrată din motive de comoditate sau de natură financiară? Toate acestea sunt întrebări care trebuie ținute cont. Apoi, se poate începe tastarea:

Ora unu: Mașini ostentative sau extravagante, de natură scumpă, adesea de marcă străină. Tipul mașinii este mai important decât noutatea acesteia.

Ora două: mașini sport de calitate, de marcă străină, dar nu ostentative. Ora trei: mașini economice importate, mașini americane mai vechi și ieftine, „strict destinate transportului”.

Ora patru: mașini economice importate, adesea uzate, mașini americane mai vechi și ieftine.

Ora cinci: mașini americane mai noi, ieftine, mașini economice străine, compacte americane.

Ora șase: mașini americane compacte și mașini americane ieftine, modele mai recente.

Ora șapte: mașini compacte americane mai elaborate, mașini americane cu prețuri mici spre medii.

Ora opt: mașini americane mai noi, cu prețuri medii sau compacte „de top”.

Ora nouă: mașini americane cu prețuri medii-superioare, de obicei modele mai noi.
Ora zece: mașini americane mai mari, mașini sport americane mari, compacte americane speciale sau „sexy”, toate modele în general mai noi.
Ora unsprezece: mașini americane mari, adesea modele mai vechi de lux, mașini sport de lux, mari, mai vechi.
Ora doisprezece: mașini care vor ieși în evidență, fie prin dimensiune, lux etc., atâta timp cât au un aspect important.
Cei de la ora zece își spală și lustruiesc mașinile cel mai des; cei de la ora patru cel mai puțin. Cei de la ora unsprezece își schimbă mașinile cel mai des, cei de la ora cinci le păstrează până se destramă. Ori de câte ori vezi un bărbat conducând o mașină care este antitetică tipului său, știi că mașina reprezintă latura sa demonică, dorința sa secretă. Exemple în acest sens sunt hipioții neîngrijiți de la ora patru care dețin (ca protest, cred ei) un Rolls Royce strălucitor; managerul rotofei de birou de la ora șase care conduce un Eldorado (în timp ce mestecă un trabuc mare) etc. Cel mai important, însă, este că rareori veți întâlni acest transfer demonic care merge de sus în jos pe ceas. Invariabil, acesta își va lua forma în cazurile în care elementul automobil-demonic este deasupra poziției individului pe ceas.
Persoana care ocupă poziția superioară pe ceas nu s-ar permite să fie văzută de alții în timp ce își exercită puterea Demonică, dacă Demonicul l-ar coborî în ochii celorlalți. Persoana din jumătatea inferioară a ceasului nu are nimic de pierdut dacă se plimbă prin oraș cu o mașină luxoasă.
Pe lângă alegerea mașinii, obiceiurile de condus ale șoferilor dezvăluie multe. Dacă mașina este folosită ca exercițiu demonic, șoferul poate deveni adesea un demon pe autostradă, la propriu. Când mașina este folosită ca o extensie a sinelui într-o formă demonică, șoferul îi poate ignora cu ușurință pe toți ceilalți de pe drum, deoarece este prea ocupat cu afacerea sa pentru a fi deranjat de fleacuri precum limitele de viteză. Toată lumea l-a văzut pe tânărul cu fața palid țipând pe autostradă, strecurându-se prin trafic, cu brațul drept sprijinit pe spătarul scaunului, în timp ce conduce cu stângul, ghemuit strâns în colțul unde spătarul scaunului șoferului se întâlnește cu portiera. Am auzit agenți de patrulare rutieră care observă astfel de tipi numindu-se la ei în mod batjocoritor (dar corect) „coborând volanul”.
Orice ai face, nu încerca să vrăjești un bărbat îndrăgostit de mașina lui. Am citit sfaturi în anumite reviste și rubrici din ziare, spunându-le tinerelor fete îngrijorate că ar trebui „să învețe despre mașina lui, să vorbească despre ea cu el și să-i spună că ești interesată de ea” și totul va fi bine. Ei bine, hai să terminăm odată pentru totdeauna cu sfaturi de genul ăsta, căci orice cititor care a folosit vreodată astfel de tactici le cunoaște bine cât de nebunești sunt! În cel mai bun caz, ți se va permite să stai prin preajmă ca un accesoriu suplimentar, mai degrabă decât ca un nou interes și să-ți pui în mișcare cea mai elegantă roată de pe piață.

Tipare de somn... și alte activități în dormitor

Iată un test pe care îl poți face folosindu-ți prietenii drept cobai. Îi poți spune întotdeauna partenerului cine este cel mai dominant în funcție de marginea patului pe care doarme. Când două persoane dorm împreună, personalitatea dominantă va fi întotdeauna în partea dreaptă a patului, presupunând că ambele părți stau întinse pe spate. Astfel, dacă bărbatul doarme în dreapta partenerului său, el va fi cel mai dominant. Dacă femeia este în dreapta bărbatului, ea conduce.

Adesea, astfel de tipare încep atunci când cuplurile se căsătoresc pentru prima dată și nu se schimbă niciodată, chiar dacă personalitățile indivizilor s-au schimbat. Cel puțin vei ști care era situația când a avut loc atracția inițială. Bărbații care dorm pe partea stângă a patului sunt mai interesați de activitatea sexuală orală decât bărbații care dorm în dreapta partenerelor lor. În mod similar, vrăjitoarele cărora le place sexul oral își vor găsi cele mai bune partenere dormind în stânga lor. Excepții de la aceste reguli sunt cazurile care necesită confortul uneia sau alteia dintre persoane, cum ar fi mamele care alăptează, telefoanele, bolile etc.

Dacă poți găsi fetișul unui bărbat, îl poți vrăji. Toată lumea are un fel de fetiș sexual, chiar dacă acesta nu este cunoscut de persoana însăși. Din păcate, prea mulți oameni presupun că un fetiș trebuie să fie un accesoriu sexual evident. Acest lucru nu este deloc adevărat, deoarece cele mai compulsive fetișuri sunt adesea acele dispozitive sau situații pe care persoana obișnuită nu le-ar considera niciodată a fi în vreun fel legate de activitatea sexuală.

În zilele noastre suntem cu toții prea familiarizați cu tipurile obișnuite de fetișuri, cum ar fi părul lung, tocurile înalte, portjartierele, legăturile, biciuirea, bătutul la fund, corsetele etc. O vrăjitoare competentă nici măcar nu ar trebui să considere astfel de dispozitive și acte drept fetișuri, deoarece acestea reprezintă scheletele din mult prea multe dulapuri mentale pentru a fi considerate „anormale”. Umbra obișnuia să susțină că știe „ce rău se ascunde în inimile oamenilor” și și tu trebuie să fii conștient de cunoștințele lui dacă vrei să devii vrăjitoare.

Unele așa-numite fetișuri sunt atât de universale, încât pare nedrept să le considerăm altceva decât manifestări umane de comportament care își au paralelele în toate domeniile regnului animal. În afara celui mai comun factor de atracție al dominanței totale față de o persoană pasivă și al receptivității față de o persoană dominantă - cel mai sigur criteriu pentru succesul fetișist este reacția sa la anumite fraze scăpate din discuție.

Dacă stai suficient de mult timp în preajma unui bărbat pentru a iniția o conversație, s-ar putea să introduci fraze cheie care să-i lumineze ochii și să-i ceară invariabil să audă mai multe despre subiect sau să ezite o vreme, readucând subiectul mai târziu în conversație. Frazele cheie care afirmă lucruri evidente sunt inutile, ca în cazul comentariilor despre un articol vestimentar pe care îl porți în acel moment și care ar putea fi interpretat ca fiind fetișist. Anumite așa-numite fetișuri ar trebui folosite tot timpul cât o vrăjitoare își desfășoară

activitatea, altfel nu poate pretinde că este vrăjitoare în sensul cel mai adevărat. Aceste fetișuri evidente vor fi discutate în capitolele ulterioare.
Iată o listă de descoperitori de fetișuri de la care te poți inspira. Nu uita, ODATĂ CE I-AI CONSTATAT FETIȘUL, CONTINUĂ PRIN REFERINȚE SUBTILE ȘI COMENTARII IZOLANTE. Dacă ești deșteaptă, poți oricând să creezi o deschidere în conversație pentru a introduce aceste descoperitori de fetișuri, formulate în felul tău propriu. Referință la:
Cum nu vei suporta nicio batjocură de la un bărbat (șef, soț, alt pretendent).
Cum ai certat pe cineva.
Rușine că ești certată de șef.
Să fii bătută în copilărie.
Să meriți o bătaie bună (fie tu, fie el).
Cea mai bună ceartă cu o altă femeie.
Un câine răutăcios pe care îl știi, care e liber cu botul.
Cum unii oameni proști te cred lesbiană.
Picioarele tale sunt toate fierbinți și transpirate.
Să nu poți face baie câteva zile.
Cum un biet bărbat pe care îl cunoști e entuziasmat după tine.
Cât de distractiv trebuie să fie să fii bărbat.
Cum ar fi o fată foarte frumoasă.
Cât de șocată și jenată ai fost să vezi un bărbat dezvelindu-se.
Să te dezveți din greșeală.
Să-ți uzi pantalonii din greșeală.
Să-ți tai părul dacă e lung, să-l lași să crească sau să-ți cadă dacă e scurt.

Cel puțin unul dintre aceste subiecte va stârni cu siguranță o reacție evidentă atunci când este introdus subtil în conversație. Cele lipsite de sens pentru preda ta vor fi trecute cu vederea – pe o ureche și pe cealaltă sau respinse cu o ridicare din umeri sau un comentariu superficial. Abia atunci când îl vezi (și ochii îți spun) cum preia semnalul și îl răspunde cu un interes sumbru sau provocat de nervozitate, știi că ai nimerit ținta.
Odată ce știi că ai atins exact acel obiectiv, ai la dispoziție o armă magică care îți va fi de folos dacă toate celelalte lucruri eșuează. S-ar putea chiar să ajungi să actualizezi astfel de fetișuri dacă vrăjirea prăzii tale este suficient de importantă pentru tine. Este vechea întrebare: Cât de important este să obții ceea ce îți dorești? S-ar putea să greșești complet în fiecare atribut fizic pentru gustul lui, dar dacă este excitat de o fată care se îmbracă ca o bonă și îl va mângâia în timp ce el este îmbrăcat ca o fetiță și te porți ca și cum ți-ar plăcea să faci exact asta, vei renunța la orice concurență din partea altor fete care au de prezentat doar aspectul fizic și poziția potrivită ca omoloage demonice.
Dacă ți-e prea jenă să folosești descoperitoarele de fetișuri menționate anterior în relație cu tine însuți, le poți oricând introduce în conversație prin intermediul unei persoane a treia. Felul în

care ochii tăi se luminează când îi spui despre ce s-a întâmplat cu prietena ta sau cu o altă femeie de la birou îți va spune că ești pe drumul cel bun. Există un singur lucru în neregulă cu folosirea unui cont la persoana a treia atunci când cauți fetișuri, iar eu am văzut această problemă apărând de multe ori. Trebuie să-ți amintești că ai de-a face cu compulsii atunci când explorezi fetișuri, fetișul fiind exact ceea ce sugerează și numele - un dispozitiv sau o situație care copleșește complet orice alți stimuli sexuali mai selectivi. Dacă îi spui victimei tale că cea mai bună prietenă a ta este o fată atât de drăguță, dar când își scoate pantofii în timp ce tastează la birou, trebuie să deschizi o fereastră, este posibil să se excite atât de tare încât tot ce-l poate face să se gândească este să o întâlnească pe prietena ta cu picioarele urât mirositoare!
Am descoperit că femeile care aparent „nu au nimic de oferit", dar „vrăjesc" un bărbat de la o soție nedumerită, care nu poate înțelege ce fel de putere are „cealaltă femeie" asupra soțului ei, utilizează foarte des compulsia fetișistă. O vrăjitoare înțeleaptă ar trebui să știe că, dacă fetișul pe care îl abordează este unul pe care bărbatul nu l-ar dezvălui ușor altora, nu se teme prea mult de concurența din partea celorlalți. Prostituatele profesioniste sunt foarte atente în a divulga „cererile speciale" ale clienților buni către alte fete, dacă recompensele financiare pentru astfel de servicii sunt substanțiale. Și de obicei sunt substanțiale, deoarece activitatea fetișistă comandă (și obține) cele mai mari tarife din profesie. FIECARE BĂRBAT ESTE UN FETIȘIST. TREBUIE PUR ȘI SIMPLU SĂ-I DESCOPERI FETIȘUL.

3. ESP: Proiecție extrasenzuală

În ultimii ani, a existat o înclinație tot mai mare de a interpreta orice conștientizare umană care nu poate fi ușor explicată ca fiind PES sau Percepție Extrasenzorială. Desigur, se admite chiar și în cele mai politicoase cercuri că animalele au această facultate. În loc să se admită că animalele au utilizarea deplină a unuia sau mai multora dintre așa-numitele cinci simțuri, li se atribuie un al șaselea simț, pe care îl numim PES. Dar cred că majoritatea lucrurilor care sunt atribuite PES, sau unui al șaselea simț, nu sunt altceva decât manifestări inconștiente ale celor cinci simțuri existente: văz, auz, miros, gust și atingere. Motivul pentru care tehnicile de utilizare a acestor cinci simțuri în măsura în care ar explica o mare parte din nonsensurile legate de al șaselea simț nu sunt învățate este pentru că, a face acest lucru, ar însemna să recunoaștem că animalele au ceva ce noi nu avem și că ar putea să ne poată învăța câteva lucruri.

Omul nu se poate hotărî să învețe de la animale, însă, pentru că a fost spălat pe creier să creadă că este ceva special, o ființă de tip superior. Nu se poate bate în piept și se poate juca de-a zeul, pentru că asta e rezervat tipului de sus, și nu poate învăța de la regnul animal, pentru că se presupune că este emancipat de el. Dacă apare ceva ce nu poate explica, întreabă pe altcineva și, dacă tot nu există explicații satisfăcătoare, se uită la zeii săi. Dacă credința în vechii săi zei scade, din cauza îndoielilor din mintea sa cu privire la validitatea religiei sale, nu mai poate numi întâmplările ciudate „miracole”. Dar egoul său nu-i permite să-și piardă puținul respect de sine pe care l-a dobândit, regresând la animalism în vreun fel, formă sau formă - chiar dacă asta înseamnă că ar putea învăța ceva. Așa că se gândește la un nou termen „științific” care se va desprinde de terminologia religioasă a „miracolelor” care l-a lăsat în ultima vreme atât de dezamăgit. Încă nu știe prea multe decât știa vreodată, dar se simte mai bine pentru că crede că este pe calea cea bună - nu depinde de vechiul său zeu și nu face comerț cu Diavolul, care reprezintă elementele „inferioare” ale omului.

În această secțiune vom analiza aceste aspecte „inferioare” ale dezvoltării noastre - conștientizarea animală care a fost atât de grav neglijată încât le numim în mod eronat „ESP” sau „al șaselea simț” sau „vibrații simpatice”. Nu încerc să spun că nu există comunicări telepatice. Cu siguranță există. Doar că persoana obișnuită care folosește atât de ușor termenul ESP îl confundă adesea cu ceea ce s-ar putea numi mai bine „HSP” sau Percepție Senzorială Intensificată, ceea ce înseamnă pur și simplu că primim impresii prin intermediul celor cinci simțuri existente pe care nu le recunoaștem ca venind prin aceste agenții.

Nu putem spune pur și simplu că nu ne place cineva pentru că miroase urât, dacă nu simțim un miros suficient de puternic pentru a-l recunoaște în mod conștient. Cu toate acestea, vom reacționa la HSP-ul nostru. Dacă întâlnim pe cineva care are un rânjet ușor, aproape imperceptibil, pe buze și o privire ostilă în ochi, s-ar putea să nici nu o recunoaștem conștient, dar natura noastră animalică, sau HSP, transmite mesajul către creierul nostru că acest om nu

este bun de nimic, bazându-ne judecata pe mult mai mulți factori decât ne-am putea imagina vreodată că ne-ar fi influențat.
Tonul vocii cuiva în timp ce vorbește poate fi în contradicție directă cu acceptarea emoțională a persoanei cu care se vorbește sau un sunet dintr-o cameră ar putea avea o frecvență care va provoca anxietate tuturor celor prezenți.
În acest volum ne ocupăm de vrăjitorii și asta înseamnă acceptarea sau respingerea anumitor lucruri de către altcineva, ceea ce va permite vrăjitoarei să își atingă obiectivele. Întregul mecanism de acceptare sau respingere poate fi controlat dacă cineva învață utilizarea corectă a HSP. Cea mai eficientă modalitate de a determina pe cineva să facă ceea ce vrei este să-l lași să creadă că este opera lui. Nu poți ordona oamenilor să facă ceea ce dorești de la ei în orice moment, dar poți configura și aranja indicii senzoriale astfel încât aceștia să îți facă automat porunca. Capitolele următoare vor trata cele CINCI simțuri și modul în care vrăjitoarea le poate folosi în avantajul ei.

Pupilele ochilor săi ca măsură a succesului

Un alt truc vechi al ghicitorilor de carnaval, al șarlatanilor și al escrocilor este abilitatea de a citi reacția emoțională a unei persoane prin ochii acesteia. Cu toții avem această abilitate într-o măsură mai mare sau mai mică, dar puțini o recunosc și chiar mai puțini o folosesc în mod conștient.
Dr. Eckhard Hess de la Universitatea din Chicago a formulat știința pupilometriei, ca urmare a cercetărilor sale pe acest subiect în 1960. Practic, principiul este acesta: atunci când o persoană se confruntă cu ceva sau cineva care îi este de acord, pupilele devin mai mari. Când se înregistrează dezaprobare, pupilele se micșorează. Oricât de subtile ar fi mișcările, ele pot fi totuși constatate și este probabil să ne bazăm o mare parte din aprobarea sau dezaprobarea față de ceilalți pe reacția lor vizuală la noi. Atunci când suntem prezentați unei alte persoane ale cărei pupile devin brusc mai mari, este o reacție inconștientă din partea noastră să o acceptăm. Dacă pupilele se închid tare la întâlnirea aceleiași persoane, vom percepe că ceva nu este în regulă cu ea și vom fi în gardă sau de-a dreptul ostili.
Existau o serie de clișee precum: „o adevărată revelație”, „dă-i o privire”, „o adevărată plină de ochi” etc., iar tradiția despre deochi a persistat până în zilele noastre. Ochiul ca extensie a creierului este verificat de modificările dimensiunii pupilei care apar atunci când sunt stimulate alte simțuri. Vechea idee de dragoste la prima vedere se bazează pe componentele abordate în această carte, nu în ultimul rând răspunsul declanșat de aspectul ochilor. Dacă proverbiala „lumină verde” este dată odată cu ochii, este un semn sigur că pupilele vor fi vizibil mai mari decât ar fi în mod normal.
Două persoane care stau în întunericul unui restaurant intim, privindu-se peste masă, cu doar o lumânare pentru iluminat, este un stereotip romantic. Ochii ambelor persoane reacționează la

ambientul slab luminat, așa că pupilele se dilată. Combinați acest lucru cu lumina romantică ideală a lumânării pâlpâitoare și ambele persoane vor fi aruncate într-o acceptare artificială una a celeilalte, mai ales dacă se adaugă o sticlă de vin. Sesiunile de schi lângă șemineu la cabane ar putea fi, de asemenea, menționate aici. Guillaume de Salluste, un poet francez, se referea la ochi ca la „ferestrele sufletului".

Nu este nevoie de o mișcare oculară prea intensă pentru ca, chiar și cea mai neștiutoare persoană, să-și dea seama că ceva este în neregulă cu o altă persoană, atunci când ochii se îngustează, se produce o schimbare a privirii sau privirea devine neregulată. Există teste concrete care pot fi concepute și care vă vor oferi o idee bună despre poziția dumneavoastră în materie de vrăjitorie în ceea ce privește subiectul pe care l-ați ales pentru vrăjitoria voastră. În primul rând, dacă observați că pupilele i s-au mărit, știți că sunteți pe drumul cel bun.

Un test bun pentru a vedea ce îi place la o femeie poate fi făcut folosind o revistă (un album de fotografii este de fapt cel mai potrivit) cu o fată diferită pe fiecare pagină. E nevoie de puțină subtilitate pentru ca o fată să aibă întâmplător un album cu poze ale altor fete fără a pune la îndoială intențiile tale sexuale, dar un astfel de album de fotografii poate fi alcătuit din decupaje din reviste, aparent în scopul unui proiect de casă pentru un curs de machiaj sau coafură la care ai participat odată etc.

Păstrează un astfel de portofoliu într-un loc unde să poți ajunge și de unde să-i poți observa reacțiile de aproape. În timp ce el răsfoiește nonșalant albumul, urmărește o schimbare a pupilelor sale, observând și dacă petrece mai mult timp pe o singură fotografie și amintește-ți de cea care a primit undă verde. Fata la care a reacționat cel mai mult îți va oferi o idee despre ce îl atrage.

Ar trebui reprezentate cel puțin douăzeci de tipuri diferite, toate purtând haine. Dacă folosiți imagini cu nuduri sau fete îmbrăcate sumar, reacția lui se va baza probabil pe ceva ce nu veți putea schimba cu ușurință - sau, dacă este foarte pur, pupilele lui vor fi de mărimea unor dolari de argint la fiecare pagină pe care o întoarce. La fel de inutilă va fi o serie de fete îmbrăcate, una sau două dintre ele îmbrăcate în ținute exagerat de grotești (elevele se contractă) sau extrem de sugestive (elevele se măresc).

Aleister Crowley, ocultistul și poetul englez, a scris în „Imnul lui Pan": „Dă-mi semnul ochiului deschis, semnul coapsei spinoase ridicate". Acest „semn al ochiului deschis" a servit drept semnal de împerechere cu mult înainte de preocuparea academică a omului pentru astfel de probleme, așa că la fel de bine l-ai putea folosi la maximum.

Un alt truc pe care o vrăjitoare ar trebui să-l știe este cum să-și facă pupilele să pară mai mari, motivând astfel victima să cedeze vrăjii tale. Fetele miope au mai mult succes decât altele în a fermeca cu ochii, deoarece efortul depus în încercarea de a vedea fără ochelari (pe care de obicei îi lasă afară atunci când încearcă să facă cea mai sexy impresie) dilată automat pupilele și dă aspectul semnului pozitiv. De asemenea, din cauza dificultății de a vedea, aceste fete trebuie să-și fixeze privirea mai intens asupra subiectului lor, contribuind la efectul de a-l lăsa pe bărbat să creadă că îi atrage atenția.

Dacă nu ești miop, dar vrei să-ți mărești pupilele cu un anumit grad de control în timp ce privești victima, iată cum: privește direct spre el, ca și cum te-ai uita direct în ochii lui, dar în loc să-ți concentrezi privirea asupra lui, alege o zonă mică, cum ar fi colțul ochiului său, o geană, un por - și încearcă să o studiezi cu atenție. Acest exercițiu îți va mări pupilele puțin mai mult, cât este necesar pentru a reuși.
Pe de altă parte, dacă vrei să pari o vrăjitoare dominantă și nemiloasă și poți vedea că prada ta va reacționa la o stăpână care-ți biciuiește corp la corp, trebuie să înveți să dezvolți o privire dură, pasională, care îl va face să tremure de o anticipare înfricoșătoare. În loc să te concentrezi asupra unei zone mici, privește-l direct ca și cum te-ai uita direct în ochii lui, dar nici măcar nu te uita la ochii lui sau la fața lui. Prefă-te că nici măcar nu este acolo (asta ar trebui să fie ușor) și permite-ți ochilor să capteze toată lumina și reflexiile întregii zone în care te afli, utilizându-ți vederea periferică (lucrurile pe care abia le observi la limitele exterioare ale vederii tale, de o parte și de alta a capului). Cu cât poți percepe o zonă mai mare, cu atât mai multă lumină atacă ochii, provocând contractarea pupilelor. Acest lucru va da efectul de a privi direct prin persoană, ceea ce, într-un fel, ești. Nu te lăsa indus în eroare de vechea noțiune că o privire „pătrunzătoare" este genul care indică măiestrie. Singurul tip de privire care denotă o asemenea putere asupra celorlalți este cea care pare să spună: „Nu am nevoie de tine nici pe departe la fel de mult cum ai tu nevoie de mine", și anume privirea rece și transparentă tocmai descrisă.
Privirea de genul „vino încoace" a vrăjitoarei, care pare să sugereze plăceri lascive, nu trebuie confundată cu o privire „stăpânească". Atunci când pupila este complet deschisă, aceasta transmite promisiunea abandonului sexual al unei femei către bărbatul destinatar. De asemenea, implică dorința arzătoare a unui bărbat față de femeia pe care o privește în acest fel. Când te confrunți cu un bărbat care nu te privește în ochi, înseamnă de obicei că este preocupat de alte lucruri și nu este interesat de tine - nu că este prea „slab" pentru a-ți înfrunta privirea. Dacă poți susține privirea celeilalte persoane, chiar și după ce ți-ai întors privirea, o ai vrăjită.
Vrăjitoarele care au succes vor alege cele mai probabile candidate dintr-o cameră și apoi le vor da individual semnul ochiului deschis suficient de mult timp pentru a le stârni pofta de plăcerea pe care pare să o promită. Când un bărbat este „fixat" de privirea ei, se mută la altul. Ea știe când și-a fascinat victima după felul în care el continuă să se uite la ea după ce ea și-a contractat pupilele și ulterior și-a întors privirea. Simpla acțiune de a-și reduce pupilele este ca și cum ar trage momeala după ce peștele a mușcat. Ea îi dă fiecărui bărbat ideea că îl dorește, pur și simplu prin intermediul privirii, apoi îl atrage spunându-i din ochi: „Nu am nevoie de tine decât dacă ai ceva special de oferit". Dacă el nu are nimic altceva, se are pe sine și își va petrece restul serii trădându-se!
Fața și capul arată mai seducătoare atunci când sunt rotite și înclinate în mod corect. Poziționarea capului depinde în mare măsură de tipul de bărbat pe care îl vrăjești. Ținând cont de regulile pe care tocmai le-ai învățat privind dimensiunea pupilelor, vom continua. Dacă ești un tip dominant care vrăjește un bărbat pasiv, cea mai seducătoare privire trebuie să fie și ea îndrăzneață. Cel mai bine se realizează acest lucru prin plasarea părții din față a feței în linie

directă cu el, astfel încât ambele părți ale feței să fie la fel de vizibile atunci când se uită la tine. Capul tău ar trebui să fie ușor înclinat în sus, astfel încât să pari că te uiți ușor în jos la el. Nu încerca să arăți ca Theda Bara și să-ți cobori capul astfel încât să te încrunți de sub sprâncene. Asta doar arată ciudat, nu este dominant.

Singurele vrăjitoare care ar trebui să recurgă la aspectul de vampir sunt cele care arată ca niște vampiri, ceea ce înseamnă că sunt mai degrabă bizari decât drăguți. Aspectul de vampir se obține prin aplecarea ușoară a gâtului și a capului înainte, cu capul înclinat mult în jos și privirea ieșind întunecată din sprâncenele încruntate.

Dacă vrei să-ți mențiii aspectul dominant și simți că trebuie să-ți cobori capul, asigură-te că gâtul și capul sunt ținute bine pe spate pe umeri. Apoi, ținând gâtul pe spate, înclină-ți capul în jos, având grijă ca gâtul să nu fie aplecat înainte. Vei observa că nu ai capul cu adevărat coborât, astfel încât să privești pe sub sprâncene, ci că este de fapt aproape la nivel. Pare doar că este înclinat mai mult decât este în realitate, deoarece gâtul este ținut bine pe spate pe umeri.

Dacă ești o persoană pasivă sau joci un rol pasiv, trebuie să-ți folosești mișcările pupilare în același mod descris anterior, dar poziționează-ți capul într-un mod diferit. Amintește-ți, ar trebui să fii fata care nu se poate abține, neagresivă, timidă, puțin furioasă, dar categoric obraznică. Spre deosebire de cealaltă vrăjitoare care îi poruncește bărbatului ei să se ducă la ea, trebuie să-l lași să creadă că profită de tine și că nu prea ai ce face în privința asta. El nu știe!

Așa cum fata îndrăzneață se va uita direct la prada ei, la fel trebuie să faci și tu, dar capul și fața trebuie să fie îndreptate într-o direcție ușor diferită. În loc să-l privești frontal, trebuie să-ți întorci capul puțin într-o parte, înclinându-l ușor în jos, și apoi să-l privești. O parte a feței tale ar trebui să predomine într-o vedere de trei sferturi. Ochii tăi ar trebui să fie plini de alb pe o parte. Aceasta are o conotație de inocență, dar unghiul capului adaugă o notă de îndrăzneală.

Dacă folosești vreunul dintre obiceiurile obișnuite, cum ar fi fluturatul pleoapelor, clipitul genelor sau alte ipostaze melodramatice, asigură-te că nu există inconsecvențe în aspectul tău de bază. Nu există nimic mai ridicol decât o vrăjitoare mare și plinuță de la ora unsprezece care își flutură genele, în timp ce o fetiță foarte mică de statură poate scăpa uneori cu astfel de gesturi.

Când îți confrunți prada, nu face greșeala de a purta ochelari de soare, crezând că vei părea mai interesantă. Motivul pentru care rechinii de poker poartă adesea ochelari de soare sau nuanțe de ochi este de obicei pentru ca alți jucători să nu observe nicio schimbare evidentă în ochi dacă are o mână excepțional de bună. Un jucător de poker își poate croi adesea drum printr-o mână proastă ridicând pariul, dar sunt șanse mari ca pupilele unui astfel de jucător să fie contractate, în timp ce dacă mâna ar fi într-adevăr una bună, cea mai bună „față de poker” din lume nu ar ajuta prea mult dacă pupilele ar fi dilatate de la entuziasm. În vrăjitorie, ochii tăi sunt o armă puternică, așa că nu-i botni cu ochelari de soare. Poartă ochelari de soare cât vrei la soare sau în cazurile în care nu vrei ca ochii tăi să-ți trădeze adevăratele sentimente, dar dă-i jos când intri în acțiune.

De altfel, să nu uităm că există bărbați care sunt excitați de fetele care poartă ochelari și, în ciuda vechii zicale, ei chiar fac pase. Stereotipul intelectualului cu ochelari a fost criticat de nenumărate ori de firmele de optică și optometriștii a căror meserie este să vândă ochelari. Cu toate acestea, unele vrăjitoare pot valorifica o imagine intelectuală și pot fi recunoscătoare pentru ochelarii lor. Bărbatul tipic de la ora nouă și zece va fi atras automat de o femeie cerebrală de la ora trei sau patru. Acest tip de bărbat are nevoie de obicei de o persoană care gândește, chiar și ca cel mai bun prieten, așa că perechea de ochelari pe care ai putea-o purta ar putea fi un atu fetișist.
Un ultim cuvânt despre ochi: faptul că ochiul este cel mai flagrant transmițător al situațiilor de motivație sexuală către creier poate fi atestat de tabuurile religioase și superstițioase care îl implică. Niciun alt organ nu a fost atât de strâns legat de organele genitale precum ochiul. Dacă poți citi ochii unei persoane, aceasta este mai goală în fața ta decât dacă i-ai dezbrăca hainele.

Sunet

O voce de vrăjitoare trebuie să fie în concordanță cu aspectul ei. Inconsecvența vocii este una dintre cele mai frecvente cauze ale eșecului la potențialele vrăjitoare. Una e să fii inconsecvent în idealuri, subiecte de conversație, atitudini etc. Acestea sunt genul de inconsecvențe care spun pur și simplu că ești „diferit" de toți ceilalți, nu genul care va fi perceput automat de cealaltă persoană ca indicii greșite ale tipului tău de personalitate de bază.
Nu contează doar ceea ce spui, ci cum o spui. Ai observat vreodată cum fetele cu cele mai mari corpuri au adesea cele mai mici voci, iar invers, femeile cele mai mici de statură au de obicei cele mai puternice? Desigur, acest fenomen este cel mai vizibil în extreme, dar, în primul rând, natura extremă a unor astfel de cazuri le face remarcabile. Tăria vocii în raport cu mărimea individului este secundară, deoarece tăria este de obicei controlată de emoție. Tonul este factorul important de luat în considerare atunci când îți stabilești imaginea corectă de vrăjitoare completă.
Unul dintre elementele esențiale ale comediei este inconsecvența. Dacă un bărbat se așază să cânte la tubă și se aude sunetul unui picolo, este ridicol. În mod similar, omulețul cu vocea puternică de sirenă de ceață pare nepotrivit. Totuși, vedem femei scunde și plinuțe care apar cu voci răgușite, pseudosofisticate, de femme fatale; tipuri slabe, estetice, cu voci nazale și scâncioase; amazoane mari cu voci mici și pițigăiate; păpuși Dresda micuțe cu foalete răgușite - toate nepotrivite!
Dacă ești înaltă, agresivă, cu părul roșu și o structură proeminentă a legăturilor, trebuie să cultivi o voce mare și echilibrată, atunci vocea ta ar trebui să fie mai blândă și mai înaltă. Nu exagera, însă, deoarece este nevoie doar de o ușoară ridicare sau coborâre a tonalității tale normale pentru a face toată diferența. Femeile asertive și dominante pot scăpa mult mai ușor folosind accente regionale și străine decât vrăjitoarele din jumătatea inferioară a ceasului

nostru de sintetizator. Cu cât una este mai sus, spre vârful ceasului, cu atât este mai potrivită pentru dialecte, accente, caracteristici de vorbire ciudate sau neobișnuite etc. Cu cât este mai jos pe ceas, cu atât mai ușor va da roade o vorbă plebiană, argotică, populară, copilărească.
Cât despre ceea ce spui, cei de la unsprezece la unu pot spune aproape orice și cu cât mai mult, cu atât mai bine. Cei de la doi la patru au mai mult sens atunci când vorbesc și pot fi cât mai calmi și cinici posibil. Cei de la cinci la șapte ar trebui să vorbească puțin și să fie destul de de acord, iar cei de la opt la zece trebuie să fie moderați în cantitatea de cuvinte folosite și să aibă simțul umorului. Permiteți-mi să vă dau câteva exemple de vrăjitoare pe care le-am cunoscut și cum o simplă schimbare în tiparele lor de vorbire le-a transformat în vrăjitoare complete.
Vrăjitoarea A este o fată modestă, cu fața rotundă, la începutul anilor douăzeci, cu părul șaten și trăsături destul de frumoase - în jurul orei opt și jumătate pe ceasul nostru. Dorind să fie o vrăjitoare adevărată și urmărind toate emisiunile târzii de la televizor ca ghid, a dobândit o voce senzuală și răgușită. Conversația ei era impregnată de ambiguități și intrigi ezoterice, iar ea se credea o enigmă destul de plinuță. Totul a început să meargă din rău în mai rău pe măsură ce devenea din ce în ce mai vrăjitoare, iar dacă eșecul era vreun criteriu, atunci chiar reușise. Când m-a consultat pentru îndrumare și instruire, secretara mea a crezut că Katherine Hepburn era la telefon. Cazul ei era simplu. Tot ce trebuia să facă era să învețe să râdă, să ridice tonul vocii cu o jumătate de ton, să facă câte un comentariu amuzant ocazional (sau cel puțin să încerce), să scape de rochiile negre și lejere și să învețe să „spună ce vrea să spună și să spună ce vrea să spună". După aproximativ două săptămâni de practică, lucrurile au început să meargă mai bine și a trecut la vrăjitorie adevărată.
Vrăjitoarea B este o bombă sexuală cu bust mare, la douăzeci și ceva de ani, cu părul ei. Are 1,70 m înălțime, picioare și șolduri subțiri și genul acela de expansiune a pieptului care stârnește comentarii și fluierături oriunde merge. Are o față extrem de senzuală. Este genul perfect de femeie de la ora unsprezece - o femeie corpolentă, cu o personalitate extrovertită, exuberantă și fericită căsătorită cu un respectat ofițer de marină. Când a venit la mine pentru antrenament în artele negre, avea o voce mică, de copil, cu toate inflexiunile lui Shirley Temple, Jane Withers, Wee Bonnie Baker și Betty Boop, toate la un loc. De fapt, fiind o fată intelectuală, părea că nu ar avea creier în cap și putea fi acceptată doar după aspectul ei.
Cercetând trecutul ei, am aflat că atunci când era o fetiță în New York, vedetele-copii erau la modă, vodevilul era încă la modă, filmele erau în perioada lor de glorie, iar Hollywood-ul era la capătul curcubeului. Mama vrăjitoarei noastre era sigură că păpușă ei îi va concura pe toți ceilalți copii și va ajunge cu numele ei în lumini. După o lungă succesiune de... Probe, agenți, spectacole de amatori, recenzii pentru copii, plecăciuni, reverențe, step-uri, învârtiri de baghete, datul ochilor peste cap – ca să nu mai vorbim de faptul că stătea în poala fiecărui producător de pe Broadway, vrăjitoarea noastră își dezvoltase vocea care avea să-i iasă din corzile vocale mulți ani de acum înainte. Spre deosebire de vrăjitoarea A, avea umorul, farmecul și aspectul generos care o țineau fericită până când a decis că îi lipsea ceva – ceva poate ușor de vrăjit, deoarece fusese de mult fascinată de vrăjitorie și magie.

După ce am vorbit cu ea, a devenit evident că putea vorbi cu alte voci și inteligent! Tot ce avea nevoie, susținută de educația dramatică din copilărie, era puțină încurajare și rolul potrivit de jucat. Petrecuse suficient timp în Anglia pentru a imita fiecare tip de vorbire regională, de la Manchester la Brighton. Am decis că cel mai important lucru de care avea nevoie era o voce nouă; așa că, încet la început, atât de slabă încât era aproape imperceptibilă, a început să treacă la cel mai bun dialect al ei din Hampstead. În două luni, vocea ei era cu un ton mai joasă, accentul îi era deja stabilit și dădea ordine într-un mod care a surprins-o pe ea mai mult decât pe oricine. Acum rolul ei era stabilit în perfectă armonie cu adevăratul ei tip - demn de a fi inclus în orice roman de Ian Fleming.

Întrebarea pe care o aud acum este „Cum aș putea scăpa nepedepsit schimbându-mi vocea când toată lumea mă cunoaște așa cum sunt?" Există mai multe metode pe care le poți folosi. Cea mai ușoară, desigur, este să-ți schimbi ușor tonul vocii și nimeni nu va observa, dar te vei distra văzându-i cum se schimbă în reacția ta. Dacă ești genul de persoană care ar beneficia de un accent, dar nu-l poți purta eficient, nici nu încerca, deoarece ar putea înrăutăți lucrurile. Dacă poți purta bine un dialect, nu-ți face griji despre ce vor crede prietenii tăi. Începe ca o glumă, apoi repetă-o atât de des încât să devină o parte din tine. *Orice lucru care nu poate sau nu va fi acceptat dacă este prezentat cu seriozitate va fi ÎNTOTDEAUNA acceptat dacă este prezentat corect ca o glumă!*

Cei cu simțul umorului vor răspunde cu râs. Cei lipsiți de umor vor apărea doar ca niște morocănoși. Cei care te plac cu adevărat și nu se supără pe succesul sau fericirea ta vor înțelege dacă li se explică tehnica ta. Dacă lucrurile nu merg așa cum ți-ai dori și îți schimbi stilul de vorbire, iar puținii tăi așa-ziși „prieteni" spun „te plăceau mai mult așa cum erai", poți presupune că asta înseamnă că le place să te vadă ținut în frâu și să nu ajungi nicăieri repede! Acest lucru se aplică tuturor schimbărilor pe care această carte le-ar putea aduce în aspectul și personalitatea ta, schimbări care îți vor oferi noi puteri de farmec.

Adevăratele rezultate ale noii tale voci vor fi cel mai evidente în preajma unor oameni care nu te cunosc. În mod ciudat, o schimbare a vocii este cea mai dificilă modificare a imaginii tale, deoarece necesită cel mai mult curaj. Poate fi chiar schimbarea de care ai nevoie pentru a-ți perfecționa imaginea. În ceea ce privește vocabularul, cel mai rău lucru pe care îl poți face este să adopți un mod sofisticat de a vorbi și să folosești o gramatică atroce și o pronunție proastă. Acest lucru este la fel de ridicol ca și inconsecvențele menționate anterior în ceea ce privește tonalitatea, în raport cu dimensiunea. Nenumărate spectacole comice au folosit personajul femeii care încearcă să fie cultivată și își bagă piciorul în gură de fiecare dată când o deschide. Diferența dintre a folosi comedia ca armă magică sau a fi ridiculizată de alții constă în conștiința de sine a individului. Într-un caz, ei cred că râd cu tine, dar gluma e pe seama lor - conform sfatului meu privind accente. În al doilea caz, râd de tine, știi că râd de tine, dar motivele tale ascunse te vor face să râzi ultimul și cel mai zgomotos! În al treilea caz, râd de tine, iar tu nici măcar nu știi! Acest ultim caz este evident cel de care trebuie să ne ferim.

Predominanța multor „vrăjitoare” hippie care nu știu absolut nimic despre manipularea altora, darămite despre forțele din jurul lor, a dat naștere presupunerii din partea multora dintre aceste potențiale vrăjitoare că câțiva termeni astrologici aleși plus un vocabular de zece cuvinte reprezintă modelul oficial de vorbire pentru magie și misticism. Aceste biete creaturi, care sunt adesea convinse că au „formula”, își opresc mantrele doar suficient de mult timp pentru a rosti profunzimi precum: „super tare” „Uau”, „oh, uau”, „greu”, „da”, „chiar așa”, „departe”, plus câteva obscenități cândva alese, care și-au pierdut de mult orice impact. Nu mă înțelegeți greșit, argoul a fost și va fi întotdeauna limbajul poporului, dar trist este într-adevăr cel al cărui vocabular este redus la utilizarea doar a expresiilor de argou, și la un număr jalnic de puține pe deasupra!

Vor exista întotdeauna cei care, în căutarea lor colectivă de identitate, folosesc doar cele mai banale expresii populare. Am avut flappers al căror discurs se limita la „O, puștiule”, „douăzeci și trei de skidoo”, „pijamaua pisicii” etc., dar nu pretindeau că au puteri magice - doar plosca de șold, bucuria rapidă, atitudinea de indiferență atât de dragă inimii lui F. Scott Fitzgerald. Nici pisicile grase cu costume Zoot, forme de draperie și pliuri scurte nu pretindeau vreo conștientizare magică în timp ce erau „în ritm”.

Dacă vrei ca vrăjitoria ta să funcționeze, evită utilizarea excesivă a unor astfel de expresii precum ciuma, deoarece acestea dau peste cap orice imagine de personalitate și orice tip de personalitate de bază, într-un mod cu adevărat prejudicios. Desigur, dacă vrăjitoria ta se concentrează pe un grup precum cel menționat anterior, atunci trebuie să folosești astfel de expresii ca mijloc de a câștiga acceptarea. Dacă o vrăjitoare vine la mine într-o zi, își mărește pupilele și spune: „Cu un hei, nonnie, nonnie și un hotcha cha”, cu siguranță îmi va atrage atenția!

Muzica este unul dintre cele mai sigure mijloace de a fermeca pe cineva și nu există nicio îndoială că muzica este limbajul universal. O vrăjitoare deșteaptă poate fermeca un bărbat cu care nici măcar nu poate vorbi, dacă poate cânta (chiar și prost) muzică analogă țării sale. Prin alegerea potrivită a muzicii, se pot depăși toate barierele lingvistice, culturale, economice sau etnice care altfel ar putea fi factori limitativi.

Din păcate, majoritatea oamenilor cred că asta înseamnă „Mă vei iubi dacă îți pun muzică de genul meu și te voi aprecia pentru a ta”. Scoate din cap astfel de idei stupide. Această presupunere e ca și cum te-ai aștepta ca toată lumea să creadă că bebelușul tău este la fel de frumos ca tine de fiecare dată când scoți o fotografie cu el. Foarte puțini bebeluși sunt urâți și foarte puține tipuri de muzică pe care le-ai putea cânta nu ar atrage pe nimeni. Dar una dintre cele mai mari și mai frecvente greșeli pe care o poate face o vrăjitoare este să presupună că muzica pe care o preferă va fi apreciată în egală măsură de bărbatul pe care dorește să-l vrăjească.

Faptul că gustul muzical al cuiva rezidă în esența personalității sale dă credibilitate afirmației că sufletul unei națiuni rezidă în muzica sa, nu în a ta! Dacă îi cânți genul tău de muzică, cânți ceea ce reprezintă adevărata ta personalitate, dar nu a lui. Dacă își exercită elementul Demonic

în forma muzicală corespunzătoare, mai degrabă decât într-o femeie, te afli în aceeași poziție ca femeia din restaurant care ascultă violonistul menționată într-un capitol anterior. Vei fi pur și simplu un alt instrument adăugat ansamblului de pe disc - un „fan" care contribuie la bucuria iubirii sale adevărate - genul de muzică care este doar un substitut pentru tine! Prin urmare, trebuie să iei locul omologului tău muzical. Singura modalitate de a face acest lucru este să-l distragi muzical cu tipul opus de muzică față de cea pe care o reprezinți, în timp ce te pregătești pentru a o face. Este pur și simplu ca și cum ai scoate-o pe fosta lui prietenă din casă, astfel încât să ai spațiu de operare.

Ceea ce este mult mai important de luat în considerare decât genul de muzică la care va reacționa o persoană este tipul de răspuns în sine, relativ la tipurile de personalitate. În ceea ce privește răspunsul muzical, am împărțit ceasul nostru sintetizator în aceste caracteristici de bază: Unsprezece la unu - motivațional; doi la patru - intelectual; cinci la șapte - participativ; opt la zece - social.

Dacă vrei să faci pe plac unei persoane, este util să subliniezi genul de muzică care ar fi cel mai apropiat de poziția sa pe ceas. O melodie și un ritm puternice sunt necesare pentru a-i fermeca pe cei din stânga, ritmul având prioritate față de melodia de la ora nouă. Pentru aceste tipuri sociale, ritmul este mai important decât melodia dacă unul sau altul trebuie sacrificat. Muzica este tovărășie; ritmul neîncetat, ca o pălăvrăgeală. Aceasta se desfășoară concomitent cu elementul pământ pe care îl găsim la ora nouă. Fiind cea mai sociabilă, muzica reprezintă tovărășie mai mult pentru acești oameni decât pentru oricare alții, prin urmare, persoanele de la ora opt la zece sunt cele mai predispuse să aibă radioul mașinii pornit tot timpul. În același timp, acești oameni, la fel ca cei de la ora trei din opus, sunt cel mai puțin distrași de muzică. Cei de la ora nouă au nevoie de muzică pentru tovărășie, dar sunt mai predispuși să se ocupe de alte activități în timp ce ascultă. Chiar și în timp ce fac dragoste, aceste tipuri vor avea radioul pornit fără nicio distragere.

Cei de la ora două la patru ascultă uneori muzică în timp ce se ocupă de alte activități, dar nu pentru tovărășie, așa cum fac cei de la ora opt la zece. Cei de la doi la patru apreciază și studiază muzica în loc să reacționeze la ea. Aspectul mental al părții drepte a ceasului se ocupă de acest lucru. De aceea le place muzica cu influențe matematice, cum ar fi Bach și Brubeck, în timp ce influența fluidică începe în jurul orei patru, cu accent pe balade și cântece populare până la ora cinci. Fiind de natură ezoterică, ca urmare a elementului aer, majoritatea adepților muzicii experimentale și ai formelor avangardiste se vor găsi la orele trei și patru. Criticii muzicali se încadrează în categoria celor doi până la patru, așa cum era de așteptat.

Cei cu vârsta de unsprezece până la unu și cei cu vârsta de cinci până la șapte sunt obligați să asculte muzică și sunt influențați direct de aceasta cel mai mult. Aceștia sunt tipurile care nu pot asculta muzică fără să reacționeze și rareori vor putea desfășura alte activități în timp ce se cântă muzică fără să acorde atenție muzicii. Marea diferență dintre aceste două tipuri opuse este următoarea: Cei cu vârsta de cinci până la șapte sunt învăluiți în muzică și devin un mediu și un reactor la aceasta, în timp ce cei cu vârsta de unsprezece până la unu sunt, de asemenea,

absorbiți de muzică, dar sunt mișcați la acțiune de către ea! Nu vă așteptați să inflamați sexual acești tipi prin muzică, deoarece îi va distrage de la orice aveți în minte.
Calitatea, mai degrabă decât cantitatea, este mai importantă pentru ora șase, în timp ce inversul este valabil pentru ora doisprezece. Un bun exemplu în acest sens ar fi un marș Sousa, care ar putea fi savurat și la care reacționează în mod egal atât unsprezece la unu, cât și cinci la șapte. Ora doisprezece ar prefera să audă marșul interpretat cu accent pe volum și, prin urmare, ar putea aprecia dacă l-ar auzi ușor dezacordat la o orgă de carusel stricată, atâta timp cât este tare. Marșul ar fi apoi folosit ca mecanism de declanșare pentru a pune spectacolul (ora doisprezece) în mișcare, mai degrabă decât ca o experiență completă, așa cum este în cazul orei șase. Acesta este motivul pentru care, atunci când aud muzică, ora șase va dansa pe ea, iar ora doisprezece va ieși și va face ceva ca urmare a acesteia! Ora nouă va avea nevoie de ea, iar ora trei o va analiza.
Dansul era una dintre cele mai practice utilizări ale muzicii în vrăjitorie. Acum, că contactul fizic în timpul dansului a devenit de domeniul trecutului, ne-am întors la o formă mai veche, în care fiecare persoană dansează individual - fie pentru propria exprimare, fie pentru divertismentul altcuiva. Elementele sociale ale dansului sunt accentuate de numărul de persoane care dansează într-o zonă sau cameră, în loc de contactul fizic dintre dansatori. Totuși, acest lucru nu ar trebui să prezinte nicio problemă pentru vrăjitoare, deoarece majoritatea bărbaților sunt voyeuriști și vor fi mult mai stimulați de privitul unei femei mișcându-se sugestiv decât de dansul cu ea. Excepțiile de la această regulă sunt dansurile care sunt menite să pună accentul pe contactul cu zonele erogene și nu putem decât să avem încredere că va veni în curând ziua în care dansul între cupluri va reveni. Înainte ca o astfel de distracție să apară, însă, un nou set epicurian de farmece sexuale, așa cum a fost odată. Nu uitați, însă, că muzica care îi motivează pe oameni să danseze conține aceleași ritmuri care motivează mușchii și tendoanele corpului să se culce cu fornicația. Dansul orizontal va fi întotdeauna popular, iar intervalele de sunet pe care oamenii le numesc muzică au contribuit la menținerea acestei popularități. După cum spunea odată un preot din vremuri vechi: „Diavolul a avut întotdeauna cele mai bune melodii”.
Când ne gândim la muzică, rareori ne gândim la vocea vorbită normală, ca atare. Cu toate acestea, personalitatea fundamentală a fiecăruia are propriul ritm, iar acest ritm este exemplificat de cadența și tempo-ul normale ale vocii. Dacă cineva este mereu în viteză maximă, probabil observați cum se vede acest lucru în felul său de a vorbi. Unul dintre cele mai mari trucuri ale manipulării umane este să poți ajusta viteza vocii tale (și tonul și inflexiunea relative) pentru a se potrivi cu cea a persoanei cu care vorbești. Ar trebui să poți învăța arta mimetismului suficient de bine încât să poți cădea într-un ecou subtil, aproape imperceptibil, al vocii celeilalte persoane.
Pentru a face acest lucru, începi conversația cu cealaltă persoană, cu vocea ta normală, care ar trebui, desigur, să fie în concordanță cu tipul tău de bază, așa cum am discutat anterior. Așadar, acest lucru a fost stabilit, iar imaginea ta, așa cum ai vrea ca prada ta să o definească, este exact

ceea ce necesită elementul său Demonic. În primele minute ale conversației, permiți vocii, tempo-ului și inflexiunii tale să se îmbine ușor cu ale lui. Nici măcar nu va observa acest lucru dacă ești suficient de gradual. Însoțiți-vă conversația cu mișcări foarte ușoare din cap, indicând că ești de acord cu el. Dacă este un morocănos și afișează anumite maniere care îl etichetează drept pesimist, nu da din cap când vorbești. Acest tip își dorește pe cineva cu care să poată compătimi și de obicei dă din cap dintr-o parte în alta, chiar și atunci când povestește despre ceva minunat care s-a întâmplat! Dacă întâlnești acest tip, dă și din cap dintr-o parte în alta în timp ce vorbești, lăsându-l să creadă că a întâlnit un coleg ratat.
În cinci minute de conversație, ar trebui să te fi stabilit complet pe aceeași frecvență de vorbire. Ai efectuat apoi o manevră magică foarte puternică. Nu mai sunt două persoane care vorbesc, ci doar una. Prada ta vorbește acum ca o persoană întreagă, folosindu-și atât sinele aparent, cât și cel demonic. I-ai dat vocea sa demonică apărând sub masca ta, dar vorbind în rolul lui. Va fi reticent să contrazică orice îi sugerezi, deoarece acum este singurul care vorbește, iar egoul său - cristalizarea sinelui său adevărat, personalitatea sa de bază, Diavolul care l-a trimis pe Demonul pe care îl reprezinți și lucrul căruia trebuie inevitabil să-i servească - nu-i va permite să vorbească împotriva lui însuși! Nu poate fi în dezacord cu ceea ce spui, pentru că a face acest lucru în acest moment ar însemna să nu fie de acord cu el însuși. Se va trezi spunând lucruri pe care vrei să le spună și crezând că sunt propriile lui idei. Nu neglija să dai din cap foarte ușor la intervale regulate, cu excepția cazului în care ești cu un pesimist. Nu uita că cea mai eficientă sugestie poate veni sub forma unei întrebări însoțite de o înclinare a capului.
Dacă ai de-a face cu unul dintre morocănoșii menționați mai sus, coboară vocea la sfârșitul fiecărei fraze și clatină din cap încontinuu. Lasă-l să simtă că ești singura persoană de pe pământ care înțelege cât de jalnic este totul. Amintește-ți, dacă nu ar vedea la tine trăsăturile opuse celor pe care le proiectezi acum când te-a confruntat prima dată, nu ar mai fi fermecat de tine acum. După ce v-ați continuat mustrările și clătinatul din cap reciproc și ați ajuns în punctul conversației în care crezi că este înțelept să intervii orice dorești de la acest om, următorul pas este să ridici ușor tonul vocii în timp ce îi impui cartea. În timp ce vorbești, de data aceasta, dă din cap în loc să-l clatini. Subliniază-ți ideea în două sau trei propoziții, dând din cap aproape imperceptibil și vorbind cu o voce strălucitoare. Apoi - revino la rolul pe care îl jucai, vocea ți se cobora, capul ți se clătina, umerii gata și totul, în afară de prosoapele de plâns.
I-ai înfipt sugestia ta în minte într-un fel încât nu o va putea scoate niciodată din cap. Dacă nu o urmează imediat, îl va bântui până când o va face. L-ai prins când apărarea lui era la pământ, iar ușa către inconștientul lui era larg deschisă când i-ai aruncat dorința ta, ambalată perfect. Cu cât îți execută porunca mai repede, cu atât mai bine, pentru că aceasta este singura modalitate prin care o va scoate vreodată din cap.
Folosește-ți vocea. Este una dintre cele mai bune arme magice ale tale. Dacă o faci, vei descoperi repede că nu toți ventrilocii își țin gura închisă în timp ce vorbesc.

Despre importanța mirosurilor

„O, nasule, cum m-ai înșelat!”
Iwan Bloch, *Odoratus Sexualis*

Îmi dau seama că acesta este un subiect oarecum delicat, dar este vorba despre un anumit simț pe care femeile l-au neglijat cel mai mult să-l folosească, prin urmare, este mai puternic pentru vrăjitoarea care îl folosește.
Dintre cele cinci simțuri, simțul mirosului este cel mai neglijat. Un miros va evoca o întreagă stare de conștiință mai profund decât orice altă formă de comunicare. Nicio altă formă de indiciu senzorial nu a fost atât de învăluită în vinovăție, dezinformare și definiții auto-contradictorii precum lucrurile pe care le mirosim. Paradoxul parfumeriei reprezintă cel mai parfumat exemplu al înșelăciunilor olfactive realizate în numele podoabelor și al bunului gust.
Ca vrăjitoare, ar trebui să înveți câteva principii de bază ale farmecelor prin mirosuri. În primul rând, NU ÎNDEPĂRTA MIROSURILE NATURALE DE SEDUCȚIE. Nu contează câtă spălare a creierului s-a făcut pentru a face anumite mirosuri corporale indezirabile. Milioane de ani au asigurat că astfel de mirosuri nu vor fi niciodată reacționate negativ. Cele mai reușite vrăjitoare sunt cele care miros a femei. Asta nu înseamnă că nu ar trebui să te speli sau să-ți speli lenjeria intimă, dar poți exagera cu frica de a „jignea” până la un punct care neagă orice șansă de succes. Această obsesie de a freca murdăria (și odată cu ea păcatul) este un produs secundar al puritanismului și calvinismului care sfidează toate legile naturii. Hughenoții aveau chiar și un imn care echivala mirosurile trupești cu păcatul, intitulat: „Toată lumea miroase urât, în afară de Isus”. Nu există nicio îndoială că pentru multe femei, o bucată de săpun a înlocuit confesionalul.
Femeile care au realizări și acordă o atenție strictă igienei personale au succes în ciuda obiceiurilor lor, nu datorită acestora. De obicei, astfel de cazuri se învârt în jurul unor grupuri consacrate - de afaceri, sociale, profesionale - unde acceptarea a fost deja câștigată. Apoi, din protocol și decență, se menține o igienă strictă pentru a perpetua statutul cuiva. În regnul animal, acest fenomen ar fi ilustrat de cele mai urât mirositoare animale care dobândesc statut, apoi, odată ce au atins o poziție favorizată, se adulmecă reciproc critic pentru a vedea cine mirosea cel mai rău!
Nu suntem diferiți. Când întâlnim o persoană căreia îi răspundem favorabil, invariabil aceasta miroase bine pentru noi, chiar dacă s-ar putea să nu recunoaștem în mod conștient niciun miros. Dacă există un astfel de miros atractiv, este de obicei unul care ar fi considerat dezgustător, rușinos sau respingător dacă originea sa ar fi cunoscută. Dacă mirosul care ne atrage este sub formă de parfum sau colonie, acesta este de obicei format din mirosurile sexuale și de împerechere emanate de castori (castoreum), pisici (civit), balene (ambergris), bizami

(MuscZibata), căprioare și capre (mosc) și numeroase plante și flori ale căror mirosuri, nu trebuie să uităm, sunt menite de natură să atragă în scopul supraviețuirii și polenizării.
Este de neconceput să ne gândim că ființele umane ar putea fi singurele creaturi fără mirosuri sexuale atrăgătoare, totuși mirosurile care își au originea în părțile sexuale sunt considerate anatemă de marea majoritate a acestora. Milioane de dolari sunt cheltuiți în fiecare an pe substanțe care vor elimina orice urmă de miros uman „ofensiv", iar alte milioane sunt cheltuite pe achiziționarea de mirosuri sexuale îmbuteliate ale animalelor, pentru a înlocui parfumul îndepărtat prin frecare și astringență, care este cel mai fermecător dintre toate!
Femeile găsesc, de asemenea, mirosurile masculine extrem de atrăgătoare. Unele femei, de exemplu, sunt excitate de bărbații transpirați. De fapt, mulți dansatori populari au un gest în care o eșarfă ținută sub axilă în timpul dansului este fluturată în jurul partenerului bărbatului.
Mi se pare ironic faptul că știința parfumeriei a fost dezvoltată în vremuri în care astfel de extracte erau aplicate pe lângă mirosurile naturale ale corpului. Multe parfumuri erau folosite din cauza lipsei de salubritate și igienă, ceea ce necesita acoperirea mirosurilor puternice cu unele mai puternice. Pe măsură ce hainele deveneau mai greoaie și mai elaborate, oamenii transpirau mai mult, iar secrețiile acumulate pe care lipsa băii le lăsa să fermenteze făceau parfumurile extrem de dorite în cercurile politicoase.
Dacă toată lumea ar merge cu o supraabundență de haine și ar trece șase luni între băi, ar deveni destul de inconfortabil într-o cameră aglomerată. Principalul motiv al disconfortului, însă, nu ar fi mirosul persoanelor din cameră de care ai fi atras sexual. Toți acei ceilalți prezenți care nu sunt genul tău ar face ca o astfel de adunare să fie o experiență extrem de nerecompensă.
Cine sau ce i-ar constitui pe cei care nu ar fi genul tău? În general, presupunând că ești înclinat spre heterosexualitate, membri de același sex. Acesta este motivul pentru care practic toate femeile heterosexuale sunt preocupate de igiena personală. Nu te entuziasmezi, ci doar te dezgusti când simți mirosul feminin al altei femei - și fie blestemat dacă și tu vrei să miroși așa! Bărbații și lesbienele adoră însă aroma asta. Dar alte femei heterosexuale și bărbați cu înclinații homosexuale o consideră respingătoare.
Dacă ai putea reprezenta elementul Demonic din tine, ai reacționa favorabil la propriul miros așa cum ar face-o un bărbat. Parfumul tău încorporat ar trebui să fie un amestec perfect de substanțe acide și alcaline generate de secrețiile glandelor Bartholin, transpirație și urină. Natura te-a construit într-un mod care lasă pliuri de carne în locurile potrivite, astfel încât să fie asigurată o combinație a celor trei substanțe menționate anterior. Dacă te îndoiești de ceea ce spun, ia în considerare faptul că cel mai comun articol vestimentar feminin folosit ca înlocuitor fetișist sunt chiloții, iar ritualul care însoțește dobândirea acestora constă invariabil în adulmecarea zonei inghinale, efectuată într-un mod epicurian. Nu te lăsa indus în eroare crezând că mirosul amețitor al săpunului parfumat sau al săculețului din sertarul biroului tău face lenjeria ta intimă atrăgătoare. Sunt atrăgătoare în ciuda condimentelor și a lavandei, nu

datorită acestora. Parfumurile ar trebui folosite peste mirosurile existente, nu în locul lor; iar parfumul pe care îl alegi ar trebui să-ți scoată în evidență propriul miros, nu să-l neglijeze.
Unele dintre voi ați observat probabil că bărbații par să se adune cel mai mult în jurul vostru atunci când aveți menstruație. Fără îndoială, o astfel de situație s-a dovedit a fi tulburătoare pentru multe dintre voi, deoarece considerați că este un moment nepotrivit să vă implicați cu adevărat, mai ales când vine vorba de sex. Și aici trebuie să ne bazăm pe regnul animal pentru cunoștințele noastre. Femela speciei este întotdeauna cea mai atrăgătoare pentru mascul atunci când este în călduri, ceea ce corespunde într-un fel ciclului menstrual lunar la o femeie. Schimbările care au loc în organismul vostru în acest moment sunt de așa natură încât mirosul sexual normal este foarte intensificat și, din această cauză, se răspândește mai departe. Acesta este motivul pentru care s-a făcut atâta tam-tam despre faptul că se comite o infracțiune în această perioadă a lunii - dar chiar comiteți o infracțiune?
Este adevărat, unele femei au un miros care poate provoca o respingere foarte pronunțată în timpul ciclului menstrual, dar acest lucru se datorează faptului că: (a) este amestecat cu alte mirosuri incompatibile (anumite alimente, tutun etc.); (b) s-au luat puține sau deloc măsuri de igienă, cum ar fi schimbarea regulată a tampoanelor sau a absorbantelor; (c) un miros menstrual excesiv în mod natural. (De mult timp, se știe că brunetele au un miros natural mai puternic decât blondele.) Ultimele două motive se referă mai degrabă la intensitatea mirosului decât la mirosul în sine; și nu pot sublinia suficient faptul că orice miros, dacă este suficient de puternic, devine neplăcut.
Cele mai plăcute mirosuri, atunci când sunt suficient de intensificate, devin nocive; și invers, multe dintre cele mai atrăgătoare mirosuri sunt mirosuri reducătoare sau altfel inacceptabile. Mirosul menstrual de bază nu este ofensator. Doar supraintensitatea sa îl face să fie așa! Mirosul propriu-zis emanat în acest moment este cel mai puternic afrodisiac pe care o femeie îl poate folosi dacă este folosit corect.
Multe farmece vrăjitoare vechi necesită utilizarea sângelui menstrual, invariabil, împreună cu alte ingrediente considerate a fi necesare. Poțiunile magice, alifiile și chiar farmecele conțin de obicei doar unul sau două ingrediente care contează cu adevărat, dar se adaugă și alte câteva deoarece: (a) cu cât ceva este mai complicat, cu atât mai puțini oameni vor încerca să îl facă, chiar dacă instrucțiunile sunt disponibile; (b) ingredientele inutile servesc la a-i deturna pe cei neinițiați sau neiluminați de la ingredientele cu adevărat eficiente; (c) cu cât este mai dificil de făcut, cu atât dependența se bazează mai mult pe puterile vrăjitoarei; (d) credibilitatea substanței va fi mai mare - nimeni nu crede în lucruri prea simple de înțeles; (e) vrăjitoarea poate percepe o taxă sau un preț mai mare; (f) creatorii poțiunii nici măcar nu știau ei înșiși că din încurcătura lor complicată doar unul sau două ingrediente funcționau.
Dacă animalul uman nu trebuie considerat singura excepție în natură, teoretic ești atrăgătoare, nu ofensatoare, în timpul menstruației. Singurul lucru de care trebuie să te îngrijorezi este atunci când mirosul tău devine copleșitor sau când trebuie să refuzi un bărbat pasional cu care ai vrea să te culci. Un truc ingenios, utilizând ciclul tău menstrual, necesită să ceri un sfat de la

producătorii de parfumuri. Toate substanțele menționate anterior în acest capitol sunt bazele uleiurilor și apelor, care sunt considerate a avea un miros plăcut. În fiecare caz, substanța originală din care este fabricat parfumul are un miros puternic. Numai atunci când este redus la o scară mai mică, un miros atât de puternic va fi acceptat ca fiind plăcut.

Dacă menstruația ta produce un parfum extra-puternic, care are potențial o putere de atracție enormă din punct de vedere al parfumului, dar într-un moment în care nu poți face nimic în privința asta, pune puțină din acea aromă într-o pungă pentru câini și păstrează-o! Dacă te poți gândi la un nume mai romantic pentru o pungă magică care conține o parte din sângele tău menstrual, fă-o imediat. Metoda pe care vrăjitoarele mele au găsit-o cea mai practică este să păstreze o absorbantă sau un tampon bine îmbibat și să-l taie la o dimensiune suficient de mică pentru a fi discret. Îl acoperă cu un material foarte ușor, cu o țesătură deschisă, astfel încât mirosul să nu fie înăbușit, dar conținutul să fie de nerecunoscut dacă ar fi descoperit. Produsul finit ar trebui să aibă forma unei pungi mici sau amulete de aproximativ cinci centimetri pătrați și cusute în partea de sus.

Când pornești să-ți înfrunți prada, bagă săculețul în bluză sau pulover, unde decolteul dintre sâni îl va ascunde și va oferi suficientă căldură pentru a activa parfumul. Nu-ți face griji dacă mirosul este prea puternic, deoarece va fi redus considerabil față de intensitatea produsă în timpul menstruației, dar își va păstra totuși eficacitatea. Nu te aștepta să-ți placă ce miroși dacă mirosul ajunge până la nări. Când restul corpului nu experimentează astfel de exhalații, nu vei fi atentă la miros așa cum ai fi în timpul menstruației. De asemenea, apropierea zonei sânilor de sistemul nazal îl va face să pară mai puternic decât este în realitate. Dacă te deranjează cu adevărat, pune un mic strop de Vicks în fiecare nară și nu vei mirosi nimic, iar mica urmă de camfor uneori chiar contribuie la eficacitate. Dacă cineva te întreabă ce este, dacă este văzut, spune-i că este o veche pungă de talismane vrăjitorești care conține ierburi și pulberi puternice. Uneori, o curea de piele, un șnur sau un lanț subțire atașat, care va permite purtarea husei în jurul gâtului, este o idee bună, cu condiția ca hainele să o acopere.

Iată câteva alte sfaturi utile pentru a identifica mirosurile: Evaluează-ți utilizarea mirosurilor corporale în funcție de ocazia și mediul în care vei acționa. Dacă vei fi în preajma altor femei și printre ele trebuie să treci inspecția, păstrează-te pură și (ugh) proaspătă. Dacă vei fi în compania bărbaților, însă, lasă parfumul eficient pe care ți l-a dat natura să-și facă minunile. Sunt îngrozit de modul în care o femeie poate mirosi a diverse mirosuri, cum ar fi alimente puternice, țigări, băuturi alcoolice etc., dar își menține o preocupare fanatică pentru igiena personală în ceea ce privește mirosurile sexuale. Desigur, literatura de patologie sexuală conține multe referințe la bărbații care se bucură de tot felul de mirosuri puternice, exagerate și anormale.

Pe lângă parfumul natural al organelor genitale, anumite alte mirosuri pot fi folosite pentru a excita subliminal un bărbat. Una dintre cele mai eficiente astfel de esențe este benzina. Atunci când este utilizată în combinație cu alte mirosuri, te va surprinde cu rezultatele sale. Benzina este cel mai bine utilizată atunci când mirosul său poate fi subtil plutit în camera în care îți

arunci vraja. El nu ar trebui să poată detecta că îți arunci vraja. Nu ar trebui să o poată detecta puternic, dar aproape imperceptibil. Iarba și buruienile uscate, balsamul, eucaliptul, pinul, cauciucul sunt, de asemenea, foarte stimulante pentru bărbați. Urina este un alt miros care a fost ocolit doar erotic de animalul uman și există mai mulți bărbați stimulați de mirosul de urină decât vor recunoaște vreodată. Mirosul de ciocolată va cu siguranță câștiga copiii la tine dacă îi înveți sau lucrezi în preajma lor. Pentru un copil, nimeni nu poate mirosi la fel de frumos ca persoana care miroase a bomboane.

Probabil vă întrebați de ce nu am menționat mirosuri specifice care sunt bine cunoscute ca parfumuri, când vă plac multe dintre uleiurile și aromele cu o natură exotică și elegantă. La urma urmei, ați folosit parfumuri toată viața și cu siguranță aveți preferatele voastre. Acesta este răspunsul la întrebarea voastră. Nu ne preocupă aici preferatele voastre, ci ceea ce va vrăji cealaltă persoană. Am făcut cercul complet de unde am pornit la începutul acestui capitol, iar această regulă este sigură: PARFUMURILE CARE VĂ PLAC CEL MAI MULT PE VOI SUNT NEIMPORTANTE. MIROSURILE CARE VĂ PLAC CEL MAI PUȚIN SUNT MIROSURILE CARE VA PLĂCEA CEL MAI MULT OMUL CARE ÎȚI REPREZINTĂ DEMONICUL.

Acele minunate parfumuri exotice: Bergamotă, Iasomie, Jonquil, Tuberoză, Heliotrop, Frangipani, Ylang ylang, Lemn de santal, Șofran, Liliac și toate creațiile rafinate ale celor mai buni parfumieri din lume sunt în mare măsură manifestări ale propriei vanități a purtătorului, mai degrabă decât unelte ale meseriei de vrăjitoare. Același parfum pe care îl alegi ca fiind preferatul tău miroase bine pentru tine, iar dacă un bărbat l-a ales pentru tine, este pentru că mirosea bine pentru el. Ți-a oferit vreodată un bărbat o sticlă de parfum scumpă? Poți spune sincer că parfumul pe care ți l-ai dat a fost genul pe care l-ai fi ales chiar tu? Sau a fost folosit o singură dată și apoi pus în sertar? Poate că știa ce îți place, pentru că i-ai spus, și l-a cumpărat pentru tine, dar l-a preferat cu adevărat altora sau l-a cumpărat pur și simplu pentru că știa că îți va plăcea? Cine pe cine fermeca cu parfumul? Gândește-te la aceste întrebări și vei vedea că parfumul este bomboana - cel mai savurat de consumator.

Odinioară era la modă ca toți domnii importanți să poarte parfum. Nu există niciun motiv pentru care bărbații să nu poarte aceleași parfumuri ca femeile dacă le place mirosul. Spre deosebire de diferențele dintre îmbrăcămintea bărbaților și a femeilor, parfumul a fost folosit atât de bărbați, cât și de femei de-a lungul istoriei și abia la sfârșitul secolului al XVIII-lea utilizarea sa în rândul bărbaților a scăzut. Acum pare evidentă o renaștere a utilizării parfumului de către bărbați, ceea ce este bine. Femeile sunt oricum mai influențate de parfum decât bărbații. Poate că dacă bărbații poartă mai mult, femeile vor purta mai puțin, deoarece își vor putea simți parfumurile preferate asupra iubiților și soților lor, punându-și astfel la treabă propriile glande odorifere în loc de cele ale unui castor.

Gust

Când un copil miroase ceva ce îi place, impulsul său natural este să guste acel lucru. Acest lucru este valabil și pentru adulții umani, în ciuda represiunilor. Pur și simplu, represiunea de un fel sau altul este cea care împiedică un adult să-și urmeze dorința de a gusta un obiect care miroase plăcut. Majoritatea represiunilor sunt cele care sunt predate, unele cu înțelepciune, altele din ignoranță.

Ne abținem de la a lua substanțe otrăvitoare, pentru că cineva ne-a spus despre consecințe. Bătrâna vrăjitoare care își adormea victima până la neputință printr-o poțiune sau un elixir era foarte asemănătoare cu otrăvitorul clasic, care se asigura că substanța care urma să fie băută era, într-adevăr, plăcută la gust. Când aceeași vrăjitoare era chemată să îndeplinească un serviciu miraculos, știa că va fi nevoie de contrariul și se asigura că băutura pe care i-o oferea clientului ei era nocivă și amară. Dacă ceva nu era greu de luat, clientul ei presupunea că efectul său este lipsit de valoare. Acest capitol se va ocupa de prada ta, mai degrabă decât de clientul tău. Prin urmare, orice folosești pentru vrăjitoria ta trebuie să fie ușor de înghițit.

Prima cerință pentru orice vrăjitoare de la ora patru la nouă este să învețe să gătească. Vrăjitoarele care se află în categoria orelor zece până la trei pe ceasul nostru sintetizator nu trebuie să știe cum, decât dacă joacă rolul unui alt tip. Talentele lor ar trebui să rezide în poțiuni, iar pentru un tip dominant de vrăjitoare este mai important să fie capabilă să facă o băutură bună decât să gătească.

În ceea ce privește mâncarea, o vrăjitoare ar trebui să realizeze că multe lucruri pot fi spuse despre un om prin obiceiurile sale alimentare. Odată ce gusturile sale sunt cunoscute, preferințele sale alimentare pot fi satisfăcute. Deși este adevărat că inima unui om este atinsă prin stomacul său, este mai important ca acesta să fie hrănit cu alimentele potrivite, în raport cu personalitatea sa, decât cu cele pe care le găsești cele mai apetisante. La fel ca parfumurile, alimentele care îți plac cel mai mult nu sunt neapărat cele care le vor plăcea cel mai mult. Multe vrăjitoare sărace au muncit la un cazan fierbinte, pregătind ceea ce consideră a fi cea mai delicioasă masă din lume, doar pentru a o vedea neapreciată. Ceea ce este și mai rău, însă, este să petreci mult timp cu o masă, să-l privești mâncând-o cu un entuziasm aparent și apoi să observi o răceală evidentă data viitoare când îl vezi. Ceea ce înseamnă adesea asta este că a spus că i-a plăcut masa, ca să fie politicos. Sunt șanse mari să existe mai multe motive pentru care a luat un praf decât simpla gătire a ta, dar alegerea greșită a mâncării ar fi putut avea exact impulsul de care avea nevoie să stea departe. Dacă ai fi servit masa perfectă, poate ai fi avut o altă șansă, iar data viitoare starea lui de spirit ar fi putut fi favorabilă succesului tău.

Singura dată când vei găsi un bărbat cu gusturi culinare identice cu ale tale va fi atunci când vei găsi un bărbat căruia îi place exact genul opus de fată față de tine! Am văzut multe vrăjitoare aspirante pregătind o masă exact pe gustul oaspeților lor, folosind propriul gust ca etalon. Aceste vrăjitoare sunt teribil de încântate când prietenii lor domni înghit fiecare firimitură,

apoi întreabă când va fi următoarea cină. În mod eronat, vrăjitoarea crede că a găsit un bărbat care apreciază cu adevărat mâncarea bună, în conformitate cu ceea ce crede ea că ar trebui să fie mâncarea bună. Nu își dă seama cât de bine a reușit ca bucătar, dar a eșuat ca vrăjitoare, până când nu își dă seama de faptul brutal că el este prin preajmă doar pentru mâncare, nu pentru ea, și nu este deloc interesat de nimic altceva decât de ceea ce ea îi poate oferi în materie de răsfățuri non-romantice. Acești vânători de mâncare nu pot fi interesați romantic, pentru că atâta timp cât ai ales meniul după gustul tău personal și lor le place ceea ce ai selectat, ai bărbatul greșit! Acestea sunt cazuri în care egoul vrăjitoarei poate sta cu adevărat în cale, iar fetele care se laudă cel mai mult cu modul lor special de a prepara un anumit fel de mâncare pot fi adesea observate ca fiind cele care eșuează în vrăjitorie. Până când nu reușești să afli ce-i place, nu te prosti spunându-i ce-ți place ție!

Am conceput un test plăcut prin care se poate spune dacă o persoană este dominantă sau pasivă prin natura ei. Îl numesc „Testul LaVey cu dressing pentru salată". Indiferent de tipul de masă servită, felul de salată poate permite alegerea personală dacă se servește un tip de salată de bază și se oferă diverse tipuri de dressinguri. Sau, dacă luați masa în oraș, există doar câteva dressinguri fundamentale disponibile în majoritatea restaurantelor, iar din acestea (francez, rusesc, Thousand Island, Roquefort, brânză albastră, ulei și oțet) s-ar putea să descoperiți mai multe despre caracterul unei persoane decât ați crede vreodată că este posibil.

Bărbații dominanți și arhetipurile masculine preferă dressingurile dulci, cum ar fi franțuzesc, rusesc, Thousand Island, la fel ca și femeile care sunt dominante sau latente sau lesbiene practicante. Femeile care sunt arhetipuri pasive, supuse și feminine preferă Roquefort, brânza albastră și uleiul cu oțet, la fel ca și bărbații care sunt homosexuali pasivi, latenți sau activi. Salatele sunt rareori pe placul copiilor mici, cu excepția cazului în care se aplică un dressing dulce.

Gustul dressingului dulce, cu gustul său de mentă, roșie și picant (plus faptul că este cel mai adesea folosit atunci când fructele de mare sunt încorporate în salată) seamănă cu mirosul părților sexuale ale unei femei și, prin urmare, este plăcut bărbatului arhetipic. În schimb, aroma și gustul Roquefort-urilor puternice, cu brânză, al brânzei albastre, al uleiului și oțetului etc. sunt similare cu mirosul scrotal masculin și amintesc de un dulap plin de suspensoare uzate. Acest lucru este în mod natural, subliminal, atrăgător pentru femeile predominant heterosexuale, bărbații pasivi și bărbații cu tendințe homofile. Dacă un bucătar dintr-un restaurant are un dressing special, acest lucru nu numai că va spune multe despre predilecțiile sale sexuale, dar adesea servește la clasificarea conducerii restaurantului. Desigur, există mulți oameni cărora le plac toate tipurile de dressing, dar există de obicei o ușoară preferință într-o singură direcție.

Multe lucruri pot fi deduse din tipul de bomboane sau prăjituri pe care le place unui bărbat. Tipurile dominante, auto-indulgente, lacome preferă dulciurile, prăjiturile și fursecurile cu textură fină - fără nuci! S-ar putea să iubească nucile, dar singure, nu amestecate cu alimente cu textură fină. Aceste tipuri auto-indulgente nu vor să fie nevoite să muncească în timp ce

mănâncă, iar obstrucțiile din mâncare le distrag de la plăcerea lor. Vor ataca cu bucurie o friptură cu entuziasm, dar se vor revolta atunci când ceva precum nucile apare pentru a întrerupe liniștea unei înghețate la cornet. Aceste tipuri au cele mai puține probleme în viață, deoarece nu le vor permite ușor să se dezvolte.

Bărbații supuși, care sunt adesea obișnuiți cu abstinența sexuală, preferă mâncarea cu textură aspră și preferă fursecurile, bomboanele și prăjiturile cu nuci, alimentele sănătoase, mâncarea care este fie foarte fadă, fie extrem de picantă, tare sau acră. Cu alte cuvinte, aceste tipuri trebuie fie să nu obțină nicio plăcere și niciun gust clar din mâncare (abstinența), fie să devină supuse puterii acesteia. Acesta este indiciul tău că vor să fie dominați de tine!

Un bărbat dominant își va comanda friptura rare. Cel care este pregătit să-ți satisfacă toate nevoile va comanda medium sau well done. Bărbatul cu adevărat dominant va mânca glazura și va arunca prăjitura, chiar dacă nu pare a fi ceva „masculin" de făcut. Bărbatul cel mai probabil să-ți ceară ce vrei va mânca prăjitura după ce a răzuit glazura.

Pe vremuri, vrăjitoarele obișnuiau să aibă mare încredere într-o efigie comestibilă a persoanei pe care doreau să o farmece. Chiar și dulciuri festive, cum ar fi chiflele calde încrucișate, aveau o semnificație sexuală despre care nu se vorbește la școala duminicală. Așa s-a născut omul de turtă dulce. Ghimbirul a fost întotdeauna considerat un ingredient important al poțiunilor de dragoste, iar o poțiune de dragoste ar trebui numită pe bună dreptate o poțiune „a poftei". Indiferent dacă ghimbirul funcționează ca afrodisiac sau nu, atunci când se cocea un omuleț de turtă dulce, se făcea o mare ceremonie în prepararea îmbucăturii delicioase.

În primul rând, se presupunea că este posibilul iubit al vrăjitoarei care o prepara sau al clientului vrăjitoarei. Majoritatea acestor „bărbați-prăjitori" erau creați pentru a fi folosiți de fetele îndrăgostite, de către o vrăjitoare mai în vârstă, experimentată, care era înțeleaptă în căile lumii. Procedura generală era ca fata să se dezbrace și să se întindă pe o bancă lungă de lemn, cum s-ar găsi probabil într-o bucătărie. Cu clienta ei întinsă pe spate, vrăjitoarea procura o scândură de aproximativ 30 de centimetri pătrați și o așeza peste organele genitale ale fetei. Apoi, așeza o sobă mică de fier, similară cu un hibachi japonez, pe scândură și o alimenta. Formând mica figurină din aluat și așezând-o peste cărbunii aprinși, o acoperi și începea să intoneze.

În timp ce vorbea, vorbea despre poftele care l-ar umple pe bărbatul reprezentat, despre lucrurile pe care i-ar plăcea să le facă, despre starea exagerată a membrului său și despre dorința mistuitoare a fetei de pe bancă. Spunându-i tinerei că arșița din coapsele și din zona inghinală trebuie să se contopească cu cărbunii aprinși, a provocat-o pe fată cu sugestii erotice până când atingea punctul culminant. Uneori, orgasmul era asistat de vrăjitoare, care era adesea o lesbiană ce considera că mângâierea sânilor clientei sale era o treabă frumoasă; sau, ocazional, apărea un asistent „demonic" pentru a ajuta, sub deghizarea unui bătrân murdar din localitate.* Știind timpul necesar pentru a coace fursecurile și evaluându-le în consecință, vrăjitoarea scotea brazierul și scândura de pe femeia acum epuizată și producea produsul finit.

Înfășurându-l cu grijă cu încă câteva incantații, vrăjitoarea și-a îmbrăcat clienta și a lăsat-o să plece. Tânăra trebuia să-i ofere prăjitura tânărului ei cât mai curând posibil, cât era încă proaspătă, apoi să se relaxeze și să aștepte rezultatele. Se întâmpla astfel încât, ori de câte ori un bărbat primea un omuleț de turtă dulce, știa ce se întâmplă și, de cele mai multe ori, profita din plin de ocazie! Sunt șanse mari să creadă în vrăjitorie de la bun început, iar faptul că o vrajă fusese făcută asupra lui nu putea fi trecut cu vederea. Combinați acest lucru cu încrederea vrăjitoarei atunci când i-a oferit fursecurile picante și puteți înțelege cu ușurință de ce astfel de descântece rareori eșuau.

Tradiția biscuiților miresei este direct legată de utilizarea unei prăjituri în scopul insuflării dorinței sexuale unui nou soț; și orice fată care coace bunătăți pentru un bărbat care îi place menține în viață un vechi obicei vrăjitoarelor.

Termenul „doamnă-cu-fursecuri" este sinonim cu „vrăjitoare". Asocierea alimentelor comestibile cu dorința sexuală va face întotdeauna ca ingerarea unui anumit aliment sau a unei anumite băuturi să fie cea mai dorită scurtătură către romantism în mintea populară. Când s-a răspândit povestea despre Grădina Edenului, aceasta nu a făcut decât să propovăduiască credințe care existau de mii de ani. Prin urmare, se presupune că poțiunile de dragoste sunt marfa principală a vrăjitoarelor.

Așa cum am menționat anterior, funcția unei așa-numite poțiuni de dragoste este doar cea a unui afrodisiac. În fiecare zi primesc mai multe scrisori de la persoane care cred că o poțiune de dragoste bună le va rezolva toate problemele romantice. În cel mai bun caz, tot ce poate realiza o poțiune de dragoste este stimularea sexuală. Orice dragoste de durată care se dezvoltă nu va fi indusă de poțiune, ci de persoană. Multe dintre vechile rețete pentru aceste băuturi nu erau altceva decât instrucțiuni pentru prepararea unor lichioruri similare cu multe altele disponibile acum pe piața liberă. „Poțiunile de dragoste" disponibile în comerț sunt:

Advokaat - un lichior de ou și brandy.

Chartreuse — un lichior francez despre care se presupune că conține 130 de ierburi și condimente diferite în formula sa secretă.

Crème de Noyaux — lichior cu gust de migdale, preparat din semințe zdrobite de caise, cireșe, piersici și prune, cu o aromă de coajă de portocală și o bază de brandy.

Drambuie — un lichior cu bază de whisky scoțian de malț, aromatizat cu condimente și miere.

Gin de porumbe — un lichior făcut din boabele de porumbe (spini negri), un ingredient vechi folosit în mod obișnuit pentru poțiunile de dragoste.

Goldwasser — un lichior de condimente care conține pete reale de foiță de aur, considerat mult timp atât pentru producerea virilității, cât și pentru vindecare.

Kümmel — un lichior german făcut din chimion și alte semințe.

May Wine — vin alb dulce, aromat cu aspersă sălbatică.

Metaxa — un lichior grecesc rășinos, dulce, închis la culoare, cu bază de brandy.

Mezcal — un lichior mexican, mai tare decât tequila, dar distilat și din sucul fermentat al cactusului maguey. Soiul tradițional produs în Oaxaca are un vierme real din cactus care plutește în fiecare sticlă, atestând autenticitatea sa.
Parfait Amour — un lichior cu aromă de violetă, adesea vândut ca poțiune de dragoste.

Vermut — un vin care conține majoritatea ierburilor și scoarțele poțiunilor de dragoste antice și este bine cunoscut de toată lumea. Numele provine de la pelin, unul dintre ingredientele sale originale, numit „Wermut" în germană, care înseamnă „esența omului".
Dacă doriți să economisiți mult timp, mergeți și cumpărați unul dintre lichiorurile menționate anterior. Fiecare conține ingrediente care au fost considerate mult timp esențiale pentru poțiunile de dragoste, iar unele sunt identice cu preparatele care erau odată distribuite ca atare. Pentru cei dintre voi care doresc să-și pregătească propriile, iată câteva rețete bine testate:

Sirop de Priap :
O jumătate de uncie de flori de lavandă spaniolă; douăzeci și cinci de boabe de mirt; două treimi dintr-o uncie de anason; două treimi dintr-o uncie de morcovi sălbatici; o jumătate de uncie de flori de șofran; cincizeci de curmale uscate; patru gălbenușuri de ou; și o jumătate de litru de apă pură de izvor.
Încălziți într-un vas de lut bine închis timp de douăzeci și cinci de minute.
Luați de pe foc, filtrați printr-un șervețel și, când este călduț, adăugați: 50 ml de miere pură. Lăsați la macerat douăzeci și patru de ore, agitând vasul de trei sau patru ori, treceți printr-o sită. Serviți-i una-două linguriițe seara.

Pousse-l'Amour (Lichiorul iubirii):
Preparați într-un pahar de vin: un sfert de pahar de Marraschino; adăugați gălbenușul unui ou; un sfert de pahar de madeira și Crème de Cacao; un sfert de pahar de brandy. Serviți fără a amesteca, având grijă să lăsați gălbenușul întreg.

Vin de gențiană:
Se rade o uncie de rădăcină de gențiană și se lasă la macerat timp de douăzeci și patru de ore în trei halbe și jumătate de coniac; se adaugă puțin vin roșu de masă, se închide sigilat vasul, se lasă la soare timp de opt zile, se filtrează bine.

Vinul iubirii:
Luați o cincime de vin alb de masă și încorporați următoarele substanțe: două păstăi de vanilie, 30 ml scoarță de scorțișoară, 30 ml ginseng și 30 ml rubarbă. Lăsați la macerat timp de două săptămâni, amestecând zilnic, apoi filtrați și serviți.

Hipocras Aphrodisiaque:

30 de grame de scoarță de scorțișoară zdrobită, 30 de grame de ghimbir, 30 de grame de cuișoare, 900 grame de zahăr alb granulat și 180 ml de vin roșu de masă. Lăsați aceste ingrediente la macerat timp de cinci zile, strecurați totul printr-o cârpă și turnați vinul printr-o pâlnie. Pentru a consuma, turnați 30 de grame din amestec în vinul pe care îl beți în mod obișnuit.

Lichiorul abisinian al iubirii:
Preparați într-un pahar: două bucăți de zahăr, patru picături de Curaçao, un pahar de vin roșu de Porto. Umpleți paharul cu apă și lăsați-l să se încălzească aproape până la fierbere.
Se servește cu o felie de lămâie înțepată cu patru cuișoare și puțină nucșoară rasă.

Eliser Satanique:
Luați o cincime de vodcă, turnați-o într-un ulcior și încorporați următoarele: un borcan de 50 de grame de cafea instant, preparat cu un litru de apă adusă la fierbere, o păstaie de vanilie, 25 de grame de rădăcină de mandragoră, o cutie mică de semințe de susan și 450 de grame de zahăr granulat.
Lăsați aceste ingrediente la macerat timp de o lună, amestecând zilnic, dar în rest păstrați-le închise cu un capac. Strecurați și serviți.
Dacă dai o petrecere și vrei un punch ușor de preparat, care va fi consumat copios de cei care nici măcar nu beau și care are un efect evident subtil, am folosit asta cu mare avantaj timp de mulți ani:

Suc de Goblin:
Amestecați o cincime de rom, o cincime de vodcă, o cutie mare de băutură de ananas și grapefruit (preparată sub mai multe denumiri comerciale), o cutie mică de suc concentrat de portocale înghețat, diluat conform instrucțiunilor de pe recipient și 120 ml de grenadină.
Vei prepara o băutură la fel de puternică ca cea mai exotică combinație polineziană. Se servește cu gheață și o mulțime de bunătăți sărate.

Indiferent ce faci, nu face greșeala de a crede că o poțiune de dragoste va funcționa atunci când toate celelalte au eșuat. Dacă te aștepți să găsești un elixir magic care să-ți permită să ai pe cine vrei fără să ridici degetul mic ca să te ajute, las-o baltă! Există extracte hormonale care pot face minuni, dar necesită mult mai multe cunoștințe pentru utilizarea lor decât se vede cu ochiul liber.
Când se folosește orice tip de afrodisiac, trebuie luați în considerare mulți factori, în principal efectele secundare și variantele de personalitate. A ști totul despre poțiunea de dragoste, dar nimic despre oameni, poate duce la o situație foarte asemănătoare anecdotei clasice despre bărbatul care nu a avut niciodată succes cu doamnele, care într-o zi s-a plimbat accidental pe o stradă îngustă dintr-o zonă veche a orașului - o zonă de a cărei existență nici măcar nu știa.

Observând un mic magazin, cu vitrinele atât de prăfuite și murdare încât era aproape imposibil să vezi dincolo de ele, s-a oprit să privească înăuntru. Ceea ce a văzut l-a intrigat - tot felul de fiole de sticlă, borcane cu dopuri, păsări împăiate, ceasuri ponosite etc. Încercând să deschidă ușa, a constatat că aceasta s-a deschis destul de ușor și, la intrare, a fost întâmpinat de bătrânelul stereotip cu părul gri care stătea în spatele tejghelei, aproape ca și cum l-ar fi așteptat.
Trecând la treabă, vrăjitorul (căci aceasta era profesia lui) i-a spus bărbatului că are exact ceea ce avea nevoie, la care bărbatul a răspuns că ceea ce avea nevoie era o poțiune de dragoste bună și că se îndoia că o va găsi acolo sau în altă parte. Vrăjitorul l-a informat apoi pe bărbat că, într-adevăr, avea o poțiune de dragoste și una bună. Întrebând prețul unei mărfuri atât de rare, bărbatul a fost informat că era doar un dolar și patruzeci și nouă de cenți. Spunând că va lua una, a așteptat în timp ce vrăjitorul se ducea în spate să o ia.
În seara următoare, bărbatul a avut ocazia să-și încerce elixirul. Spre marea lui surprindere, a funcționat, iar fata cu care era l-a violat pe loc. Ei bine, ce crezi că a făcut bărbatul? Ai dreptate! S-a dus chiar a doua zi dimineață la bătrânul vrăjitor și era atât de devreme încât magazinul nici măcar nu era deschis. Un mic semn scris cu creionul pe ușă l-a informat că, dacă nu era nimeni la magazin, să sune la soneria de la etaj, deoarece acolo locuia proprietarul. Făcând acest lucru, a fost primit cordial de bătrân și apoi a văzut o priveliște care l-a abătut de la noua sa împlinire. Bătrânul trăia în splendoare! Oriunde îi cădea privirea, bărbatul vedea mobilier și obiecte de artă incredibil de valoroase și frumoase, iar decorul locului era de cel mai extravagant, dar elegant gust imaginabil.
Comentând ce loc frumos avea, bărbatul și-a recăpătat calmul și a anunțat că trecuse pe acolo să ia încă câteva poțiuni de dragoste. De acord cu vânzarea, cei doi s-au îndreptat spre magazin, unde vrăjitorul a scos încă șase doze.
A trecut o lună, iar bărbatul a apărut din nou la magazinul vrăjitorului. De data aceasta era epuizat, slăbit, palid și încovoiat. Avea ochii injectați și încordați. Vrăjitorul îl așteptase. Bărbatul se implicase cu multe femei - șapte, mai exact. Toate oferite de poțiunea de dragoste a vrăjitorului. Acum nu putea scăpa de ele! Îi complicaseră viața peste măsură! Se temea chiar și pentru siguranța sa. Vrăjitorul știa ce avea în minte bărbatul. Era foarte înțelept. I-a spus bărbatului că are o poțiune care le-ar face pe acele fete să uite că există. A presupus că bărbatul își dorea șapte doze și avea dreptate. Întrebându-se dacă va avea suficienți bani pentru a acoperi achiziția, bărbatul, mult ușurat, a întrebat cât va fi costul. Vrăjitorul a adunat mental prețul, deoarece nu necesita o contabilitate prea mare. Șapte doze, la cinci mii de dolari pe doză, au ajuns la treizeci și cinci de mii de dolari. Zguduit, bărbatul a spus că i se părea teribil de piperat și a admis că ar trebui să-și vândă casa pentru a strânge atâția bani. Apoi l-a întrebat pe vrăjitor de ce poțiunea lui de dragoste era atât de ieftină, dar antidotul atât de scump, la care vrăjitorul a răspuns doar: „Cum crezi că aduc eu toate chestiile alea frumoase sus?”

---

* În acele vremuri, dacă o fată ar fi fost instruită corespunzător în subiecte teologice, ar fi învățat totul despre diverși demoni, inclusiv despre temuții incubi. Lucruri precum orgasmele erau definite automat drept posesiuni demonice, așa că o vrăjitoare putea oricând să producă un demon „adevărat" sau cam așa ceva în astfel de circumstanțe. Dacă un orgasm avea loc în circumstanțe sacre, era o extaz.

Atingere

„Și mâinile ei sunt ca niște legături pentru legat; căci atunci când își pun mâinile pe o creatură ca să o vrăjească, atunci, cu ajutorul Diavolului, își îndeplinesc planul."
--*Malleus Maleficarum*

Moliciunea pielii, la fel ca parfumul și igiena corespunzătoare a parfumeriei, este o preocupare aproape exclusiv feminină. Bărbații, animalele ce sunt, rareori sunt prea preocupați de moliciunea pielii unei fete. Dacă un bărbat nu este atras în mod fetișist de pielea netedă, va da întotdeauna preferință unei femei care îi reprezintă elementul Demonic, chiar dacă pielea ei nu este perfectă. Cu siguranță, foarte puțini bărbați apreciază pielea aspră și aspră a unei femei, dar fata obișnuită are mult mai multe de îngrijit, în ceea ce privește puterea ei de vrăjitoare, decât pielea ei. Obsesia pentru pielea moale este o amintire din vremurile când femeile respectate erau cele care nu își foloseau niciodată mâinile, iar pielea moale era un semn de noblețe.
Nu mă înțelegeți greșit, cred că este un avantaj evident pentru o vrăjitoare să aibă o piele relativ netedă. Pur și simplu mi se pare magic nejustificat să aduci un omagiu feminității tale prin intermediul pielii tale și să o renunți complet în alte moduri mai importante. O femeie va folosi litri de loțiune în fiecare an pentru a-și înmuia mâinile, fața, brațele și picioarele, menținându-și în același timp greutatea la o siluetă scheletică care practic va lăsa înțepături și vânătăi pe un bărbat care face dragoste cu ea.
Indiferent de ce vă spun reclamele, nu tuturor bărbaților le place pielea cremoasă a unei fete. Bărbații pe care îi veți găsi în jurul orei doisprezece la sintetizator au de obicei o predilecție pentru pielea moale, carnea moale și da, chiar și flascitatea. Bărbații de la ora șase, însă, își plac femeile musculoase, ferme și uneori le place pielea de pantofi!
Urmați un sfat de la aceste persoane extreme. Dacă unui bărbat îi place pielea extra-moale, translucidă, sunt șanse mari să nu-i placă pielea slabă, pe când, dacă preferă fete cu o siluetă băiețească, nu-l va deranja dacă pielea ta este puțin bătută de intemperii. Consistența pielii tale este mult mai importantă decât delicatețea pielii tale. Ceea ce face ca pielea pe care bărbații adoră să o atingă este carnea de dedesubt.
Există patru tipuri de bază de carne, iar fiecare tip corespunde unei poziții pe ceasul sintetizatorului. Aceste tipuri de bază sunt: ora trei - viguroasă; ora șase - flască; ora nouă - cauciucată; și ora doisprezece - dură. Cu cât un bărbat îmbătrânește, cu atât îi plac mai mult

extremele tipului său Demonic. Începe ca băiat, plăcându-i genul de fete care sunt aproape duplicate feminine ale sinelui său aparent. Apoi, dintr-o dată, se va trezi îndrăgostit de o fată care este exact opusul tuturor celor care i-au plăcut vreodată. În acest moment a atins adevărata maturitate sexuală. Nu mai este atras de fetele care sunt „surori", ci de acele tipuri pe care nu ar fi putut spera niciodată să le găsească în familia sa apropiată.
Aceeași maturitate sexuală selectivă poate fi observată și la fete, atunci când o succesiune de iubiri din copilărie de tip analog cu fetele este urmată de marea iubire reprezentată de un tip total diferit - Demonicul. Vedem adesea cazuri în care o fată s-a căsătorit cu iubitul ei din liceu, iar câțiva ani mai târziu căsătoria se destramă atunci când femeia întâlnește un bărbat complet opus soțului ei. Motivul acestui tip de întâmplare, precum și eșecul comun al romanțelor din copilărie care ulterior se transformă în căsnicii proaste, ar trebui să fie evidente. În astfel de cazuri, se va observa o diferență evidentă în nuanța pielii între soție și cealaltă femeie.
Primele manifestări ale unei schimbări aparente/demonice se observă în păr și ten. Băiatul căruia i-au plăcut întotdeauna fetele blonde și deschise la culoare se va așeza cu una brunetă cu ten măsliniu. Fata care a ieșit doar cu băieți cu păr și ochi închiși la culoare va lua brusc în serios pe unul cu ten deschis la culoare și păr blond nisipos.
Așa cum aceste variante de carne și ten sunt observabile într-un mediu alb, tot așa vor fi ușor de observat într-o cultură orientală sau în comunitatea neagră. Toate regulile analizei personalității din această carte se aplică atât persoanelor de culoare, cât și celor albe. Aceleași diferențe subtile există la toate rasele. Trebuie doar să deschizi ochii pentru a le observa. Vechiul clișeu conform căruia „toți _____ (completați spațiul liber cu rasa sau naționalitatea potrivită conversației) mi se par la fel" poate fi aplicat doar atunci când cineva este prejudițios în cel mai adevărat sens al cuvântului. Acolo unde nu vrei să vezi diferența de tipuri în cadrul unui anumit grup etnic, persoanele care alcătuiesc acel grup ar, într-adevăr, „toți ar arăta la fel". O insectă, rugată de o altă insectă să descrie ce era cât pe ce să o strivească, ar putea răspunde că este o persoană. Rugat să detalieze, probabil ar abandona subiectul cu: „De unde să știu? Toți oamenii mi se par la fel!".
Dacă unui bărbat îi place o siluetă fermă, băiețească, la douăzeci și cinci de ani, până la patruzeci de ani nu-i vor mai păsa câțiva mușchi și tendoane care i se văd - de fapt, îi vor plăcea în secret. Dacă, în tinerețe, adoptă un stil de păpușă-baby, până la vârsta de douăzeci de ani se va bucura de coapsele tale cu gropițe și de micile tale bucăți de grăsime. Dacă nu-ți va recunoaște aceste lucruri, este doar pentru că se teme că îl vei considera „ciudat".
Nimic nu poate inconștient să îndepărteze un bărbat mai mult decât o musculatură și o nuanță a pielii care sunt antitetice tipului său Demonic. Acesta este motivul pentru care îmbrăcămintea este o binecuvântare, deoarece îți permite să camuflezi o mare parte din aspectul tău real. Cât de mult sau puțin din carnea ta ar trebui să fie expusă și în ce condiții va fi explicat mai târziu în carte. Dacă unui bărbat îi plac femeile sale maronii și ferme, nimic nu îl va respinge mai mult decât un corp drăguț și dolofan, cu pielea lăptoasă. El se va gândi la asta doar ca la ceva

„bolnăvicios de flasc”. În schimb, bărbatul care preferă ca femeia lui să fie făcută din bezele și jeleu va găsi puțină stimulare la o fată care „se simte ca un bărbat”.
Desigur, există și căi de mijloc, te gândești. Da, există compromisuri între extreme, dar nu încerca prea mult să fii „perfectă” petrecându-ți tot timpul tonificându-ți pielea. Așa-numitele fete perfecte sunt cele care îi sperie pe bărbați pentru că nu sunt nici pești, nici păsări. Vechea zicală care sfătuiește: „Dacă încerci să-i mulțumești pe toți, adesea nu ajungi să-i mulțumești pe nimeni”.
Importanța comunicării tactile este mai importantă pentru femei decât pentru bărbați. Interesul sexual și romantic al unui bărbat este generat în principal prin simțul văzului, urmat de miros și auz, iar atingerea și gustul sunt ultimele. Este interesant de observat că femeile pun mult mai puțin accent pe aspectul masculin; mirosul, vocea și atingerea sa sunt uneori chiar mai importante decât felul în care apare. Prin urmare, vrăjitoarele nu ar trebui să facă greșeala de a crede că masajul unui bărbat îl va excita, cu excepția cazului în care este vorba de o manipulare reală a organului sexual. Majoritatea femeilor răspund puternic la masaj, așa că cred că un bărbat o va face. Bărbații care răspund sexual la un masaj corporal sunt cei al căror nucleu este cel al unei femei. Bărbații heterosexuali cărora le place masajul corporal sunt invariabil stimulați de gândurile despre activități lesbiene între femei și le găsesc pe lesbiene foarte atrăgătoare. Bărbații homosexuali sunt aproape toți stimulați de masajul corporal, la fel ca practic toate femeile.
În loc să te concentrezi pe mângâierea efectivă a unui bărbat pentru a-l fermeca, lasă-l să creadă că scapă nepedepsit. Aranjează-l astfel încât corpul tău să-l atingă pe al lui într-un mod care poate părea accidental sau, dacă te simți îndrăzneț, folosește vechiul truc de a atinge picioarele sau gambele pe sub masă. Acest tip de acțiune, oricât de banal ar părea, este infinit mai stimulant pentru un bărbat decât mângâierea mâinii. Parțial, se datorează intimității contactului dintre părți ale corpului care în mod normal s-ar atinge doar în timpul activității sexuale. Chiar și în timpul dansului, picioarele și tălpile se ating rareori. Contactul social cu mâinile între persoane de același sex sau de sex opus are loc în mod regulat în viața de zi cu zi, astfel încât mâna își pierde o mare parte din potențialul său ca armă magică.
Pentru o femeie, accentul se pune pe plăcerea pe care o primește prin manevrele tactile ale celorlalți. Pentru un bărbat, accentul erotic se pune pe stimularea obținută prin sentimente. Femeilor le place să fie simțite. Bărbaților le place să simtă. Nu inversați procedura, decât dacă folosiți picioarele sau gambele pentru contact.
Întotdeauna există masochiști cărora le plac fetele care le vor da o mână fermă. Aceștia sunt adesea tipurile pe care le-am menționat mai devreme, care se comportă cel mai agresiv din punct de vedere sexual, dar care, de fapt, imploră o palmă peste față sau un pumn în gură. Meciurile de wrestling sunt specialitatea lor, iar vrăjitoarea trebuie să folosească mult contact fizic cu ei și să-i trateze ca pe combinația de mamă și asistentă exigentă pe care o doresc. Deoarece acești tipi de bărbați sunt adesea cei mai stabili din lumea afacerilor și a finanțelor, ei sunt adesea capcane bune pentru vrăjitoarea care se pricepe la mănuși și este suficient de

agresivă pentru a le folosi. Femeile experte în judo și karate sunt întotdeauna extrem de atractive pentru acești bărbați, iar maseuzele se găsesc, de asemenea, în căutarea unor astfel de tipuri.

Oriunde găsiți cursuri de atingere și simțire, care par a fi populare acum sub o varietate de denumiri ezoterice, le veți găsi populate de oameni care sunt la doar un pas distanță de barurile cu topless și cluburile Playboy pe care le ridiculizează drept „priviți-dar-nu-atingeți". În cazul acestor academii de atingere, standardul de conduită este „simțiți-dar-nu-faceți". Deoarece bărbații intelectuali sau pseudo-intelectuali ar fi atrași de mângâieri și ciupiri în mod academic, nu vă așteptați să vedeți altceva decât persoane de la două la cinci, atât bărbați, cât și femei, atacându-și inhibițiile la Centrul local pentru Iluminare Tactilă. Persoana care conduce spectacolul, însă, va fi adesea un bisexual sociabil, de la opt la zece, căruia îi place să se uite la zece-doi cum se pipăie. Bărbații din intervalul opt-zece vor răspunde la o abordare clinică a sexului, deoarece omologii lor demonici sunt de partea intelectuală a timpului.

Ultimul truc tactil al vrăjitoarei neînfricate a fost întotdeauna să se aplece și să atingă penisul unui bărbat, chiar dacă acesta este îmbrăcat. O astfel de tactică necesită mult curaj, dar este atât de evident scandaloasă încât va da rezultate cu siguranță. Nu apuca sau prinde, ci pune subtil mâna pe el. Dacă ești o doamnă (da, asta face diferența!), el nu se poate simți ofensat, ci doar flatat, vrăjit sau extrem de stimulat. Bărbații nu sunt nicidecum creaturi subtile, așa cum știu cele mai reușite vrăjitoare.

4. Totul arată răutăcios

Nu trebuie să fii urât

„Ea iese din coliba ei, îmbrăcată într-un veșmânt aspru, desculță, cu părul despletit și căzându-i pe umeri.” -- *Ovidiu*

Citatul pe care tocmai l-ați citit ar putea fi numit „Blestemul lui Ovidiu”. Este o afecțiune comună vrăjitoarelor care simt că trebuie să respecte descrierea satiristului roman, a cărui descriere ironică a fost acceptată ca fiind de strictă rigoare.
Dacă arătați bine și vreți să fiți vrăjitoare, atunci trebuie să vă exploatați frumusețea la fiecare ocazie. Foarte puține femei își dau seama cât de mult accent pune un bărbat pe aspectul fizic. Nici nu trebuie să fiți ostentativă pentru a atrage atenția vizuală. În ciuda sunetului vocii, a parfumului sau a texturii pielii, aspectul dumneavoastră trebuie să atragă atenția. Dacă sunteți cu adevărat urâți, trebuie să vă valorificați grotescul.
Fata cu adevărat urâtă îi dezavantajează pe ceilalți, pentru că, în loc să-i rănească sentimentele, aceștia vor face lucruri pentru ea din vinovăție. Dacă sunteți simpli și veseli și le atrageți atenția celorlalți asupra acestui lucru, aceștia vor crede că sunteți o persoană grozavă, vor vorbi despre cât de rușinos este pe la spatele vostru și vor încerca să evite să pară condescendenți în prezența dumneavoastră, nefăcând nimic special pentru dumneavoastră. Dacă arăți ciudat și te comporți ca și cum nu crezi asta, încercând să semeni cât mai mult cu ceilalți, tot îți vor vorbi pe la spate, dar puțin mai crud. Când ești în prezența lor, sentimentul de vinovăție pentru că au făcut-o, combinat cu teama de a-ți slăbi aparenta încredere în sine, îi va face să fie extrem de condescendenți. Niciunul dintre aceste tipare nu îți aduce cu adevărat respect, ci doar simpatie.
Respectul bazat pe realizări poate fi acordat doar de cei care sunt umili, înțelepți și ei înșiși demni de respect. Din partea celor care au realizat puțin sau nimic și sunt lipsiți de ego și nesiguri, respectul poate fi câștigat doar prin frică. Dacă ești cu adevărat grotesc în aparență, cele două ingrediente pe care trebuie să le posezi pentru a câștiga respect sunt realizarea și măreția. Prin realizare, vei câștiga respect din partea celor care sunt drepți. Cu măreția ta, vei câștiga respect din partea celor care sunt meschini la minte.
Timp de secole, oamenii diformi și vulgari au fost considerați rodul Diavolului. Am învățat formula actuală în timp ce lucram la carnavaluri, unde am ajuns să-i cunosc și să-i iubesc pe oamenii spectacolelor secundare - „ciudățeniile umane” sau „oamenii ciudați”, cum sunt numiți. Dispariția spectacolelor secundare a lăsat un gol pe care psihologii l-ar putea studia foarte bine. Se pare că sentimentul public și vinovăția față de expunerea unor oameni diformi au cauzat declinul acestei instituții.*

Nimeni nu i-a consultat vreodată pe artiști înșiși, însă, cu privire la sentimentele lor pe această temă. „Nu ar trebui exploatați”. Se spunea că era „crud”, se spunea, „de prost gust”, „sadic”. Așa că spectacolele secundare s-au desființat, iar ciudații au devenit „oameni nefericiți care aveau dreptul să trăiască la fel ca oricine altcineva”; Așa că, în loc să fie plătiți în timp ce oamenii se holbau la ele, au putut merge în supermarketuri cu nepoata lor obișnuită, la fel ca oricine altcineva, iar oamenii se împingeau reciproc, se holbau de două ori, alergau pe culoar să-și ia prietenul și făceau exact același lucru pentru care, cu douăzeci de ani în urmă, ar fi plătit să-l facă și l-ar fi făcut în mod deschis – nu pe ascuns.

Eu zic că, dacă ești în vreun fel dincolo de ajutorul tehnicilor de glamourizare, ia numele Diavolului și joacă jocul Diavolului și dă-i oamenilor de știe, căci tu ești vrăjitoarea pe care Ovidiu a creat-o pentru ca lumea să o vadă. Învață o abilitate. Pictează, joacă-te, sculptează, scrie, desenează, citește - astfel încât cei care contează să te respecte pentru că ești ciudată, înțeleaptă și capabilă. Fă ca statutul tău de vrăjitoare să fie cunoscut, nu cu ipocrizie, ca o vrăjitoare „bună” sau o vrăjitoare „albă”, ci ca o vrăjitoare stereotipă, care și-a luat lecțiile direct de la Diavol însuși!

Poartă culorile care ar fi în concordanță cu tipul tău pe sintetizator. Fă tot restul în conformitate cu tipul tău. Vei fi atunci perfect, dar cu un aspect ciudat, iar asta îi va deruta pe ceilalți. Vei fi extravagant, pentru că totul la tine se va potrivi, în ciuda faptului că ești vulgar; și cu indiciul tău de puteri secrete, cei cu minți înguste se vor teme de tine, și pe bună dreptate ar trebui, căci dacă urmezi acest sfat, vei avea acele puteri.

Dacă ești suficient de frumoasă pentru a atrage bărbații, vei putea profita de formulele conținute în aceste capitole despre farmec. Una dintre cele mai frecvente întrebări puse de studenții la vrăjitorie, după ce părăsesc unele dintre trucurile care urmează, este „De ce trebuie să fac asta? Primesc suficientă atenție și așa!” Răspunsul meu la asta este: O vrăjitoare nu poate niciodată să primească prea multă atenție, iar dacă ai un surplus, nu numai că ai mai multe victime din care să alegi, dar o abundență de putere puternică a poftei care este turnată în tine. Voi discuta despre semnificația „puterii poftei” mai târziu.

O altă întrebare frecventă este „Dacă fac toate aceste lucruri scandaloase pe care le spui, ce fel de bărbați voi atrage?” Răspunsul la aceasta este: tot felul de bărbați! Dacă obiecțiile tale față de utilizarea unora dintre metodele pe care ți le spun se bazează pe teama că singurii bărbați care îți vor răspunde sunt cei mai răi, scoate-ți acest gând din cap. O fată frumoasă va primi propuneri oriunde merge, iar ce e mai bun sau mai rău la bărbați, în funcție de definiția ta, va fi influențat de mediul în care operezi.

Dacă ești o vrăjitoare sexy, folosind toate trucurile extravagante și intri într-un bar din cea mai rea parte a orașului, toți vagabonzii, escrocii și bețivii se vor holba la tine și te vei gândi: „Anton LaVey ăla e nebun! Uite ce fel de personaje atrag când intru așa!” Încearcă însă să mergi la o petrecere la modă cu cocktailuri în același mod și toate femeile se vor holba la tine și toți bărbații vor mișuna în jurul tău. Participă la o convenție de afaceri și ai oameni de afaceri

adunați în jur; și prezintă-te la cina comitetului de planificare de 4 iulie și descoperă-te favorita fiecărui elan, ren, tip ciudat, legionar și veteran de războaie străine.
Ceea ce încerc să spun este că vei fura spectacolul, iar genul de bărbați pe care îi atragi va depinde de tipul de teatru în care lucrezi! Nu uita că sex-appeal-ul este o atracție universală și nu se limitează la anumite niveluri economice sau culturale. Dacă zeițele filmului s-ar preocupa doar de bărbații mai rafinați și mai exclusiviști, nu ar ajunge nicăieri. Asta nu înseamnă că trebuie să se culce cu fiecare tip care le privește cu ochi buni pe ecran, cu atât mai puțin să le vorbească vreodată. Doar că, dacă folosești anumite trucuri care vor crea compulsie la suficienți oameni, vei putea în curând să vezi fața potrivită în mulțime, iar vechea zicală „Cine are, primește" va căpăta un nou sens.
O stigmatizare devastatoare cu care se poate confrunta orice vrăjitoare este teama de a fi „fals". Dacă ți-e teamă să fii considerat fals, cu siguranță vei eșua. Indiferent ce faci pentru a părea altfel, dacă reușești în ceva, va exista întotdeauna acuzația de falsitate împotriva ta de către cei care fie nu-ți suportă succesul, fie nu au curajul să facă ceea ce faci tu, fie și-ar fi dorit să se fi gândit ei la asta primii! Dacă respecți limitele bunelor maniere publice (și majoritatea tacticilor scandaloase sunt!), îți îndeplinești sarcinile sau responsabilitățile într-un mod eficient și ești civilizat și politicos, ai fi surprins de lucrurile pe care le poți face în ceea ce privește aspectul tău.
Vrăjitoarea a fost întotdeauna o rebelă, dar nu într-un mod care să poată fi stereotipizată. Acțiunile și aspectul ei sunt mult mai neconforme decât cel mai sălbatic păr, cele mai murdare haine, ținutele neasortate și arta corporală a celui mai stereotip hippie. Totuși, cu încălcările ei subtile ale tabuurilor, vrăjitoarea, în toată nonconformitatea ei, nu poate fi etichetată drept nonconformistă! Tocmai acest paradox este unul dintre motivele puterii sale. Este, dar nu este! Este o femeie completă, o capsulare perfectă a tipului ei de sintetizator, totuși sfidează vacile sacre în fața cărora îngenunchează celelalte femei. Să vedem cum reușește.

---

* Interesant este că aproape toți artiștii din spectacolele secundare care au reușit să facă acest lucru au dobândit o abilitate sau au folosit un talent împreună cu atracția evidentă a aspectului lor, combinând astfel realizările cu măreția.

Machiaj: Colorare proiectivă

Cât de des întâlnim bărbatul care face o criză de nervi când soția lui folosește machiaj strălucitor sau haine dezvăluitoare, dar se entuziasmează nebunește când vede o altă femeie făcând același lucru! Acesta nu este un fenomen izolat și este deosebit de răspândit la bărbații care au fost crescuți într-un grup etnic care încă pune mare preț pe o soție ca mamă, bucătăreasă, menajeră, asistentă medicală și proprietate - dar nu și ca femeie! Toate voi, fetele, care susțineți un „aspect natural" și respingeți machiajul, le faceți jocul acestor tipi și, dacă

sunteți „norocoase”, ați putea ajunge să aveți unul - și, de asemenea, să deveniți o corvoadă lipsită de personalitate.
Poți fi sigură că vei părea o soție bună, sigură, casnică, iar el va avea cel mai mare respect pentru tine, așa cum ar avea pentru o bucătăreasă credincioasă, dar nu te va respecta pentru cel mai important atu al oricărei femei care are mijloacele să-l folosească - aspectul tău! Vanitatea nu numai că menține o femeie tânără, dar îi oferă și ceva pentru care să trăiască, iar dacă ești încredințată unui bărbat care înăbușă acest impuls feminin fundamental, dar îi observă efectele asupra altor femei, s-ar putea să-ți strice ani din viață.
Asta nu înseamnă că ar trebui să fii la curent cu fiecare stil nou în încercarea de a-ți păstra un aspect tineresc. Pur și simplu înseamnă că ar trebui să apari într-un mod în care te poți identifica cu senzualitatea la un moment dat în viață, pentru că asta contează cu adevărat.
Femeia de șaizeci de ani, cu pălăria ei amuzantă cu cireșe pe ea, obrajii ei rujați, corsetul de navă de război și nasul pudrat alb, este de admirat, pentru că se susține prin ceea ce consideră a fi o expresie a glamourului, analogă celei mai senzual atrăgătoare perioade din viața ei. Vitalitatea ei continuă datorită a ceea ce să numim „Inerția Cristalizării Erotice” sau ICE.
Aproape toată lumea manifestă o formă de ECI în aspectul său, cu excepția celor care încearcă să scape de ea prin adoptarea fiecărui stil nou de îmbrăcăminte, machiaj și coafură care apare, iar eu am constatat că acestea sunt cele mai nesigure și cu adevărat nefericite dintre toți oamenii. Femeile care își schimbă complet aspectul în mod frecvent sunt considerate de ceilalți ca fiind „vitale”, dar, din păcate, vitalitatea lor se oprește la aspectul, acțiunile și vorbirea lor. Sub fațada lor elegantă, ele sunt creaturi tragic nefericite care pipăie, agăță, caută, tânjesc.
Primul loc de început și cel mai puțin costisitor este machiajul, în măsura în care scoate la iveală vrăjitoarea din tine. Dacă vrei să arăți ca și cum tocmai ai murit, mergi ușor cu machiajul, deoarece vitalitatea este asociată cu culoarea. De aceea exagerează atât de des cu machiajul atunci când pregătesc corpul pentru o înmormântare - pentru a-l face să pară viu! Desigur, corpul arată ca și cum „doarme doar”, mai degrabă decât mort - fără îndoială, are mai multă culoare pe față decât avea când era în viață! „Viața” rezultată în culoarea pielii conferă adesea un aspect de respirație reală.
Dacă ești o fire de vampir, ar trebui să înveți câteva lucruri despre vampiri. Vampirul este palid și asemănător cu o fantomă, cu ochi întunecați și adânciți, deși nu reușește să atragă o persoană drăguță și suculentă pe care să o sugă. Un vampir de succes (și acesta este genul de vampir pe care vrei să-l fii!) are întotdeauna un ospăț care îl așteaptă. Ține minte, în toate tipurile de vrăjitorie, cine are, primește! Acest lucru se aplică chiar și vampirilor. Așa că nu arăta ca un vampir nereușit și nu vei fi unul. Asta înseamnă că trebuie să-ți accentuezi gura, deoarece acesta este singurul orificiu al corpului tău în care pot fi introduse lucruri mari (mâncare) care este vizibil în societatea politicoasă. Atrage atenția asupra gurii tale, dar nu prin utilizarea excesivă a corzilor vocale, pentru că atunci totul iese și nimic nu este sugerat că ar intra. Poartă ruj roșu. Nu roșu pal, ci suficient de strălucitor și de închis pentru a fi în contrast puternic cu pielea ta. Chiar dacă nu ești o fire de vampir, amintește-ți că vrăjitoarele și vampirii au fost

identificați de mult timp ca fiind unul și același lucru, iar multe limbi au un singur cuvânt pentru cei doi termeni. Gura este una dintre cele mai stimulatoare părți ale corpului tău din punct de vedere erotic, așa că nu o neglija făcând-o să pară că este acolo doar pentru că nu te poți abține. Poartă cel mai strălucitor și mai roșu ruj pe care îl poți găsi.

Protestele la ceea ce spun vor fi cel puțin unul dintre acestea: (a) Arată „ieftin"; (b) Nu arată „natural"; * (c) Îți distrage privirea; (d) Te face să pari mai în vârstă; (e) Nu mai e la modă. Răspunsul meu la (a) este că „ieftin" este doar un sinonim pentru „disponibil" și fiecare vrăjitoare care arată bine ar trebui să pară disponibilă. Asta nu înseamnă că trebuie să fii disponibilă! Orice te face să pari disponibilă, fără să ieși de fapt spunând că ești, este în regulă. Trebuie să-l faci pe fiecare bărbat care te vede să creadă că ar vrea să se culce cu tine, iar singura modalitate prin care poți face asta este să-i dai indicii viclene care să-l facă să creadă că poate.

Răspunsul meu la (b) este că unui bărbat nu-i pasă câtuși de puțin dacă arăți „naturală", atâta timp cât arăți sexy. Am dovedit de nenumărate ori că „târfa vopsită" le va fura spectacolul fetelor mai „de bun gust". Cu mulți ani în urmă, vrăjitoarele mele purtau gene false cu machiaj intens la ochi, ** și, deși erau mereu criticate de alte femei pentru că arătau „artificiale", ele atrăgeau toată atenția bărbaților. Când un bărbat vede un machiaj care este evident și în mod flagrant, este automat flatat, pentru că știe că femeia încearcă să arate sexy. Bărbaților le place să vadă o femeie care arată sexy și unui bărbat îi face plăcere să creadă că o femeie se da peste cap încercând să-i facă pe plac. (Dacă încerci să te farmeci doar pentru propria indulgență fizică sau romantică, nu-l descuraja pe bărbat temându-te că machiajul ți se va păta în timpul actului amoros. Primele impresii sunt de durată, așa că odată ce cristalizarea emoțională a avut loc, bucură-te că toată colorarea ta proiectivă a funcționat. Contrar a ceea ce ai putea crede, un bărbat nu va fi dezamăgit văzându-te fără machiaj.)

Rujul roșu semnalează faptul că încerci să placi. Orice excită o persoană este „natural" și ar fi bine să scăpăm de acest termen banal. Ar trebui să iei în considerare doar ce este acceptabil din punct de vedere social și ce nu este acceptabil din punct de vedere social! Apoi, dintre lucrurile inacceptabile din punct de vedere social, decide ce este dăunător și ce este inofensiv. Pentru majoritatea oamenilor, termenul „natural" înseamnă „gol". Așadar, dacă vrei cu adevărat să fii „naturală", umblați fără haine, dar asigurați-vă că, dacă purtați machiaj, acesta arată natural!

Dacă crezi că rujul roșu închis îți va distrage atenția din ochi (c), ești nebună! Ce e rău în a-ți etala una dintre cele mai erogene zone de pe corp, dacă poți scăpa nepedepsită; pentru că asta reprezintă gura ta. Cu siguranță nu-ți faci griji că fusta mini îți va distrage atenția din ochi, nici bustul tău de 125 de centimetri, nu-i așa? Aceste lucruri sunt distrageri mult mai mari decât o gură purpurie. Dacă te machiezi suficient de bine la ochi, vei avea o dublă amenințare, deoarece privitorul va fi tentat atât de ochii, cât și de gura ta. O pereche de buze expresive, cu o expunere ocazională provocatoare a limbii, poate înnebuni un bărbat, iar între un astfel de baraj de ochi și gură, acesta poate fi redus la o pastă de chit.

Gura poate fi adesea o distragere utilă a atenției nasului. Dacă ai un nas pe care îl consideri imperfect, cel mai bun lucru pe care îl poți face este să-l ascunzi între o gură purpurie tentantă și o pereche de ochi îmbietori.
În măsura în care rujul roșu aprins te face să pari mai în vârstă (d), dacă ți-ai pus vreodată rujul mamei tale când aveai șase ani, știai atunci că te face să pari mai în vârstă. Însăși senzualitatea înmugurită care promova acest act a fost suficientă pentru a crea o impresie de durată, care s-a păstrat până în ziua de azi. Copiii mici aleg invariabil culoarea roșie mai întâi și cu cât era mai roșu, cu atât mai bine. Când voiai să-ți pui rujul mamei tale, cu siguranță alegeai cea mai strălucitoare culoare pe care o avea, deoarece ar fi servit mai bine ca o compensare excesivă pentru anii tinereții tale - te-ar fi făcut să pari mult mai în vârstă. Prin urmare, acum echivalezi rujul cu un contrast puternic cu pielea ta cu un proces artificial de îmbătrânire.
Combinați aceasta cu elementul de „disponibilitate" și „fainozitate vulgară" pe care le conotează rujul roșu aprins. O femeie care este „disponibilă" este de obicei una care are experiență și, din nou, putem echivala cu ușurință „experiența" cu „vârsta". Nu vă faceți griji în această privință, pentru că, dacă un bărbat nu și-a pus rujul mamei sale când avea șase ani, în încercarea de a părea mai în vârstă, nu va avea aceeași asociere ca și dumneavoastră.
În ceea ce privește faptul că este „demodată", singurul moment în care o vrăjitoare va fi complet „la modă" este atunci când există suficiente femei influente care aplică principiul vestimentar și machiajului prezentat în această carte. „Femeia pictată" a fost simbolul sexual de-a lungul istoriei, așa că nu vă fie teamă să folosiți acea vopsea de război. Adevărata vrăjitoare a fost întotdeauna o „femeie stacojie", în ciuda imaginii populare a babei. Orice ați face în ceea ce privește machiajul, evitați grotescul, cu excepția cazului în care sunteți de-a dreptul banală de la bun început. Machiajul ar trebui folosit pentru a vă exagera farmecele - nu pentru a le camufla!

---

* Pe lângă aspectul de vampir, un alt motiv incontestabil pentru a purta ruj roșu este acela că se conformează imaginii clasice a frumuseții adevărate. Prin
De-a lungul veacurilor, anumite lucruri au fost considerate dintotdeauna semne ale unei femei frumoase din fire, cum ar fi formele moi și rotunjite; mâinile delicate, părul strălucitor, picioarele mici și... buze rubinii!
** Motivul pentru care nu te învăț cum să aplici machiajul ochilor este acela că această zonă nu necesită explorare, deoarece stilul actual este să porți orice tip de machiaj pentru ochi dorești și cât de mult dorești, fără a fi considerată o nebună. În ceea ce privește ochii, singura zonă care a fost oarecum neglijată în ultimii ani sunt sprâncenele. Aceasta este una dintre cele mai expresive trăsături de pe față, așa că nu rata ocazia de a folosi această caracteristică foarte utilă, trecând-o cu vederea din preferință pentru ceea ce consideri a fi mai important, ochii în sine. Conturează-ți sprâncenele cât mai bine posibil. Dacă ești blondă, folosește un creion de sprâncene maro închis sau negru și nu te teme să pari „nenaturală".

Părul tău

Culoarea și stilul părului tău trebuie să fie în concordanță cu imaginea ta. Bărbații dominanți reacționează, în general, la părul lung, bărbații pasivi la părul scurt. Dacă ai părul lung. Prinderea lui te va face să pari mai dominantă. Dacă ai părul scurt, cumpără o tunsoare atunci când vrei să vrăjești un bărbat dominant. Vrăjitoarele cu părul închis la culoare sunt mai atrăgătoare pentru bărbații pasivi decât blondele, care sunt întotdeauna considerate a fi mai blânde. Multe dintre cele mai faimoase simboluri sexuale au fost blondele de la ora doisprezece (regretata Jayne Mansfield a fost un exemplu perfect), al căror mare atractivitate constă într-o față de bebeluș blondă, așa cum te-ai aștepta să vezi la ora șase, odihnindu-se pe un corp de la ora doisprezece cu șolduri subțiri, talie lungă și bust mare.

Când încerci oamenii, nu te poți baza pe față, ci doar pe fizic. Forma feței, însă, ar trebui să aibă mult de-a face cu coafura și culoarea aleasă de cineva. Coafura, mai mult decât orice altceva în afară de îmbrăcăminte, este cel mai eficient mijloc pentru o vrăjitoare de a-și modifica în siguranță tipul de bază sau aparent. Există anumite stereotipuri cu care fiecare vrăjitoare competentă ar trebui să se familiarizeze. Acestea vor servi drept bază pe care să aleagă coafura potrivită pentru vrăjitoria specifică pe care o are în minte.

Natura unei blonde se detectează în mare măsură prin felul în care este purtat părul, așa că nu crede că simpla blondă va fi suficientă. Totul depinde de ce fel de imagine de blondă prezinți. Dacă trăsăturile tale sunt moi și părul este blond-închis, vei transmite o aparență virginală și inocentă - mai ales dacă pielea ta are o nuanță rozalie. Dacă ești masivă, cu un ten ferm, o structură osoasă bine definită și ai același păr blond-închis ca ultima fată, poți face ca Brunhilda. Dacă părul tău este prea aspru pentru imaginea de Valkyrie, vei fi cel mai bine în roluri exotice, precum o zeiță a junglei. Dacă fața ta este pur și simplu obișnuită, cu trăsături plăcute și regulate, o perucă platinată, lungă până la umeri, cu mult machiaj contrastant, te va transforma într-o adevărată bombă blondă. Tot ce îți trebuie, în majoritatea cazurilor, este curaj! Un blond cam ciufulit, eventual mată, cu o față rotunjită și ochi și gură de vrăjitoare, va fi exact ceea ce trebuie pentru a te poza drept o gospodină plictisită în căutare de emoții, chiar dacă nu ești căsătorită.

Nu uita, dacă nu poți prezenta imaginea pe care ți-o dorești cu propriul tău păr, perucile sunt cea mai potrivită variantă. Primele impresii sunt de durată, iar aspectul tău este cea mai importantă parte a oricărei prime impresii pe care o vei face. Vreau să subliniez că imaginea ta de vrăjitoare trebuie să fie sinonimă cu farmecul, seducția și fascinația, toate acestea contribuind la strălucire. Nici măcar nu trebuie să te gândești să te culci cu cineva pe care îl vrăjești. Ești pur și simplu o purtătoare de fantezii - fantezii în mintea persoanei pe care o vrăjești, iar dacă poți oferi unui bărbat o fantezie bună, vei fi reușit să-ți arunci vraja.

Una dintre principalele nemulțumiri legate de purtarea unei peruci este că trebuie să ai grijă ca aceasta să nu se miște atunci când ești în pat. Presupun că majoritatea femeilor care citesc

această carte vor să vrăjească. Nu o să-ți spun cum să faci dragoste și nici măcar să susțin promiscuitatea, pentru că orice fată poate deveni populară dacă se culcă cu fiecare tip care o găsește atrăgătoare. Un prost și banii lui devin repede populari, iar o fată care simte că trebuie să meargă până la capăt pentru a fi acceptată intră în aceeași categorie.
Fă sex cu oricine dorești și cât de des dorești, dar nu simți că trebuie să folosești sexul fără discriminare pentru a fi o vrăjitoare completă. Unele dintre cele mai competente vrăjitoare pe care le cunosc au un bărbat și sunt perfect mulțumite de el, dar folosesc prostia altor bărbați care nu pot accepta faptul că o astfel de relație este posibilă.
Revenind la gloria ta supremă, fata americană obișnuită a fost mult timp stereotipizată ca având părul șaten și un nume precum Betty sau Sue. Fata tradițională de alături are un farmec extraordinar și va avea întotdeauna, așa că nu vinde părul șaten scurt. Șatenul are avantajul de a fi o bază bună de la care să pornești. Coafat într-o manieră delicată, va oferi întotdeauna sentimentul de siguranță de care unii dintre cei mai buni bărbați au nevoie de la o femeie. Părul șaten, strâns în slăbiciuni, îți va oferi cel mai eficient aspect. Deoarece aceasta este culoarea valorilor umane, te vei integra în activități sociale cu cele mai puține probleme și vei atrage persoana care ar putea fi mai antisocială în preajma unei blonde sau roșcate. Există unii bărbați care nu suportă blondele, iar mulți cărora le plac roșcatele și mai puțin.
Mulți bărbați consideră fetele cu păr negru prea exotice sau se plictisesc ușor de el. Un păr puțin negru ca tăciunele este de mare folos dacă un bărbat îl privește ca pe o noutate, și există multe culturi în care pur și simplu nu prea există alte opțiuni. Există atât de multe nuanțe diferite de maro, de la melasă sau arțar până la mahon închis, încât o varietate infinită de culori este disponibilă brunetei, cu diverse nuanțe și revărsări.
Vrăjitoarea cu păr negru este cel mai frecvent stereotip, iar dacă chiar plănuiești să-ți promovezi meșteșugul, părul negru este cel mai potrivit. Indiferent ce se va face pentru a risipi vechile reprezentări ale vrăjitoarelor, există mii de ani de publicitate preplătită pentru vrăjitoarea cu părul corbului. Roagă orice copil să descrie o vrăjitoare și, în ciuda emisiunilor TV, cel mai probabil ți se va spune că are părul negru. Îngerii semantici și religioși sunt bine stabiliți, așa că, dacă ai plete negre și vrei să vrăjești, ține cont de acest lucru. Ai văzut vreodată o zână bună într-o carte de povești care să nu aibă părul blond? Sau o sfântă? Sau o eroină? Nu multe, pun pariu, dar invariabil femeia rea, vrăjitoarea, femme fatale, vampirul, matroana șef, decanul fetelor sau spiona are părul negru! Desigur, există întotdeauna Albă ca Zăpada. Dacă fața ta este dulce și inocentă, cu pielea palidă, translucidă și ai ochi blânzi de căprioară (nu pot fi deloc răi!), atunci vezi ce poți face cu o astfel de imagine. Dar țineți minte că Albă ca Zăpada a ținut companie cu niște bărbați foarte ciudați.
Fetele cu părul negru au o atracție copleșitoare pentru bărbații masochiști, depășite doar de roșcate. Femeile roșcate sunt „enfants terrible”-urile vrăjitoriei. Dacă o fată are părul castaniu, poate trece drept brunetă, dar totuși se poate numi roșcată dacă situația o impune. În mod similar, o blondă căpșună își poate asuma meritul pentru părul roșu dacă va fi în avantajul ei. Dar vrăjitoarea cu părul roșu aprins ar trebui să fie ceva special, altfel aspectul ei aprins îi va

sta în cale. Nu este ușor să menții imaginea care se cere de la o roșcată. Prin urmare, multe fete care nu sunt roșcate naturale nu pot rămâne la ea pentru o perioadă lungă de timp odată ce și-au vopsit părul în roșu. Aceasta este probabil singura culoare de păr în care trebuie fie să te fii născut, fie să fii o actriță excelentă cu normă întreagă pentru a o purta. Deoarece se presupune că toate roșcatele sunt irascibile, această profeție auto-împlinită asigură că sunt.
Imaginea unei roșcate este perfectă pentru ea, așa că nu are alt rol pe care să-l poată juca. Roșcatele sunt vrăjitoare din fire, pentru că au fost literalmente forțate să adopte un tip total consecvent. De obicei, roșcata timidă și retrasă a fost încă de la naștere o roșcată pistruiată și cu o față de morcov. Aceste fete, uneori, nu pot fi la înălțimea imaginii de roșcată aprinsă și, uneori, își vopsesc părul pentru a estompa roșul. Pe de altă parte, am văzut cazuri în care fetele introvertite au obținut exact îndrăzneala care le lipsea vopsindu-și părul în roșu.
Principalul dezavantaj al părului roșu este faptul că majoritatea bărbaților fie îl iubesc, fie îl urăsc - nimic între ele. Șansa de a-l dezactiva pe bărbatul potrivit este mai periculoasă decât în cazul altor culori. Dar, din punct de vedere fetișist, părul roșu este sus pe lista compulsiilor, iar cel care îl alege va fi sclavul tău. Masochiștii adoră roșcatele, mai ales dacă ești activă non-stop. Mulți bărbați cred că roșcatele sunt mai sexuale și mai pasionale decât alte femei. Această presupunere s-a dovedit a diminua calitățile reale ale multor roșcate, al căror pretendent devine nemulțumit când descoperă că nu este un fel de acrobată de motel înnebunită după sex, împinsă de pofte, ci doar o femeie pasională și receptivă. Din punct de vedere al aspectului, roșcatele provoacă mai multe presupuneri decât oricare alta, iar o femeie drăguță de ora șapte, cu pielea albă și o mulțime de pistrui, poate excela ca o prostituată delicios de desfrânată!
Dacă aparții unui grup etnic în care predomină persoanele cu părul negru, nu face greșeala de a crede că aceste reguli nu ți se aplică. Singurul motiv pentru care mulți negri, orientali, latini etc. nu își modifică artificial culoarea părului este pentru că simt că ar fi „greșit” să facă acest lucru. O astfel de lipsă de obiectivitate poate fi observată și la scandinavii care sunt foarte mândri de părul lor blond, dar a căror înfățișare ar putea fi mai eficientă, în multe cazuri, prin închiderea la culoare a părului. Simt simpatie pentru vrăjitoarele care au origini negre sau latine, care ar dori să aibă părul roșu sau blond, dar simt că „pur și simplu nu pot”. Poți face orice îți dorești cu înfățișarea ta, dacă, procedând astfel, vei crea o imagine care va duce la puteri mai mari de vrăjire.
Invariabil, undeva pe calea vrăjitoriei, te vei trezi „trădându-te” ideii cuiva despre cum ar trebui să arăți. Dacă draga ta bunică îi place părul tău șaten și moale și tu vrei să fii blondă, nu îndrăzni să-ți decolorezi părul, altfel o vei „scăpa” pe bunica. Dacă părul tău este roșu și ca o pernuță Brillo și toată lumea crede că ești o prietenă grozavă a unei irlandeze, exact ca Micuța Orfană Annie, poate ai vrea să pui o perucă frumoasă și elegantă peste moștenirea ta frumoasă, dar vei fi o „scăpare” pentru toți oamenii pe care i-ai cunoscut la dansul Cavalerilor de Columb. Dacă ești de culoare și oprești traficul cu mișcarea ta pisică și ai arăta și mai exotică cu părul blond, fă-o!

Mândria față de ceea ce ești nu înseamnă că trebuie să-ți înăbuși vanitatea feminină. În ultimii ani, Japonia s-a umplut de vrăjitoare blonde sexy, care pur și simplu au decis că le place părul blond. Strămoșii lor și alte modificări ale culorii părului nu sunt nimic nou. Se practica în Egiptul antic, Babilonia, India, China, Persia etc., iar multe triburi din Africa și Pacificul de Sud l-au practicat. Vopsirea și decolorarea părului erau practicate și de multe triburi indiene din America Centrală și de Sud, precum și de nativii din Noua Zeelandă și Australia. Nordicii își vopseau părul blond în negru, își puneau piei de urs și mergeau înainte ca berserki sau vârcolaci originali! Așadar, indiferent ce faci cu părul tău, nu faci nicio modificare nouă, din punct de vedere istoric.
Un păcat de neiertat în machiajul unei vrăjitoare este mania de a avea fiecare păr la locul lui. Niciun bărbat nu te va crede altceva decât intangibilă dacă arăți potrivit, și nu există o metodă mai sigură de a spune „nu mai țineți cont" decât să pari că părul tău este ștanțat din plastic turnat. Majoritatea coaforilor vor fi de acord că câteva fire de păr rătăcite în mod corect pot adăuga, în loc să scadă, aspectului unei coafuri atrăgătoare. Dacă ai cunoscut destui bărbați, vei fi conștientă de preocuparea pe care mulți o au pentru a ciufuli părul unei femei. Ideea este că arată ca și cum ar fi făcut dragoste, iar bărbații urăsc femeile caste (cu excepția cazului în care, desigur, este vorba de mama, fiica, sora... sau soția lor). Orice lucru care face o femeie să arate puțin uzată va excita un bărbat, așa că ciufulește-ți părul în consecință. Asta înseamnă că părul tău trebuie coafat, totuși, pentru a fi cu adevărat eficient atunci când este ușor dezordonat. Dacă umbli cu șuvițe răzlețe, vei părea că nu-ți pasă, pe când dacă pari o doamnă căreia îi pasă de aspectul ei, dar ai coafura puțin ciufulită - asta e o altă poveste!
În capitolul anterior despre găsirea fetișurilor, îți vei aminti că am menționat părul lung. Șuvițele extrem de lungi reprezintă unul dintre cele mai frecvente fetișuri, așa că fiecare vrăjitoare bine dotată ar trebui să aibă o șuviță lungă de păr în geanta ei de trucuri. Există unul care să se îndrăgostească de tine în fiecare cameră plină și nu va fi greu de observat, pentru că ochii lui îți vor arăta că ai dat lovitura cu coama ta de Lady Godiva. Și, da, există unii tipi cărora le place părul atât de scurt la o femeie încât te-ai întreba de ce s-ar mai deranja. De obicei, acestor tipuri le-ar fi mai bine cu un coleg de cameră bărbat drăguț, dar ar lovi în nas pe oricine ar îndrăzni să sugereze așa ceva. Dacă vrei să-l menții fermecat pe un astfel de bărbat, menținerea unei tunsori GI nu mai este atât de rea ca odinioară, datorită magiei perucilor.

Subpărul tău

În societatea noastră, părul de subraț este un tabu pe care puține alte culturi îl împărtășesc. În multe țări, absența părului de subraț este considerată categoric nefeminină. Obsesia americanilor cu privire la igiena axilelor este considerată ridicolă de majoritatea popoarelor lumii. Principalul motiv pentru care există un astfel de tabu în SUA este acela că axila nu a fost niciodată considerată o zonă erogenă.

La fel ca ceafa în culturile orientale, axila ocupă o poziție importantă în gustul european. Este ușor de înțeles de ce, dacă ne gândim că scobitura de sub braț este o despicătură, analogă doar cu una alta de pe corp ca aspect; și, la fel ca fisura dintre picioare, este în mod normal ținută închisă și acoperită cu păr. Multe povești vechi descriu cum adâncimea părții sexuale a unei femei poate fi măsurată prin dimensiunea axilei sale. Întreaga idee pare atât de absurdă pentru majoritatea cercetătorilor, încât nimeni nu s-a obosit să exploreze axila pentru vreun grad de semnificație sexuală.

Bărbații care se entuziasmează din cauza unei axile cu păr nu sunt de obicei impresionați de „naturalitatea" acesteia, ci mai degrabă de „ticăloșia" sa. Pentru fiecare bărbat căruia îi place pielea femeilor sale netedă și fără păr, există întotdeauna unii cărora le plac puțin păroase.*

Orice încălcare a unui tabu este atrăgătoare sexual pentru majoritatea bărbaților. Nu vă așteptați să auziți detalii de la bărbați despre preferințele lor secrete. Majoritatea nu vor spune niciodată. Va trebui să descoperiți singuri dacă nu credeți ce vă spun. Majoritatea bărbaților francezi, italieni, spanioli și greci le place părul abundent la subraț, iar cu cât pădurea este mai mare, cu atât mai bine.

Un articol special care a fost produs în Japonia timp de mulți ani și este listat în cataloagele vechi de instrumente și accesorii sexuale drept „floare de noapte" nu este nimic mai mult decât o bucată de păr concepută pentru a acoperi zona pubiană. Evident, acolo unde există o incidență a rarității părului pubian, o perucă precum aceasta poate adăuga o mare stimulare erotică. Pe de altă parte, acolo unde se observă de obicei păr pubian, rasul zonei este considerat apogeul ademenirii.

Cât de mult sau cât de puțin păr la subraț sau pubian depinde de situația sau mediul în care urmează să aibă loc vrăjitura. Părul de la subraț nu trebuie să fie ca un tufiș de mărăcini, dar o mică umbră de la ora cinci nu va strica niciodată, din punct de vedere vrăjitoresc. Decizia ta în astfel de chestiuni necesită o cunoaștere temeinică a Legii Interzisului așa cum se aplică culturii tale.

Părul pubian sau lipsa acestuia poate fi o decizie delicată. Menținerea părului pubian ras este o adevărată treabă, iar dacă ratezi câteva zile, mâncărimea te poate înnebuni. Există însă mulți bărbați care sunt extrem de excitați de echipamentul sexual fără păr. Cel mai mare avantaj al lipsei de păr pubian se manifestă atunci când nu există nicio acoperire peste zonă, ca în cazul modelelor nud etc. În circumstanțe normale, însă, un frunziș bine crescut poate fi folosit cu mare avantaj.

Acum câțiva ani, am participat la un eveniment anual în San Francisco, care are loc într-o frumoasă dumbravă și este dedicată studierii artelor fotografice. Expozițiile cu lucrările numeroși fotografi abundă, iar unul dintre punctele culminante ale zilei este o sesiune foto cu fete frumoase în costume de baie pentru modele. Aș putea adăuga că acesta este concursul tradițional în care este aleasă Miss San Francisco, care ulterior are șansa de a câștiga Miss California și, sperăm, Miss America.

Pe atunci eram fotograf de poliție și aveam expuse câteva fotografii de tip „interes uman” și nu eram deloc interesat să-mi pierd timpul făcând poze fetelor frumoase. Dar, pentru că era toată această agitație lângă scena unde fetele stăteau la coadă pentru jurizarea preliminară, m-am forțat să arăt un interes obiectiv. Concurentele erau radiant de încântătoare, iar lui Bert Parks i-ar fi plăcut fiecare. Noile lor costume de baie, donate cu generozitate de negustori cu inimă bună, le accentuau farmecul tineresc; iar fotografii de toate formele și mărimile erau adunați la marginea scenei în aer liber, obloanele lor clătinându-se frenetic.

Am observat că o fată generoasă primea mai multă atenție decât restul, așa că m-am apropiat mai atent ca să o examinez. Era o creatură încântătoare, cu păr blond-miere și o coafură neagră dintr-o singură piesă, care contrasta izbitor cu pielea ei roșie-crem. O, da - și câteva șuvițe de păr pubian blond-miere mai închis la culoare, răsărind de o parte și de alta a formei „V” dintre coapse. Biata fată nu se bărbierise suficient și credea că nu se vedea, dar tuturor bărbaților aceia drăguți cu aparatele lor foto nu le-a păsat. De fapt, nu cred că vreunul a vrut să-i strice ziua spunându-i, ceea ce era destul de cavaleresc în vremurile noastre.

Fata cu cele mai populare frunzișuri din parc nu a câștigat nimic, cu excepția atenției neîmpărțite a multor bărbați și a unei doze complete de putere vrăjitoare. De atunci știu că părul pubian, ca toate celelalte aspecte ale Legii Interzisului, este întotdeauna eficient atunci când nu ar trebui să fie văzut. Gândește-te la asta data viitoare când scoți aparatul de ras sau epilatorul cu o seară înainte de a merge la lac sau la plajă sau cu după-amiaza dinaintea petrecerii costumate la care vei participa ca stripteuză sau dansatoare de can can!

---

* Femeile cu mult păr pe corp și pe față sunt, se presupune, mai sexualizate, deoarece nivelul lor de hormoni masculini este mult mai ridicat, prin urmare producând un impuls sexual mai puternic.

Legea interzisului

Motivul pentru care a existat întotdeauna o fascinație pentru vrăjitorie și magie este acela că acestea au fost considerate în mod constant tabu. Prima ta datorie ca vrăjitoare este față de aspectul tău fizic. Bărbații sunt cu toții voyeuri, iar ceea ce îi atrage se bazează în mare parte pe ceea ce văd. Ceea ce văd ei la tine, ca vrăjitoare, trebuie să fie fascinant, și nimic nu este atât de fascinant ca ceea ce nu este menit să fie văzut.

Ați observat vreodată cum oamenii sar din mașini în timpul unui accident rutier grav și stau cu ochii în patru, holbându-se la victime? De ce? Nu este doar pentru că sunt sadici, pentru că își scot setea de sânge din fire sau chiar pentru că vor să fie șocați. De obicei, este din curiozitate, și de ce această curiozitate pentru ceva ce le-ar putea provoca coșmaruri (sau i-ar putea face șoferi mai precauți)? Pur și simplu pentru că se întâmplă ceva ce este în afara contextului vieții lor de zi cu zi, ceva real, dar nu ceva pentru care ar putea plăti câțiva dolari pentru a-l vedea oricând vor. Pe scurt, se întâmplă ceva ce nu ar trebui. Se întâmplă un eveniment străin de modul în care ar trebui să arate o scenă dreaptă și corectă pe o autostradă.

Nu ți-ar plăcea să stai întins pe trotuar cu dureri, cu toată lumea privind la tine. Prin urmare, ești subconștient jenat de persoanele rănite, dar nu te gândești la ele în acest sens și nici nu analizezi de ce te holbezi la ele. Să trecem la o altă scenă, pentru că cea pe care tocmai am discutat-o, chiar dacă este totuși o manifestare directă a Legii Interzisului.
Scena este un local de noapte cu dansatoare topless. Mesele din fața scenei joase sunt pline de persoane singure și cupluri care privesc dansatoarele cu sânii goi cum se convulg spasmodic pe muzică mult prea tare pentru a fi suprapusă. Decorul este strident, luminile nu sunt deosebit de slabe, iar barul este plin de oameni care nu pot să se apropie sau care nu vor. Printre oamenii de la bar stau un bărbat și tânăra lui soție frumoasă, care stă cocoțată pe scaunul de bar într-un mod care îi dezvăluie mai mult din picioare decât pare să fie conștientă. Nu poartă fustă mini, ci o rochie care în mod normal îi ajunge la aproximativ opt centimetri deasupra genunchilor, de fapt destul de conservatoare după standardele de astăzi. Multe alte femei prezente poartă fuste mini și micro, dar nimeni nu le observă. Fata de la bar poartă o verighetă, așa că este evident că este căsătorită. Picioarele ei bine formate sunt înfășurate în ciorapi de nailon bej, de grădină, cu topuri obișnuite, susținute de un portjartier alb simplu. Poartă pantofi clasici negri cu toc țip de 7 centimetri, într-o cameră plină de dansatori la modă cu toc pătrat. Chiar și dansatoarele topless poartă aspectul Frankenstein în încălțăminte, în timp ce își mișcă globulele pendulare și își împing vulvele, acoperite doar de o mică fâșie de scotch. Tânăra de la bar are însă propriul ei public, deoarece mai mulți bărbați plictisiți, care și-au mângâiat cu grijă băuturile, se uită pe furiș în direcția ei.
Ce văd ei atât de șocant? Ce fel de spectacol obscen le atrage atenția de la dansatoarele care se bâțâie pe scenă? Ce îi face să se uite pe furiș peste umeri în direcția barului, în timp ce soțiile și partenerele lor, care i-au târât aici, urmăresc cu atenție câteva indicii (sau cel puțin așa cred ele!) despre excitație de la fetele de pe scenă?
Vă spun eu ce văd băieții ăia murdari. Văd rochia unei doamne drăguțe! Văd o femeie adevărată. Fața ei este frumoasă și elegantă, dar provocatoare, iar părul este coafat cu grijă. Rochia i s-a ridicat sub picioare, așa că spatele coapselor goale, deasupra ciorapilor, este în contact direct cu scaunul de bar. Își ține poșeta în poală, care este și ea acoperită de rochie, așa că pare că își crede picioarele acoperite cum trebuie. De fapt, se poate urmări (dacă ochii sunt atenți) una dintre bretelele portjartierului suficient de departe pentru a o vedea dispărând vag sub ceea ce trebuie să fie cu siguranță chiloții ei! „Imaginați-vă!", mințile lor de băiețel își revin brusc la realitate și se întorc în dormitoarele lor când au treisprezece ani - „Poți vedea până la chiloții ei!" Deodată, vocea de 86 de grade a MC-ului îi aduce înapoi la realitate. Evocarea lor s-a terminat. Candy Bumpstead este pe cale să-și prezinte două magnumuri de 44 și să primească o grămadă de sfârcuri!
Acum haideți să analizăm formula, ale cărei rezultate tocmai le-am văzut. În primul rând, fata de la bar era scoasă din contextul restului „divertismentului" - nu făcea parte din spectacol. Era o femeie căsătorită, sau cel puțin cu altcineva, așa că era disponibilă cel puțin pentru bărbatul cu care era și nu părea castă, iar toți cei care o priveau cu ochi buni simțeau că primesc ceva,

chiar dacă era doar o privire frumoasă care aparținea altcuiva! Acesta este Fructul Interzis #1. Nu purta o fustă menită să dezvăluie atât de mult picioare (Fructul Interzis #2). Purta ciorapi cu topuri, pe care fustele ar trebui să le acopere (Fructul Interzis #3). Își dezvăluia lenjeria intimă (Fructul Interzis #4), care era de culoare albă regulamentară și nu ceva ostentativ pe care orice fată l-ar putea considera drăguț de afișat (Fructul Interzis #5), convingând astfel spectatorii că a fost o expunere accidentală, mai degrabă decât intenționată (Fructul Interzis #6). Bărbații care se holbau pe furiș ar fi trebuit să urmărească acțiunea de pe scenă, nu să se holbeze la cealaltă parte a sălii, deoarece este considerat nepoliticos și nepoliticos să te întorci în orice teatru și să te uiți la ceilalți în timp ce spectacolul este în desfășurare (Fructul Interzis #7).

Combinați toți acești factori cu puterea compulsivă a ICE (Inerția de Cristalizare Erotică) a fiecărui bărbat, care a avut grijă, în mod fetișist, ca femeia de la bar să fure spectacolul de la dansatoarele de pe scenă. Adăugați mecanismul de eliberare emoțională al băuturilor alcoolice, oricât de mic ar fi fost efectul sau oricât de diluate ar fi fost băuturile, și aveți nouă motive întemeiate pentru care fata aceea așezată la bar cu soțul ei era cea mai puternică vrăjitoare din loc! Prin aplicarea, conștientă sau nu, a Legii Interzisului, ea a furat spectacolul. Amintiți-vă, NIMIC NU ESTE ATÂT DE FASCINANT CA CEEA CE NU ESTE MENIT SĂ FIE VĂZUT!

Când vine vorba de a le vrăji, toți bărbații sunt niște băieței răi în suflet. Când primele sentimente sexuale și experimentele ulterioare au avut loc în viața unui bărbat, acesta acționa în calitate de băiețel rău în nouăzeci și nouă la sută din cazuri și nu-mi pasă cine ar putea fi în dezacord. Putem vorbi până răgușim despre frumusețile iubirii și măreția împlinirii sexuale - și sunt de acord că aceste lucruri se pot întâmpla în viața unui bărbat. Dar când un băiat devine bărbat, acest lucru este însoțit de gânduri lascive! Acest lucru este la fel de sigur și adevărat ca romantismul idilicul care insuflă întotdeauna ca un zefir blând și tandru în timp ce o fată devine femeie.

Trezirea sexuală a unui băiat este lascivă, lascivă și pofticioasă, iar apariția sa romantică este o apariție dulce-amăruie, fiind lasciv cu unul și chinuit cu celălalt; iar o vrăjitoare completă va ști că există o diferență enormă între cele două. De aceea trebuie să apelezi la pofta dintr-un bărbat cu planuri nelegiuite. Poate minți și spune că nu are gânduri despre vicii secrete sau plăceri furtive și se poate muta în călugăriri pentru a-și înfrânge poftele, dar ele vor fi acolo - vor fi mereu acolo și închiderea lor în cușcă le va face să urle și mai tare.

Secretele expunerii indecente

Învățând cum să folosești corect Legea Interzisului, trebuie să realizezi că tu, ca femeie, ești ideală pentru astfel de tactici. Un bărbat este limitat de stilul său vestimentar și chiar dacă ar fi capabil, ar descoperi că femeile nu sunt voyeur-ele pe care le are el, în principal din cauza abordării romantice a femeii față de sex, comparativ cu rolul bărbatului de spectator.

Dacă un bărbat se expune desfăcându-și fermoarul pantalonilor de după un tufiș, într-o ușă sau la metrou, el s-a proclamat în tăcere un expunător, un pervers, un bătrân murdar. Cu siguranță va fi arestat dacă va continua așa suficient de mult timp și va fi considerat o problemă socială. Dacă același bărbat dorește să se dezbrace de toate hainele, ca formă de protest, așa cum vedem că se întâmplă în grupurile radicale, ar putea scăpa nepedepsit, dar trebuie să poarte în continuare stigmatul inadaptatului, al ciudatului social. Se poate alătura oricând unei tabere de nudiști, dar dacă scopul său este acela de a avea scopuri sexuale, ar fi mai bine să uite de această idee, deoarece ar fi expulzat la primul semn de erecție. Dacă există o „plajă liberă" în apropiere, el se poate distra nud, dar, ca în cazul nudismului de protest social și al taberelor nudiste, trebuie să meargă până la capăt, etichetându-se astfel drept rebel.

Femeia nu are astfel de probleme, deoarece potențialele sale căi de expunere indecentă sunt, în general, cele care îi vor permite să rămână parte a societății consacrate. O vrăjitoare deșteaptă nu trebuie să ducă niciodată lipsă de oportunități potrivite pentru a se expune. Simpla expunere nu este însă suficientă. Pentru a convinge și fascina, trebuie să aplici Legea Interzisului. Cel mai mare obstacol de depășit în aplicarea acestui principiu este teama de jenă. Există două modalități de a face acest lucru, fiecare depinzând de tipul tău de personalitate. Dacă ești cu pielea groasă și nu ești timid din fire, probabil ești oricum un exhibiționist, așa că cunoașterea constantă a ceea ce provoacă noile tale trucuri în mintea adversarelor tale ar trebui să-ți ofere încrederea necesară pentru a depăși teama de jenă. Dacă ești timid și timid din fire, cea mai bună modalitate de a face față acestei frici de jenă este să nici măcar nu încerci!

Vei observa că pun accent pe „frica" de jenă, mai degrabă decât pe jena în sine. Asta pentru că ideea nu este de a evita jena, ci de a o întreține. Dacă ți se pare o nebunie, ia în considerare chiar mecanismul jenei și vei putea să-i vezi virtutea.

Când ești jenat, roșești – vasele de sânge ale feței și gâtului se dilată pentru a permite pătrunderea mai mult sânge, într-un mod similar cameleonului, care își schimbă culoarea atunci când este amenințat, astfel încât să se poată potrivi cu împrejurimile sale și să nu fie văzut. Aceasta este revenirea noastră naturală la colorarea protectoare. Probabil că nu ți-ai dat seama niciodată de semnificația acestei forme de camuflaj atunci când ai făcut comentariul, povestind o situație jenantă, „Aș fi putut să mă târăsc într-o groapă" sau „Am simțit că mă târăsc în lemn". A „ți-ascunde fața de rușine" este o expresie care dă o mărturie elocventă despre colorarea protectoare naturală pe care roșeața încearcă să o ofere.

Acum, genul de situație care apare atunci când suntem jenați și, ulterior, roșim, este chiar factorul care va produce o inversare totală a supraalimentării cu adrenalină care, în momentele de șoc și stres emoțional, ne va face fețele să devină mai albe. Cu cât avem mai mult nevoie să ne apărăm, cu atât devenim mai albi. Cu cât avem mai multă nevoie să „fugim" sau cu cât ne confruntăm cu un sentiment de neputință, cu atât devenim mai roșii. Indiferent dacă o situație va provoca o reacție agresivă sau defensivă (albirea feței) sau o reacție de retragere și supunere (roșirea feței), depinde de faptul dacă situația necesită luptă sau ascundere.

Animalele luptătoare se bazează pe gheare și colți pentru a supraviețui. Animalele care se ascund depind de capacitatea de a se târî într-o groapă sau de a se cățăra într-un copac. Prin crearea unor situații jenante, nu te lupți cu natura. Folosești cu abilitate ceea ce în mod normal ar putea fi reacții neplăcute, în mod natural, pentru un scop pozitiv.
În practica magiei ceremoniale și a unuia dintre ingredientele sale principale, comunicarea telepatică, trebuie fie să-ți crești adrenalina pentru a trimite, fie să-ți perfecționezi supunerea pentru a primi. Numește-o cum vrei, așa funcționează. Când te pui într-o situație jenantă, devii supus împrejurimilor tale, altfel nu ai roși! Însăși aura ta devine una de conștientizare a faptului că toată lumea se uită la tine, își îndreaptă interesul către tine și, în cazul unei situații stimulatoare sexual, își îndreaptă energia către tine. Tu, ei, devii magnetul, flacăra, receptacului psihic pentru toată energia poftei privitorului tău. Faptul că forțezi și accelerezi o formă intensă de supunere conștientă de sine va produce ceea ce orele de meditație nu ar reuși să facă în ceea ce privește puterile tale de atracție magnetică.
Prin utilizarea Legii Interzisului, ați prezentat vizual o imagine care vă va „proiecta" artificial. Aspectul vostru va servi drept forță care vă va prinde prada, așa cum un pescar își aruncă momeala. Conștiința de sine a jenei voastre vă va învârti firul.
Observăm că același fenomen se întâmplă într-un mod negativ atunci când „victima" tipică merge pe stradă. Victimele, fie că sunt cele ale violatorilor sau ale escrocilor, își atrag adesea atacatorii - nu pentru că vor subconștient să fie atacate, așa cum se presupune adesea, ci din cauza fricii lor intense de atac, ceea ce le face receptori ideali. Bărbatul care merge pe strada întunecată cu o armă în buzunar, sperând doar că un bărbat puternic va încerca să-l jefuiască, probabil că nu va întâlni niciodată una. Nici fata cu centură neagră la Judo. Contrar presupunerii obișnuite că atunci când cauți probleme, le vei găsi, acești tipi nu caută atât de mult, cât sunt pregătiți defensiv. Bețivul care este suficient de amețit ca să nu-i pese, bătrânica dulce care se plimbă prin parc, naiva iubitoare de natură care explorează cele mai probabile locuri unde se întâmplă crime sunt uneori atacați, dar sunt șanse mari să continue să se plimbe fără să aibă de suferit.
Fata care este speriată, care emană miros de frică, care vrea să se ascundă, să fugă, să se târască într-o groapă, care a fost crescută pe baza poveștilor despre bărbați care o atacă sau care face intenționat tot posibilul să se sperie sau să găsească „amuzante" *în timp ce se entuziasmează de propria îndrăzneală* - acestea sunt „victimele". O lecție importantă poate fi învățată din acest tip de fenomen, iar aceeași forță de atracție fundamentală poate fi utilizată în avantajul tău și sub controlul tău prin utilizarea magnetismului sexual feminin ca urmare a jenei.
Acum haideți să definim diferența dintre tipul de jenă pe care îl veți folosi și cel pe care îl veți renunța, chiar dacă orice fel de jenă vă va face să vă simțiți la mila altora. Ideile și gândurile trec de la creierul nostru la diferite părți ale corpului nostru prin intermediul sistemului nervos autonom. Tipul de jenă pe care ar trebui să le evocați ar trebui să fie cele care au legătură directă cu stimularea sexuală la privitorul vostru.

Dacă lucrați și faceți o eroare gravă în contabilitate, care este descoperită imediat după ce v-ați lăudat cu cât de grozav sunteți manager de birou, veți umbla roșie la față tot restul zilei. Dar este foarte puțin probabil să găsiți vreun tip la birou care să vă poată identifica calculele eronate cu impulsul său sexual, decât dacă este excitat de șiruri de cifre! Faptul că sunteți jenată se manifestă în fața voastră roșie și poate într-un nod în stomac și o senzație de căldură în urechi. Sistemul vostru nervos autonom nu a trimis manifestările voastre de jenă în zonele erogene ale corpului vostru, pentru că nu este nimic de natură sexuală, din câte știți, implicat.
Să presupunem, totuși, că elasticul s-a rupt și chiloții ți-au căzut în jurul gleznelor (un subiect popular pentru fotografiile pin-up). Sau când descoperi că acoperișul clădirii tale nu era atât de izolat pe cât credeai când ai deschis ochii după ce ai ațipit o clipă peste cartea de buzunar pe care o citeai și i-ai văzut pe cei doi bărbați care veniseră să repare antena TV stând la trei metri distanță și evident nefiind atenți la munca lor. Sau când ai agățat unul la petrecerea de la birou și ai făcut un număr de striptease pe care nu ți-l amintești exact, dar pe care nimeni nu te va lăsa să-l uiți. Nu-ți poți imagina cum ai fi putut face așa ceva, dar de fiecare dată când vezi anumiți bărbați care au fost prezenți și te gândești cât de mult te-au văzut... ei bine...
Cele trei cazuri de jenă pe care tocmai le-am menționat aveau un lucru în comun - implicau elemente sexuale care le oferea plăcere celor care le priveau. Nimeni nu simte plăcere erotică văzând o persoană care se îmbolnăvește într-un restaurant, deși situația poate fi cea mai jenantă pentru persoana care are dureri de burtă. În schimb, fata frumoasă a cărei fustă este zburlită de o rafală de vânt îi încântă pe toți bărbații prezenți, iar cu cât fața ei devine mai roșie, cu atât oferă mai multă plăcere.
O femeie care își dă seama de implicațiile unei situații plăcut jenante va fi la fel de jenată, dar sistemul ei nervos autonom - cel care transmite semnale de la creier către diferite părți ale corpului - o va face să reacționeze în zonele sale erogene. Când știi că exciți un bărbat, și tu poți simți un răspuns sexual, știind ce faci.
Orice poți face pentru a provoca o jenă (supunere) de natură provocatoare sexuală te va face să arunci chiar mirosul care poate face bărbații și animalele să se excite. Nu-ți face griji, deoarece nimeni nu te va ataca într-un loc public sau la o adunare politicoasă, dar impulsul subconștient va fi tot acolo.
Cum provoci intenționat jenă? E simplu. Fă pur și simplu ceva ce nu te-ai simți bine făcând! Asigură-te doar că este ceva care ar oferi stimulare sexuală altcuiva. Dacă ai zece rochii și nu te poți hotărî pe care să o porți, alege-o pe cea care este puțin prea scurtă sau prea strâmtă - într-un fel dezvăluitoare - astfel încât să fii stânjenită în timp ce o porți. Spui că te simți ieftină? Bine! Amintește-ți, „ieftin” este doar un alt termen pentru „disponibilă”, și fiecare vrăjitoare de succes știe că este disponibilă, dar nu pentru oricine, și rareori este ieftină.

5. Moda: Cel mai bun prieten al vrăjitoarei Vrăjitoarea: Cel mai rău dușman al modei

Femeile consideră întotdeauna ceea ce este demodat la momentul respectiv ca fiind incomod sau urât. De exemplu, cea mai mare obiecție la purtarea ciorapilor de nailon este „disconfortul" în comparație cu dresurile. Când apare orice schimbare în stilul vestimentar, stilul vechi este automat etichetat ca fiind incomod, iar femeile se întreabă cum au putut purta vreodată haine atât de chinuitoare.

Ciorapii-chilot nu sunt altceva decât niște pantaloni exagerați. Când femeile trebuiau să poarte corsete, pantaloni scurți și numeroase jupoane, nu s-ar fi simțit bine fără ele. Corsetele ofereau „susținerea" care însemna siguranță și puteau să se îmbrace doar cu genul de accesorii care făceau o femeie să se simtă femeie.

Mai târziu, când „emanciparea" a venit din cauza șireturilor, corsetelor și a chiloților groși, doamnele s-au simțit „libere" cu talie și cămăși și purtau doar pantaloni scurți „Merry Widows" pe sub pantaloni scurți. Ciorapii de mătase erau la modă și ce ușurare au fost față de acele chestii grele de bumbac și scoțian. De fapt, unele tinere „sălbatice" chiar au renunțat la bretelele lungi care le țineau ciorapii și le rulau peste benzi elastice. Nu s-au gândit că acestea ar putea întrerupe circulația în picioare - ci doar la senzația de libertate pe care le-o oferea.

Când au apărut brâurile de cauciuc, femeile s-au bucurat că pot beneficia de susținere fără incomoditatea unui corset; iar portjartierele și chiloții erau foarte îndrăzneți atunci când femeile respectabile purtau lenjerie intimă cu cel puțin 2,5 cm de lungime a piciorului prinse peste coconii lor elastici. Indiferent dacă purtai ciorapii rulați sau suspendați, trebuia să te asiguri că cusăturile erau drepte, dar fata care primea privirile ca fiind puțin cam sordidă era cea cu cusăturile strâmbe.

Femeile erau femei și știau foarte bine asta și se bucurau că nu purtau pantaloni ca bărbații săraci. Ca femeie, aveai privilegiul de a purta o rochie cu un minim de lenjerie intimă până la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, iar sutienul te transforma într-o „fetiță cu pulovere" și „îți oferea sânilor tăi susținerea sănătoasă de care aveau nevoie" în același timp. Nu cu mulți ani mai devreme, sânii tăi trebuiau să se miște, pentru că nicio jucăușă care se respectă nu purta nimic pe sub rochie, cu excepția, poate, a unei cămăși subțiri. Ce lucru minunat era sutienul, cu răgazul lui sănătos de la toate articolele înfricoșătoare pe care le citeai, care spuneau cum îți descompuneai țesutul din sâni neavând susținere. Acum, nepoatele acelor fete sunt la fel de convinse că a nu purta sutien este singurul lucru natural și sănătos de făcut.

Când femeile au început să lucreze în industriile de război, nu puteau purta volanele lor feminine și nimeni nu se putea aștepta să-și țină cusăturile drepte în timp ce se strângea de peretele etanș al unei nave. Așadar, odată cu creșterea rolului femeilor în timpul războiului,

tranziția la pantaloni pentru femei a avut loc cu ușurință. O nouă piesă vestimentară în garderoba fiecărei femei își făcuse simțită prezența.
Bărbații nu mai erau niște proști săraci care trebuiau să fie înfășurați în acei pantaloni greoi, scoțienii și soldații greci fiind singurii norocoși care puteau lăsa totul să atârne. Perspectiva s-a schimbat în ceea ce privește pantalonii, iar femeile îi purtau - nu din necesitate, ci din proprie voință. Pantalonii Capri erau confortabili. În plus, nu trebuia să-ți faci griji că un bărbat oribil ți-ar căuta rochia în timp ce îi făceai baie câinelui și erai liberă să te urci în toți copacii pe care îi doreai.
Dar ceva s-a pierdut în această înțelegere. Bebelușul se dusese pe canalizare odată cu apa din cadă. Oportunitățile, recunoașterea și respectul care deveneau posibile pentru femeile care aveau mai mult de oferit decât elementele lor biologice reprezentau o schimbare cu adevărat admirabilă. Din păcate, aceasta nu se putea opri la emanciparea psihică și socială. Capcanele defeminizării trebuiau să se strecoare în moduri subtile și insidioase, care să garanteze convingerea femeilor că fac ceea ce trebuie. Noi standarde de non-frumusețe au fost formulate de acele femei care nu se puteau ridica la nivelul vechilor standarde sau de bărbați care urau femeile din cauza a ceea ce s-ar putea numi „invidie vaginală". Aceste femei urâte și bărbați fără vagin nu aveau nevoie de nicio „conspirație secretă". Amărăciunea arzătoare care clocotea în interiorul lor era suficientă.
Nu-i confundați pe acești susținători ai asexualizării cu homosexualul care iubește imaginile arhetipurilor propriului sex pe care îl caută. Lesbiana „butch", care ar prefera să fie bărbat, încearcă tot posibilul să arate ca un bărbat și alege cel mai „feminin" tip de fete. O lesbiană „femme" este atrasă de o altă lesbiană dominantă, care știe de ce ea preferă adesea stilurile masculine. Unui bărbat homosexual îi plac alți bărbați și vrea să vadă femei în haine nefeminine doar dacă nu reușește în întâlnirile sale homofile.
Transsexualii și travestiții, Dumnezeu să-i binecuvânteze, se apropie mai mult decât oricine altcineva de o recunoaștere completă a elementului demonic din ei. Acești oameni care, pentru că admiră și recunosc cu adevărat calitățile senzuale ale sexului opus, nu ar face nimic pentru a descuraja orice capcane adaugă la diferență. Acesta este motivul pentru care se spune adesea că travestiții și transsexualii „sunt femei mai bune decât femeile". Ei folosesc toate mecanismele supracompensării și adesea ies la iveală arătând de fapt mai convingători.
Dar nu oricine are dorința de a-și schimba sexul poate fi o Christine Jorgensen, chiar dacă, așa cum spune domnișoara Jorgensen, „Ar putea fi la fel de comun ca o operație la nas". Este nevoie de multă autorealizare și curaj pentru a te cunoaște atât de bine încât să decizi să-ți transformi Sinele Majoritar în corpul pe care îl reprezintă, dacă acel corp se întâmplă să fie opusul celui pe care îl porți.
Trebuie să ne dăm seama că designerii de modă își fac afacerile pentru a face bani. Nu este nimic în neregulă cu asta, iar femeile care sunt suficient de păcălite încât să urmeze orbește cele mai recente tendințe, fie ele măgulitoare sau nu, își doresc să li se ia banii. Nu văd nimic în neregulă cu încercarea de a face bani prin orice mijloace legale pe care le pot găsi, iar

majoritatea femeilor au arătat foarte clar că sunt mult mai preocupate de ceea ce este la modă decât de ceea ce arată cel mai bine.
Exista un slogan, popular printre vechii vânzători de medicamente brevetate, ale căror remedii erau bune pentru atât de multe afecțiuni încât, dacă scăpai de una, cu siguranță exista un simptom al unei alte boli pe care elixirul minune o putea vindeca. Zicala spunea: „Nu poți face bani de pe urma unui pacient sănătos. Ține-l bolnav." Această politică se aplică industriei modei în sensul că nu poți vinde haine unei femei care are dulapul plin. Și cum faci o fată să renunțe la hainele ei preferate? Spune-i că o fac să arate urâtă, ceea ce este exact ceea ce ești condus să simți dacă porți stiluri demodate.
Așa cum ipohondricului trebuie să i se spună că este bolnav, femeia căreia îi lipsește ceva în viață trebuie să dea vina pe nefericirea ei pe altceva decât pe propriile insuficiențe, tot așa moda și stilurile vestimentare actuale devin atât instrumentul ei de respingere („Nu am nimic de îmbrăcat."), cât și salvarea ei. Acest tip de femeie care este îmbrăcată elegant și-a cumpărat o formă de siguranță care îi va da încredere fără a fi nevoie de frumusețe, inteligență, talent, abilități sau respect real din partea celorlalți.
Bucură-te că există o asemenea multitudine de femei, deoarece îți fac rolul de vrăjitoare mult mai ușor. Oricât de fanatice ar fi adepții modei în ceea ce privește aspectul lor modern, ei nu au învățat niciodată că nu poți lupta cu natura și că există anumite standarde de frumusețe feminină care transcend toate schimbările de stil vestimentar.
Pentru a practica magia, trebuie să respecți legea naturală, nu să o încalci. Anumite curbe sunt propice consecvenței în aspectul unei femei - al oricărei femei. Orice ar încălca aceste forme reduce imaginea feminină pe care o femeie ar trebui să o mențină dacă vrea să reușească în vrăji. De exemplu, o femeie nu a fost concepută să arate drept în sus și în jos, totuși multe stiluri promovează acest aspect, iar designerii îl susțin. Așa-numitele „umflături" pe care o femeie le evită în sine sunt principiul feminin într-o formă curbilinie. Liniile drepte sau concave sunt potrivite pentru garderoba unei vrăjitoare, cu excepția cazului în care vrei să atragi un bărbat al cărui Sine Majoritar este cel al unei femei și nu știe asta.
Există practic trei modele de modă: configurațiile drepte, concave și convexe, în mod natural feminine. Primul model îmbracă în haine unghiulare, care nu accentuează, ci diminuează dimensiunile curbate sinonime cu femeia. Există un indiciu că s-ar putea să nu fie așa. Această fată pare să spună: „Poate da, poate nu." Aceasta este o formă ideală de utilizat dacă ai trunchiul drept în partea de sus, dar ar fi mai eficient dacă ai prelua un exemplu din agitația de modă veche și ți-ai amortiza puțin șoldurile, astfel încât să poți proiecta o imagine convexă.
Modelul concav este complet opusul formei ideale, deși majoritatea cititorilor mei o vor găsi cea mai compatibilă cu viziunea lor. Firește, ați găsi-o cea mai atractivă din punctul de vedere al unei femei, deoarece este antitetică propriei voastre aparente. Arată ca un băiat cu părul lung, iar hainele ei ar fi fost cel mai probabil create de un bărbat căruia îi plac băieții sau de o femeie căreia îi disprețuiește feminitatea la femei. Fiecare extremitate a ținutei ei este ca o ghimpă - total opusă dimensiunilor tactile la care ar trebui să tindeți. Este ca și cum ar spune: „Nu mă

atinge". Creierul uman răspunde la ceea ce văd ochii, indiferent de ceea ce spune gura, iar inconștientul colectiv ne spune: „Aceasta nu este o femeie". De asemenea, ne spune că există ceva antagonist acceptării sexuale, la fel cum spinii de pe un trandafir frumos ne spun că ar fi mai bine să fim atenți să nu-l apucăm.

Linii drepte, unghiuri de tot felul, modele în zig-zag îndrăznețe, modele în formă de fulger, modele în dinți de fierăstrău – toate dimensiunile și conceptele masculine – te vor priva de feminitate. Nu ar trebui folosite decât dacă bărbatul pe care îl vrăjești are o natură extrem de supusă. Motivul pentru care matroanele închisorii, super-spionele mortale și eroinele science-fiction atrag întotdeauna atât de mult homosexualii latenți este pentru că atitudinea formidabilă de a nu accepta prostii de la niciun bărbat pe care o proiectează aceste doamne este întărită de tunicile lor strict croite, pielea cu ținte și costumele de comando dintr-o singură piesă din tantal, cu unități de control comportamental în fiecare piept.

O fată îmbrăcată în ultimul model s-ar putea să nu te atragă și nici nu ar trebui să te atragă, decât dacă ești o lesbiană conștientă de sine, de genul „butch", sau un bărbat. Ea este o serie de curbe, sau mai bine, cercuri. Cercuri, cercuri peste tot, toate corespunzându-se unele cu altele - cercuri pentru sâni, umeri, coapse, gambe, brațe, abdomen, chiar și zona gâtului. Cercuri în cercuri - aceleași cercuri despre care orice artist și caricaturist află că sunt fundamentul imaginii unei femei. Și creatorii de modă chiar cred că pot crea un număr care să urmeze acest exemplu?

Acesta este motivul pentru care configurația convexă va învinge întotdeauna, la naiba cu moda și stilul - cu excepția cazului în care standardele de frumusețe devin atât de inversate și deformate încât o femeie „femeie" nu mai este considerată dezirabilă, ci urâtă, iar „Dă-te la o parte din calea mea, nenorocitul" devine noul strigăt anti-împerechere al femeii viitorului. Cu toate acestea, cu greu cred că acest lucru se va întâmpla, atâta timp cât există vrăjitoare adevărate în străinătate și suficiente femei clandestine care se bucură să fie femei, vechile reguli ale jocului se vor aplica, iar tipul convex va învinge întotdeauna.

Ea are, în dimensiunile sale curbate, o calitate tactilă care transmite viziunii unui bărbat: „Ține-mă, mângâie-mă, strânge-mă, simte-mă, atinge-mă, îmbrățișează-mă – pe scurt, încearcă-mă după dimensiune." Pentru ca ceva să fie tactil, trebuie să fie plăcut la atingere, dar mai întâi trebuie să te invite să-l atingi. Cum face asta? Conformându-se suprafețelor sale cu interiorul mâinilor tale. La urma urmei, simți cu degetele și cu cât suprafața degetelor tale poate fi acomodată mai mult simultan, cu atât ești mai înclinat să atingi ceva. Dacă o suprafață este de o natură care arată ca și cum întreaga mână ți-ar potrivi „perfect" pe ea, șansele sunt mari, cu excepția cazului în care există un semn „Nu atingeți" lângă ea, îl vei atinge. Chiar dacă există un semn care îți interzice să simți obiectul tactil, dacă este suficient de convingător, îl vei atinge oricum. Mergi la orice muzeu sau galerie de artă și vei vedea o mulțime de dovezi ale ceea ce spun. Liniile convexe creează impresia tactilă a unui astfel de obiect, cu excepția, desigur, a faptului că ești o altă femeie, inhibițiile tale, dacă nu altceva, îți vor interzice un astfel de răspuns.

Vezi o altă femeie ca pe ceva prea familiar ție - prea asemănător cu ceea ce porți cu tine în propriul corp sculptat. Te poți simți oricând dorești (și probabil că o faci!). De ce ai vrea să simți o altă sculptură tactilă atât de asemănătoare cu tine? Un bărbat, însă - ar fi diferit - unghiuri, linii drepte, rotunde, dar drepte - tactile, dar drepte. Cu siguranță îți place să simți acele obiecte de artă convexe care umplu mâini menționate anterior, dar nu obiectul de artă care îți este mai familiar decât oricare altul - propriul tău corp.
De aceea nu-ți place modelul final. Pentru că și tu răspunzi la Legea Interzisului, iar iarba este, într-adevăr, întotdeauna mai verde de cealaltă parte a gardului. Dar să sperăm că acum poți înțelege de ce un bărbat heterosexual cu un simț tactil funcțional ar răspunde la stimulul vizual oferit de acesta.
Cu siguranță, marele premiu pentru creatorii de modă din lumea vrăjitoriei trebuie să-i revină domnului Frederick, de la „Frederick's of Hollywood". Stilurile durabile oferite de acest lanț de magazine sunt singurele puncte de sprijin în lumea modei.
Fără schimbări periodice de stil de natură drastică, „Frederick's" a dovedit fără îndoială că se pot face bani din îmbrăcămintea pentru femei, vânzând haine care le fac să arate atrăgătoare sexual! În ciuda faptului că pentru multe femei, „Frederick's" a devenit oarecum o glumă, gluma este pe seama lor, pentru că tocmai aceste femei sunt ținta celei mai mari glume din domeniul vestimentar.
Deși unele dintre țesăturile și culorile „Frederick's" sunt categoric stridente, liniile corecte sunt aproape întotdeauna prezente. Aproape în mod flagrant antagonist oricăror încercări de defeminizare, „Frederick's" prezintă și detalii fleacuri precum aderențe la șolduri și picioare, erori în diferite grade de exuberanță, tocuri extra-înalte, căderi extra-lungi și alte bunătăți care îi vor garanta domnului Frederick un loc în fața plutonului de execuție, în cazul în care femeile eliberatoare ar prelua puterea.
Deși „Frederick's" vinde o anumită cantitate de așa-numite articole vestimentare „elegante", este evident că acestea sunt pur și simplu o concesie pentru femeile care cred că cumpără ceva sexy dacă îl scot dintr-un magazin „Frederick's", dar nu vor să încalce niciun tabu vestimentar. Din acest motiv, dresurile, rochiile fără formă și majoritatea celorlalte accesorii ale desexualizării pot fi găsite intercalate între sutienele gonflabile, tocurile cu țepi și rochiile strâmte.
Bărbații care urăsc femeile și femeile care urăsc bărbații reprezintă cea mai mare parte a industriei modei. Fiți recunoscători pentru că eliminați potențialii rivali care se lasă păcăliți.

Drăgălașele desene animate

Indiferent de încercările industriei modei de a impune femeilor stiluri discutabile, vor exista întotdeauna anumite standarde de senzualitate care vor prevala. Indiferent cât de groase devin

pantofii sau cât de lipsite de formă devin rochiile, garderoba de bază a vrăjitoarei va rămâne aceeași.
Mi se pare uimitor că femeile trăiesc pentru atenția pe care o primesc de la bărbați și totuși se uită în paginile revistelor pentru femei pentru a găsi stilurile pe care să le folosească în vrăjile lor. Dacă o vrăjitoare este înțeleaptă, va consulta revistele pentru bărbați pentru sfaturi de stil. Nu va trebui să cumpere multe astfel de reviste, însă, deoarece repetiția se va instala de la început. Când te uiți la o revistă pentru bărbați ca să vezi ce poartă vrăjitoarea perenă, nu studia pagina centrală mare sau eseurile foto elegante. Sunt șanse mari să vezi doar bikini, tanga sau deloc haine. În schimb, apelează la desene animate. Da, desenele animate - în special cele de la sfârșitul revistei. Motivul este că desenele animate conțin fete implicate în situații de zi cu zi, în cea mai mare parte, și, ca atare, sunt îmbrăcate. Dar cum sunt îmbrăcate!
Invariabil, vor fi îmbrăcate în costumul standard de vrăjitoare și nu mă refer la o pelerină neagră și o pălărie ascuțită. Vor purta o rochie destul de sumară, care pare cu vreo două numere prea mică și atât de subțire încât liniile corpului și uneori lenjeria intimă sunt vizibile. Silueta va fi întotdeauna plină de viață - o masă de cercuri, ca să spunem așa. Fața va fi întotdeauna obraznică, exotică sau provocatoare. Pantofii vor fi cât se poate de aproape de o redare exactă a unui toc ascuțit, iar dacă fata nu este goală, va purta ciorapi cu portjartier și portjartier vizibile!
Se pare că acești maeștri ai exagerării - caricaturiștii - știu ce va atrage întotdeauna atenția. Pot schimba croiala costumului unui bărbat de la an la an, dar aspectul de bază al unei drăgălașe voluptuoase - niciodată! Există multe periodice dedicate exclusiv artei desenelor animate. În limitele magice ale coperților lor veți găsi creațiile a o mie de Frankenstein - toate făcute la comandă, fără a depinde de modelul potrivit care pozează pentru fotograful potrivit, cu ideea ei greșită despre ce să poarte pentru ședința foto. Nici în desene animate nu veți găsi femei mai puțin frumoase decât cele pe care le poate desena artistul.
Este adevărat, multe reviste „de fete” prezintă fotografii cu modele purtând unele dintre accesoriile vrăjitoarelor, dar rareori se atinge perfecțiunea. Acest lucru se datorează în mare parte faptului că fotograful încearcă adesea să fie „la curent” mai mult decât caricaturistul, deoarece nu este limitat la un anumit stil de desen care, odată perfecționat, este cel mai ușor de respectat. Fotograful poate face multe, dar este totuși limitat la capriciile modelului său, în măsura în care el însuși nu vrea să impună stiluri vestimentare care l-ar putea eticheta drept un fel de nebun. Când un caricaturist își desenează femeile, însă, el este Pygmalion, Creatorul, și nicio jenă nu trebuie să-i intre în minte și nicio inhibiție să-i înăbușe arta. Prin urmare, el creează vrăjitoarea eternă, curtezana perenă, prostituata atotcuprinzătoare - într-un mod în care inconștientul său artistic îi spune că așa ar trebui să arate o femeie adevărată.
Desigur, singurul cuvânt care exemplifică un desen animat este „exagerare”. Să luăm un indiciu foarte util din acest cuvânt în căutarea vrăjitoriei practice. Secretul atractivității vrăjitoarei din desene animate constă în supradezvoltare. Sânii ei nu sunt doar mari. Sunt imenși. Sunt fie globule umflate care amenință să spargă materialul care îi învelește, fie proiecții periculos de

proeminente. Și sfârcurile! Nu doar o terminație subtilă a sânului, ci o excrescență de mărimea unei măsline mari și coapte! Șoldurile ei sunt ca niște sacoșe de motocicletă, iar talia ei trebuie să aibă toată șaisprezece inci. Fesele ei seamănă cu o pereche de mingi de baschet umflate excesiv, iar trăsăturile ei sunt cele ale unui bebeluș de doi ani. Una peste alta, un monstru, dacă o astfel de creatură ar putea exista cu adevărat.

Din fericire, mințile noastre sunt obișnuite să distingă trei dimensiuni, așa că astfel de grotești sunt inutile pentru o apariție sexy, deoarece fata din desenul animat există doar în două dimensiuni. Prin urmare, trebuie să aibă ceva mai mult de oferit, pentru a compensa cealaltă dimensiune. Ceea ce ne preocupă în primul rând aici, însă, este stilul ei vestimentar. Proporțiile trebuie să varieze, în funcție de numărul de dimensiuni văzute, pentru ca observațiile finale să pară standardizate.

Stilul nu are nevoie de o astfel de manipulare optică, însă, atunci când este redat într-o manieră grafică. O rochie strâmtă este o rochie strâmtă, fie că este văzută pe hârtie, fie în persoană. În mod similar, un jartieră este un jartieră, un toc înalt este un stil de pantof, iar o privire scurtă asupra chiloților nu este un trandafir, și sunt sigur că Gertrude Stein, care avea propriile interese în ambele, ar fi de acord. Uniforma vrăjitoarei de tip sexual va fi văzută în hainele purtate de locuitorii desenelor animate cu o singură casetă și, în unele cazuri, de benzile desenate. Nu vă bazați însă pe benzile desenate ca ghid, deoarece creatorii lor se mândresc cu menținerea standardelor modei, mai ales în ultimii ani. Desigur, ținuta lui Blondie probabil nu se va schimba prea mult, nici cea a lui Olive Oyl, iar Orphan Annie nu este de încredere nici în materie de vrăjitorie.

Ciorapi versus dresuri

Aruncă-ți dresurile și uită de ele! Sunt un blestem săvârșit asupra femeilor de oameni care ar prefera să nu fii femeie. Dresurile nu sunt altceva decât niște centuri de castitate din pânză care asigură purtătoarea că nimeni nu va vedea nimic ce nu ar trebui să vadă. Iată că se pierd douăzeci de puncte pentru Legea Interzisului.

Bărbatul care se uită cu ușurință la o fată care poartă dresuri știe că poate vedea doar o anumită cantitate, nimic mai mult. Nu există niciodată speranța că ea ar putea uita tivul fustei ei suficient de mult timp pentru a-ți arăta coapsa goală. „Nu-ți face niciodată griji pentru acele goluri urâte în care coapsa ta iese (ugh) între brâu și ciorapi”, chicotesc reclamele, spălând creierul femeilor și înșelându-le senzual. „Gata cu accesoriile inestetice care strică liniile elegante ale stilurilor de astăzi”, gânguresc vestitorii defeminizării. „Elimină toate capsele, clemele și bretelele, așa că vei arăta cât se poate de fină”, trăncăne negustorii de masculinitate deplasată.

Dresurile nu sunt nimic nou. Jacques Leotard, un acrobat de circ din secolul al XIX-lea, arăta grozav în ele. Avea chiar și unele cu bluze cusute. De fapt, el și-a dat numele hainei purtate de

artiștii de balet și de trapez. Și știți de ce se purtau tricouri, colanți și dresuri pre-chilot? Pentru că nu se purtau prea multe alte lucruri și, în interesul proprietății, pielea goală trebuia acoperită. Asta se întâmpla acum șaptezeci și cinci de ani, iar colanții erau purtați ca un tip specializat de îmbrăcăminte atât de bărbați, cât și de femei, care, după ce se termina spectacolul, își puneau hainele de băiat și de fată.

Nu voi folosi prea mult spațiu într-o tiradă despre desexualizarea bărbatului american și defeminizarea femeii americane. Mulți cercetători, psihologi, sociologi și sexologi competenți au observat fenomenul. Ultimii care observă că sunt păcăliți sunt însă întotdeauna oamenii. Așadar, în loc să încerc să schimb lucrurile, voi spune doar că terenul este larg deschis pentru o vrăjitoare care urmează formulele mele, datorită acelor oameni minunați cu dresuri și diete de înfometare, salopete cu paiete cromate și pantofi cu picior strâmb, care au eliminat majoritatea concurenței.

Dresurile îi spun bărbatului că nu poate avea acces la organele sexuale ale unei femei, deși povestea spune că un domn făcea dragoste energic cu prietena lui și a observat că, la fiecare nouă împingere, ea reacționa strângându-și violent degetele de la picioare. După ce i-a atras atenția asupra aberației sale unice, bărbatul a fost informat că uitase să-și scoată dresurile. Această poveste nu este departe de adevăr, deoarece unele femei poartă acum pantalonii de nailon sub salopete și pantaloni scurți și merg mereu la culcare într-un mod nu foarte diferit de vechii fermieri care obișnuiau să-și coasă lenjeria intimă de lână după recoltă și să o scoată după primul dezgheț de primăvară.

Scapă de dresurile alea. Doar cei mai disperați bărbați le vor tolera. Poartă ciorapi de nylon cu o lățime de cel puțin cinci centimetri, ținuți de un portjartier sau un brâu, în funcție de cât de mult vrei să-ți arăți flascul voluptuos.

Dacă încerci să vrăjești un bărbat între orele patru și nouă, ciorapii de nylon negri sau de nuanțe mai închise sunt exact ceea ce trebuie, ținuți de un portjartier negru sau de un brâu lung, care va face ca coapsele tale să pară ferme, dar va lăsa totuși să se vadă puțină piele goală. Dacă lucrezi cu bărbați între orele zece și trei, poartă ciorapi de nylon bej, cafeniu și scorțișoară, suspendați de un portjartier alb sau roz sau de un brâu destul de scurt, care va permite coapsei să se umfle mult. Dacă bretelele portjartierului sunt puțin uzate, cu atât mai bine. Va crede că vede ceva ce nu ar trebui! O reparare cu un ace de siguranță la breteaua portjartierului este, de asemenea, foarte excitantă. Un alt truc de reținut este să scapi de ciorap. Celor între patru și nouă nu le va plăcea prea mult, dar majoritatea femeilor între zece și trei ore vor găsi o alergare în nailon foarte atrăgătoare, cu condiția să nu fie pe singură soție!

Desigur, nu poți purta fuste la opt inci deasupra genunchilor, dacă ai de gând să porți ciorapi de nailon care se opresc la șapte inci deasupra genunchilor. Și nu ar trebui să porți genul de ciorapi de nailon care ajung până la zona inghinală, deoarece vei anula întregul scop al purtării lor. Dacă ciorapii se termină la jumătatea coapsei, ai mult spațiu de exersare a Legii Interzisului. Dacă tivul este la cinci sau trei inci deasupra genunchiului, poți controla cantitatea de picior pe care o expui cu o finețe uimitoare.

Dacă este necesar, poți fi atentă și cuminte, fără a indica ce se află dincolo de tivul fustei, deoarece este băgată perfect sub picioarele tale strânse. Poți să-ți încrucișezi picioarele, permițând celei mai mici licăriri de coapsă goală să iasă peste partea de sus a ciorapilor, sau poți aranja o etalare nerușinată a coapselor, ceea ce va garanta mânia tuturor celorlalte femei prezente - în special a celor care poartă fuste mult mai scurte decât a ta.
Poți folosi tehnica de a nu ști că ceva este în neregulă în timp ce o mică zonă a coapsei tale este expusă „accidental" într-un mod care nu ține de cât de mult este dezvăluit, ci mai degrabă de cât de sus este.
Ciorapii, portjartierele și fustele cu suficientă libertate de mișcare îți oferă instrumentele magice cu care să lucrezi în vrăjirea prin Legea Interzisului. Am dovedit validitatea formulelor mele de nenumărate ori, trimițându-mi vrăjitoarele „pe câmp", unde există bărbați care se prefac a fi la curent cu toate cele mai recente mode, neagă principiile pe care le stabilesc, dar totuși salivează când sună clopoțelul, când sunt confruntați de fapt cu o fată care folosește aceste tehnici. Amintește-ți întotdeauna că o pereche bună de nailon, de modă veche, va fi cea mai bună prietenă pe care o are vreodată o vrăjitoare.

Tocul înalt

Un alt exemplu flagrant de ipocrizie generată de schimbările în modă este paradoxul „corect azi, greșit mâine" al pantofului cu toc înalt. În anii '90, femeile purtau pantofi și cizme cu nasturi înalți, care ajungeau până la jumătatea piciorului. Pe măsură ce secolul al XX-lea le-a oferit femeilor dreptul de vot, le-a luat și încălțămintea grea din piele și le-a oferit tocul franțuzesc, tocul cubanez, pantofii cu platformă, pantofii cu toc plat și pantofii cu arc - toate cu toc înalt sau moderat înalt.
Un fel de învechire s-a manifestat în perioadele respective de acceptare pentru toate tipurile de pantofi pe care tocmai le-am menționat. La fel ca în cazul lenjeriei intime, ceea ce era raționalizat ca fiind „confortabil" într-un an, era considerat „dureros" și „nesănătos" în următorul.
Când femeile purtau tocul franțuzesc după Primul Război Mondial, acesta era considerat culmea senzualității, cu tocul său mic, de tip pahar de vin. De asemenea, era considerat o mare ușurare față de cizmele greoaie din epoca anterioară, cu tocurile lor groase, lipsite de grație. În scurt timp, doar doamnele în vârstă au mai purtat pantofi cu toc gros. Tocul înalt și subțire era aici pentru a rămâne.
Câțiva ani mai târziu, când tocurile au devenit și mai înalte, un pantof mai gros și mai greu a avut o popularitate scurtă. Inspirat în mare măsură de imaginea latin lover și de imensa popularitate a dansatorilor de tango, rumba și a altor dansatori, tocul cubanez de la începutul anilor treizeci s-a subțiat însă; și în afara pantofilor inedite, cum ar fi wedgie, până în 1940, fiecare femeie care avea un anumit stil purta tocuri înalte. Vechiul strigăt „emancipare" a

apărut, iar nenumărate femei au mulțumit mult pentru sosirea pantofului grațios, feminin și ușor.
Amintirile din vremea bunicii, când pantofii cu nasturi înalți și toc jos erau la modă, făceau ca fiecare femeie să fie recunoscătoare că nu trebuia să poarte astfel de monstruozități. Tocurile groase și voluminoase erau purtate de femeile în vârstă și în scopuri ortopedice, iar cizmele erau pentru călărie. Acest ideal fundamental a continuat mulți ani, iar picioarele femeilor nu au arătat niciodată atât de bine... până când s-a decis că arată prea bine de către cei care urau femeile și de către cei urâți și urâți, așa că ne-am întors la vechea planșă.
Pantalonii pentru femei câștigaseră deja o acceptare unanimă, pantalonii tip „pedal push-up", pantalonii toreador, capri etc. urmându-și traseul. Tot ce era nevoie pentru a scăpa de tocul înalt era să înceapă prin a-l scurta, astfel încât purtătoarea să pară că stă în picioare în noroi moale. Femeile au acceptat orbește noul toc de un inch și jumătate ca fiind sensibil și l-au raționalizat povestind despre confortul său în sesiunile de stat în picioare toată ziua.
Apoi au apărut cizmele și, deși unele dintre primele aveau tocuri țepoase, acestea au dispărut curând în „favoarea" tocurilor mai joase și mai groase. În scurt timp, cercul s-a închis, femeile purtând cizme cu toc jos, care în multe cazuri se ridicau deasupra genunchilor.
Acum, sclavele modei aclamau o nouă eră a confortului, în timp ce își sorbeau scotch-ul cu apă în cizmele lor strâmte Gay-anii '90 și în chiloți lungi (cu colanți). Au ținut puține elogii pentru tocurile țipătoare „oribile, incomode" care, cu câteva decenii mai devreme, fuseseră aclamate ca o eliberare de încălțămintea „grea, transpirată, strânsă, nesănătoasă, strâmbă, greoaie" a Gay-anilor '90, care doar „creștea germeni, ridica hallux valgus și nu făcea nimic pentru picioarele unei fete!"
Acum, în timp ce unii dintre voi citiți asta, purtând canotele voastre cu tunuri de tip „Mi'l's Abner", vă întrebați cum a putut mama voastră să meargă în acele tocuri țipătoare oribile. A fost ușor, vrăjitoarelor, a fost ușor.
Cât de trist este că femeile nu au fost niciodată învățate motivele pentru care tocurile înalte sunt atât de atractive, mă refer la tocul cu crampoane de trei inci – nu la „tocul înalt" de doi inci, un inch și jumătate sau un inch. Și nici nu mă refer la tocul gros, oricât de înalt ar fi, care seamănă cu mânerul unui pistol automat de calibrul. 45.
În ciuda propagandei recente care susține contrariul, tocurile înalte nu sunt dispărute. Ia orice revistă pentru bărbați și aruncă o privire la desenele animate cu fete sexy și vei descoperi că tocurile înalte sunt la fel de la modă ca întotdeauna. Desenele animate sunt încă exagerări ale realității, iar vrăjitoarea competentă trebuie să fie constant conștientă de importanța exagerării utilizate corect. În rostirea vrăjilor, exagerarea imaginilor alese este necesară pentru ca emoțiile să ajungă la apogeu. Fetișurile sexuale nu sunt nimic mai mult decât exagerări ale ceea ce ar fi considerat normalitate. Din acest motiv, este ușor să prezinți întregul subiect al tocurilor înalte drept un simplu dispozitiv pentru o activitate fetișistă. Chiar dacă acesta ar fi cazul, s-ar presupune că tocurile înalte ar trebui să fie un articol de îmbrăcăminte universal, bazându-și popularitatea pe un fetiș atât de des întâlnit.

De ce, totuși, este tocul înalt, atât de răspândit ca simbol sexual, sinonim cu feminitatea? Motivele sunt numeroase. În primul rând, tocul cu țepi de trei inci formează o curbă distinctă în formă de „S” de la vârful tocului până la punctul în care țepușa atinge pământul. Această curbă în formă de „S” este o curbă tradițională a frumuseții, curba serpentină a misterului, chintesența conturului fluid, feminin. Niciun alt stil de încălțăminte nu este la fel de flagrant în reprezentarea acestei configurații plăcute emoțional.

Acum, se întâmplă ceva foarte magic atunci când piciorul este plasat în pantofii cu toc înalt, iar purtătorul se ridică în picioare. Partea din spate a gambei este proiectată în afară într-o exagerare a planului său normal, creând o altă curbă în formă de „S” direct deasupra celei formate de pantof. O altă exagerare se formează deasupra genunchiului, unde găsim fesele proiectate în afară, împreună cu șoldurile și coapsele, formând un al treilea „S” - acesta începând de unde se strânge talia, proeminent pentru șolduri și fese și retrăgându-se pe măsură ce se apropie de genunchi. S-ar putea numi aceasta o trinitate foarte nesfântă, deoarece este cu siguranță baza multor ispite.

O astfel de curbă parabolică este suficient de periculoasă ca dispozitiv folosit pentru atracție pozitivă, dar atunci când se folosesc trei astfel de curbe în formă de „S”, una peste alta, atacul este prea puternic pentru a fi ignorat. Nimeni nu este imun la aceste geometrii atunci când se confruntă cu ele. Fie că este vorba de gâtul lebedei, în timp ce alunecă pe lac, fie de eleganța barei Landau, fixată în spatele habitaclului unui vehicul, fie de frumusețea misterioasă și convingătoare a structurii unui roller coaster, curba în formă de „S” va atrage întotdeauna atenția.

Atât despre efectul tocului înalt atunci când purtătorul este în poziție verticală. Efectul cu adevărat devastator al tocului înalt apare atunci când purtătorul începe să meargă. Este practic imposibil să mergi cu tocuri înalte fără ca șoldurile și pelvisul să reacționeze exagerat! Orice fată care a încercat vreodată să meargă cu tocuri înalte fără să-și miște spatele ar trebui să știe că efectul rezultat este atât de ridicol încât sfidează orice descriere. Faptul că mersul a devenit nefiresc se aplică doar în comparație cu tipul de mers produs fără tocuri înalte. Odată ce tocurile înalte sunt puse pe picioare, orice încercare de a merge fără legănare posterioară devine nefirească. Pe scurt, nici măcar nu trebuie să încerci să mergi într-un mod sexy purtând tocuri înalte - vine natural!

Tocul înalt este întotdeauna la modă, cel puțin în ceea ce privește atracția emoțională pe care o generează. Ca instrument de separare a sexelor, pare a fi singurul articol vestimentar purtat de femei pe care bărbații nu l-au putut încorpora în garderoba lor. Este adevărat că pantofii bărbătești au fost confecționați în stilul tocului semi-înalt, dar cu un toc gros, de tipul pe care femeile îl purtau pe vremea când tocurile cubaneze erau la modă. Este foarte puțin probabil ca bărbații să adopte vreodată tocuri cu țepi de trei inci. Atâta timp cât o astfel de încălțăminte este rezervată femeilor, femeia care își asumă exclusivitatea ca femeie va avea întotdeauna la dispoziție o astfel de „insignă a funcției”.

Indiferent cât de extremă devine juxtapunerea dintre bărbați și femei din punct de vedere al modei, dacă un bărbat dorește să poarte tocuri înalte pentru femei, va trebui să-și recunoască tendințele de travesti, ceea ce în sine ar fi o demonstrație revigorantă de onestitate. Bărbații se pot îmbrăca ca femeile, în toate sensurile, atâta timp cât hainele pe care le poartă sunt cumpărate din magazine pentru bărbați. Acest lucru îl scapă pe bărbatul feminizat și elimină stigmatul care însoțește purtarea de haine pentru femei. Atâta timp cât un bărbat poate intra într-un magazin la modă pentru bărbați și poate cumpăra un ansamblu pe care l-a văzut în cele mai recente reviste Playboy sau Esquire, nu trebuie să se teamă că cineva i se va referi drept „drag queen". Totuși, dacă găsește atrăgătoare purtarea de tocuri înalte pentru femei, nu are de ales decât să primească privirile întrebătoare ale tuturor celor care îl văd, ca să nu spunem mai mult!

Un lucru trebuie ținut minte și anume că orice arată ciudat poate nega forța altfel puternică pe care o oferă exagerarea. Un bun exemplu în acest sens este stilul de tocuri înalte văzute în reviste și desene animate care răspund unor nevoi pur fetișiste. Adesea, stilurile grotești prezintă tocuri de cinci centimetri sau mai mari, unele ajungând chiar la înălțimea ridicolă de nouă sau zece centimetri. Acești pantofi special creați nu au curbura în formă de „S" și, pentru a permite purtătorului să stea în picioare, darămite să meargă, este necesar să se construiască tălpile astfel încât pantoful să semene cu un dispozitiv ortopedic corectiv, mai degrabă decât cu un articol de încălțăminte.

Cel mai sigur tip de toc înalt pe care îl poate purta vrăjitoarea este pantoful clasic de trei inci, în orice material sau culoare se potrivește cel mai bine ocaziei. Variațiile includ pantofii cu sling și vârful deschis - o imagine puțin mai obraznică și mai flexibilă, cu o urmă de lipsire de seriozitate. Apoi, desigur, există pantofii cu arc fără spate sau, cum se numea odinioară, „mule". Doar cele mai „îndrăznețe", „ieftine" și „lejere" femei poartă acest tip de toc, sau cel puțin așa ar susține femeile ostile. Este adevărat că însuși designul pantofului cu arc sugerează un pantof destinat a fi purtat întins, mai degrabă decât mers pe jos. Elementul tocului înalt este cu siguranță accentuat, în timp ce pantoful în sine este minimizat, etalând astfel premisa că efectul este cel care contează, nu aspectul utilitar. Din acest motiv, pantofii cu arc trebuie considerați cei mai „conștienți de sine" din familia tocurilor înalte. Așadar, acesta este motivul pentru care doar cele mai „înțepătoare" vrăjitoare se pot simți confortabil purtând un astfel de pantof elegant.

Mi se pare fermecător că fetițele, care nu au învățat încă să-și nege genul, se bucură enorm purtând tocurile înalte ale mamelor lor, chiar dacă mama nu le mai poartă niciodată. Această compulsie este atât de puternică la aceste vrăjitoare minuscule, încât un producător înțelept de jucării a creat un pantof „de îmbrăcat" pentru fetițe, care este o replică a pantofului de primăvară „demodat" și vine complet cu „cleme argintii elegante și o bijuterie roșie". Și nu uitați că toate păpușile „doamnelor mari", cum ar fi „Barbie", au o selecție de pantofi cu toc înalt din care micuțele noastre vrăjitoare pot alege pentru a se potrivi cu orice ținută din garderoba păpușii, în timp ce păpușile de tip copil vin cu pantofi cu plată. Pentru vrăjitoarele aspirante

care încearcă să rămână de partea mea bună spunând că „ar plăcea la nebunie să poarte tocuri înalte”, dar nu pot pentru că „le dor picioarele”, am un răspuns gata pregătit. Le spun „e ușor - de fapt, e o joacă de copii!”
Și băieții par fascinați de tocurile înalte, cel mai probabil pentru că știu că este un articol de îmbrăcăminte pe care nu au voie să îl poarte și este rezervat fetelor.
Regula pe care orice vrăjitoare ar trebui să și-o amintească în legătură cu tocurile înalte este: Nu contează ce este la modă, ci ce este senzual atrăgător; iar tocul înalt nu poate fi altceva decât atrăgător, deoarece reprezintă linia naturală a frumuseții, combinată cu mișcarea pelviană, care este însăși dansul vieții. Să lăsăm industria modei să argumenteze până se înverșunează. Oamenii poate că nu știu ce le place când văd ceva, dar cu siguranță reacționează la el. Și, la urma urmei, în vrăjitorie asta contează.

Despre prostituate și pentagrame

Unele dintre cele mai bune vrăjitoare sunt prostituate. Treaba lor este să atragă bărbații! Nu numai că învață micile ciudățenii pe care alte femei nu le văd niciodată la bărbați, dar trebuie să fie capabile să se îmbrace, să acționeze și să gândească în afara rolului lor natural.
Din păcate, multe prostituate din ziua de azi și-au abandonat uniformele și au urmat calea modei, și nu există nimic mai sumbru decât o prostituată elegantă. Sau, bineînțeles, fetele care poartă dresuri, pantaloni clopot și pantofi sport nu pot înțelege de ce nu sunt la fel de apreciate ca surorile lor cu tocuri înalte, șosete și fuste strâmte. Și puteți fi siguri că fetele care știu ce preferă majoritatea bărbaților nu vor să le spună.
„Uniforma” prostituatei este practic puțin diferită de uniforma vrăjitoarei complete. Rochiile ar trebui să fie suficient de strâmte, dacă sunt drepte, pentru a permite ca liniile lenjeriei intime să fie ușor perceptibile prin material. Rochiile cu fuste largi ar trebui să fie strânse în talie cât mai mult posibil cu o curea. Rochiile drepte pot fi purtate și cu o curea lată. Cu excepția cazului în care sunteți deosebit de slabă, cureaua nu ar trebui să fie niciodată mai deschisă decât culoarea de bază a rochiei și, în general, ar trebui să fie mult mai închisă.
Evită rochiile empire, în ciuda pasiunii tale pentru ele. Îți încalcă adevărata talie, dacă ai una, și ar trebui purtate doar de persoanele care au o talie grasă! Toate tivurile nu ar trebui să fie mai mari de 10 cm și mai mici de 2,5 cm deasupra genunchiului. Curelele ar trebui purtate și cu fuste și bluze sau cu fuste și pulovere. Cel mai bun decolteu este întotdeauna în „V”, dar se pot purta și variații discrete. Evită decolteurile mari, tip barcă. Acestea îți rup simetria curbilinie și te fac să arăți ca un far. Dacă nu poți purta tocuri, atunci poartă pantofi fără blat clasici sau sandale. Evită pantofii noi, cu excepția cazului în care picioarele tale sunt atât de diforme încât vrei să le distragi atenția atrăgând atenția asupra ciudățeniei pantofului.
Alege modele uniforme sau culori solide (vom reveni cu mai multe culori). Costumele sunt potrivite, dacă dezvăluie silueta - sunt strâmte în talie și au o fustă dreaptă. Bluzele țărănești

sunt un standard. Imprimeurile florale sunt întotdeauna potrivite, la fel ca și bulinele, carourile, dungile etc. Evitați imprimeurile „camuflaj”, cu excepția cazului în care silueta dumneavoastră este atât de subțire încât are nevoie de ele. Acest lucru este valabil și pentru imprimeurile psihedelice sălbatice. Aceste modele au fost create prin aplicarea de acid tripping și pun importanță pe materialul rochiei, mai degrabă decât pe ceea ce se află în interior.
Poartă sutien, cu excepția cazului în care haina ta e suficient de subțire încât să se vadă că nu ești! Altfel, nu ți se vor vedea sfârcurile și care e rostul să nu porți sutien dacă nu se văd? Trebuie fie să-ți arăți niște sâni, fie niște sfârcuri. Un pulover voluminos, fără sutien, nu arată niciunul. Dacă ești una dintre cele cu bust mare, te rog să ignori ce am spus.
Poartă un slip sau un slip jumătate de piept dacă dorești, dar păstrează-l simplu și simplu - fără straturi de volane care să-ți stea în cale când te așezi, astfel încât picioarele să-ți fie ascunse.
Chiloții ar trebui să fie simpli, albi sau roz (sau, dacă trebuie să porți unii noi-nouți în timpul unei descântări, o culoare numită „coajă de ou” este potrivită, deoarece arată puțin cam murdară) dacă sunt la ora patru până la zece; negri dacă ești la capătul superior al sintetizatorului, între orele zece și patru. Lenjeria intimă ar trebui să arate ca și cum nu ai fi plănuit să o vadă cineva; atunci arată mai interzisă. Dacă porți „lenjerie intimă de scenă”, cu tot felul de broderii, dantelă, franjuri etc., pare că oferi tuturor un spectacol, și asta e tot ce se poate spera - un spectacol. Vrei să dai impresia că ești serioasă, nu o artistă, și nimic nu excită mai mult un bărbat decât să creadă că vede ceva ce nu ai plănuit să vadă. Scoate chiloții vechi pe care nu ai vrea să-i porți accidental și nu ai cum să dai greș.
Uneori, alte femei care te înjunghie pe la spate îți pot face, fără să vrei, o mare favoare, pur și simplu pentru că sunt pradă iluziilor și nebuniilor care au fost furnizate de cei care urăsc sexul în general și de cei care urăsc femeile în special.
Un exemplu amuzant al unui astfel de eveniment este povestea Cenușăresei din viața reală, care urmează: Totul s-a întâmplat într-o mare firmă de asigurări din San Francisco. O fată nouă fusese angajată într-un birou în care lucrau mai multe femei și doi bărbați potriviți. Era necăsătorită, avea o față frumoasă și era suficient de supraponderală pentru a-și scoate în evidență silueta, în general, bună.
Într-o zi, la scurt timp după angajare, o fată căzuse în spatele unui fișet și, în timpul exercițiilor ei neașteptate de gimnastică, dezvăluise mult mai mult decât celelalte femei considerau potrivit. A fost oribil, iar bărbații cu minți rele s-au distrat, firește. Nu era vorba atât de mult de expunere, pentru că fustele scurte erau la modă de ceva vreme. Celelalte femei nici măcar nu se puteau plânge de faptul că nou-venită purta ciorapi obișnuiți în loc de dresuri, deși le-ar fi plăcut. Acuzația adusă în cele din urmă celui care încălca liniștea la birou se baza pe igienă și era alimentată de faptul că domnișoara „X” purta o centură destul de murdară într-o zonă crucială. Luminile fluorescente din birou o iluminaseră ca pe o filmare pentru o reclamă TV dedicată centurilor de zi.
Până a doua zi, campania de șoapte era în toi și suna mai mult ca o actualizare a unei reclame la telenovele. „Ai văzut brâul pe care îl purta?” „Ar fi trebuit să vezi brâul fetei acelei. Ce

dezgustător!” „Pun pariu că lenjeria ei se ridică singură.” – și alte laude colorate, au fost cântate cu voce tare de toate harpiile prezente. În scurt timp, vestea s-a răspândit și în alte birouri din clădire, iar interesul cu privire la această „fată din biroul de alături cu lenjerie murdară” a început să crească. Încet, pe furiș și cu viclenie, bărbații au început să inventeze scuze pentru a vorbi cu fata – bărbați care nici măcar nu lucrau în același birou.
De fapt, fata a fost angajată ulterior de managerul regional al unei alte firme din aceeași clădire și plasată ca recepționeră într-o nouă filială dintr-o suburbie din apropiere. Salariul ei a fost aproape dublat și, în momentul scrierii acestui articol, încă amână cererile în căsătorie ale șefului ei, deși spune că va ceda în curând. Morala acestei povești adevărate este: Nu subestima niciodată puterea unei brâuri murdare!
Hainele uzate sunt întotdeauna mai sexy decât hainele noi, proaspete, fie că sunt în blugi albaștri, Levi's sau rochii de cocktail. Asta nu înseamnă haine murdare și neîngrijite, ci haine „demodate”. Am cunoscut bărbați care au înnebunit din cauza unei bretele murdare de sutien, dezvăluite printr-o deschizătură a mânecii. Spuneți că sunt prostuță, dacă vreți, dar acestea sunt trucurile, și sunt trucuri puternice. Nu vă faceți griji dacă chiloții vi se umezesc puțin. Cu cât sunt mai umezi, cu atât bărbaților le plac mai bine.
Un simbol sexual foarte faimos din filme pe care îl cunosc, obișnuia să se lase să saliveze suficient cât să aibă o mică pată udă pe spatele fustei, insinuând tuturor bărbaților proști care o cunosc că era atât de entuziasmată încât nu se putea controla. Poate că era. În orice caz, cu siguranță a obținut reacția dorită.
Alte trucuri viclene care îi excită cu siguranță pe mulți bărbați sunt rupturile sau rupturile „necunoscute” în cusăturile fustei, care vor dezvălui o urmă de lenjerie intimă. Un fermoar bine întins poate face, de asemenea, minuni. Când o doamnă în vârstă și drăguță te cheamă deoparte și îți spune că ți-ai desfăcut fermoarul la spate, roșește-te puțin mai mult, mulțumește-i în timp ce închizi frenetic fermoarul, așteaptă câteva minute până pleacă, apoi trage fermoarul înapoi, sperând că nu te vei mai întâlni cu ea.
Dacă trebuie să porți pantaloni, se pot aplica aceleași trucuri cu rupturi „accidentale” și fermoare neregulate. Deosebit de eficientă este o cusătură deschisă pe interiorul coapsei superioare sau oriunde de-a lungul cusăturii din zona inghinală până la talie în spate. Când porți topuri fără mâneci, ia în considerare nu doar oportunitățile de peep-show printr-o deschidere extra-lată a brațului, ci și rolul pe care îl poate juca axila în încântarea vizuală.

Accesorii

Uită de pălăriile care arată ca numerele de campanie din războiul boerilor, ca poliția secretă sovietică, ca modelele Anzac și lictori romani, ca să nu mai vorbim de kepiurile Legiunii Străine Franceze. Vei reveni imediat la imaginea costumului cromat. În schimb, încearcă un costum

mic și pitoresc sau un costum de marinar larg și urmărește reacția. Mănușile sunt un alt accesoriu care îți poate adăuga farmec.
Cel mai bun tip de bijuterie este adesea cel mai simplu. Pietrele strălucitoare sunt potrivite dacă ești un tip de personalitate dominant. În caz contrar, colierele, brățările și cerceii de bun gust - chiar și siropoși - sunt la îndemână. Dacă nu ești o persoană exotică, evită cerceii monstruoși și brațele pline de brățări. De asemenea, pandantivele de zece kilograme și metrii de mărgele și coliere te vor face să arăți mai puțin ca o vrăjitoare completă și mai mult ca o proastă completă.
Bijuteriile pe care le porți trebuie să îmbunătățească aspectul tău, servind ca beteală sau glazură pe tort, nu ca o colecție ambulantă de muzeu, unde ornamentele au propria lor semnificație evidentă, care le va face să fie punctul de interes, mai degrabă decât pe tine. Edith Head, unul dintre puținii designeri ale căror creații ar putea fi purtate de o vrăjitoare completă, susține că numai dacă un compliment este îndreptat către cât de drăguță arăți, mai degrabă decât către rochia frumoasă pe care o porți, te poți simți cu adevărat flatată. Acesta este un punct asupra căruia sunt de acord cu majoritatea persoanelor notabile din domeniul modei. Îmbrăcămintea, bijuteriile și alte accesorii ar trebui să te completeze, nu să te eclipseze. Dacă te eclipsează, întregul lucru este pierdut. Singura excepție de la această regulă ar fi dacă nu ai nimic de îmbunătățit, ceea ce este valabil pentru numărul mare de fanatici ai modei! Dacă ai un pandantiv, un inel sau o brățară mică, elegantă, care are o semnificație deosebită pentru tine, poartă-le neapărat atâta timp cât nu te distrage atenția de la restul corpului.
În ceea ce privește amuletele, purtați-le doar una pe rând și cu gust, astfel încât să arate ca o bijuterie funcțională. Aspirantele vrăjitoare sunt cunoscute pentru că se încarcă cu atât de multe accesorii sub formă de amulete și talismane, încât e bine că nu zboară cu adevărat pe mături, din moment ce nu ar reuși niciodată să decoleze.
Vrăjitoarele pe care le-am antrenat personal poartă o mică amuletă rotundă care poartă simbolul Diavolului - și o stea inversată cu cinci colțuri, cu capul sabaticului și caractere ebraice în jurul perimetrului cercului, scriind numele „Leviatan”, o altă manifestare a numelui lui Satan. Desigur, există momente când este mai fezabil să ascunzi un astfel de talisman și să-ți limitezi cravata la perle sau bijuterii. Dacă ești deștept (sau bogat), este uimitor ce se poate face, totuși, și cunosc vrăjitoare care au avut amuleta menționată mai sus lucrată în diamante, rubine și alte substanțe prețioase, așa că la prima vedere nu ar fi interpretată ca o amuletă.
Nu uita, abilitatea ta de vrăjitoare nu are nicio legătură cu câte kilograme de amulete porți. Singurul scop al unei amulete este să-ți amintească de ceea ce vrei sau reprezinți. Prin urmare, o amuletă îți poate oferi o conștientizare constantă a rolului tău, dar conștientizarea constantă a rolului tău nu va realiza nimic decât dacă ai orice alte dispozitive și acțiuni necesare pentru a o însoți.

Indicii de culoare pentru vrăjitoare

Acest capitol nu va încerca să spună, prin intermediul vechii școli de ghicire a viitorului, ce semnifică anumite preferințe de culoare la oameni. Ceasul sintetizator va avea grijă de culoare și personalitate într-un mod care permite cele mai subtile gradații în ambele. Dacă insiști să citești despre cum oamenii cărora le place roșul sunt îndrăzneți, cei cărora le place negrul sunt morbizi, îndrăgostiți sau galben și intelectuali etc. etc., cumpără-ți un exemplar din „*Old Gypsy Dream Book and Oracle*" a dragei mame Schloker sau ceva de genul ăsta. Indiferent cât de priceput ești în alegerea hainelor, culoarea greșită poate diminua impactul vrăjii tale. Cel mai util instrument în alegerea culorilor potrivite este roata culorilor.

Începând cu roșul la ora doisprezece, culorile corespunzătoare fiecărui tip de personalitate înconjoară sintetizatorul. Dacă dorești să farmeci un bărbat, găsește-i poziția pe cerc și alege culoarea exact opusă celei pe care o porți. Există câteva reguli simple care îți vor fi de folos dacă sunt respectate. Culoarea pe care un bărbat ar purta-o cel mai puțin probabil pe sine este culoarea la care reacționează cel mai bine la o femeie. Culoarea pe care o femeie o urăște cel mai mult la ea însăși este culoarea pe care o va aprecia la un bărbat. Această formulă este atât de simplu de utilizat încât nu necesită un studiu complex al psihologiei culorii, deși cercetătorii moderni, precum Faber Birren, au contribuit foarte mult la o înțelegere cuprinzătoare a subiectului.

Dacă arăți bine în roșu, s-ar putea să nu-ți placă să porți culoarea respectivă, dar preferi verdele. Atunci când te decizi asupra culorii potrivite sau a combinațiilor de culori, vei întâlni adesea situații în care ultima culoare pe care ai alege-o vreodată să o porți poate fi cea mai potrivită pentru rolul pe care urmează să-l joci. Vasta diferență în tipul tău aparent pe care o poate produce o simplă schimbare față de alegerea ta obișnuită de culoare este cu adevărat remarcabilă. Desigur, trebuie luate în considerare nuanța pielii și culoarea părului. Dacă ai un ten rozaliu, violetul este cea mai proastă culoare posibilă pentru tine, iar dacă pielea ta are o castă gălbuie, stai departe de verde.

Dacă nu ești de fapt grasă, culorile deschise sunt întotdeauna mai sexy decât cele închise, deoarece arată mai mult contururile corpului tău. Majoritatea vrăjitoarelor fac greșeala de a presupune că negrul este standardul pentru toate hainele. Negrul poate fi foarte eficient, dar trebuie folosit cu discreție. Culoarea roz face întotdeauna magie, deoarece este culoarea intimității feminine. În mod similar, albul este întotdeauna potrivit pentru o vrăjitoare care are îndoieli cu privire la cea mai bună culoare. Dacă hainele albe sunt purtate într-un mod atrăgător, acestea vor fura adesea spectacolul de la toate celelalte culori. Stimularea erotică pe care mulți bărbați o obțin de la asistente medicale provine din faptul că uniforma unei asistente medicale este de obicei dezvăluitoare, foarte solidă în designul său de bază și albă. Chiar și uniformele albastru pal și verde purtate de asistente medicale au talia acolo unde ar trebui să fie talia, un finisaj neted (și, prin urmare, tactil) și o linie mulată. Dacă asistentele și

chelnerițele primesc mai multă atenție decât le revine din partea bărbaților, este doar pentru că sunt adesea singurele femei din jur care poartă haine care le fac să arate ca femei.
Culorile strălucitoare de orice fel sunt cel mai bine purtate de vrăjitoarele cu un tip de personalitate mai dominant, deși, la fel ca în cazul unei vopsiri de păr roșii, o rochie de culoare stridentă purtată de o fată, de obicei, cu maniere blânde, va face adesea minuni pentru a-i schimba personalitatea. Când porți culori stridente, te pui automat într-o poziție de a atrage bărbații din jumătatea inferioară a ceasului sintetizator. Când te îmbraci în pasteluri, culori estompate sau estompate, vei atrage bărbații din jumătatea superioară a ceasului.
Datorită faptului că, în ceea ce privește ECI (inerția de cristalizare erotică), bărbații sunt încă băieți tineri, ei vor alege cel mai adesea roșul aprins ca preferință. Fiecare vrăjitoare care nu este o grasă autentică ar trebui să aibă cel puțin o rochie roșu aprins, indiferent dacă o suportă sau nu. De asemenea, una roz și una albă. Dacă ai aceste elemente de bază, nu trebuie să-ți faci griji că nu ai ceva de purtat în domeniul vrăjitoriei. Apoi, dacă vrei să fii misterioasă, poți oricând să porți negru, dar să nu spui că nu ți-am spus eu când afli că rochiile roz, albe sau roșii au făcut ceea ce cea neagră nu a putut. Desigur, dacă ești cu adevărat supraponderală, negrul este cel mai potrivit. E păcat că anumite culori sunt aproape sigur că vor fura spectacolul, dar a fi realistă este o mare parte din a fi o vrăjitoare completă.
Nu te gândi însă nici măcar o clipă că culoarea rochiei tale este mai importantă decât Legea Interzisului. Impulsurile sexuale vor câștiga invariabil dacă se întrece o competiție. Nu te amăgi că, purtând o rochie mini stacojie peste dresuri și pantofi groși, vei fi o concurență pentru o fată cu aspect egal care folosește „formula” și poartă un costum bej. Culoarea este importantă, dar trebuie folosită ca un singur ingredient - nu ca unică armă magică.
Probabil te întrebi unde se încadrează maroul și griul pe roata culorilor. Maroul, bejul, cafeniul etc. sunt variante ale galbenului, auriu-auriului, galben-portocaliu și portocaliu care alcătuiesc secțiunea „pământ” a ceasului și sunt armonioase cu toate culorile din partea stângă. De exemplu, totul, de la verdele de la ora șase până la roșul de la ora doisprezece, poate fi amestecat cu maroul și poate rămâne compatibil din punct de vedere al culorilor. Încearcă să amesteci violetul sau albastrul, de pe cealaltă parte, și vei obține o harababură urâtă. Aceeași formulă se aplică griului din partea dreaptă a ceasului. Toate culorile din această secțiune sunt compatibile cu griul, de la roșu la verde. Adăugați albastru la gri și funcționează bine. La fel, verde sau violet. Încercați doar să amestecați galben sau portocaliu cu gri și veți vedea rezultatele groaznice.
Cei care ocupă poziția de la ora șase sau doisprezece pot merge cu ușurință în ambele direcții; cu toate acestea, nici griurile, nici marourile nu vor fi la fel de eficiente ca asupra celor aflați în extrema dreaptă sau stângă a cercului.
Un indiciu bun despre poziția unui bărbat în ceea ce privește sintetizatorul poate fi dat de culoarea pe care o alege în haine. Dacă poartă cravată, cea care pare a fi preferata lui ar trebui să vă spună să purtați culoarea exact opusă pe roata culorilor.

Multe vrăjitoare cred că pentru a fi de partea bună a unui bărbat este util să poarte ținute asortate și nimic nu ar putea fi mai neinspirat. Fetele care ies și cumpără un pulover roșu care să se asorteze cu cămașa roșie a iubitului lor dau un aspect de „Gemenii Bobbsey" întregii aventuri și încurajează, fără să vrea, o relație platonică. Am avut numeroase aspirante la vrăjitoare care au venit la mine pentru lecții purtând ținute negre lejere, presupunând că voi fi impresionată, pentru că s-ar putea să mă fi văzut într-o emisiune TV sau într-o revistă purtând negru. Apreciez grija lor, dar mă grăbesc să le informez că un bărbat care umblă purtând haine negre tot timpul, la alegere, ar prefera să vadă femei purtând culori deschise sau pastelate.

Majoritatea oamenilor de afaceri care trebuie să poarte costume negre sau gri, însă, răspund cel mai puternic la fetele în culori stridente și strălucitoare. Acest lucru ilustrează de ce preferințele subiective/obiective trebuie luate în considerare în alegerea culorilor vestimentare ale unei persoane. De exemplu, o persoană care poartă mult negru în mod obiectiv, cum ar fi un chelner, un preot, un muzician, un artist de concert etc., nu poate fi evaluată cu exactitate, dar cineva care poartă negru pentru că îl iubește este o altă poveste. Am constatat că persoanele care preferă să poarte negru favorizează de fapt culoarea roșie, dar se abțin să o poarte pentru că sunt adesea introvertite. Bărbatul care poartă haine negre la alegere va reacționa rareori la culori stridente la o femeie, dar purtătorul de negru care trebuie să o poarte poate fi judecat după culoarea mașinii sale.

Dacă nu a avut de ales, culoarea mașinii sale îți va spune multe. Din nou, consultă sintetizatorul și apare în culoarea opusă mașinii sale. Dacă mașina lui are o culoare ternă sau banală sau una dintre culorile „practice", cum ar fi verde deschis, albastru pal, bej sau cafeniu, are nevoie de o fată țipătoare, așa că încântă-l cu culoarea ta. Dacă automobilul lui este roșu aprins, negru, alb sau o culoare exotică, nu crede că trebuie să concurezi și să porți cele mai stridente culori ale tale. Există motive întemeiate pentru asta. Dacă mașina lui reprezintă alegerea de culoare a sinelui său aparent, el vrea ca femeia lui să fie opusul. Dacă mașina lui reprezintă sinele său Demonic, atunci va fi nevoie de mult mai mult decât o rochie purpurie pentru a-l îndepărta de iubita lui roșie din fibră de sticlă. Indiferent de situație, este o vrăjitorie rea să te îmbraci în culoarea mașinii lui!

Aceiași factori se aplică și în cazul spațiilor de locuit. Poate arăta bine în filme să vezi o fată în dormitorul ei complet alb, îmbrăcată în alb, dar pur și simplu nu funcționează așa și se limitează la fotografiile publicitare. Niciun bărbat nu vrea să fie copleșit de camera din jurul său atunci când încearcă să ajungă la prima bază cu o femeie. Iar faptul că are camera în culori identice cu cele pe care le poartă ocupanta face exact asta. Îi strigă pe bună dreptate: „Mai bine să-mi faci și mie pe plac!" sau, ca un însoțitor, „Ce crezi că ne vei face?".

Când decorarea unei camere în culoarea potrivită este o problemă, camera ideală pentru vrăjitorie ar fi una cu pereți rotativi sau interschimbabili de diferite culori. Dacă cineva dorește să exploreze cu adevărat efectele potențiale pe care le poate produce culoarea, trebuie să existe oportunitatea și facilitatea pentru schimbări rapide, ceea ce este adesea mai ușor de spus decât de făcut. Cea mai simplă modalitate de a obține astfel de modificări de culoare este prin

utilizarea iluminatului. Un mic spot la baza unui perete, montat într-o carcasă care va conține filtre colorate detașabile, este aranjamentul ideal. Apoi, dacă doriți un perete albastru într-o noapte, îl puteți schimba în roz în următoarea.
Indiferent de ceea ce ați putea crede, negrul este o culoare ideală pentru bârlogul fărădelegii unei vrăjitoare, deoarece orice accesoriu de culoare poate fi folosit, orice haine de culoare pot fi purtate și veți fi vedeta în orice moment. Negrul este nelimitat în perspectivele sale, iar o cameră mică își poate pierde orice calitate restrictivă pe care ar putea-o avea dacă este vopsită într-o altă culoare. Se credea că o cameră neagră ar fi restrictivă, deprimantă și morbidă, dar dacă există accente de orice fel în mobilier, artă, covoare și draperii, nu poți da greș cu pereții negri.
Pe lângă adaptabilitatea sa în decorare, o cameră neagră este cea mai odihnitoare atunci când luminile sunt stinse și complet lipsită de distrageri atunci când vrei să citești sau să lucrezi; ca să nu mai vorbim că reprezintă o cameră ceremonială ideală pentru ritualurile tale magice.
Un alt sfat: Covorul roșu s-a dovedit a fi cel mai propice pentru a reține oamenii într-o cameră, așa că nu-l folosi dacă vrei un flux rapid de vizitatori. Oamenii zăbovesc în mod natural pe covorul roșu, iar restaurantele și barurile care vor să-și păstreze locurile pline au considerat că este unul de mare ajutor. Am constatat că o cameră cu pereți și tavan negri, cu covor roșu aprins, îi va face pe oameni să piardă complet noțiunea timpului, mai ales dacă camera este destul de lungă și îngustă.
Dacă vrei să folosești pereți cu oglinzi în camera ta, fii extrem de atentă să nu acoperi mai mult de un perete. Știi cât de deranjante pot fi oglinzile dintr-un salon de înfrumusețare atunci când un perete cu oglinzi este opus celuilalt, mai ales dacă un perete este ușor paralel față de celălalt. Cu anumite culori și abaterile corespunzătoare în amplasarea oglinzilor se pot întâmpla cele mai oribile crime și o nebunie dezlănțuită, iar în astfel de cazuri nu vrei să fii cel care pierde.

6. Bitchcraft

Virtutea este propria sa pedeapsă – „fetele cuminte” pierd – iar unul dintre cele mai sigure semne ale unei potențiale priceperi în vrăjitorie este incapacitatea de a te înțelege cu alte femei. Asta nu înseamnă că nu ar trebui să știi cum să te înțelegi cu membrii propriului sex, pentru că o vrăjitoare de succes poate. Pur și simplu implică faptul că ești sigur că vei întâmpina dezaprobarea multor femei atunci când nu încerci în mod intenționat să le obții aprobarea.

Dacă te îngrijorezi să impresionezi femeile (care, desigur, nu iubesc nimic mai mult decât să știe că îți pasă de ceea ce cred), asta te pune automat la mila lor. În afara unui grup, ce-i drept, homosexual, toate cercurile sociale compuse exclusiv din bărbați sau femei servesc mai degrabă drept locuri de retragere decât de încurajare. Pentru un grup de oameni de afaceri de mare succes, o organizație exclusiv masculină poate servi fie drept loc de retragere, fie drept teren de contract pentru obiective de afaceri ulterioare. Acest lucru, în multe privințe, are sens. Dar pentru femei (care, spre bine sau spre rău, depind în proporție de nouăzeci și nouă la sută de sprijinul bărbaților) să se adune, căutând aprobarea celuilalt, este în cel mai bun caz condoleanță - în cel mai rău caz, o iluzie care distruge ego-ul și care indică în permanență că ceva lipsește în calea împlinirii erotice sau emoționale.

Fiecare vrăjitoare are nevoie de o prietenă, la fel ca oricine altcineva, dar dacă nu poți fi liderul unui grup de femei, uită de asta! Nicio altă fată nu te va călăuzi pe calea succesului decât dacă există ceva pentru ea în asta - romantic, financiar sau indirect; și, de altfel, nici foarte mulți bărbați nu sunt. Cel puțin atunci când faci pe plac unui bărbat, posezi acel mic „ceva diferit”, care face toată diferența - reprezentarea sinelui său demonic!

Am descoperit că cele mai pricepute vrăjitoare sunt cele care preferă compania bărbaților în locul celei a femeilor. Sunt sigur că toți cei care citesc acest lucru au pierdut la un moment dat pur și simplu pentru că erau preocupați doar de responsabilitatea lor față de o altă fată. Sunt șanse mari ca o altă fată să fi planificat și complotat foarte atent orice mișcare care a dus la eșecul tău romantic sau domestic, dar nu a fost niciodată considerată o ticăloasă de nimeni altcineva. Dacă te gândești la propria ta situație personală, cealaltă fată implicată era una care nu avea chiar lucrurile în avantajul tău.

Poate că era singură, iar tu erai căsătorită și te invidia pentru căsnicia ta lină sau pentru soțul tău chipeș. Sau poate că era căsătorită cu un nemernic adevărat, în timp ce soțul tău era o adevărată lovitură. Poate că a fost o gelozie economică sau una inflamată de talentele sau cunoștințele tale - posibil, de aspectul fizic? „Stai puțin”, spui tu, „femeia la care mă gândesc era foarte frumoasă și ar trebui să arăt atât de bine. Nu se poate să fie asta!” Nu uita ce ai citit mai devreme în această carte. Standardele tale de frumusețe feminină nu contează! Firește, vei crede că o fată este o păpușă adevărată, care arată așa cum ți-ai dori să arăți, iar invariabil ea va fi exact opusul tău.

Cel mai mare dușman al unei fete este întotdeauna cel care are același tip fizic ca ea, cu mici modificări, iar cea mai bună prietenă a ei este complet opusul ei. Dacă ești înalt, cu o față colțuroasă, cea mai bună prietenă a ta va fi scundă, cu o față rotundă. Dacă ai pielea deschisă la culoare și ochi albaștri, cea mai bună prietenă a ta va avea pielea măslinie și ochi închiși la culoare. Acestea nu sunt simplificări excesive, ci exemple excelente. Asemănarea în aparență dintre tine și cel mai mare dușman al tău este un factor important în capacitatea pe care o poate avea o vrăjitoare de a prezice pe cei care vor suporta să fie priviți. Prin urmare, există două tipuri de femei la care trebuie să fii atent și care îți vor lua ceea ce ai sau cel puțin îți vor strica fericirea dacă i se oferă o mică șansă. Prima este fata care este similară ca aspect cu tine, dar nu la fel de frumoasă. A doua este cea care este total opusă ca aspect, dar nu la fel de frumoasă.

Dacă ți se pare că mă contrazic, gândește-te la următorul lucru: e destul de ușor să judeci o fată care arată ca sora ta, găsind tot felul de defecte în aspectul ei. Din acest motiv, rareori se face o evaluare fizică obiectivă a unei femei care seamănă în vreun fel cu persoana care judecă. Două fete cu aspect identic ar găsi cu siguranță multe defecte în structura fizică a celeilalte, care ar lipsi la persoana care vorbește. Prin urmare, trebuie luat în considerare vechiul clișeu înainte de a emite o judecată negativă: Ce are ea ce-mi lipsește mie în ceea ce privește aspectul? Dacă nu găsești nimic, atunci vei constata că nu este o amenințare reală, ci una care și-ar dori să fie! În ceea ce privește alte femei de tipuri total opuse, inversul este valabil când vine vorba de evaluarea frumuseții. Dacă o fată care arată ca tine va primi invariabil o evaluare neobiectivă și critică, opusul tău feminin va primi laude pentru aspectul ei frumos, chiar dacă s-ar putea să-i dorească din păcate atrăgător. Aici se află amenințarea ascunsă. Deoarece opusul tău, și adesea cea mai bună prietenă, este văzută într-o lumină neamenințătoare, ești dispus să-i acorzi un grad de frumusețe care îi lipsește foarte des. În timp ce le spui altora despre frumusețea ei, ei ascultă, se uită și probabil nu sunt impresionați, iar ea știe asta, dar tu, prostule, nu! Resentimentul se dezvoltă și, din resentiment, oricât de adânc îngropat ar fi, vor apărea modalități de a-l scoate la iveală. Se urzesc mici intrigi și în curând te trezești împovărat cu un vampir psihic autentic, care te va seca de energia ta vitală și va plânge și va geme (și nu din fericire!) ori de câte ori ți se întâmplă ceva frumos. Iar tu - lucrul dulce, drăguț, virtuos și înțelegător ce ești - percepi exact acele vibrații, acele sentimente că ceva nu este în regulă. Te preocupi cu atât mai mult de prietena ta și de bunăstarea ei, deoarece până acum este probabil să fi dezvoltat mai multe probleme.

Fă un mic test și spune-i unei „prietene” pe care o bănuiești că este rivala unui lucru minunat care tocmai s-a întâmplat sau este pe cale să se întâmple, chiar dacă trebuie să inventezi tu. Apoi urmărește-i cum încep problemele. Observă cum boala ei se agravează sau cum apar brusc problemele financiare sau cum își lovește mașina sau cum amigdalele copilului ei se infectează - chiar acum! Dacă își arată mâna după trei astfel de teste, poți fi sigur că nu ai nevoie de ea ca prietenă. Am scris în Biblia mea satanică: „De trei ori blestemați sunt cei slabi, a căror nesiguranță îi face josnici...” Și aceste tipuri pot fi într-adevăr foarte josnice, dar își ascund

admirabil răutatea. Toate acestea se încadrează în clasificarea resentimentului, iar resentimentul și dezaprobarea merg mână în mână.
Pentru a fi o vrăjitoare ingenioasă, trebuie să fii capabilă să vezi răutatea la alte femei exact așa cum este, apoi, în felul tău, să le bați la propriul lor joc. Trebuie să înveți să fii o târfă mai rea decât ele.
Multe femei au mai mult de suferit decât au fost vrăjitoare, iar fata drăguță pe care toată lumea o place atât de mult ajunge de obicei la capătul inferiorității, cu excepția cazului în care a atins deja o poziție cu adevărat sigură pe sine. În lumea afacerilor, cele mai de succes femei sunt cele care și-au folosit vicleniile feminine pentru a ajunge în vârf, fără să se preocupe cu adevărat de aprobarea celeilalte femei, ci concentrându-se pe vrăjirea bărbaților. Apoi, odată ajunse în vârf, pot fermeca cu ușurință alte femei. Au devenit suficient de puternice încât alte femei, știind că se află într-o poziție mult inferioară, fie se abțin să-și manifeste invidia, fie refuză să o nutrească de la bun început, fie, dacă sunt suficient de proaste să încerce, se fac de râs.
Fetele drăguțe pierd în majoritatea cazurilor. O fată care este prietena tuturor celorlalte fete este o povară pentru majoritatea bărbaților. Nimic nu plictisește mai mult un bărbat decât să audă despre toate calitățile minunate ale prietenelor tale. A asculta o fată vorbind despre alți bărbați l-ar putea înfuria pe bărbat, dar a auzi totul despre prieteniile tale dulci și armonioase cu alte femei îl va dezgusta și îl va plictisi. Dacă începi să vorbești despre sentimentele tale ostile față de o altă femeie, însă, urechile lui vor ciuli. Un bărbat nu te va plăcea ca pe o nesuferită dacă nesuferința ta este îndreptată către el și nici nu va accepta dacă îi pune în pericol profesia sau sentimentele oamenilor de care este preocupat. Altfel, de obicei, va fi destul de excitat de nesuferința ta față de alte femei.
Ca test, exprimă-ți mânia față de o altă femeie (chiar dacă este inexistentă) în prezența unui bărbat pe care îl cunoști, strigând-o pe toate numele posibile. El va fi numai urechi și probabil te va ruga să descrii aspectul dușmanei tale. Descrie-o ca fiind construită cam la fel ca tine și într-un mod care va transmite ideea că este atrăgătoare fără ca tu să spui asta. Ascultătorul tău va fi alimentat cu fantezii, asociații și proiecții indirecte, a căror complexitate nu trebuie înțeleasă pentru a fi scoase la iveală.
Principalul lucru pe care îl vei demonstra prin interesul și atenția lui este că bărbaților le plac târfele! Le găsesc sclipitoare și stimulatoare sexual și nu contează dacă ești dominantă sau pasivă din fire.

Profitând de bărbații care cred că profită de tine

Am menționat mai devreme în carte că până și cel mai lipsit de valoare masculin poate fi angajat de o vrăjitoare, chiar dacă nu pentru alt motiv decât pentru a-i spori puterea. Indiferent dacă dorești sau nu să atragi bărbați indezirabili în scopuri sexuale, este treaba ta, pentru că poate fi nu numai riscant, ci și o pacoste. Totuși, energia psihică pe care pretendentul gâfâitor,

ciudatul și dăunătorul o revarsă asupra ta poate fi o sursă de putere ușor accesibilă. Dacă aceste tipuri nu au nimic altceva de oferit, au entuziasmul lor, care echivalează cu cea mai nestăvilită formă de poftă.
Să le comparăm cu un bec de douăzeci și cinci de wați, care este suficient de puternic pentru a citi într-o cameră mică, dar cu greu ar putea ilumina un stadion de baseball. Lumea este plină de acești tipi de douăzeci și cinci de wați, care nu au nimic de spus despre o fată, dar cred că au dreptul la ce e mai bun. Nu vor face nimic pentru a se perfecționa și, chiar dacă ar vrea, micul lor creier de douăzeci și cinci de wați, emoțiile și limitele responsabilității nu ar putea suporta sarcina suplimentară. Filamentul pur și simplu s-ar epuiza.
Ori de câte ori un astfel de bărbat reușește să atragă o femeie dorită, care ar putea fi echivalentă, să zicem, cu o sută de wați, nu se poate aștepta să-i „aprindă becul" de unul singur. S-ar putea să-i dea suficientă strălucire cât să-l ducă acasă, dar va fi nevoie de încă trei ca el pentru a o menține fericită. Dacă este la fel de înțelept ca majoritatea celor de douăzeci și cinci de wați, va fi înșelat de femeia pe care o visează și fie nu va ști, fie va ieși și se va certa pentru ea, spre marea ei încântare. Dacă este o excepție rară care știe că este limitat la douăzeci și cinci de wați de putere, o va păstra mult mai mult timp (poate chiar permanent), realizând că este mai bine să ai douăzeci și cinci la sută dintr-un lucru bun decât o sută la sută din nimic.
Aceeași analogie se aplică femeilor cu putere mică care își doresc bărbați cu putere mare. Un exemplu este fata de la tejghea care sună la soneria vedetei de cinema și practic îl violează acasă, apoi se plânge șase luni mai târziu că actorul de rahat este un impostor care face dragoste cu o fată până se satură de ea și apoi o dă afară. În loc să reflecteze asupra celor o sută de wați de putere pe care actorul i-a dat în mintea ei de douăzeci și cinci de wați și să se bucure de experiență, pleacă presupunând că i-a oferit ceva special! Într-un fel, a făcut-o, dar la fel fac și milioane de alte femei care adorm cu poza actorului sub pernă! Și tocmai de aceea el are o sută de wați, iar ea douăzeci și cinci!
Ceea ce acumulezi tu, ca vrăjitoare, sub formă de putere a poftei de la alții, îți va oferi, la rândul său, o putere magnetică mai mare asupra celorlalți. De aceea, așa cum a declarat vrăjitoarea în timp ce urina în ocean, „fiecare strop ajută". În unele cazuri, strălucirea unei persoane cu o intensitate mai mare se poate „transmite" asupra uneia care are o intensitate mai mică și poate provoca o creștere a puterii la persoana cu putere mică. Este suficient să spunem că, în astfel de cazuri, se folosește o tehnică magică ce ar presupune echivalentul unei recablări.
În majoritatea circumstanțelor, genul de bărbat pe care nu l-ai vrea să-l cunoști, care practic salivează după tine, se face de râs și nu înțelege de ce nu te poate avea, este un caz destul de disperat. Ar putea cumpăra orice curs de metafizică disponibil, ar putea aprinde lumânări, ar putea studia artele negre și și-ar putea sparge creierul de mazăre încercând să-și dea seama ce este în neregulă cu el, fără să-și dea seama că ar putea avea nevoie de un bărbierit, de o curățare a părții din față a pantalonilor sau de ceva mai flatant decât acea jachetă veche și frumoasă, de tip „pantalon scurt". Aleister Crowley obișnuia să spună că fiecare bărbat și femeie este o stea,

ceea ce este foarte adevărat. Ceea ce unii dintre cei mai implicați savanți oculti adesea nu reușesc să realizeze, însă, este că stelele au magnitudini diferite.
Nu te abține să-ți etalezi farmecele vrăjitorești, crezând că primești deja suficientă atenție. Fiecare bărbat de douăzeci și cinci de wați care te vede și se duce acasă și se masturbează cu gândul la tine, îndeplinește, fără să știe, un ritual magic care, pentru cel puțin o secundă sau două, va arunca toată puterea sa de douăzeci și cinci de wați în însăși ființa ta, iar tu, la rândul tău, vei deveni și mai dorit. Nu contează că este lipsit de inteligență, grosolan, grosolan, neîngrijit sau în vreun alt fel indezirabil. Întreaga lui voință, născută din pofta sa animalică, aruncă o mică încărcătură în bateria ta și, prin urmare, o face mai puternică. După cum am mai spus, zeițele filmului nu se culcă cu bărbații care le țin de fapt pe piedestalele lor. Nu au nevoie.
Există mulți bărbați care vor crede că ești o pradă bună, doar pentru că ai lăsat să se înțeleagă că ești o vrăjitoare. Imediat, te vor ruga să „dovedești" sau vor presupune că ești gata să încalci câteva tabuuri urcându-te direct în sac. Sau te vor ruga să le prezici viitorul, prefăcându-se că au un mare interes pentru ocultism, aducând invariabil în conversație astrologia și percepția extrapolară. Vor fi extrem de serioși cu tine și arta ta și vor da din cap înțelegător în timp ce descrii vrăji și farmece. De asemenea, îți vor sugera să-i ajuți în căutarea înțelepciunii ezoterice și să-i înveți cum să se descurce. Unii îți vor spune că sunt vrăjitori și că singurul lucru de făcut este să se adune pentru un fel de ritual, adică să se culce.
Fiecare vrăjitoare învață curând cele o mie și una de abordări ale bărbatului care crede că profită de ea. Ține minte ce ți-am spus mai devreme. Cei mai frenetici bărbați sunt cei care vor o palmă peste față de la o femeie pe care o pot „respecta".
Iată cum o faci. Iată cum poți să-ți faci și tu prăjitura. Deși sunt atât de hotărâți să-ți folosească vrăjitoria ca instrument de seducție, profită de asta. Spune-le că da, că îi poți învăța toate aceste lucruri. Poți explica ce tip de magie par atât de interesați. Da, poți chiar să practici magie sexuală cu ei - ai fi încântat. În tot acest timp, folosești Legea Interzisului - încingându-ți prada, dând din cap în semn de aprobare la tot ce-i spui. Bineînțeles că nu-i spui nimic despre magia adevărată. Doar prostiile vechi și banale pe care se așteaptă să le audă, despre rădăcina de tannis și Înaltul John Cuceritorul și cercul tău magic în care te afli și cum i-ai făcut fierbere acelei bătrâne de la birou. După ce ai vorbit destul de mult despre asta, explică-i că simți că are o mare forță psihică pe care ai vrea să o folosești, dar va necesita ceva de natură sexuală. În acest moment, poți fi sigură că va fi încă cu tine și nici nu vei minți cu adevărat.
Continuă, descriind cum singura modalitate prin care poți fi sigur de puterea lui latentă este prin utilizarea unui ritual sexual ESP special. El trebuie, timp de o lună, de fiecare dată când vine o noapte specificată a săptămânii și la o oră precisă, să aprindă o lumânare roșie, să o așeze peste o bucată de pergament pe care este scris numele tău și timp de o oră să se gândească la tine cât de intens poate, permițându-și să se excite până la orgasm.
Explică-i că nu trebuie, sub nicio formă, să încerce să te contacteze între timp, altfel acest lucru va demonstra incapacitatea lui de a urma instrucțiunile care vor fi necesare atunci când „vă veți întâlni mai târziu pentru un contact mai apropiat" și va trebui să uiți că l-ai întâlnit

vreodată. La sfârșitul unei luni, îi explici, îl vei anunța unde ar trebui să se întâlnească pentru instrucțiuni suplimentare. Desigur, îți va urma instrucțiunile dacă este nerăbdător după tine. Îți va oferi și niște puteri vrăjitorești pe lângă asta. Și nu-l vei suna niciodată. De fapt, vei face tot posibilul să-l uiți, asigurându-i astfel fervoarea suplimentară.
Dacă doar se joacă și nu-i pasă prea mult de tine, sunt șanse mari să nu se obosească să facă ce-i spui, dar oricum nu ar fi fost suficient de obligat să-ți facă vreun bine magic, așa că nu pierzi nimic. Nu lăsa conștiința să te deranjeze pentru că ai luat energia magică a bietului tip și nici măcar nu te-ai gândit la el. Ți-ar fi luat favorurile sexuale dacă ar fi avut ocazia și, cel mai probabil, te-ar fi considerat doar o altă cucerire.
Dacă locuiești într-un oraș în care toată lumea se cunoaște și nu poți dispărea sau dacă te mai întâlnești vreodată cu tipul, prefă-te foarte dezamăgit de el, spunându-i că nu ai primit nimic în calea vibrațiilor, dar adăugând că poate dacă va mai încerca se va îmbunătăți. Dacă nu este suficient de insultat de toate acestea, este pentru că ai plasat totul pe o bază ocultă - aceeași bază pe care te-a abordat el prima dată.
Dacă i-ai spune unui bărbat să se care, după ce ai flirtat cu el sau i-ai oferit o demonstrație de picioare, el te-ar numi pur și simplu cu un termen insultător, sugerând că ești o tentatoare a părților sexuale ale bărbaților și ar pleca furios. În acest caz, nu îi spui să se rătăcească, ci să meargă acasă și să se masturbeze în așa fel încât, pentru a se ofensa, ar trebui să nege tot „interesul profund" anterior de a afla ce i-ai putea împărtăși despre vrăjitorie. Căutarea lui semnificativă pentru secretele ascunse ar fi demascată ca o farsă. Nu are de ales decât să-ți urmeze instrucțiunile. Dacă, din întâmplare, este cu adevărat versat în artele magice, nu se poate ofensa, deoarece va ști că ceea ce îi spui să facă este valid din punct de vedere magic și te va credita că îți cunoști meseria.

Cum și când să minți

S-a spus adesea: „Adevărul doare". Dacă oamenii ar cunoaște adevărul cu privire la motivele și scopurile propriilor acțiuni, s-ar intra în foarte puține situații. Viclenia și viclenia vrăjitoarei pricepute nu vor fi niciodată respinse, pentru că ea știe cum să-și mângâie, să-și flateze și să-și ungă prada. Poți spune oricui orice și el va accepta, atâta timp cât este însoțit de suficientă lingușire. Chiar dacă ceea ce spui poate fi absurd, dacă poți convinge bărbatul să fie interesat sexual, el va fi de acord cu tot ce spui.
Singurul lucru care îi împiedică pe oameni să facă lucruri pe care le-ar dori este lipsa unei scuze. Motivul pentru care vrăjitoria „albă" este atât de atrăgătoare pentru oameni este acela că le oferă o scuză pentru a practica artele negre numindu-le „albe". Dacă un bărbat vrea să se uite la prostituate și personaje dubioase, păstrându-și totodată respectabilitatea, poate fi sociolog. Dacă îi place să audă povești sinistre, sordide sau picante, poate fi preot, psihiatru sau consilier de orientare. Dacă îi place să se uite la cadavre, poate fi antreprenor de pompe funebre sau

îmbălsămător; vagine de femei, ginecolog; picioare de femei, vânzător de pantofi. Dacă îi place să mănânce, poate fi bucătar. Dacă vrea să exercite putere asupra altora, va practica hipnoza. Sunt sigur că puteți oferi multe alte exemple.
Asta nu înseamnă că toată lumea intră într-o profesie sau o meserie pur și simplu pentru a-și legitima fascinațiile și compulsiile. Există mulți care o fac, însă, iar pentru aceștia, modalitățile acceptabile din punct de vedere social le permit să-și satisfacă pasiunile. Tu, ca vrăjitoare, trebuie să știi cum să permiți altora să facă ceea ce vor cu adevărat. Nu trebuie să-i obligi pe majoritatea oamenilor să facă ceea ce vrei tu de la ei. Găsește doar o modalitate de a face să se potrivească intereselor lor naturale, apoi oferă o justificare.
Nenumărate relatări au fost relatate despre pastori care au avut relații cu femei cu moravuri relaxate pentru a le „salva" și tot atâtea glume vorbesc despre substituțiile inteligente „sfinte" din nomenclatură pentru a justifica actele sexuale. Pentru multe persoane, hipnoza este o modalitate de a obține satisfacție erotică, prin faptul că permite subiectului să se angajeze în acte care în mod normal ar fi reprimate. Una dintre cele mai frecvente erori legate de hipnoză este că subiectul nu se va angaja în niciun act pe care nu l-ar face în mod normal. Dacă o fată cu sex în minte merge la un hipnotizator destul de dorit pentru că își roade unghiile, iar hipnotizatorul o regresează, făcând-o să se convingă că se află într-o încarnare anterioară, ea se va supune sexual cu bucurie și fără vinovăție hipnotizatorului, chiar dacă este căsătorită la momentul respectiv. Hipnotizatorul, chiar dacă este căsătorită la momentul respectiv. Hipnotizatorul trebuie doar să o plaseze într-o perioadă istorică în care nu ar fi căsătorită cu actualul ei soț, și totul va fi bine. Tot ce avea nevoie era o scuză căreia să-i poată atribui o semnificație. Desigur, nu va putea niciodată să pună la îndoială credința în reîncarnare, indiferent cât de logic ar părea argumentul împotriva acesteia. A face acest lucru i-ar pune conștiința în pericol, așa că obiectivitatea este exclusă.
Am văzut multe exemple de sentimente sexuale interpretate ca alte fenomene. De exemplu, atunci când s-a stabilit un tipar de fervoare religioasă însoțită de un sentiment sexual puternic, credinciosul nu își poate permite niciodată (căci acest fenomen este cel mai răspândit la femei) să recunoască astfel de sentimente pentru ceea ce sunt cu adevărat. Atâta timp cât experimentează bucurie sau suferință, agonie sau extaz, la nivel religios, orgasmele pot veni cu duzina. Dar dacă lași pe oricine să o pună într-o poziție în care va trebui să-și reinterpreteze experiențele, vei avea probleme.
Nu elimina niciodată o falsitate convenabilă. Dacă elimini anumite minciuni convenționale, vei fi urât pentru asta. Majoritatea oamenilor au nevoie de minciuni. Acesta este unul dintre cele mai importante motive pentru care tu, ca vrăjitoare, trebuie să înveți să minți atunci când se așteaptă de la tine. Consecvența imaginii tale depinde de asta. Atâta timp cât știi adevărul, asta este tot ce contează.
Există două tipuri de minciună. Prima este minciuna pe care oamenii vor să o audă. Dacă te-ai asigurat că prada ta se așteaptă să audă anumite lucruri, trebuie să-i spui ce vrea să audă, indiferent cât de exagerat sau incapabil ești să susții ceea ce spui. Vei întâlni nevoia acestui tip

de minciună în mod regulat în căutarea fetișurilor și în relațiile tale publice ca vrăjitoare. Al doilea tip de minciună este cea care îți va aduce credit și recunoaștere, indiferent dacă alții vor sau nu să o audă. Acesta este genul de minciună cu care trebuie să fii atent. Acesta este genul de minciună care provoacă eșec aproape tuturor celor care o practică. Acesta este genul de lăudăroșie inutilă care îți pune piciorul în gură și face ca nimeni să nu te ia în serios după ce ajunge să te cunoască.

Amintește-ți, o vrăjitoare deșteaptă s-ar putea să nu fie luată în serios la început, dar mai târziu va fi privită cu seriozitate. Eșecul ar putea convinge publicul de profunzimea sa, la început, dar în curând este expusă ca o prostie atunci când fațada sa falsă dispare. Și cum este expusă fațada sa falsă într-un mod atât de devastator? Pentru că nu a stăpânit niciodată arta fină a minciunii. Pentru a stăpâni arta minciunii, trebuie mai întâi să stăpânești alte câteva lucruri. Marele Impostor, Fred De Mara, va impune întotdeauna un anumit grad de respect, pentru că *putea face lucrurile pentru care își revendica o poziție legitimă*! Nu este nimic greșit în a spune că ai cântat la Carnegie Hall și că ai fi putut sta în prag la miezul nopții și să fredonezi câteva măsuri, dar dacă deschizi gura să cânți la următoarea petrecere și sună prost, pur și simplu, cum se spune, ai dat-o în bară. Dacă, totuși, ai cântat rolul principal în producția locală de operă ușoară civică „Naughty Marietta" și ai fost aclamat ca un cântăreț excepțional de talentat și se întâmplă să fii la un eveniment în care vânatul tău va fi impresionat în mod corespunzător și, eventual, va aranja să pleci în turneu cu un spectacol nou important, o minciună de tip II este în regulă. Spune-i că ai cântat oriunde ai vrut - în fața unor oameni mulți etc., pentru că atunci când te roagă să cânți, dacă îți poți susține pedigree-ul născocit cu fapte, acele minciuni pe care le-ai spus nu vor fi puse la îndoială și vor da roade. Dacă nu le-ai fi spus, poate că nu ți-ar fi cerut niciodată să te asculte.

Dacă ulterior se descoperă că ai inventat întreaga poveste, dar totuși îți îndeplinești rolul de cântăreț, oamenii care contează nu vor păsa deloc de mica ta prefăcătorie. Singurii care se vor ridica, vor cere îndepărtarea ta (dar se vor bucura în secret de expunerea ta) vor fi cei care ți se par inferiori. Studiul, munca asiduă, perseverența și conștiinciozitatea ar trebui răsplătite, iar dacă ai depus eforturi mari pentru a excela la ceva, folosește-le ca instrument de credibilitate. Nu spune minciuni despre realizările tale decât dacă poți produce dacă instrumentele îți sunt puse în mâini.

Nu le spune oamenilor despre contractul de film pe care l-ai refuzat, dacă aspectul tău este mai puțin uimitor, fără să te aștepți la câteva priviri întrebătoare. Dacă ești absolut superb și spui același lucru, oamenii s-ar putea să nu te creadă, dar cel puțin se vor gândi: „Ei bine, dacă nu a fost remarcată de un regizor, cu siguranță ar trebui să fie!" Dacă te proclami o mare vrăjitoare și apoi le spui tuturor celor din cameră toate problemele tale, nu ești o vrăjitoare! Dacă te așezi să vorbești despre situația ei domestică a unei alte femei și ai trecut printr-o succesiune de patru căsnicii eșuate, te-ai putea aștepta cu adevărat ca cineva să acorde prea multă validitate sfaturilor tale? Ai fi atât de nechibzuit încât să-ți sfătuiești un prieten cu privire la creșterea copiilor dacă cei trei copii ai tăi ar fi locuit cu bunica lor aproape un an din viață?

Minciunile care te auto-laudă trebuie să fie întotdeauna în concordanță cu abilitățile tale reale. Nu le folosi decât dacă le poți susține cu fapte. Dacă vrei să minți, vei dobândi mai mult decât suficientă practică cu indivizii care îți cer să le minți, pentru ca propriile lor interpretări, iluzii, preconcepții și moralisme să nu fie ofensate. În acest fel, vei putea minți cu inima ușoară, știind că ești bun cu ceilalți și le oferi oportunități să facă lucruri și să gândească lucruri pe care le doresc. Este singurul lucru uman de făcut.
Minte și oferă plăcere. Minte și liniștește conștiințele. Minte și oferă hrană egoului pe care adevărul rareori o poate oferi. Minte și devino un erou, căci orice minciună este populară va câștiga întotdeauna voturi. Minte, dar nu te lăsa amăgit de minciunile tale, ca nu cumva să pierzi controlul, căci cel care pierde controlul asupra propriilor motivații nu poate progresa niciodată către o pricepere în vrăjitorie.

Învață să fii proastă

Se spune că un măgar nu ar trebui niciodată trimis la facultate, pentru că nimănui nu-i place un măgar isteț. Foarte puțini bărbați apreciază o femeie care își afirmă inteligența, iar vrăjitoarea cu adevărat deșteaptă va demonstra cât de inteligentă este, în loc să-și laude priceperea mentală, prin utilizarea unui vocabular extraordinar. Desigur, nimic nu deranjează mai mult un bărbat decât o femeie complet proastă, cu excepția uneia al cărei discurs este presărat cu expresii extrem de tehnice, analitice și clinice atunci când acestea nu sunt necesare.
Nenumărate caracterizări comice s-au bazat pe femeia pseudo-intelectuală, totuși există o mulțime de ele printre noi. Cu aceste tipuri, cuvintele devin un substitut pentru sex-appeal, deoarece aceste femei urăsc faptul că s-au născut ca femei și vor să fie acceptate pe o altă bază decât feminitatea. Nu este nimic în neregulă cu asta, atâta timp cât nu există dorința de a practica vrăjitoria aplicată, deoarece sexul, sentimentul sau uimirea trebuie să însoțească o astfel de căutare.
Intelectualismul în sine rareori își are locul în modelul de comportament al vrăjitoarei, cu excepția cazului în care cineva îl poate combina inteligent cu teme legate de sex și uimire. Acest lucru ar produce o doamnă doctor nebun fermecătoare, purtând o halat de laborator sumară și lucrând în mijlocul împrejurimilor și echipamentelor atelierului lui Frankenstein. O astfel de femeie ar fi așteptată să fie foarte articulată, deoarece acest lucru ar fi în concordanță cu imaginea ei. Fără îndoială, ar găsi mulți bărbați care s-ar supune cu bucurie „experimentelor” ei. Ar trebui să fie evident că, într-un astfel de caz, chiar și pseudo-intelectualismul este în regulă, deoarece face parte din joc.
Dacă ești înclinată să pui verbozitatea mai presus de atributele tale fizice, trebuie să înveți cum să te porți prostește, mai ales dacă atributele tale fizice sunt extravagante. Când spun prost, vreau să spun prostește! Supracompensarea este singurul mijloc care poate fi folosit pentru a readuce artificial o situație dezechilibrată la un punct central de echilibru. Aceasta este o lege

care se aplică în toate fazele magiei. Dacă ești înnebunită să folosești cuvinte mari, va trebui să te forțezi să-ți verifici vorbirea. Nu-ți face griji că te vei face de râs, chiar dacă adaugi câteva comentarii cu adevărat ignorante. Dacă toate celelalte metode eșuează, poți încerca să mesteci gumă de mestecat. E destul de greu să fii un intelectual cu gura plină de gumă.
Fata care are probleme este cea care nu este foarte inteligentă în primul rând și încearcă să se joace de-a seducătoarea drăguță, dar prostuță. Pur și simplu face ca situația să fie deja proastă! Fata care este cu adevărat inteligentă își poate permite întotdeauna să se comporte mai puțin inteligent; dar fata care încearcă să se comporte și să vorbească într-un mod intelectual, dar căreia îi lipsește bunul simț, va eșua întotdeauna. Orice femeie prostuță poate învăța o grămadă de cuvinte mari, dar totuși să se piardă din vedere când vine vorba de a ghici ceva singură. Astfel de oameni sunt niște idioți educați și, dacă ar putea fi micșorați și lipiți cu pene pe ei, ar vinde mai bine decât papagalii, fără îndoială.
Bărbații apreciază femeile cu inteligență, dar nu te amăgi niciodată nici măcar o clipă că poți folosi o abordare complet intelectuală ca armă magică atunci când vrăjești un bărbat. Primele lui gânduri se vor baza întotdeauna pe aspectul tău. Odată ce l-ai fermecat, s-ar putea să-i permiți să realizeze că și tu ești inteligentă. Atunci va crede că a dat lovitura când te-a întâlnit.
Inteligența este întotdeauna de importanță secundară în a fermeca bărbații, deși, în cele din urmă, ar trebui să fie evident pentru orice bărbat care este el însuși inteligent. Niciunei fete nu-i place să i se pară proastă, totuși există o diferență enormă între prostia adevărată și o reținere sensibilă de la utilizarea unui pseudo-intelectualism autoritar și pompos. Dacă o astfel de reținere elegantă de la verbozitatea tehnică și academică inutilă este ceea ce ai considera prostie, atunci cel mai bine ar fi să studiezi prostia și să o înveți bine!

Cum să farmeci un bărbat căsătorit

Când vrei să vrăjești un bărbat căsătorit, cel mai important lucru de luat în considerare este potențiala sa vinovăție pentru că intră într-o relație cu tine. Majoritatea bărbaților simt multă vinovăție, deși rareori o recunosc chiar și lor înșiși. Pentru a evita problema conștiinței, este necesar să aplici anumite reguli ale vrăjitoriei. Trebuie să iei în considerare scopul tău în vrăjirea lui. Ești îndrăgostită de el? Îl cauți pe bărbat și simți că l-ai găsit în el? Atrage el în principal dintr-un impuls sexual? Ești interesată în principal de el ca partener de joacă? Vrei să te căsătorești? Cauți un „sugar-daddy”? Toate aceste întrebări trebuie luate în considerare.
Dacă ești îndrăgostită, sau crezi că ești, și ai în minte căsătoria, atunci el trebuie să fie foarte nemulțumit de căsnicia sa actuală, care, deși poate fi plăcută, îl lasă totuși neîmplinit. Dacă poți vedea semnele unei astfel de situații, ai șanse de succes. Nu face niciodată greșeala de a te baza pe ceea ce îți spune el. Bazează-ți analiza situației sale maritale pe informațiile pe care le poți obține din alte surse, deoarece îți va spune invariabil că totul este sumbru dacă vrea să te bage la culcare suficient de tare.

Dacă te atrage în principal pentru că îți place corpul lui, seducția e ca o supă de rață. Un partener de joacă căsătorit este de obicei cel mai sigur tip, și știi în permanență că trebuie să fie dorit de altcineva, altfel nu s-ar căsători! Dacă motivațiile tale sunt în mare parte sexuale, multe lucruri despre atractivitatea lui pot fi prezise uitându-te la soția lui. Dacă acesteia îi lipsesc din păcate atribute feminine și este plictisitoare, proastă, simplă și lipsită de personalitate, probabil că el nu va fi mult mai bun odată ce ajungi să-l cunoști. Dacă un cuplu, care este atras unul de celălalt la început din cauza unor naturi opuse, locuiește împreună o anumită perioadă de timp, fiecare este obligat să preia calități și trăsături de la celălalt. Dacă soția lui este complet lipsită de orice calitate, probabil că și el este, cu excepția cazului în care, așa cum am menționat anterior, este o nepotrivire.

Când cauți un iubit, totuși, nu te concentra pe bărbații pe care trebuie să-i „salvezi", ci pe cei care au arătat clar că pot găsi o femeie dezirabilă, dar care ar putea dori să încerce ceea ce le oferi tu, ca o completare la ceea ce au deja. Reține, este mai bine să împarți un lucru bun decât să ai parte de o plăcintă întreagă dacă mucegăiește.

Dacă ești în căutarea unui „sugar-daddy", bărbații căsătoriți sunt de obicei cea mai bună alegere, deoarece nevoia lor inconștientă de a-și potoli vinovăția îi va face mult mai generoși decât bărbatul singur, căruia nu numai că îi lipsește „obiceiul" obligației și responsabilității față de o femeie, dar adesea face tot posibilul să o evite, de unde și statutul său de celibatar. Este un fapt că bărbatul cu responsabilitate va lupta cel mai mult pentru a o evita. Burlacul convins își dorește distracția căsătoriei, dar nu responsabilitatea.

Când vorbesc despre căsătorie, mă refer la „coabitare angajată", în care două persoane trăiesc împreună ca soț și soție, chiar dacă nu a avut loc o căsătorie formală. Acesta este un factor foarte important de luat în considerare în lumina moravurilor sociale actuale. Orice căsătorie este valabilă doar pe măsura solidității sale, iar dacă tot ce te interesează este un certificat și ai ales un bărbat care este deja căsătorit ca mijloc de a-l obține, mai bine uiți de el. Șansele sunt împotriva ta și cel mai bine ar fi să-ți cauți diploma având ca priză bărbați singuri.

Există încă o mulțime de specimene alese care au fost atât de anesteziate de roiuri de femei defeminizate încât par heterosexuale defuncte. Utilizarea corectă a Legii Interzisului va trezi adesea gânduri lascive la bărbații pe care i-ai crede „nu le pasă", trezindu-i astfel din torpoarea lor. Dacă căsătoria formală este cea mai importantă în mintea ta, acest tip de bărbat celibatar este cel mai potrivit, deoarece nu are prea multă experiență în lupta împotriva femeilor cu dorințe nupțiale, în principal pentru că nu și-a permis să arate cel mai mic interes romantic față de sclavii sterili ai modei care s-au strecurat în jurul lui.

Indiferent de motivațiile tale, primul truc de învățat atunci când vrăjești un bărbat căsătorit este să-l lași să creadă că și tu ești căsătorită. Acest lucru îl va elibera de o mare parte din vinovăția inconștientă de a se asocia cu tine, în primul rând. Cumpără-ți o verighetă ieftină sau un set de logodnă/nuntă. Acestea se găsesc ușor în magazinele ieftine. Asigură-te că ai și poze cu copiii tăi în poșetă. Desigur, dacă ești cu adevărat căsătorită, vei avea deja aceste accesorii.

Asigură-te că fotografiile cu „copiii tăi” se potrivesc cu imaginea ta. Folosește fotografiile nepoatelor, nepoților sau verișoarelor tale.
Cu cât poți fi mai convingătoare în rolul unei femei căsătorite frustrate și însetate de dragoste, cu atât va fi mai ușor. Pe de o parte, îi vei liniști conștiința și, pe de altă parte, vei aplica Legea Interzisului. Niciunui bărbat căsătorit nu-i place să audă cât de minunat este „soțul” tău, așa că joacă rolul soției neînțelese până la capăt. Ca alternativă, poți folosi povestea că soțul tău este un tip de treabă, dar are activitățile lui în parte, așa că te lasă să le ai pe ale tale.
Orice ai face, însă, nu face să pară că soțul tău este un bărbat patetic și devotat care te așteaptă, care îl preface de prost. Bărbații au un fel de a-și compătimi acest tip de persoană, probabil pentru că se pot identifica adesea cu ea, și vei descoperi că nu se va implica atât de repede dacă asta înseamnă să contribuie la suferința „unui tip atât de de treabă”. În realitate, acești „băieți drăguți” se distrează adesea sexual când soțiile lor se lipesc de alți bărbați în timp ce ele stau acasă și citesc ziare amuzante. Totuși, victima ta nu se va opri să se gândească la asta în această lumină, dacă îl lovești cu povestea „bietul de acasă”.
În schimb, prezintă-l pe soțul tău fie ca un tip de treabă, fie ca un swinger al unui ticălos nesimțit care iese cu băieții, stă până târziu la birou, te insultă în fața prietenilor, nici măcar nu te sărută, își bea salariul, nu-i pasă când încerci să arăți bine în fața lui și îi pasă doar dacă nu ajungi acasă la timp să-i pregătești cina.
În ceea ce privește aspectul tău, încearcă să o vezi pe soția lui. Dacă este evident că este, sau cel puțin a fost odată, tipul lui fizic ideal, ai o bază solidă pe care să-ți stabilești aspectul. Ia orice factori fizici din aspectul soției lui pe care îi poți imita și îmbunătățește-i. Dacă soția lui este slabă, fii puțin mai slabă decât ea. Dacă este plinuță, ia-te în greutate. Dacă este tăcută, taci. Nu crede că arătându-i ceva ce soția lui nu este, el se va entuziasma neapărat. De cele mai multe ori se va simți inconfortabil doar în preajma ta, pentru că ești prea străină.
Un bărbat nu își dorește cu adevărat opusul soției sale la o altă femeie. Faptul că este o altă femeie este neobișnuit de divers. Orice asemănare cu soția lui îl va face să se simtă mai liniștit, simțind că te cunoaște de mult mai mult timp decât o face el. Există un anumit vicariat pe care un bărbat căsătorit îl simte adesea știind că femeia aparent căsătorită cu care se distrează ar putea fi la fel de bine propria lui soție. Știe că nu este soția lui, dar faptul că ar putea fi ea acționează și ca o modalitate de a-și liniști conștiința pentru propriile acțiuni.
Multe fete singure care vor să-și farmece șefii căsătoriți vor considera imposibil să joace rolul unei femei căsătorite, deoarece adevăratul lor statut va fi cunoscut angajatorilor lor. Dacă ești una dintre acestea, nu dispera, deoarece ai o șansă bună să folosești un baraj de lingușiri cu normă întreagă, dezvoltându-i astfel ego-ul suficient pentru a compensa vinovăția pe care ar putea-o simți în a te cunoaște mai bine. Din moment ce ești în poziția de a fi aproape de el opt ore pe zi, cinci zile pe săptămână, ai deja monopolul asupra lui și asupra soției sale. Indiferent cât de devotată ar fi ea, el tot te vede mai mult. Dacă este manager de birou, insuflă-i sentimentul că el ar trebui să fie marele șef. Dacă este marele șef, spune-i cât de mare este responsabilitatea de a lucra cu alții care nu par să aibă simțul responsabilității pe care ar trebui

să-l aibă. Fă-l să simtă că numai prin tăria și înțelegerea sa blândă lucrurile pot merge mai departe. Convinge-l că vrei să-l ajuți și nu doar pentru că este un loc de muncă. Fii sexy, dar umilă. Fii umilă în orice moment. Nu juca rolul expertului în eficiență care are toate răspunsurile și își cunoaște afacerea mai bine decât el. Dacă acesta este cazul, el ar trebui să fie cel care descoperă problema și îți cere sfatul. Dacă l-ai încurajat suficient, va veni la tine pentru sfaturi; dar trebuie să dai dovadă de umilință în orice moment.

În loc să critici alte femei de la birou, fii mai umilă decât ele, arată respect pentru pozițiile lor dacă au vechime, dar fă o treabă mai bună. Pe scurt, nu începe fricțiuni în cadrul biroului care i-ar îngreuna munca. Este treaba ta să-i faci ziua să meargă bine, astfel încât să nu-și dorească să fie acasă cu soția lui în loc să fie la serviciu cu tine! Vei descoperi că nu va trebui să le critici pe celelalte femei - o va face el pentru tine! Va începe să facă comparații și să creadă că ar trebui să ai vechime față de ele. I-ai umflat vechiul ego ca pe un dirijabil Goodyear și, cu cât egoul unui bărbat este mai mare, cu atât va simți mai puțină vinovăție că se distrează.

Mai presus de toate, atunci când farmeci un bărbat căsătorit, eliberează-l de cât mai multă vinovăție posibil, menținând în același timp suficientă implicare indirectă pentru a adăuga savoare relației voastre.

Dacă aventura voastră va fi una de durată sau simțiți că aveți un bun candidat pentru divorț și recăsătorire, fiți foarte precauți când dați vestea că nu sunteți cu adevărat căsătoriți. Dacă doriți doar să mențineți o relație semnificativă, dar necăsătorită, de obicei nu va conta, pentru că odată ce v-ați stabilit capul de pod, adevărul poate ieși la iveală cu privire la statutul dumneavoastră de celibatar. Nouăzeci la sută dintre bărbații căsătoriți se vor abține rapid de la ideea de a-și părăsi actuala soție pentru a dobândi una nouă, cu excepția cazului în care actuala soție nu este evident potrivită pentru ei. Orice femeie singură care se cuplează cu un bărbat căsătorit de mulți ani, cu copii pe care îi iubește, are puține șanse să despartă căsnicia. Se amăgește dacă crede că răspunsul constă în a arunca un blestem asupra soției lui, astfel încât să moară și să lase calea liberă pentru o nouă căsătorie. Am văzut atât de multe exemple de acest tip de situație încât mă întreb de prevalența ei.

Povestea tipică este cea a femeii singure de treizeci de ani, care nu a fost niciodată căsătorită și este îndrăgostită disperat de un bărbat care este cu câțiva ani mai în vârstă. Obiectul iubirii sale este căsătorit cu aceeași femeie de douăzeci sau mai mulți ani, având copii și, eventual, nepoți. Aspiranta noastră seducătoare a rămas adesea virgină până la sfârșitul anilor douăzeci sau treizeci și este posibil să fi avut chiar prima aventură cu bărbatul cu care dorește acum să se căsătorească. Invariabil, soția bărbatului căsătorit este la fel de sănătoasă pe cât poate fi orice femeie care a fost căsătorită cu același bărbat atât de mult timp. Cu alte cuvinte, cuplul căsătorit se cunoaște destul de bine! Farmecul s-a instalat, dar există o legătură puternică.

Ce are de făcut domnișoara Desperate? Cum își va smulge iubitul impasibil de femeia care este un anatema pentru ea? Primul lucru care îi trece prin minte este să scape de soție. Dacă i s-ar putea întâmpla ceva bătrânei. (Bineînțeles, „bătrâna” nu a fost niciodată o „tânără” cât timp avea douăzeci și treizeci de ani, așa cum a fost rivala ei necăsătorită atâția ani; și dacă există

ceva mai patetic decât o bătrână, aceea este una tânără!) Bineînțeles, crima nu este răspunsul, deși puteți fi siguri că i-a trecut prin minte domnișoarei Desperate. UN BLESTEM! Acesta este răspunsul! Blestemată s-o facă pe soție să moară și totul va fi roz.

Dacă domnișoara Desperate mi-ar cere ajutorul în această chestiune, i-aș spune să se concentreze pe a scoate mai multă pasiune din bărbat și să nu se mai gândească să blesteme o femeie care nu a făcut altceva decât să ofere un cămin bun unui bărbat și copiilor lui timp de mulți ani. Aș recomanda o vrajă de dragoste pentru a menține o relație împlinită între ea și bărbatul pentru care pretinde că are o dragoste sfâșietoare. Nu! Nimic de făcut! Domnișoara Desperate nu își dorește un astfel de tip de relație. Vrea să scape de soție. Apoi vrea să se căsătorească. Până în acest moment, lucrurile devin clare. Domnișoara Desperate nu este îndrăgostită de bărbat. Dacă ar fi, nu i-ar păsa dacă soția lui ar fi în viață sau nu, atâta timp cât ar putea fi asigurată de mulți ani de romantism și siguranță (căci în majoritatea acestor cazuri, soțul copleșit de vinovăție ar susține-o cu bucurie pe iubită și este „destul de ciudat" câte astfel de cazuri implică bărbați înstăriți).

În cuvinte atât de scurte, domnișoara Desperate și-a arătat meritele. A încercat să-l convingă să-și părăsească soția (cel mai rău lucru posibil), sporindu-i astfel sentimentul de vinovăție de a fi cu ea sub pături. Chiar dacă doamna ar face-o pe domnișoara Desperate să se supună și ar muri cu grație, s-ar dezvolta un fenomen care ar părea aproape o justiție poetică. Soțul ar suferi teribil pierderea dragii sale soții și tovarășe. Cu conștiința frântă pentru toate tachinările pe care le-a făcut cu domnișoara Desperate, ar evita să o vadă. Contrar rolului în care ea și-ar dori să fie încredințată - o iubire devotată care i-a rămas alături și de care acum ar fi nevoie cineva care ar putea în sfârșit să se folosească de ea - domnișoara Desperate se trezește acum o paria, o femeie stacojie care și-a dorit moartea dragei sale soții.

Trec șase luni și văduvul singuratic este consolat de copiii săi, pleacă în Europa sau la cabana lor de la lac, se dedică afacerilor sale și... întâlnește o tânără dulce undeva pe drum! O adiere de prospețime este ea, această frumoasă ființă de nouăsprezece sau douăzeci de ani - de fapt, seamănă mult cu soția lui când a întâlnit-o; și o ia cu tandrețe și grație, căci ea îl iubește, nu doar din milă, ci și din respect; și sunt căsătoriți, iar copiii lui sunt puțin nedumeriți, dar fericiți că el este fericit.

De aceea n-aș arunca niciodată un blestem în astfel de circumstanțe, deși nu am nicio remușcare când cei răi strigă să fie distruși. Dacă ești una dintre numeroasele Domnișoare Disperate, gândește-te cât de reală este dragostea ta pentru el. Îl vrei cu adevărat din proprie voință? Sau este mândria ta în grav pericol de distrugere, pentru că nu-ți poți permite să pierzi ceea ce a venit prea puțin și prea târziu? Mândria este un lucru minunat, dar trebuie exersată cum trebuie, ca orice altceva, iar pudicitatea nu este cel mai bun exercițiu, deoarece adesea atrofiază mai mult decât întărește.

Cedare

Femeile se consideră a fi cele mai mari romantice. Simt că orice bărbat căruia îi cedează sexual trebuie cu siguranță uitat în ceea ce privește orice poveste de dragoste de durată. Se crede că, dacă vrei să adevereşti un bărbat, o fată trebuie să-l țină în așteptare până când angajamentul său este luat. Acest tip comun de comportament victorian pare să servească încă drept standard.

Eroarea unei astfel de forme de conduită inhibitoare poate fi ușor descoperită de orice vrăjitoare dispusă să experimenteze obiectiv. În realitate, bărbatul este cel care își planifică cu atenție campania de a o prinde în capcană pe femeia aleasă de el, iar când acea femeie răspunde în cele din urmă la manevrele sale, egoul său nu-l va lăsa să renunțe ușor la ceea ce a obținut cu atâta efort. Femeia care crede că va pierde ușor un bărbat pe care l-a inspirat să o cucerească va descoperi, de fapt, că trebuie să se străduiască să-l respingă, cel mai adesea.

Cea mai sigură cale de a pierde un bărbat pe care l-ai vrăjit – prin sex sau altfel – este să-ți faci griji pentru asta. Nu actul de supunere sexuală îl face pe un bărbat să te părăsească, ci disperarea pe care o proiectezi la teama de a-l pierde. Practic, fiecare caz de respingere directă pe care l-am întâlnit este generat de femei care au de învinovățit doar pe ele însele. Aceste fete plasează un bărbat într-un rol atât de defensiv pentru că le-a „ruinat”, încât chiar și cele care altfel și-ar fi putut vinde sufletele pentru femeile în cauză ajung să se furișeze cât timp lucrurile merg bine.

De ce joacă atâtea femei jocul „Dacă vrei să te joci cu mine, trebuie să fie pentru totdeauna?” Pur și simplu pentru că au fost atât de spălate pe creier de moralisme dubioase încât ar prefera să rămână cu un bărbat care se dovedește a fi un ratat complet și să le păstreze „onoarea”, decât să realizeze că sexul cu un bărbat nu înseamnă neapărat „dragoste”. Prognosticul romantic masculin este exact inversul celui feminin, iar fiecare vrăjitoare ar trebui să învețe bine această regulă.

Majoritatea femeilor trebuie să simtă mai întâi impulsuri „romantice”, care, dacă sunt suficient de puternice, pot duce la întâlniri sexuale. La bărbați, însă, cele mai durabile iubiri încep cu activitatea sexuală. Dacă un bărbat are ocazia să „sară peste prostii” și să se elibereze sexual cu o femeie pe care o dorește, la scurt timp după ce o întâlnește, orice sentimente reale de iubire romantică care ar putea exista vor putea fi ulterior văzute în adevărata lor lumină. Dorințele idilice ale tânărului care cere să nu facă sex cu iubita sa vor duce rareori la o relație matură și durabilă.

Bărbații pot fi prinși în capcană, folosind sexul ca armă. Se face în fiecare zi. Totuși, foarte puține relații amoroase sau căsnicii semnificative și de durată au fost realizate vreodată ca urmare a unei negări deliberate a curtării sexuale. Este adevărat, unii au reușit în ciuda negării sexualității, dar aproape niciodată datorită acesteia!

Dacă o femeie se poate elibera de disperarea pe care o simte adesea pentru un bărbat căruia i s-a dăruit, însăși mândria lui îl va împiedica să respingă în grabă ceea ce consideră a fi cucerirea sa, cu excepția cazului în care face parte din tipurile menționate anterior, care respectă doar o femeie care lovește până la vintre, câștigând „respectul" lui. Dacă acesta este genul de bărbat pe care îl dorești, trebuie să faci mai mult decât să-l refuzi pur și simplu sexual. Trebuie să-l tratezi literalmente ca pe un vierme.

Prostia de a încerca să farmeci un homosexual conștient de sine

Nu va trebui să faci prea multe pentru a fermeca un homofil care este ferm ancorat în relații exclusiv masculine, cu excepția faptului că îl tratezi într-un mod cât mai non-sexual posibil! În acest caz, mă refer la „farmec" în sensul că se referă la împrietenire, influențare și lingușire - nu la seducere! Și în aceste domenii, ai proceda cam la fel cum ai proceda atunci când ai interacționa cu alte femei, lucru care va fi explicat puțin mai târziu.
Dacă vrei să seduci un bărbat homosexual bine adaptat (și există destui), cel mai probabil vei ajunge o mare proastă. Unele fete pur și simplu nu-și pot da seama că există bărbați care nu vor ceda farmecelor lor, indiferent ce ar face în materie de ademenire.
Am cunoscut aspirante la vrăjitoare care și-au pus ochii pe un bărbat chipeș despre care știu că este homosexual, l-au amețit, i-au gătit, l-au sufocat cu sărutări, printre altele, totul fără niciun rezultat. De fapt, astfel de năzbâtii frenetice nu sunt altceva decât încercări de a „reforma" homosexualul, de obicei făcute de fete care sunt lesbiene, dar nu știu asta. În incertitudinea lor sexuală, ele văd corpul unui bărbat, dar un bărbat neagresiv, „sigur", care nu este pe cale să-și „depășească" propria nevoie de a domina situația. Prin urmare, ea este „violatoarea", acționând împotriva unui bărbat care nu poate rezista. Există o singură problemă. Ea nu are nimic de pus în el, iar el nu are entuziasmul de a obține erecția necesară pentru a o „lauda" ca femeie și nici altceva decât repulsie la gândul de a-i face sex oral, deoarece fetele pur și simplu nu sunt pe gustul lui.
Întreaga afacere se termină într-o frustrare totală. Pentru ceea ce și-ar dori cu adevărat să facă, nu are echipamentul sexual adecvat. Dacă ar avea un astfel de echipament, ar fi un alt bărbat și totul ar fi o comoară. Faptul că nu are un astfel de echipament o motivează inconștient dorința de a-l „reforma" pentru a se „răzbuna". O astfel de experiență profund frustrantă poate duce la o adevărată „cruciadă", în care niciun homosexual eligibil nu este ferit de dozele ei masive de frumusețe, în cazul în care acesta îi intersectează calea.
Dacă aveți vreo idee despre vreunul dintre acei bărbați gay „frumoși", cel mai bine ar fi să studiați întregul spectru al lumii gay. Și, dacă tot sunteți acolo, explorați-vă puțin!

Vrăjitoarea lesbiană

Lesbienele sunt adesea vrăjitoare foarte capabile, deoarece pot atrage bărbați, îi pot vrăji și le pot îndeplini orice scop, fără a se lăsa atrase în relații emoționale cu ei. Dacă o lesbiană are viclenia de a folosi cele mai flagrante artificii externe ale vrăjitoarei heterosexuale fără a recurge la haine și coafuri care o vor trăda, poate merge până la limita farmecului.

Deoarece este construită așa cum este, își poate folosi în continuare corpul ca orice altă femeie, dacă apare nevoia. Nu este dependentă de o erecție pentru a funcționa sexual, ceea ce este capcana bărbatului homosexual, care ar putea fi obligat să joace un rol heterosexual. Lesbiana va descoperi că bărbații care sunt cel mai atrași în mod natural de ea vor ocupa jumătatea inferioară a ceasului sintetizatorului. Prin urmare, deoarece este adesea tânjită ca femeie dominantă, nu se așteaptă ca ea să cedeze sexual cu ușurință.

Un alt factor în favoarea vrăjitoarelor lesbiene este faptul că lesbianismul a devenit un fetiș din ce în ce mai popular, iar dacă un bărbat este excitat de lesbiene, nu contează prea mult cum arăți sau orice altceva! Vei descoperi că apare un tip de fenomen pe care l-am menționat în secțiunea anterioară, cu excepția faptului că sexele sunt inversate. Iubitul lesbian este de obicei un homosexual care nu știe acest lucru; dar spre deosebire de iubita homosexualilor, care nu este conștientă de tendințele sale lesbiene, iubitul lesbienelor se descurcă mult „mai bine” în mâinile iubitei sale. Orice suferință din partea lui este binevenită, iar vrăjitoarea lesbiană înțeleaptă va ține întotdeauna cont de acest lucru. Nu vrea cu adevărat să câștige, ci să fie pus la mila ta, iar cu cât te comporți mai urât față de un bărbat iubitor de lesbiene, cu atât va deveni mai frenetic. Acești bărbați sunt excepția de la regula privind urâțenia față de bărbați. Îi poți insulta fără milă și vor înghiți, iar dacă încep să devină morocănoși, tot ce este necesar este un cuvânt vesel din partea ta. Dacă ești lesbiană, profită din plin de compulsiunea pe care o vei întâlni des dacă persoana care îți dorește fetișul o dezlănțuie.

Lesbienele, la fel ca roșcatele, sunt de obicei fie iubite, fie detestate, iar aceasta este una dintre capcanele vrăjitoarei lesbiene dacă își arată mâna persoanei care o urăște pe lesbiene pe care dorește să o farmece. Din acest motiv, ar trebui să treci rapid la o imagine aparent heterosexuală, dacă cel care te caută fetiș nu primește reacția violent pozitivă pe care o va avea dacă este obsedat de lesbiene.

O altă capcană, și mult mai gravă, este perspectiva unei reacții emoționale față de prietena sau soția bărbatului pe care ai pornit să-l vrăjești. Acest lucru poate adesea declanșa un resentiment inconștient față de persoana pe care dorești să o farmeci și, oricât ai încerca, acele vibrații vechi vor veni tare și clar, semnalându-i bărbatului că ar fi mai bine să fie cu ochii pe tine și nu pentru că te găsește atrăgătoare! Dacă acest tip de situație apare în legătură cu unul dintre bărbații iubitori de lesbiene menționați anterior, nu este chiar atât de rău și, cine știe, s-ar putea chiar să dezvoltați un trio! Dar dacă prada ta este unul dintre acele alte tipuri și te dorești

o relație plăcută cu femeia lui, șansele tale sunt la fel de mici ca un hamburger de nouăsprezece cenți.
În ceea ce privește activitățile tale „în grup”, se aplică aceleași reguli de tipizare a personalității ca și în cazul clasificării masculin/feminin. Pur și simplu găsește-ți poziția pe sintetizator și continuă cu orice evaluare relativă se aplică celeilalte fete.

Gesturi, maniere, obiceiuri de toaletă și diverse trucuri

O abundență de dezvoltare masculină se manifestă în orice este simbolic agresiv. Prin urmare, bărbatul dominant își va sufla nasul, iar bărbatul feminin sau pasiv va smiorcăi sau se va retrage. Prin manierismele nasului și funcțiile sale se pot spune multe. Trăsătura masculină este cea a ejaculării, cea feminină a tragerii înăuntru - penisul spre deosebire de vagin.
Cu cât cineva este mai masculin, cu atât este mai înclinat să sufle pe nări. Bărbații folosesc mai multe batiste pentru suflarea nasului decât femeile din acest motiv. O femeie predominant „feminină” folosește o batistă în principal pentru tamponare și își va sufla nasul doar dacă are o răceală severă și atunci rar. O femeie poate vărsa lacrimi abundente, dar bărbatului trebuie să i se spună să își sufle nasul, deoarece va smiorcăi până când i se oferă o batistă.
Termenul „smiorcăi” a fost mult timp asociat cu slăbiciunea, iar ocazionalul termen impropriu de „sex slab”, aplicat femeilor, este imediat adus în minte. De fapt, „rezistența pasivă” necesară pentru a reține deșeurile corporale necesită mai mult control, mai multă constrângere și, prin urmare, mai multă muncă decât trăsătura masculină de expulzare sau ejaculare a excrementelor.
Cu cât o femeie are mai multe trăsături masculine, cu atât își suflă nasul mai des. Un bărbat feminin va smiorcăi și rareori va folosi o batistă. Acest lucru nu are nicio legătură cu homosexualitatea, ci cu principiile masculin/feminin și modul în care acestea sunt echilibrate la individ. Retenția fluidelor corporale este o trăsătură feminină. Aceasta include reținerea mucusului nazal, a fecalelor, a urinei - orice implică transportul sau administrarea de deșeuri corporale. Constipația este mai frecventă la femei decât la bărbați, iar în timpul sarcinii, odată cu factorul suplimentar de retenție, constipația devine o problemă și mai frecventă.
Observați obiceiurile de toaletă ale unui bărbat. Se asigură că își face nevoile imediat înainte de a se culca sau de a se angaja într-o situație în care va apărea retenție și disconfort ulterior? Merge la baie chiar dacă nu este încă absolut necesar, „în cazul în care” ar putea fi nevoit să meargă la scurt timp mai târziu? Dacă da, trăsăturile sale „feminine de retenție” sunt în minoritate.
Toate aspectele legate de „a purta” reprezintă „datoria” unei femei. Un exemplu comun în acest sens este cel al femeii care își reține urina până la punctul de a suferi o incontinență iminentă, grăbindu-se brusc la toaletă abia la timp pentru a evita să se ude. O dezvoltare ulterioară a acestui fenomen este femeia care, posibil în stare de ebrietate, a devenit incontinentă și,

procedând astfel, își pierde simțul „datoriei” și devine o pradă sexuală ușoară pentru primul bărbat care apare. Incontinența de urină în timpul excitației sexuale intense s-a dovedit a fi jenantă pentru multe femei, dar este complet de înțeles atunci când se iau în considerare paralelele dintre actul de a te abține inițial, apoi de a ceda abandonului sexual, cu „eliberarea de datorie” ulterioară.

Cât timp tot vorbim despre omologii masculini/feminini, să luăm în considerare obiceiurile de bază de a sta. Un bărbat cu o abundență de trăsături masculine va „face loc” pentru organele genitale la fiecare ocazie și, prin urmare, va sta cu picioarele fie depărtate, fie întinse, fie cu glezna sprijinită pe celălalt genunchi etc. Femeia cu libido masculin va fi, de asemenea, înclinată să stea în acest mod. Bărbatul cu un machiaj fundamental feminin va sta cu picioarele apropiate, iar dacă sunt încrucișate, organele genitale vor fi strâns strecurate între ele (trăgându-se spre interior) și un genunchi sprijinindu-se strâns peste celălalt.

Folosind o variantă a unui exemplu anterior, expunerea nepotrivită a zonei inghinale, fie accidentală, fie intenționată, de către o femeie în mod normal feminină este o înclinație spre abandon sexual. Ori de câte ori vedeți un bărbat stând cu picioarele încrucișate strâns, unul peste altul, puteți fi sigur că „se protejează”, este foarte posibil să aibă resentimente față de femei (din motive evidente) și, dacă este heterosexual în exterior, își limitează aventurile romantice la cel mai apropiat bordel. Rareori veți putea schimba acest tip de bărbat, deoarece își protejează inconștient „virginitatea” și, cel mai probabil, va rămâne un băiețel când vine vorba de sex și va îndeplini în mod conștient funcții sexuale doar pentru a „fi unul dintre băieți”. De fapt, el consideră fetele „chestii de efeminat”, realizând puțin propriile sale manifestări efeminate. Acest tip poate fi văzut acoperind o gamă largă de personaje, de la Casper Milquetoast, care urăște inconștient femeile, până la Clark Kent din Superman.

În ceea ce privește propriile tale obiceiuri de ședere, ignoră complet orice instruire de la școala de farmec pe care ai fi putut-o avea și care îți spune să stai cu picioarele lipite și tălpile ascunse frumos sub scaun. Vei fi considerată o pudică. Încrucișarea picioarelor la gleznă și statul cu ele depărtate într-un unghi îți va da un aspect clinic superior, care atrage întotdeauna bărbații masochiști. Dacă nu vrei să pari în același timp speriat și frigid, nu sta cu picioarele lipite strâns și cu mâinile pe ambele coapse. Dacă faci asta, la fel de bine înfășoară o frânghie în jurul genunchilor, pe când ești acolo. Încrucișarea picioarelor la genunchi, sprijinindu-te unul pe celălalt și împletindu-le ca pe un covrig este cu siguranță un „motiv” pentru mulți bărbați, la fel cum este și încrucișarea picioarelor la genunchi și legănarea piciorului încrucișat în timp ce vorbești. Când stai cu fața spre victima ta în timp ce stai așezat cu picioarele încrucișate, asigură-te că ești ușor înclinat și nu direct cu fața spre el. De asemenea, este util să-ți înclini șoldurile atunci când stai cu picioarele încrucișate, stând pe un obraz mai mult decât pe celălalt, cu șoldul cel mai apropiat de el mai sus decât celălalt.

Când te joci de-a curvele, nu uita că ținerea brațelor în șold în timp ce stai și mai ales în picioare va arăta întotdeauna sexy pentru un bărbat. În această postură, mâinile sunt așezate pe șolduri, fie deschise, fie făcând pumn, iar picioarele sunt apăsate ferm pe pământ și ușor depărtate. O

poziție alternativă pentru picioare este cu unul împins înainte, îndoit din genunchi, în timp ce celălalt este înțepenit, aruncând astfel un șold în spate și în lateral. O siluetă bună poate fi afișată foarte avantajos cu mâinile pe șolduri, dar nu exagera și asigură-te că este însoțită de un comportament și un dialog adecvate.

Folosește-ți limba ca mijloc de exprimare. Este mult mai stimulant senzual pentru un bărbat să vadă ocazional vârful limbii fulgerând decât o gură întreagă cu douăzeci la sută mai puține carii. Deoarece limba este în mod normal ascunsă, la fel ca organele genitale, expunerea ei pe o fată frumoasă este un lucru foarte stimulant de privit.

Anumite mișcări din cursul activităților zilnice pot fi ușor folosite ca dispozitive de vrăjitorie. Un act simplu precum coborârea dintr-un automobil este un bun exemplu. O fată poate urma toate regulile prescrise de conduită feminină atunci când se lasă de pe scaunul mașinii, menținând o prindere fermă de tivul fustei, cu picioarele strâns lipite în timp ce încearcă cu grijă să se elibereze într-un mod care amintește de Harry Houdini evadând dintr-o cutie de lapte încuiată cu lacăt. Sau poate obține mai multe avantaje din Legea Interzisului decât din mașina compactă pe care o conduce. Tot ce este necesar este publicul potrivit și vei fi la egalitate cu fata din clubul topless despre care am discutat mai devreme. Cu siguranță vei oferi unui om biet (norocos) o viziune care va rămâne cu el și îți va asigura puteri vrăjitorești suplimentare.

După ce deschizi portiera mașinii pentru a ieși, scoate-ți picioarele afară așa cum ai face de obicei, trăgând ușor de tiv pentru a stabili faptul că ai procedat corect și pentru a oferi un teren fertil pentru Legea Interzisului. Apoi, când ești aproape gata să te ridici, „amintește-ți brusc” că ți-ai uitat cheile în contact sau poșeta pe scaun. Pentru o ocazie mai lungă, poți folosi stratagema de a-ți aminti brusc nevoia de a găsi ceva în poșetă sau un pachet pe care aproape ai uitat să-l scoți. A scotoci printre mai multe pachete de pe scaunul de lângă tine este ideal. Ține portiera mașinii deschisă, „uitând” complet de ea, în timp ce te învârți pentru a te ocupa de coletul aproape neglijat de pe scaun. Cu un picior în afara mașinii, trage-l pe celălalt înăuntru, în timp ce îți răsucești corpul. Dacă manevrezi corect și folosești engleza corporală potrivită, bărbatul acela drăguț care încearcă să pună bicicleta în spatele mașinii sale de break se va uita mai bine la chiloții tăi decât a făcut-o soțul tău în ultimii cinci ani!

După ce ai terminat sarcina de pe scaunul de lângă tine, care ți-a absorbit atât de mult atenția în ultimele câteva secunde, îndreaptă-te în scaun pentru a coborî din nou din mașină. Când observi unde ți s-a strecurat fusta, prefă-te îngrijorat și trage-o rapid și jenat în jos cât de mult poți, strângând picioarele împreună, desigur. O, da, în interesul conducerii în siguranță, nu se recomandă ca acest lucru să fie practicat pe autostrăzi sau oriunde există un flux aglomerat de trafic.

Dacă aveți copii mici, în timp ce vă ocupați de joacă, aveți zeci de ocazii să aplicați Legea Interzisului, iar implicațiile psihologice ale privirii rochiei frumoase a unei mame sunt prea evidente pentru a fi măcar menționate.

Puțin mai puțin freudiene, dar totuși eficienți, sunt cățeii mici care au nevoie de multă descurcare și atenție atunci când sunt la plimbare. Un pudel jucăuș la capătul lesei este bun pentru mai multe suișuri și coborâșuri decât un joc de-a ghemuitul. Și câinii mari pot avea avantajele lor când vine vorba de a face un spectacol dintr-o femelă perfect respectabilă. Am un Doberman mare care are o înclinație să-și bage nasul mare pe sub rochiile doamnelor și să le ridice; și, fie că mă credeți sau nu, nu l-am învățat să facă așa ceva!

Desigur, există vechiul truc de a-ți arunca cumpărăturile și a fi nevoită să le recuperezi. Acesta este similar cu trucul „auto-atrăgător", prin faptul că îți permite să începi cu o poziție ghemuită de școală de modelaj absolut ireproșabilă, care se poate transforma, prin răsucirea pentru a aduna toate lucrurile, într-o adevărată revelație pentru orice bărbat prezent. Cunosc o vrăjitoare care poate arunca cumpărături astfel încât acestea să aterizeze în formație perfectă. În copilărie, era campioana la lovituri de picior din cartierul ei, fără să-și dea seama că asta va duce la lucruri mai mărețe.

De când femeile au început să poarte pantaloni, una dintre cele mai bune instituții pentru învățarea Legii Interzise - carnavalul și parcul de distracții - aproape că a mușcat praful. Diversele atracții ofereau doamnelor cum se cuvine oportunități de a-și expune farmecele într-un mod mult superior săriturii pe un scaun și țipării „eek!, un șoarece!", în timp ce își ridicau fusta. În timp ce o fată era învârtită, lovită, învârtită, întoarsă cu susul în jos și în orice alt fel, cunoașterea multora dintre trucurile conținute în acest capitol era inutilă, deoarece mașinile făceau totul pentru tine. Casa de distracții oferea tobogane, butoaie, cai balansori și muzica care avea să devină imnul Legii Interzise - sunetul aerului comprimat care trecea prin ceea ce se numește în carnaval „gaura de suflare". Parcul Steeplechase din Coney Island avea o secțiune specială de locuri pentru ca spectatorii să stea și să privească cum rochiile fetelor explodează. Țipetele stridente și urletele sălbatice ale femeilor a căror lenjerie intimă era dezvăluită de suflul de aer erau cântecele sirenelor pentru numeroșii voyeuri care veneau devreme, găseau un loc bun și stăteau până târziu.

Când lucram prin parcuri de distracții și carnavaluri, nu mă surprindea să văd compulsia pe care o producea acest spectacol la bărbați, care zăboveau mai mult în fața orificiului de ventilație decât în fața „profesioniștilor" care se scuturau și se mișcau pe platformă în spectacolul feminin și purtau considerabil mai puține haine. Ceea ce mă fascina, însă, erau femeile care treceau prin casa distracției cu escortele lor, țipând tare de fiecare dată când un jet de aer le ridica fustele, comportându-se tot timpul ca și cum și-ar fi dorit să nu fi consimțit niciodată să se supună unor astfel de umilințe. Ocazional, în noaptea următoare, una se întorcea, cu un alt bărbat sau poate singură și poate îmbrăcată puțin mai sexy, cu machiajul puțin mai greu și trecea prin aceeași „calvar" ca în noaptea precedentă.

Un alt lucru care m-a impresionat a fost modul în care femeile care erau atacate de acea explozie aparent arzătoare din flăcările Iadului deveneau adesea neajutorate, imobile. Nu-mi amintesc de nimic mai mult decât de o căprioară prinsă într-un reflector, care știe că este complet expusă, dar nu se mișcă din fascinația sa pentru situație. Judecând după efectul său

asupra unora dintre fete, ai crede că sunetul este șuieratul a mii de șerpi, o cataractă sau vârtejul. Acum, oamenii de știință au un nume pentru acest tip de zgomot. Îl numesc „sunet alb”.

7. Mijloace de divinație

Cum să prezici viitorul fără experiență anterioară

Fiecare vrăjitoare ar trebui să fie capabilă să se descurce singură când vine vorba de divinație, ghicire și aplicarea populară a Artelor Negre. Din păcate, se petrece prea mult timp studiind ocultismul și mult prea puțină energie învățând latura practică a comportamentului uman. Aspiranta vrăjitoare care crede că va deveni făcătoare de minuni studiind cărți sau hărți stelare ar fi mai bine să petreacă puțin mai mult timp studiind oamenii, ca nu cumva să devină victima propriei nebunii.

Pentru a cunoaște omul suficient de bine pentru a-l manipula, trebuie să fim conștienți de forțele care îl motivează și devine din ce în ce mai evident că științele psihice au devenit o forță motivatoare formidabilă, înlocuind de fapt religiile tradiționale în multe cazuri. Veți observa că tratez științele psihice ca un factor motivator în comportamentul omului. Prin aceasta, nu vreau să insinuez că „forțele" psihice sunt la lucru, împingându-l pe om să le facă voia. Vreau să spun, totuși, că tehnicile artelor divinatorii individuale nu sunt decât dispozitive de dezorientare pe care vrăjitoarea competentă le poate folosi după cum consideră de cuviință.

Să începem cu cel mai popular mijloc de divinație - astrologia. De ce astrologia? Ce i-a asigurat popularitatea? Își pierde continuitatea atunci când se face orice încercare de a corela descoperirile sale cu sintetizatorul, care pare să potrivească totul din gama Aparentă/Demonică/De bază a personalităților în poziție perfectă, oricât de subtilă ar fi gradația. Astrologii vor argumenta că arta lor nu este și nici nu a fost vreodată destinată să tipizeze ființele umane, ci doar să relaționeze evenimentele cu mișcările corpurilor cerești.

Răspunsul meu la aceasta este că oamenii creează evenimente, iar dacă sistemul solar nu are nicio influență asupra activităților oamenilor, atunci o mulțime de reviste de astrologie sunt vândute sub pretexte false către milioane de oameni care cred, într-o măsură mai mare sau mai mică, în ceea ce citesc. Înainte de a încerca măcar să înțeleagă astrologia sau oricare dintre artele oculte, ar trebui să se întrebe „De ce?". De obicei, răspunsul va fi: „Pentru că vreau să învăț ceea ce alții nu au învățat".

Apoi, se presupune automat că, pentru a învăța ceea ce alții nu știu pe deplin, trebuie să studiezi ceea ce nu este pe deplin cunoscut sau cel puțin ceea ce este învăluit în mister. Din nou, Legea Interzisului este văzută în acțiune. Presupunerea este întotdeauna că, dacă există ceva important de descoperit, va necesita o căutare lungă, dificilă, ezoterică. De fapt, toate marile descoperiri se fac atunci când practic ești împiedicat, găsești și sunt descoperite „accidental". În ciuda tuturor dovezilor fizice ale mijloacelor obișnuite, non-ezoterice, de descoperire în sfera cotidiană a existenței noastre, căutătorii descoperirilor magice și oculte persistă în refuzul de a

răsturna stânca care se află chiar la picioarele lor pentru a observa ce s-ar putea ascunde dedesubt. E prea simplu. Și mania pentru interzis nu le permite acest lucru.
Cea mai mare greșeală pe care o poate face orice vrăjitoare este să creadă că, pentru a accepta și practica forța cunoscută sub numele de „magie", va fi necesar să studieze cantități mari de literatură ocultă. Motivul pentru care există atât de puțini magicieni competenți este acela că majoritatea persoanelor care caută înțelepciunea magică o abordează din punctul de vedere al unui ocultist. Principalul motiv pentru aceasta este că ceea ce este interzis este întotdeauna mai distractiv, iar necunoscutul este cât se poate de interzis, altfel nu ar fi necunoscut.
Oricine poate citi o carte despre istoria Romei, cum să faci artificii, aranjamente florale, anatomia umană, efectul muzicii în naționalismul rus sau de ce oamenii se sinucid. „Ce naiba contează de ce oamenii se sinucid sau cum se comportă oamenii în taberele de nudism", se gândește aspirantul la vrăjitoare sau vrăjitor. „Genul ăsta de carte nu-mi va spune nimic din ce vreau să știu despre rostirea vrăjilor!" Simplul fapt este că un astfel de material de studiu este prea ușor accesibil, prea banal, prea aproape de casă și, prin urmare, nu este doar neinteresant, ci și presupus a fi lipsit de valoare din punct de vedere magic.
Există unele subiecte care au validitate, care sunt urmărite de savanții oculți, dar din păcate foarte puține. Un exemplu este analiza scrisului de mână. Totuși, dacă mulți analiști ai scrisului de mână ar renunța la științele oculte ca supliment la grafologie, ar fi mult mai capabili. În loc să învețe subtilitățile astrologiei, numerologiei, chiromanției etc. - considerându-le o extensie valoroasă a grafologiei - este mult mai înțelept să se îndrepte în direcția opusă, departe de divagațiile ezoterice.
Ei bine, un studiu al stelelor și al relației lor cu treburile umane este cât se poate de ezoteric, așa că mulți oameni consideră că este un punct de plecare ideal! Dar de ce să nu începem cu omul și să lucrăm spre exterior, folosind ca bază ceea ce cunoaștem cel mai bine? Astrologul studiază corpurile cerești îndepărtate, apoi încearcă să coreleze activitățile umane, comportamentul și aspectul fizic cu planetele îndepărtate.
De ce să nu începem cu omul, cel mai cunoscut și mai ușor de observat fenomen? Omul este singurul lucru din universul nostru cunoscut cu care ne putem identifica în mod irevocabil. Prin urmare, nu este corect să presupunem că toată evaluarea tipurilor de personalitate și a comportamentului trebuie să evolueze dintr-un studiu al omului însuși? Nu știm cum se simt alte lucruri din sistemul nostru solar. Știm cum simte omul, dar vrem să recunoaștem că avem sentimente? Eu spun că nu, așa că le exteriorizăm la fiecare ocazie, chiar și în măsura în care studiile noastre despre noi înșine sunt preocupate ca martor al astrologiei. În loc să tipăm universul cunoscut, folosindu-ne pe noi înșine ca bază de operațiuni, cu gradații atent selectate, căutăm să descoperim natura noastră prin exemple îndepărtate.
Poate omul să se cunoască vreodată cu adevărat pe sine? Eu zic că da! Dar mai întâi trebuie să se studieze pe sine și pe ceilalți din specia sa. Și chiar înainte de a se studia pe sine, trebuie să înceapă cu lucruri mărunte. Trebuie să studieze animalele care merg în patru labe, apoi să treacă la paralelele pe care le poate găsi în sine. Acesta este motivul pentru care m-am bazat

atât de mult pe sintetizatorul nostru, pentru că măsoară omul și predilecțiile sale; și odată ce acest subiect este bine cunoscut, lucrurile mai mari încep să iasă în evidență. Uneori, aceste revelații apar înfricoșător, alteori vesele, dar în permanență însoțite de acea emoție unică care vine odată cu descoperirea.

Când luăm în considerare motivele, devine ușor de înțeles de ce astrologia a devenit cea mai populară dintre toate științele divinatorii. Desigur, o vrăjitoare înțeleaptă „crede" în astrologie, pentru că știe că majoritatea celorlalți cred! Dacă suficienți oameni cred în ceva, atunci manipulatorul de succes va găsi o modalitate de a valorifica o astfel de credință. Îți place sau nu, așa stau lucrurile. Dacă vrăjitoarea competentă știe unde se presupune că vor conduce stelele o persoană, ea poate aștepta, prima la rând.

Credința în astrologie din partea celorlalți este una dintre cele mai bune arme magice pe care se poate baza orice vrăjitoare. Chiar și cei mai sceptici se vor bucura și vor accepta emoțional ceea ce astrologia are de spus, deoarece orice se referă la propria persoană este întotdeauna mai interesant de auzit decât orice altceva. În loc să vă povestesc despre metodele de utilizare a astrologiei, vă voi spune de ce ar trebui să o folosiți. Există numeroase cărți disponibile pe această temă, la fel de simple sau de complexe pe cât doriți în învățăturile lor. Dacă învățați să faceți horoscoape, asumându-vă astfel rolul de clarvăzător astrologic, veți fi capabili să stabiliți și să aranjați profeții autoîmplinătoare cu un grad remarcabil de certitudine.

Este posibil ca stelele să nu afecteze pe nimeni, dar astrologia afectează pe toată lumea! Iată câteva motive:

1. Se bazează pe un principiu „științific" — sistemul solar, matematica, timpul, biologia, endocrinologia și cine știe ce, toate acestea — sunt încorporate în astrologie.

2. Este o injecție constantă pentru ego.

3. Este ezoterică. Este destul de ușor, în stilul horoscopului său zilnic, de înțeles chiar și pentru oricine cu cea mai simplă minte; totuși, le va oferi celor care doresc să aprofundeze teologia sa oportunitatea unui studiu nesfârșit.

4. Este un subiect de conversație acceptabil din punct de vedere social, care va oferi bârfelor un teren de joacă fertil, prin faptul că le permite oamenilor să vorbească despre alții într-un mod analitic, sub pretextul „studierii" lor astrologice. Acest lucru se face în același mod în care unii psihologi, asistenți sociali, consilieri maritali, sexologi etc. își „studiază" clienții sau pacienții - în secret, din motive lascive, mai degrabă decât clinice, cu excepția faptului că astrologia nu are nevoie de acreditări pentru a face același lucru. Nici un barman nu are nevoie, dar el nu pretinde că are cunoștințe de natură ezoterică.

5. Este un mod mult mai captivant de a deschide și susține conversațiile decât orice altă religie populară, deoarece este bazată pe ego. Vei găsi puțini ascultători la o reuniune socială dacă abordezi persoana pe care dorești să o întâlnești cu întrebarea „Ce ai făcut recent ca să-i faci pe plac lui Isus?" sau „Unde ai fost botezat?". Pe de altă parte, „Sub ce zodie te-ai născut?" sau „Trebuie să fii Scorpion" va stârni aproape sigur un răspuns.

6. Este „sigură” prin faptul că este compatibil cu alte religii. Cineva poate merge la biserică duminica după ce își citește horoscopul zilnic fără teama de a fi măcar o ușoară friptură.

7. Îi permite omului libertatea de a lua propriile decizii. Aproape toți astrologii au spus că stelele impulsionează, nu obligă. Aceasta înseamnă că, spre deosebire de alți zei ai altor religii (căci asta a devenit astrologia pentru mulți), nu există un Iehova inflexibil, sever și cu o față severă, ci o îndrumare destul de benignă din partea sistemului solar, care permite modificarea umană de către cei care sunt „conștienți”. Cu siguranță, o modalitate mult mai relaxată de a lăsa pe cineva sau altceva să ia decizii în locul tău și să-ți ghideze destinul.

8. Este flexibilă în aplicarea sa. Nu există absoluturi. Ambiguitatea sa face dificilă discreditarea totală a mesajului său. Concluziile unui astrolog pot fi întotdeauna contrazise de altul - al doilea astrolog luând în considerare alți factori pe care primul i-a trecut cu vederea.

9. Există de suficient timp încât să se fi întipărit în inconștientul colectiv, astfel încât, chiar dacă am putea ignora, unii dintre strămoșii noștri, cel mai probabil, nu au putut.

10. Poate câștiga substanță arătând spre lună și influența ei evidentă și anunțând că, dacă luna poate influența mareele, comportamentul etc., atunci și planetele, stelele etc. pot influența situațiile pământești. Acesta este trucul de mare succes folosit de magicienii de scenă; dacă o sabie poate fi străpunsă de un obiect inspectat anterior, aflat într-un dulap, iar ulterior obiectul este scos și se arată că a fost străpuns de sabie, publicul presupune astfel că frumoasa fată care intră apoi în dulap va fi complet străpunsă de succesiunea numeroaselor săbii, pe lângă prima. Nu trebuie să uităm că la un moment dat se proclama că luna conținea armate lunare, nave ciudate care navigau pe mările lunare și că era chiar făcută din brânză verde - în timp ce aceiași „experți” cunoșteau și influențele subtile ale planetelor îndepărtate asupra Pământului!

11. Poate părea validă prin faptul că oamenii acționează așa cum semnele lor astrologice sugerează că trebuie. Este un caz excelent de cozi agitând dogma, planetele neavând nimic de făcut decât să ofere o justificare pentru dogma astrologiei - dogma acționând ca factor de control - nu stelele!

„Citire la rece” și „încercarea de a încadra ținta”

Cititul la rece este vechea metodă de carnaval de ghicit viitorul, care nu este mult diferită de metoda „psihică” de ghicit viitorul, cu excepția faptului că este mai precisă și elimină majoritatea elementelor de autoamăgire de la ghicitoare însăși. Ca vrăjitoare ingenioasă, ar trebui să fii capabil să ghicești viitorul prin orice sistem alegi să folosești. Poți fi un cititor și profet „talentat” fără experiență anterioară. Este simplu. Tot ce ai nevoie sunt câteva indicii simple despre natura umană și un instrument bun de credibilitate. Spre deosebire de marea explozie făcută de diverși escroci în astrologie, citirea tarotului și altele asemenea, nu contează câtuși de puțin ce mijloace folosești în citirile tale. De fapt, te vei baza pe propria ta perspectivă.

Cei mai de succes clarvăzători sunt de obicei cei care au cele mai puține cunoștințe de ocultism. Și tu poți prezice evenimentele viitoare din viața prietenilor tăi doar prin aplicarea unei formule ușor de învățat. În primul rând, dacă nu ai reputație de clarvăzător sau profet, trebuie să obții un instrument care să o facă! Acest lucru va compensa lipsa ta de abilitate ca vrăjitoare sau vrăjitor convingător. Acest instrument îl vom numi „factorul de credibilitate". În magia satanică este uneori cunoscut sub numele de „instrument de convingere". Există mulți astfel de instrumente de convingere, cum ar fi chiromanția, cărțile de tarot, frunzele de ceai, globurile de cristal, astrologia, numerologia etc.

După ce ați ales instrumentul de convingere pe care îl veți folosi, trebuie să petreceți suficient timp familiarizându-vă cu elementele de bază ale acestuia. Acest lucru este mai important în cazul astrologiei, numerologiei și tarotului decât în cazul chiromanției, privirii cristalelor, tablei Ouija și al altor factori de credibilitate mai puțin implicați. Din motive de simplificare, recomand începătorilor instrumentele de convingere mai puțin complexe.*

Următorul pas este să te hotărăști dacă îți vei folosi noile puteri dobândite asupra prietenilor și cunoștințelor tale sau dacă îți vei limita minunile la străini și prieteni noi. Dacă vrei să mistifici un cerc de prieteni vechi, trebuie să le spui că ai studiat cu o vrăjitoare sau un vrăjitor pe care nu-l poți numi, dar care ți-a dăruit recent o mare înțelepciune. Acest lucru va da substanță presupuselor tale noi cunoștințe atunci când sunt combinate cu factorul de convingere pe care l-ai ales, adăugând factorului de convingere un alt factor de credibilitate - experiență, nu a ta în acest caz, ci a altcuiva.

Dacă prezicerile tale sunt destinate unor străini sau unor prieteni recent întâlniți, atunci este supă de rață. Trebuie doar să-ți pui șindrila în picioare ca un cititor sau clarvăzător „talentat", care a făcut asta toată viața! Dacă subiecții tăi sunt din ambele tipuri, atunci folosește ambele metode, respectiv, dar nu-ți încrucișa semnalele sau subiecții.

Acum, să presupunem că „citești" primul subiect. Posibil folosești un glob de cristal sau, în schimb, o masă plină de cărți de tarot ar putea fi întinsă în fața ta. Oricare ar fi instrumentul de convingere pe care îl folosești, trebuie să fie punctul central, obiectul unei concentrări intense, cel mai important factor în lectura ta. Nu trebuie să pară niciodată că studiezi persoana care stă în fața ta, chiar dacă o faci. La urma urmei, nu-i spui nimic - cărțile o fac!

Este un fapt extrem de dur că oamenii nu vor avea încredere într-o altă ființă umană care nu are nicio acreditare, iar acele frunze mici și prostești de ceai din ceașcă dau mai multă credibilitate spuselor tale decât orice cantitate de perspicacitate adevărată pe care ai putea-o avea.

După ce te-ai uitat gânditor la palma lui, sau orice altceva, apoi te uiți în ochii lui, respiri adânc și te pregătești cu mâna grea să-i oferi prima revelație profundă. Ce va fi această primă mare proclamație? Simplă. Aceeași ca majoritatea afirmațiilor pe care le vei face pe parcursul întregii lecturi sau cel puțin la jumătatea ei. Îi spui ceva frumos despre el însuși - ceva ce vrea să audă. Aceasta deschide poarta acceptării emoționale, așa că imediat devine prietenul tău! Prin

urmare, va fi înclinat să creadă tot ce-i spui, pentru că crede atât de puternic în ceea ce ai început - lucruri frumoase despre el însuși!
După ce i-ai spus câteva lucruri frumoase, te încețoșezi și te uiți cu o privire îngrijorată. Acum îl ataci cu argumentul „forțelor răului". Spune-i că s-a întâmplat, se întâmplă sau se va întâmpla ceva rău. Dacă îi spui că s-a întâmplat ceva rău și că există anumite forțe care lucrează împotriva lui, va fi mai recunoscător ca niciodată când vei insinua că tu ești persoana aleasă să-l ajuți. Va pleca simțind că a întâlnit în sfârșit pe cineva care „înțelege" problema lui**.
Dacă vrei să te joci de-a vrăjitoarea cea rea, îi poți spune că ceva rău este pe cale să se întâmple sau se va întâmpla în viitorul îndepărtat. Sunt șanse mari ca sugestia ta să fie pusă în aplicare și ceea ce sugerezi să se întâmple de fapt - o adevărată profeție! El ți-a acceptat deja cuvintele ca fiind plăcute de ascultat, așa că inconștientul este larg deschis sugestiilor atunci când îl lovești cu un „blestem", ceea ce, în realitate, așa este. Nu fi însă un adevărat ticălos și nu-l lăsa decât cu nerăbdare. Asigură-te că există întotdeauna o „ieșire" la ghinionul pe care îl prezici. Spune-i că totul se va rezolva de la sine și că lucrurile se vor aranja bine. Ghicitorii pot fi teribil de periculoși, deoarece, prezicând o avere „rea", pot provoca de fapt lucruri rele care altfel nu s-ar putea întâmpla.
Cei mai de succes cititori fac ca lucrurile bune să depășească relele în lecturile lor, iar și tu ar trebui să faci la fel – chiar dacă nu pentru alt motiv decât pentru a-ți păstra subiecții drept prieteni! Ceea ce le spui de fapt nu este nici pe departe atât de important pe cât îi flatezi, chiar și cât de bine le faci defectele să fie flatante – cum ar fi: „Mulți oameni te consideră destul de iritabil, dar pari așa doar pentru că i-ai ajutat atât de mult pe oameni care te-au și bătut la rândul lor, încât ți-a devenit greu să umbli cu un zâmbet larg." Folosind această tehnică, va fi inutil să le spui subiecților tăi informații reale despre ei înșiși, deoarece vor citi tot felul de „acuratețe" în lectura ta doar din fragmentele autentice pe care le-ai fi putut spune și pe care le-au cules din context.
Indiferent ce faci, nu neglija cel care îți convinge pentru o perioadă lungă de timp! Pachetul de cărți, palma liniată, șirul de numere, data nașterii sau globul de cristal sunt pașaportul tău către succes. După ce îți construiești o reputație de a avea puteri psihice extraordinare, te poți baza din ce în ce mai puțin pe cel care îl convinge, deoarece „puterile" tale personale vor deveni cel care îl convinge.
S-a spus adesea că instrumentul folosit de cititor acționează doar ca un mijloc de a devia gândurile conștiente ale cititorului și, prin urmare, de a deschide inconștientul, astfel încât acesta să poată „prelua" mesajul nerostit de la subiectul său. Acest lucru este cu siguranță adevărat, dar lasă jumătate din poveste nespusă. Cealaltă jumătate este devierea îndoielii din partea subiectului către o credință totală, ca urmare a credibilității celui care îl convinge. Iată un mic secret satanic. Dacă folosești această metodă „diabolică" de ghicit – acest sens aparent „fals" – fără a te amăgi, știind foarte bine ce faci, vei fi uimit și poate chiar înspăimântat de lucrurile uimitor de precise pe care le vei descoperi! Încearcă și vezi.

---

* Tabla Ouija, datorită popularității sale extreme și ușurinței în utilizare, se va dovedi a fi un instrument ideal de convingere. Pur și simplu mișcați planșeta astfel încât să răspundă în modul cel mai potrivit pentru citirea dumneavoastră. Dacă tabla spune așa, așa trebuie să fie.

** Această tehnică de a-l scoate pe client de la ghicitoare cu mai multe probleme decât cele cu care a venit se numește „a investiga-marca." Ghicitorii fără scrupule specializați în această tehnică își câștigă de obicei cei mai mulți bani din lumânările și talismanele vândute ca măsuri de protecție împotriva „forțelor malefice" pe care le-au furnizat. Cu toate acestea, ghicitoarea nu este adesea de vină pentru acest tip de acțiune, deoarece mulți „clienți" se vor supăra foarte tare dacă nu sunt informați despre „forțele" care lucrează împotriva lor. Vor insista că „se va face ceva" de către ghicitoare, care, pentru a adăuga credibilitate tangibilă dependenței clientului de ea, îl va încărca pe client cu suficiente lumânări pentru a-i aplatiza în mod convingător portofelul. Veți descoperi că argumentul „forțelor malefice" va funcționa întotdeauna cu cei care nu sunt prea capabili ca indivizi. De fapt, îi veți face o mare favoare victimei dacă aceasta este oarecum un ratat folosind acest stratagemă. Spunându-i că are forțe care lucrează împotriva lui, fie ele umane sau de altă natură, îl scutiți de vină. Îi oferiți o justificare pentru care nu a reușit și, prin urmare, sunteți cel mai bun prieten pe care l-a găsit de mult timp. Și aici găsim din nou o soluție egoistă care funcționează de minune.

Profeție

Oricine este conștient de ceea ce se întâmplă acum, precum și de ceea ce s-a întâmplat în trecut, poate prezice în mod rezonabil ce se va întâmpla în viitor. Acest lucru se aplică, desigur, atât afacerilor mondiale, cât și evenimentelor la o scară mult mai mică. Tot ce este necesar este să fii în acord cu lumea din jurul tău pentru a prezice ce se va întâmpla în continuare. Singura problemă este: câți oameni sunt de fapt în acord cu lumea din jurul lor?

Trebuie să fii în contact cu realitatea în permanență pentru a prezice cu succes viitorul. Singura altă alternativă este să îl falsifici. Există mai multe metode bune de a falsifica predicțiile. Ai fi uimit de modul în care unii dintre cei mai faimoși clarvăzători ajung la concluziile lor. Cea mai ușoară modalitate de a face acest lucru este să folosești două seturi de predicții. Acest lucru este deosebit de simplu dacă depinzi de serviciile de știri pentru a-ți difuza profețiile.

Să presupunem că oferiți o mare profeție anuală, care prezintă toate evenimentele importante care se vor întâmpla în anul următor. Proclamațiile dumneavoastră apar în sute sau chiar mii de ziare. Ei bine, unele ziare ar putea primi un set de predicții pentru tipărire, obținând articolul de la un serviciu de știri, în timp ce alte ziare primesc un set total diferit de predicții, trimise de la un alt serviciu de știri. Fiecare dintre cele două seturi de predicții este complet diferit, dar ating aceleași subiecte. Milioanele de oameni care citesc setul de predicții care se întâmplă să fie corecte își amintesc cu siguranță de lucrările miraculoase ale oricui s-a întâmplat să fie profetul ale cărui cuvinte le-au citit la începutul anului.

Una dintre cele mai bune tehnici vechi de predicție de carnaval este de a anunța câștigătorul alegerilor într-un oraș sau județ, apoi de a anunța candidatul advers drept câștigător în următorul județ în care se difuzează emisiunea. Puteți vedea cu ușurință cum vizionarul este

obligat să aibă dreptate - cel puțin jumătate din cazuri! În orașele în care a făcut predicția corectă, în sezonul următor, el le amintește tuturor oamenilor de predicția sa exactă, în evenimentul pe care poate l-au uitat. În acest fel este ușor să-ți construiești o reputație solidă de profet.

Tot ce este nevoie este o predicție profund precisă pentru a te pune pe drumul spre faimă, iar dacă faci o sută de predicții, zece dintre ele se vor dovedi probabil a fi adevărate. Acest lucru este valabil mai ales când se aplică nașterilor, căsătoriilor, divorțurilor, deceselor etc. care implică personalități publice de mare anvergură. Desigur, dacă poți convinge o altă persoană să povestească despre predicțiile tale minunate, mai ales dacă acea persoană este un comentator, scriitor sau jurnalist consacrat, ai reușit!

Singurul lucru pe care îl găsesc dezgustător la mulți oameni din domeniul predicțiilor este atitudinea lor ipocrită, care se bazează pe respectabilitatea religiei și o folosește pentru a-și crea o imagine de „mai sfânt decât tine". Dacă acești oameni s-ar putea elibera de sentimentele de vinovăție inspirate de avertismentele biblice împotriva practicii prezicerii, nu ar trebui să compenseze prea mult într-un mod atât de ironic pentru a „ispăși păcatul" lor de a face predicții. Acest lucru se aplică tuturor ghicitorilor, mediumilor, clarvăzătorilor, pseudo-misticilor și magicienilor etc., care trebuie să-și agațe pereții cabinetelor de consultații cu sfinți din ipsos, să rostească platitudini despre marele dar pe care li l-a dat Dumnezeu și, în general, să-și învelească Arta Neagră cu o lumină albă ipocrită! Acești oameni joacă jocul Diavolului, dar refuză să folosească numele Diavolului, iar ipocrizia lor este sigură că îl va enerva pe bătrânul Prinț al Întunericului!

8. Magie ceremonială

Magie sexuală fără imoralitate

Am acoperit spectrul a ceea ce ar trebui să poarte o vrăjitoare bine îmbrăcată, dar ce putem spune despre fermecătoarea bine dezbrăcată? Aici trebuie să revenim la principiile elementare ale Legii Interzisului. Nuditatea pură în sine nu este de obicei la fel de stimulantă ca o privire asupra interzisului. Mersul topless nu va realiza nimic decât dacă radiezi sentimentul de jenă pe care l-ar putea provoca.

Puneți un model nud pe o platformă într-un curs de artă, care face așa ceva în fiecare zi, și doar cei mai lipsiți de experiență ai sexului masculin vor găsi prezentă vreo stimulare erotică. Tipii care merg la muzee și se masturbează în fața unui Tizian sau Renoir când nimeni nu se uită sunt din ce în ce mai rari. Este nevoie de mult mai mult decât nuditate în zilele noastre pentru a obține o stimulare senzuală.

Cluburile topless devin plictisitoare, pentru că dansatoarele sunt indiferente în ceea ce privește expunerea lor. Nu pot radia magia puternică care vine odată cu jena, chiar dacă în primele cinci dăți ar fi putut (acesta fiind probabil motivul pentru care au obținut slujba în primul rând). Succesul mai mare al spectacolelor de striptease și topless „amatorilor" atestă faptul că bărbații vor să vadă o secretară, o profesoară sau soția altui bărbat în orice zi. Chiar dacă majoritatea concursurilor topless „amatorilor" sunt aranjate, cu fete evident experimentate care lucrează la spectacol, publicul vrea să creadă că concurentele sunt toate doamne teribil de obraznice, neliniștite și jenate. Fata care spune „N-aș putea face niciodată asta" este cea care ar provoca cea mai mare senzație dacă ar face un striptease sau ar apărea la un cocktail într-o rochie topless. Fața ei roșie i-ar asigura succesul, mai degrabă decât dimensiunea sau forma sânilor ei.

Unul dintre cele mai devastatoare lucruri care se pot întâmpla din punct de vedere magic, dar și unul pe care majoritatea vrăjitoarelor l-ar crede cu siguranță că este în favoarea lor, este ca fata care nu crede că ar putea vreodată să se dezbrace sau să stea topless în fața altora să descopere că, după ce „emoția inițială a dispărut după câteva minute, nu părea atât de rea". Adevăratul secret, desigur, este să-ți menții conștiința de sine, realizând că este un factor pozitiv.

Când te adaptezi la o situație care ar fi provocatoare sexual pentru ceilalți și devii indiferentă, ți-ai tăiat literalmente atracția magnetică. Cele mai de succes și cu adevărat carismatice zeițe ale glamourului nu devin niciodată indiferente și nu le lipsește conștiința de sine a sexualității lor.

Majoritatea femeilor cunosc vechiul truc de a descheia unul dintre nasturii din mijloc ai unei bluze, astfel încât să pară că s-a desfăcut accidental. Acest lucru este întotdeauna bun pentru a arunca o privire furișă asupra a ceea ce se află dedesubt în timp ce te miști. Utilizând Legea Interzisului, poți face ca multe dintre lucrurile pe care le faci să pară ca și cum nu ai fi

conștientă de ele. Astfel, vei folosi o dublă amenințare prin alegerea corectă și potrivită a hainelor și, de asemenea, prin aparenta lipsă de conștientizare a expunerii tale.
Se prezintă atât de multe oportunități încât s-ar putea scrie un volum întreg pe această temă; iar cele mai eficiente excitații nu vor părea niciodată puse în scenă. Acestea sunt „exerciții" pe care ar trebui să le practici și care îți vor permite să dezvolți o hiper-conștientizare a propriei sexualități, rămânând în același timp la adăpost de orice stigmatizare a respingerii sociale. În loc să numesc aceste „exerciții de jenă", prefer să le etichetez exact așa cum sunt menite să fie - Ritualuri Magice.
S-a afirmat că toate femeile sunt exhibiționiste într-o anumită măsură. Fiorul pe care îl obține orice femeie sănătoasă atunci când știe că excită un bărbat dorit este cel mai natural lucru din lume. Până acum am încercat să clarific multe dintre concepțiile greșite despre ceea ce îi excită și îi deranjează pe bărbați. Descoperirile mele sunt rezultatul multor ore de ascultare a experiențelor femeilor a căror misiune este să le facă pe plac bărbaților și să-i facă să revină pentru mai mult. Pe lângă prostituate, există de zece ori mai multe femei „obișnuite" care mi-au povestit cu mare încredere povești despre care cred invariabil că le vor plasa pe fiecare dintre ele sau pe bărbații pe care îi descriu într-o lumină singular de ciudată. Când auzi destule despre astfel de experiențe „singulare", devine evident că, până la urmă, nu sunt atât de singulare și sunt considerate doar de individ.
Singurul lucru pe care trebuie să-l realizezi, atunci când efectuezi mici ritualuri în conștiință sexuală, este valoarea pozitivă a unei astfel de experiențe. Nu există nicio îndoială că poate exista o emoție secretă legată de fiecare exercițiu. Important este însă să transformi experiența într-un ritual. Pentru a fi o vrăjitoare puternică, trebuie să înveți sensul ritualului în sensul său cel mai magic.
Un ritual este un act, sau o serie de acte, care sunt efectuate cu o conștientizare completă și totală a propriilor acțiuni, planuri, sentimente și scop. Nu toate ritualurile au loc într-o cameră special concepută, așa cum veți vedea. Dacă vrei să fii vrăjitoare, cel mai bine ar fi să înveți cele trei dimensiuni înainte de a te preocupa de a patra. Singura modalitate de a începe este să devii conștient de propria existență - super conștient! Apoi, în ceea ce vor părea a fi cele mai subtile și neezoterice moduri, *fă-i conștienți de existența ta și pe alții care îți vor spori puterea vrăjitorească!*
Deoarece energia lor sexuală este o energie magică potențială și natura a intenționat ca acestea să fie atrase de tine, bărbații sunt cea mai bună sursă de putere vrăjitorească a ta. Prin urmare, prin propria ta conștiință sexuală, poți extrage această putere de la bărbații care trebuie doar să fie plasați în câmpul tău magnetic. Amintește-ți, scopul unui ritual precum cel pe care urmează să-l descriu nu este de a alege bărbați, ci de a produce în tine o încărcare accelerată de conștiință sexuală.*
În timp ce îți îndeplinești ritualul, rămâi cât mai conștientă posibil că faci ceva obraznic, interzis, posibil chiar urât. Nu este momentul să încerci să-ți cureți psihicul cu gânduri de a rupe inhibiții și false vinovății. Este momentul să transformi vinovățiile și inhibițiile nefondate

într-un avantaj! Permite-ți să te simți cât mai conștient de tine. S-ar putea să descoperi că unele ritualuri sunt mai subiective decât altele și constau în situații de care numai tu ești conștient. Firește, acestea vor oferi o mare stimulare sexuală pentru tine, dar nu și pentru alții. Principalul avantaj al unor astfel de ritualuri este de a genera conștiință de sine sexuală într-o manieră extrem de intensă - infinit mai mult decât simpla statură goală în fața oglinzii și incantația, așa cum practică unele vrăjitoare. Iată o lucrare magică pe care orice fată o poate efectua fără alt echipament decât propriul corp, o oglindă și hainele ei obișnuite.

Fără îndoială, există unele dintre voi care au încercat deja asta, deoarece se încadrează în aceeași categorie cu dezbrăcarea în fața unei ferestre cu jaluzelele trase, dar este cu siguranță mai sigur și mult mai stimulant. Machiază-te astfel încât să simți că arăți cât mai seducătoare posibil. Aranjează-ți părul într-un mod atrăgător. Dă jos toate hainele și pune-ți cea mai sexy pereche de tocuri înalte pe care o deții. Acum ești împodobită elegant la extremitățile tale, din cap până în picioare. Dacă dorești să adaugi un plus de farmec, pune-ți câteva dintre accesoriile tale preferate - pălărie, mănuși, bijuterii. Acum ești gata. Uită-te bine într-o oglindă înaltă, vizualizând ceea ce vezi exact ca fiind modul în care bărbații te vor privi în curând. Mergi la dulap și ia-ți haina - doar haina - îmbracă-o și încheie-o. Acum ieși afară.

Du-te unde vor fi oameni, în special bărbați. Dacă conduci, oprește-te la o benzinărie pentru a folosi toaleta, astfel încât angajații să te poată vedea. Intră la un chioșc de ziare după un pachet de țigări, unde bărbații se joacă la aparatele de pinball. Plimbă-te. Du-te la reparatorii stradali sau la muncitori în construcții și întreabă indicații. Consideră-te în permanență complet gol! Imaginează-ți că fiecare bărbat pe care îl întâlnești și care te privește studiază fiecare contur al corpului tău luxuriant și matur - savurând priveliștea sfârcurilor tale și examinând umbra dintre picioare.

Nu uita, nu trebuie să vorbești cu nimeni decât dacă vrei. Dacă te simți îndrăzneață, intră într-un bar și bea ceva. Dacă este posibil, când te afli într-un loc despre care ești sigură că este temporar pustiu, ca atunci când ești singură într-un lift, muzeu sau galerie de artă, pe coridorul unui hotel sau motel etc., descheie-ți haina complet și stai goală, mângâindu-te pentru o clipă dacă dorești. Plimbă-te până când aproape ai epuizat timpul pe care l-ai rezervat ritualului tău, apoi du-te acasă.

De îndată ce ajungi în cameră, scoate-ți haina și stai în fața oglinzii. Imaginează-ți că te vezi așa cum te-ar vedea un bărbat dorit, poate unul pe care l-ai întâlnit în timpul plimbării. Privește-te din corpul unui bărbat imaginar, permițându-ți să te simți la fel de excitat sexual pe cât ai putea, dacă ai fi bărbat. În timp ce te privești în oglindă, imaginează-te ca fiind într-unul din locurile în care te afli înainte de a te întoarce acasă. Imaginează-ți că ești unul dintre bărbații care se uitau la tine și cum trebuie să se fi simțit el putând să te vadă așa cum arăți acum (căci trebuie să presupui că te putea vedea goală).

Nu-i așa că arătai absolut șocant, corpul tău minunat complet expus în timp ce te etalai în mod rușinos? Simte ca și cum ai avea un răspuns sexual masculin în timp ce îți studiezi reflexia - nu ești tu însuți, în timp ce stai în fața oglinzii. Reflexia ta ești de fapt tu. Corpul pe care îl simți în

jurul tău este cel al unui bărbat chipeș, teribil de excitat și entuziasmat de etalarea scandaloasă a corpului gol și senzual al fetei care se expune. Permite-ți să ajungi la un vârf de excitație sexuală cât mai înalt posibil, masturbându-te până la orgasm, încercând să simți așa cum s-ar simți bărbatul în timp ce o privește pe fată (pe tine) executând un astfel de act în public.
Pe măsură ce ești copleșită de reacțiile tale senzuale, închide ochii, cade pe podea, zbate-te într-un abandon sălbatic - sau fă orice ar contribui la cel mai intens orgasm. Acum este un moment foarte important din punct de vedere magic. În timp ce cobori din punctul de vedere al orgasmului, spune-ți: „Sunt o vrăjitoare; am putere asupra bărbaților! - Sunt o vrăjitoare; am putere asupra bărbaților!" Repetă acest lucru iar și iar, pe măsură ce clima ta se retrage. Continuă să-ți spui asta, mișcându-ți buzele și vorbind cât de tare, încet sau inaudibil permit condițiile.
Apoi, fie îmbracă-te și continuă-ți activitățile obișnuite ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, fie, dacă e târziu, strecoară-te în pat și mergi la culcare. Prima dată când îndeplinești acest ritual, s-ar putea să vrei să mergi ușor și să te plimbi în jurul străzii sau să mergi la spălătorie, eventual petrecând doar câteva minute în public. Vei descoperi însă că cel puțin o oră este cel mai bine. După primul ritual, ar trebui să observi o creștere imediată a puterii tale de atracție și vei ști că acumulezi o adevărată putere vrăjitorească.
Acest ritual este cu adevărat discret și practic infailibil în ceea ce privește siguranța ta personală, cu condiția să nu te plimbi prin zone dubioase sau să nu-ți desfaci haina fără să-ți faci griji.
Mecanica ritualului descris contribuie la multe ingrediente vitale pentru succesul tău ca vrăjitoare. Accentul pus pe puterea contrastelor puternice este asigurat de faptul că ești „îmbrăcat" în toate zonele ușor vizibile ale corpului tău, în timp ce ești complet gol sub haină. Același element este prezent în incongruența de a te amesteca cu oameni îmbrăcați, în timp ce tu ești gol într-un mediu nepregătit. Dacă acest lucru nu prezintă un sentiment de conștiință de sine, nu vei reuși niciodată ca vrăjitoare, pentru că îți lipsește răspunsul emoțional al persoanelor asupra cărora ți-ai folosi magia. Dacă ești atât de străin de răspunsurile emoționale ale altora, ți-aș recomanda să renunți la încercarea de a fi vrăjitoare sau să iei câteva lecții de la un marțian sau venusian care a învățat să „treacă".
Legea Interzisului este practicată subiectiv, fiind conștient de comportamentul tău scandalos. Orice jenă pe care o simți în timp ce te plimbi te va face să fii observată de bărbați care în mod normal nu ți-ar acorda nicio atenție pur și simplu pentru că radiezi „acea senzație", nu pentru că cineva știe cu adevărat că ești goală. Expunerea completă pe moment, ca într-un lift etc., îți va oferi o emoție suplimentară, știind că scapi nepedepsit, contribuind astfel la acumularea de realizări secrete și putere ulterioară. Chiar dacă mintea ta obiectivă s-ar putea să nu considere un astfel de act o realizare, în starea ta extrem de încărcată, va rămâne subconștient înregistrat ca atare !
Când te întorci acasă de la plimbare, începi un exercițiu de circuite ale egoului, permițând atât elementelor tale aparente, cât și celor demonice să se manifeste. Oglinda a fost utilizată de mult

timp în scopuri magice, deși puțini practicanți își dau seama de potențialul fantastic și de nenumăratele utilizări ale planurilor reflectorizante. În perioada de detumescență, autoproclamația ta își va păstra substanța, pe măsură ce mintea și corpul tău se relaxează și se deschid și sunt ca o prăpastie căscată care așteaptă doar sugestii. Acesta este momentul în care o femeie vrea să i se spună că este iubită mai mult decât oricine altcineva, deoarece întărirea psihicului ei pe care o aduce o astfel de recunoaștere valorează cât o mie de îmbrățișări și sărutări în orice alt moment. Când îți spui exact ce ești în acest moment și că ai putere asupra bărbaților, realizezi mult mai mult decât un simplu exercițiu de gândire pozitivă.
Când îți reiei activitățile normale, după ce te-ai îmbrăcat, ai închis simbolic camera ritualică în urma ta, izolând astfel actul anterior și transformându-l într-un ritual în cel mai adevărat sens al cuvântului. ***Combinarea tuturor elementelor pe care le-am discutat nu poate decât să aibă un efect secundar acumulativ în conștientizarea pe care o ai a propriilor puteri de seducție și a aurei care te va înconjura.

---

* Ca în cazul multor termeni folosiți în mod obișnuit, sensul literal al „conștiinței de sine” este adesea uitat, în timp ce sensul popular, de exemplu, „ stânjenit”, „stânjenit” etc., este cel mai frecvent adus în minte atunci când termenul este folosit. În contextul conștiinței de sine ritualice, intenționez să implici atât literalul sau semantic: conștient sau tu însuți, hiper-conștient de propriile senzații și ființă, cât și popularul: jena simțită de tine, rezultată din conștientizarea ta de către o altă persoană într-o anumită situație.
**Acesta este tipul de ritual care ar putea fi practicat de fetele și femeile dependente de furtul din magazine, deoarece este bine cunoscut faptul că astfel de comportamente sunt adesea de natură sexuală. Fiorul și realizarea ulterioară a furtului unui articol inutil sau fără valoare servesc la acumularea unui fel de pricepere secretă. În antrenarea viitoarelor vrăjitoare, am descoperit că multe fete care au avut compulsii de a fura din magazine, odată ce li s-a pus această „rețetă” ritualică, pierd toate aceste dorințe de a fura.
***Am dezvoltat pe larg mecanismele camerei ritualice și importanța sa magică ca dispozitiv de izolare în Biblia mea satanică.

Lansarea unei vrăji

Înainte de a te gândi să rostești vrăji, trebuie să fii pe deplin conștient de tine însuți ca un adevărat dinam al dorinței. Nu poți fi pe jumătate îndurerat atunci când încerci să rostești o vrajă sau un blestem. Trebuie să știi ce vrei și să fii pe deplin pregătit să profiți de acel lucru atunci când va veni vorba despre tine.
Magia depinde mai degrabă de un răspuns emoțional decât de o abordare intelectuală. Când rostești o vrajă, trebuie să fii pregătit să arunci în vânt toate represiunile și inhibițiile emoționale. Acesta este motivul pentru care rostirea unei vrăji se face cel mai bine în sfințenia casei tale sau într-un loc unde poți fi singur. Ritualurile de grup sunt rareori la fel de eficiente pentru aruncarea propriu-zisă a unui blestem sau a unei farmece, cu excepția cazului în care fiecare dintre participanți simpatizează pe deplin cu ceea ce își propune ceremonia. În caz contrar, ceremoniile de grup sunt cel mai bine folosite ca declarații de credință, dedicare și

omagiu față de Forțele Întunecate, la fel cum ar fi o slujbă bisericească, dar către zei diferiți. Nu trebuie să fii satanist ca să te bucuri de un altar nud, dar se pare că ajută dacă ești bărbat. Nu există nicio îndoială, însă, că solemnitatea și măreția gotică a unei bune Liturghii satanice i-ar încălzi inima lui Barnabas Collins!

Pentru ceremoniile voastre personale veți avea nevoie de intimitate, o imaginație bună, o oarecare abilitate creativă și intervalul orar potrivit. Din punct de vedere al timpului, este întotdeauna cel mai bine să vă atacați victima în timp ce doarme, în stil vampiric. Motivul pentru care atât de multe vrăjitoare și vrăjitori tradiționali sunt nocturni este acela că este cel mai bun moment pentru a face astfel de treburi murdare. Când o persoană doarme, apărarea sa este scăzută, subconștientul său este activ, iar creierul său este receptiv la orice impulsuri puternice i le puteți arunca. Starea ideală pentru vrăjitoarea care „trimite" este una de emoții puternice, în timp ce cea mai bună condiție pentru destinatar este cât mai pasivă și latentă posibil. Trageți un pui de somn, dacă este nevoie, și treziți-vă la ore mici pentru a vă executa vraja.

Există multe modalități de a blestema un inamic, folosind puterile magiei ceremoniale, dar principala diferență între oricare dintre ele constă în procedeul folosit pentru a apropia sau imita victima. Printre altele, se pot crea imagini, fotografii, modele din ceară sau lut ale victimei vizate, dar dispozitivul pe care l-aș recomanda cel mai bine este o păpușă lucrată manual, similară ca construcție cu cele folosite în practica magiei voodoo. Păpușa voodoo a devenit sinonimă cu blestemul și, chiar dacă nu pentru alt motiv decât această asociere predefinită, ar trebui folosită o astfel de efigie?

Importanța confecționării propriei păpuși voodoo nu poate fi minimalizată, deoarece energia creativă pe care o cheltuiești pentru a o modela va contribui cu siguranță la eficiența ritualului tău. Respectarea metodei prescrise de confecționare a păpușii necesită utilizarea unui material simplu pentru exterior și umplerea interiorului cu pene sau bumbac. În ciuda a ceea ce s-ar putea auzi, cea mai bună culoare este culoarea de bază a pielii victimei. Poți face o păpușă foarte eficientă dintr-o pereche de șosete noi, care sunt ușor de obținut. IMPORTANT!: Oricare ar fi acțiunea ta, nu folosi material pe care l-ai purtat deja pentru a modela păpușa și nici nu recupera material din hainele purtate de cineva la care ții.

Folosește una dintre șosete, tăind partea gleznei în jumătate până la călcâi, pentru corpul păpușii. Umple șoseta cu pene până ajungi în spatele călcâiului, unde se termină fanta pe care tocmai ai făcut-o. Acum coase fanta astfel încât cele două jumătăți să formeze picioarele. Umple fiecare picior cu pene și coase capetele, formând picioarele. Apoi, luați o bucată de sfoară și legați-o strâns în jurul vârfului șosetei la aproximativ cinci centimetri de capăt, formând gâtul care separă capul de trunchi. Dacă ați făcut toate acestea corect, vârful șosetei ar trebui să formeze capul, partea piciorului va deveni corpul, iar glezna sau secțiunea piciorului șosetei se va transforma în cele două picioare. A doua șosetă poate fi acum tăiată pentru a fi folosită la confecționarea celor două brațe ale păpușii, care, după ce sunt umplute cu pene, sunt cusute de corp.

Păpușa ar trebui cusută manual pentru cele mai bune rezultate, deoarece o mașină de cusut pentru un obiect atât de mic va elimina cu siguranță nota personală pe care o oferiți prin cusutul manual. Fiecare cusătură ar trebui trasată cu tandrețe și ură, gândindu-vă la dușmanul vostru cu fiecare împingere a acului!
Apoi, trebuie să oferiți capului păpușii chipul inamicului dumneavoastră sau cel puțin o copie facsimil rezonabilă. Dacă sunteți talentat la desen, puteți schița o asemănare, o puteți decupa și lipi sau lipi pe capul păpușii. Dacă aveți norocul să aveți o fotografie a inamicului dumneavoastră, cu atât mai bine - mai ales dacă, atunci când este decupată, fotografia se va potrivi în locul unde ar trebui să fie chipul.
Acum păpușa trebuie îmbrăcată. Dacă poți obține un articol sau o porțiune din hainele inamicului tău, folosește-l, deoarece se va adăuga imaginii. Este util să îmbraci păpușa într-un mod care să semene cu stilul persoanei care urmează să fie blestemată, în ceea ce privește culoarea, materialul etc. Dacă victima are un anumit obicei, cum ar fi să poarte un baston, o umbrelă sau o servietă - sau folosește un anumit tip de unealtă în mod regulat - acesta ar trebui încorporat în păpușă prin plasarea unei miniaturi a unealta în mână. Până când ai terminat, păpușa ar trebui să fie o reprezentare vie, construită cu grijă, a inamicului tău. Pune păpușa terminată deoparte timp de douăzeci și patru de ore, dacă este posibil într-un loc unde nu poți să nu o vezi. Acest lucru va permite ca anticiparea a ceea ce urmează să faci să se intensifice din cauza furiei generate de confruntarea cu inamicul tău.
După ce au trecut douăzeci și patru de ore, păpușa și-a dezvoltat suficientă prezență. Pregătiți agrafele sau cuiele pentru a le înfige în păpușă. Se recomandă utilizarea cuielor, în loc de agrafe, dar se pot folosi și alte instrumente, cum ar fi cuțite, pumnale, spărgătoare de gheață etc. Este înțelept să stabiliți „punctele slabe” ale victimei din punct de vedere al sănătății. Motivul este că blestemul va funcționa mult mai bine și mai rapid dacă victima a fost cunoscută cu probleme de stomac, iar cuiele sunt înfipte în vecinătatea stomacului păpușii. Dacă persoana care urmează să fie blestemată este cunoscută cu dureri de cap migrenoase, concentrați cuiele în capul păpușii. Dacă există un istoric de artrită sau dureri articulare, înfigeți unghiile acolo unde ar fi genunchii, coatele, coloana vertebrală, umerii, încheieturile mâinilor și șoldurile. Când împingeți cuiele în păpușă, faceți-o cu mare deliberare, simțind ca și cum fiecare răsucire și înțepătură penetrează de fapt corpul victimei. Folosiți câte cuie doriți până când ați eliminat toată ura din organism.
După ce ați terminat acest lucru, puneți păpușa într-un loc unde nu va fi văzută și, sperăm, nici nu o veți mai putea considera. Cel mai bine este să efectuați acest ritual în intimitate deplină, deoarece este o treabă serioasă.
Dacă este făcut corect, nu este necesar ca victima ta să aibă cunoștință despre blestemul tău. Dacă nu se obțin rezultate, nu este pentru că magia nu funcționează. Un motiv ar putea fi faptul că victima ta nu merită cu adevărat un astfel de tratament și tu ești cel care a greșit! Cel mai bine este să evaluezi pe deplin și sincer o situație înainte de a arunca fără discernământ un

blestem. Cea mai bună protecție împotriva oricărui blestem este admirația și dragostea acordate de ceilalți.
Un alt motiv pentru care un blestem va eșua uneori este anxietatea. Dacă stai degeaba așteptând ca victima ta să cadă și să-și rupă un picior după ce ai îndeplinit ritualul, este puțin probabil să se întâmple ceva. Așadar, odată ce ritualul tău a fost îndeplinit, fii convins că ai efectuat o lucrare puternică și bine planificată și ai încredere că va funcționa. Apoi, pur și simplu stai degeaba și așteaptă rezultatele, fără să te gândești continuu la când și cum se va întâmpla.
Un al treilea motiv, și foarte important, al eșecului, este vinovăția. Persoana care blestemă nu trebuie să simtă nicio conștiință vinovată pentru că a îndeplinit ceremonia, altfel teama care urmează pentru ceea ce a făcut o va consuma cu siguranță, în timp ce victima ei scăpa nepedepsită! De aceea, vrăjitoarele „albe" spun, în mod stupid, că dacă blestemi o persoană, aceasta se va întoarce de trei ori. Dacă ești atât de ipocrit încât trebuie să-i impresionezi pe ceilalți că ești o vrăjitoare „albă" (bună), e floare la ureche să simți o asemenea vinovăție după ce ai aruncat un blestem încât acesta s-ar întoarce înapoi și te-ar răni!
Un lucru e sigur, însă: chiar dacă victima ta vizată este protejată de blestemul tău și nu este rănită, te-ai fi eliberat de multă anxietate și ostilitate din organismul tău și vei putea să-ți desfășori activitățile zilnice cu mult mai multă ușurință. Dacă toată lumea ar înfige ace în păpuși în loc să-i irite pe ceilalți, să conducă imprudent, să înceapă bătăi și să-și insulte prietenii, lucrurile ar putea merge mult mai bine!
Ura poate fi un lucru bun, dacă este direcționată corespunzător și recunoscută cu sinceritate. Totuși, atunci când ura este înăbușită și se încearcă transformarea ei în iubire, tot este ură - doar cu un strat de zahăr adăugat! Apoi, în loc să poată ieși dintr-o singură lovitură, acea ură pur și simplu stă acolo, revărsându-se sub formă de răutate deghizată, dulce-siropoasă sau acte iraționale!

Cum să te protejezi de blestemul altei vrăjitoare

Nu este nevoie să te temi de blestemul altcuiva decât dacă ești o victimă care o merită. Firește, nimeni nu s-ar considera o victimă care o merită, la fel cum așa-numita vrăjitoare „albă" nu crede că practică magia în alte scopuri decât cele „bune". De aceea este adesea cel mai înțelept să presupunem că, chiar dacă ne vedem de treaba noastră și nu deranjăm pe nimeni, cineva ne va urî, mai devreme sau mai târziu.
Există oameni care se vor simți ofensați indiferent ce faci pentru a le face pe plac, iar dacă știu cum să arunce un blestem, o vor face. Aceștia sunt indivizii cu adevărat nefericiți, care de obicei sunt atât de nefericiți încât sunt victimele unui blestem mult mai rău decât oricare altul pe care ți-l pot arunca. Presupunând că ești o victimă nemeritată a unui astfel de individ fără scrupule, frica ta de acea persoană sau de blestemul lui este adesea suficientă pentru a-ți face viața

mizerabilă. Acest lucru este valabil mai ales în cazul potențialelor victime extrem de sensibile ale blestemelor. Dacă temerile tale de a fi blestemat de o astfel de persoană sunt suficient de mari pentru a-ți afecta viața de zi cu zi, atunci, în realitate, ești blestemat.
Pentru a te proteja de un blestem sau de frica unui blestem, trebuie să-l înfrunți direct, confruntându-l cu mai mult decât o simplă apărare. În acest caz, cel mai bun mijloc de apărare este atacul, iar singura modalitate de a-ți dovedi că ești mai puternic decât blestemul este să-ți consumi literalmente frica de el, în loc să fii consumat de el. O metodă veche și secretă de a face acest lucru este să creezi o asemănare cu persoana care te-a blestemat dintr-o substanță comestibilă, dacă știi cine este acea persoană. Poți folosi un fruct sau o legumă sculptată în forma persoanei sau poți coace un fursec după ce ai modelat aluatul astfel încât să-l reprezinte pe blestemător sau pe vrăjitoare.
Originea omulețului de turtă dulce, așa cum este descrisă într-un capitol anterior, este pur și simplu turnarea unei imagini a bărbatului pe care vrăjitoarea dorește să-l înrobească și, după ce o mănâncă, obținerea controlului asupra lui. Fă-ți imaginea persoanei care te-a blestemat cât mai realistă posibil, ținând cont de materialul cu care ai la dispoziție.
După ce ai finalizat asemănarea, așează-o într-o cameră întunecată pe o masă, iluminată din spate de o singură lumânare albă. Apoi, așează-te sau stai în picioare direct în fața locului unde ai pus sculptura sau prăjitura, simțind cât mai multă frică intensă posibil. Permite-ți gândurilor să se concentreze asupra a ceea ce a folosit atacatorul tău pentru a te chinui. Tremură și zguduie-te de teroare. Scoate totul din sistemul tău dintr-o singură lovitură. Apoi - spune, în cuvinte de genul: „Bine, curvă nenorocită, ți-ai terminat micul blestem... acum e rândul meu să-ți arăt puterea mea asupra ta!" Avansează încet spre asemănare, ca un tigru care își pândește prada. Ridică reprezentarea deliberat și metodic, studiind-o cu mare dispreț și dispreț. Împinge-o cu degetele în timp ce o ții, simțind aproape că se zvârcolește în mână. Ciupește-o, strânge-o, chinuie-o - imaginând-o ca pe victima ta, acum, neajutorată și mută. Linge-ți coastele într-un mod macabru. Vorbește-i insultător, strigă-o pe nume. Chinuie-l și torturează-l, știind că ți-a făcut și ție același lucru recent. Apoi, încet și cu o încântare diabolică, mușcă-i capul! Mestecă-l bine, plescăind din buze și înghite-l. Apoi, roade-i brațele, picioarele și termină cu corpul.
Când ați terminat, lingeți firimiturile de pe buze, ștergeți-vă gura, stingeți lumânarea și ieșiți din cameră.
O variantă interesantă a acestei proceduri este să scuipați bucățile pe care le mușcați, după ce ați mestecat fiecare bucată bine. Adunați bucățile pe care le-ați scuipat și aruncați-le în toaletă! Desigur, dacă mâncați asemănarea, va ajunge oricum acolo, dar organismul dumneavoastră ar putea beneficia de o parte din ea.
Alege mijlocul care te atrage cel mai mult din punct de vedere emoțional.

Cum să devii un Succubus și să ataci bărbatul ales în timp ce doarme

O succubus este un demon feminin malefic care vizitează bărbații noaptea și, în timp ce aceștia dorm, are relații sexuale cu ele. Un bărbat știe că a fost atacat de o succubă când se trezește dimineața și cămașa de noapte îi este înțepenită de spermă uscată. Probabil că va trece toată ziua următoare cu gânduri obscene în minte, în general despre o femeie, a cărei înfățișare a fost imaginea luată de succubul care l-a atacat.

Dacă este un om bun și sfânt, nu va lăsa acest lucru să treacă neobservat. Îl va căuta pe preotul său, povestindu-i despre experiența sa de coșmar și îi va prezenta cămașa de noapte rigidă ca dovadă. Va descrie visul care a însoțit vizita sa monstruoasă, amintindu-și pe cât poate detaliile întâlnirii sale. Preotul, un om înțelept, va înțelege, deoarece știe că un astfel de rău există și a auzit multe astfel de relatări și a inspectat multe cămăși de noapte incrustate de spermă. Faptul că multe dintre succubele descrise i se potrivesc cu fețele și corpurile unora dintre femeile din oraș îl îngrijorează nu puțin, așa cum ar trebui. Trebuie făcut ceva.

S-au făcut multe, timp de câteva secole. Acum, în sfârșit, este sigur să devii o succubus și să intri în visele bărbatului pe care ți-l dorești. Tot ce ai nevoie este o imagine de neșters a atributelor sale fizice în mintea ta, o poftă arzătoare, un loc unde să o exprimi și puțin ajutor din partea altor bărbați!

Alege un moment la care a dormit de cel puțin patru ore. Exersează-ți senzualitatea ieșind mai devreme într-un mod care să-i excite pe alți bărbați, chiar dacă doar vizual, folosind Legea Interzisului și Virtuțile Jenei. Nu te baza pe dorința ta puternică pentru bărbatul pe care dorești să-l invoci, deoarece acest lucru singur nu este suficient. Este important să generezi energia poftei de la alți bărbați, deoarece ei vor furniza, prin fanteziile lor sexuale despre tine în această noapte, echilibrul potrivit - circuitul complet al energiei magice necesare.

Intră în camera ta la ora stabilită și începe să te masturbezi. Dacă poți să-i creezi imaginea în minte exact în momentul orgasmului, este foarte probabil să primească vizita ta. Dacă un bărbat care se masturbează având în minte imaginea ta sau care are relații sexuale cu tine atinge orgasmul și, în acel moment, îți imaginezi obiectul dorinței tale și tu însăți atingi un orgasm în timp ce te gândești la prada ta, cu siguranță vei ajunge la el în timp ce doarme.

Dacă dorești, adaugă câteva incantații sau arde niște tămâie sau lumânări pentru a-ți face farmecul mai „magic”. Femeile sunt romantice; iar vrăjitoarele sunt, la urma urmei, femei, așa că multe trucuri vor fi întotdeauna populare. În materie de accesorii, orice te face să te simți ca o vrăjitoare care rostește o vrajă puternică, îți va întări magia. Dacă bărbatul pe care l-ai vizitat nu vine la tine, este doar pentru că trebuie chemat, nu pentru că tu nu ești în mintea lui.

Ca succubus, scopul lucrării tale este să pătrunzi în mintea și corpul lui în timp ce doarme, deși astfel de lucruri îl împiedică adesea să doarmă și îl fac să stea treaz cu un nod în plexul solar.

După ce l-ai vizitat în acest fel și i-ai făcut mintea să se concentreze asupra ta, trebuie să-l invoci.
Motivul pentru care vrăjile de poftă funcționează rareori pentru potențialele vrăjitoare este acela că victima nu a fost îmblânzită corespunzător, înainte de ritual, care este de fapt o invocație. Pentru invocarea propriu-zisă, se pot folosi multe ritualuri. Iată un exemplu.
La câteva zile după vizita ta ca succubus, sau chiar a doua zi dacă ești anxioasă, efectuează ritualul așa cum este descris în capitolul despre „Magia sexuală". În loc să-ți imaginezi entuziasmul bărbaților pe care i-ai întâlnit în timpul „ieșirii" tale, în timp ce stai în fața oglinzii, imaginează-te ca bărbatul pe care dorești să-l invoci și vorbește cu el din oglindă. În timp ce stă în corpul tău, te aude comandându-i să vină la tine. Fă-o cât mai convingătoare posibil, folosind aceeași procedură și atingând punctul culminant ca și cum ai practica acest ritual ca o „întărire" mai degrabă decât o invocație.
Execută ritualul succubus și al invocării ori de câte ori simți dorința. Dacă perseverezi, „iubitul/iubita visurilor tale" va deveni o realitate fizică. Totuși, dacă nu înveți bine magia „inferioară" conținută aici, nu ai dreptul să te plângi dacă invocația ta este de scurtă durată. Amintește-ți întotdeauna că vrăjitoria are mult mai multă magie decât cea care are loc în timpul unei ceremonii.

Despre alegerea unui familiar sau a unui demon

Fiecare vrăjitoare ar trebui să aibă un familiar sau un demon. Dacă ai un animal de companie de orice fel care depinde total de tine, este mai multă protecție față de gândurile distructive ale celorlalți decât îți poți imagina. Iubirea este dependență, iar o creatură care depinde de tine ar putea fi singurul ingredient care îți lipsește pentru a te proteja.
Nu trebuie să te temi că familiarul sau demonul tău îți va spune povești despre activitățile tale și nici nu-ți va complica viața împovărându-te cu problemele sale, în afară de a te aștepta la hrană și îngrijire. Atunci când alegi un animal de companie, trebuie să ai grijă să te asiguri dacă acesta va ocupa rolul personalității tale demonice sau de bază. Dacă este reprezentativ pentru sinele tău Demonic, va fi exact opusul tău. Unele astfel de combinații sunt ușor de definit, cum ar fi fata subțire cu părul fin și trăsături delicate cu buldogul sau broasca țestoasă; bărbatul rotofei cu ogarii sau femeia excesiv de mare cu Chihuahua. Exemple de personalitate de bază manifestată într-un familiar se observă la femeia vorbăreață cu casa plină de canari, tipul de aventuros cu setterul irlandez și tipul exotic cu ocelotul.
Atunci când alegi un familiar, asigură-te că va acționa ca o extensie a personalității tale aparente/de bază. În această alegere, vei putea intensifica puterea personalității tale existente, prin adăugarea energiei magice a unei alte creaturi, care este deja aproape de tine. Dacă ești mulțumit de ceea ce ești, cine ești și ce poți face, atunci alege acest tip de familiar. Dacă, totuși, vrei să-ți modifici personalitatea, să o temperezi sau să o muți, alegerea unui animal de

companie Demonic (care este cât se poate de apropiat ca aspect de un demon real pe care ți-l vei imagina vreodată) este cea mai bună opțiune.
Când oamenii arată ca animalele lor de companie, relația lor este cu siguranță cea de vrăjitoare/familiar. Rezultatul final magic al unei astfel de relații este o stare licantropică, în care persoana devine animalul, iar animalul devine persoana. În manifestarea teoretică a acestui fenomen, psihicul persoanei inactive, adesea adormite, cutreieră în interiorul animalului, iar acțiunile sunt îndeplinite de animal cu sau fără îndrumarea omului.
Când oamenii sunt extrem de opuși animalelor lor de companie, animalul de companie nu trebuie să fie manipulat, mângâiat sau îmbrățișat de nimeni altcineva decât de proprietarul său. Spre deosebire de proprietarul unui animal familiar, care se bucură de faptul că oamenii fac tam-tam pe seama animalului său de companie (căci indirect fac tam-tam pe seama ei!), proprietarul demonului îi face pe oameni să păstreze distanța.
Să trecem în revistă tipurile pe care tocmai le-am observat în această lumină. Fetița cu aspect de silfide va fi foarte precaută, ca nu cumva cineva să încerce să-i atingă buldogul premiat, chiar dacă acesta ar putea pufni de entuziasm. Bărbatul corpolent cu ogarii săi îi va avertiza pe cei care se apropie prea mult că vor mușca, iar văduva plinuță va face o criză de nervi dacă cineva își va băga degetul prea aproape de nasul micuțului ei drag.
Pe de altă parte, doamna vorbăreața canară te va ademeni să stai în sufrageria ei până când vei avea ocazia să comunici personal cu fiecare dintre canarii ei și să auzi subtilitățile din vocea fiecăruia. Bărbatul cu setterul va ține tribunalul ore întregi pe baza meritelor câinelui său, în timp ce îl mângâi în timp ce îi mângâi urechile. Iar fata în costumul pantalonilor din lamé auriu va ajunge cu siguranță în proces, pentru că lasă pe toată lumea să-i mângâie ocelotul.
Oricare ar fi alegerea ta - familiară sau demonică - dragostea și devotamentul generate de ea te vor purta prin multe situații magice dificile. Și nu crede că pisica este singurul animal care poate oferi o astfel de putere. Am avut pisici toată viața mea - atât mari, cât și mici - și le iubesc enorm; dar am avut și câini, șerpi, iguane, crocodili, iepuri, o capibara și o tarantula pe nume Bruno, care au murit de bătrânețe, și mi-au dat mai mult decât pot răsplăti vreodată.

9. Relații publice pentru vrăjitoare

Ca vrăjitoare practicantă, trebuie să decizi dacă să o faci cunoscută sau să-ți faci minunile în timp ce oamenii te consideră femeie, dar nu vrăjitoare. Există avantaje și dezavantaje pentru fiecare abordare.

Dezavantajele sunt următoarele: Dacă te numești vrăjitoare, atunci mișcările tale vor fi suspecte, iar motivațiile tale vor fi analizate. Te vei implica în mult mai multe activități secundare, cum ar fi ghicitul viitorului, facerea de predicții, oferirea de sfaturi prietenilor și invitația la petreceri pentru a cânta la cină. Reporterii și editorialiștii locali te vor solicita interviuri, odată ce se descoperă că există o vrăjitoare „adevărată" în oraș.

Dacă alegi să-ți păstrezi secretă puterea vrăjitoarei, vei pierde o parte din satisfacția egoului obținută făcând cunoscute altora preocupările tale oculte. Va trebui să-ți înghiți asertivitatea atunci când ești forțat să asculți alte fete, poate mult mai puțin înzestrate magic, care se laudă cu vrăjitoria lor. Vei fi adesea condamnat ca fiind pur și simplu o „târfă", mai degrabă decât o vrăjitoare pentru acțiunile tale. Dacă ai fi cunoscut drept vrăjitoare, orice încălcare a tabuurilor ar fi mai ușor de așteptat și, prin urmare, acceptată.

Dacă e să luăm în considerare avantajele fiecărei abordări a vrăjitoriei, autoproclamata vrăjitoare are ocazia să se bucure de lumina unui subiect extrem de popular. Va fi în centrul atenției oriunde merge, iar egoul ei va fi bine hrănit. Va găsi mulți bărbați abordând-o ca pe un fel de prostituată promiscuă sexual posedată de Diavol, așa că, dacă sexul este ceea ce caută, va avea fiecare ocazie. Dacă îi place să vorbească, aceasta este cea mai bună abordare a ei, deoarece se va aștepta de la ea să țină o prelegere despre Artele Negre oriunde merge. Dacă nu ești un bun vorbitor, este totuși posibil să promovezi faptul că ești vrăjitoare, dar acțiunile tale vor trebui să vorbească mai tare decât cuvintele tale. Cele mai greoaie și incompetente vrăjitoare sunt cele cu cele mai mari tuburi vocale și, îți place sau nu, va trebui adesea să le pui temporar pe locul doi. Nu-ți face griji că ar putea reprezenta o amenințare la adresa planurilor sau planurilor tale, deoarece de obicei se epuizează după ce își epuizează cunoștințele de ocultism, lăsându-le cu puține sau deloc cunoștințe despre lumea reală din jurul lor.

Dacă ți se cere, în calitate de vrăjitoare autoproclamată, să acorzi un interviu unui reporter sau unui jurnalist, asigură-te că este sincer. Există mai mulți oameni care fac „cercetări" despre vrăjitorie acum decât ți-ai imagina, dar atunci lasă-ți pur și simplu gura și vei afla repede. Majoritatea oamenilor care vor să te intervieveze o folosesc doar ca o scuză pentru propriile lor interese lascive și rareori un interviu acordat unuia dintre aceștia va apărea vreodată în presă. Dacă ești sigur că reporterul care te intervievează este legitim, spune-i ce vrea să știe, cu condiția să nu încalce niciun secret pe care ar fi mai bine să-l păstrezi pentru tine.

Orice ai face, nu recurge la vechea tactică de a te comporta necomunicativ, explicând că vrăjitoarele nu vor publicitate sau că nu poți da interviuri pentru că toate vrăjitoarele vor să fie lăsate în pace sau la oricare altă ipocrizie dezgustătoare rostită de atâtea vrăjitoare „publice".

Dacă nu vrei publicitate, nu le spune oamenilor că ești vrăjitoare. În caz că nu-ți dai seama, vrăjitoarea a devenit o celebritate minoră și trebuie să te aștepți să fii abordat de curioși dacă ți-ai proclamat vrăjitoria.
Majoritatea autoproclamatelor vrăjitoare presupun că este în regulă să-ți lauzi abilitățile oculte la o petrecere sau o adunare de cartier, dar unde poate mii de oameni vor ști despre ele - niciodată! Motivele acestui fenomen sunt mult prea evidente pentru un psiholog sau sociolog. Vrăjitoarea de cartier se poate simți în siguranță în propria lume, știind toate răspunsurile pe care trebuie să le afle și limitându-și Artele Negre la grupul de colegi, unde poate ieși sau se poate retrage după bunul plac. Odată ce și-a scos capul în față și a fost recunoscută ca vrăjitoare de o mulțime de oameni, se află brusc pe scenă și știe că ar fi mai bine să ofere o reprezentație bună, altfel numele ei va fi noroi.
Ostilitatea multor vrăjitoare „subterane" față de vrăjitoarele „publice", precum Sybil Leek, Louise Huebner și altele, nu se bazează atât pe diferențe de opinie ocultă, cât pe resentimentul că vrăjitoarele publice fac ceea ce ele (vrăjitoarele subterane) ar dori să facă, dacă ar avea ocazia. În cazul vrăjitoarei de la petreceri, frica de eșec joacă un rol important în reticența de a deveni faimoase. Vrăjitoarele care își proclamă cu voce tare priceperea tuturor celor aflați în raza lor auditivă, dar devin foarte reticente în a vorbi atunci când un intervievator încearcă să obțină material pentru un articol, sunt foarte asemănătoare cu clientul obișnuit din bar care cântă, și în mod rău, aceleași două sau trei melodii în fiecare seară, spre marea supărare a barmanului, a clienților și mai ales a pianistului, a cărui sarcină nocivă este să acompanieze „marea voce".
Dacă într-o seară s-ar face un anunț grandios despre răsfățul care le este rezervat clienților, s-ar face o prezentare a realizărilor vocale ale „cântărețului", s-ar îndrepta un reflector asupra lui acolo unde stă, s-ar așeza un microfon în fața lui și s-ar aplauda frumos, probabil că acesta ar dispărea și nu ar mai fi văzut niciodată. Dacă vrei vreodată ca o persoană incompetentă să înceteze să mai facă ceva, pune-o pe scenă.
O altă trădare a vrăjitoarei incompetente, comună doar celor care își fac cunoscută arta, este rutina „Nu pot face asta pentru bani". Veți descoperi că multe dintre potențialele vrăjitoare care își proclamă cu noblețe disprețul față de compensațiile lumești pentru serviciile lor sunt ca persoana care poate face lucruri bune atâta timp cât nu este plătită pentru asta, dar atunci când i se oferă oportunitatea de a face același lucru pentru bani, va refuza. Motivul acestui tip de comportament este că persoana care nu percepe o taxă pentru un serviciu o pune pe cealaltă persoană într-o poziție de responsabilitate, permițându-i astfel celui care oferă să dicteze. Primitorul trebuie să fie amabil cu cel care oferă și să nu aibă așteptări prea mari.
Dacă ești pe cale să prezici viitorul cuiva și înainte de a citi informațiile tale, anume că nu poți cere bani pentru serviciile tale, deoarece „darul" tău ar deveni atunci comercial, nu trebuie să-ți faci griji că vei face o prostie, deoarece orice ai spune va fi o favoare. Este întotdeauna mai dificil să ai succes în afaceri, obținând astfel profit, decât să oferi lucruri gratuit. Desigur, asta

nu înseamnă că trebuie să ceri bani pentru serviciile tale de vrăjitoare, dar dacă o faci, se va presupune cel puțin că abilitățile tale sunt mai mari.
Singurul motiv pentru care menționez toate acestea este acela că vrăjitoarea recunoscută se va confrunta cu oameni care îi cer ajutorul pentru probleme de tot felul. Dacă ești de acord să-i ajuți pe cei care îți cer ajutorul, nu vei avea timp pentru propriile tale descântece. Cel mai mare avantaj al faptului de a fi o vrăjitoare necunoscută este oportunitatea de a acționa singur, fără drenaj psihic din partea altora care se așteaptă să lucrezi în numele lor. Vrăjitoarea de la suprafață este chinuită de astfel de cereri. Dacă acționează cât de puțin caritabil, va fi vampirizată de toți cei pe care îi cunoaște, pentru a crea farmece pentru ei. Dacă decide să-și valorifice noile talente descoperite, gândindu-se că va câștiga niște bani în plus pentru bunătăți și percepe o mică taxă, se va aștepta de la ea să producă un miracol de doi dolari, complet cu garanția de returnare a banilor!
Cea mai bună modalitate de a gestiona aceste capcane dacă ești cunoscut(ă) de alții drept vrăjitoare este, în primul rând, *să nu faci magie pentru alții*! Instruiește-i sau învață-i, dacă trebuie, dar dacă nu simți cu adevărat simpatie și compasiune pentru cealaltă persoană, nu întreprinde un ritual magic în numele ei! Nouăzeci la sută din succesul oricărei ceremonii magice se bazează pe dorința și emoția autentică a practicantului, iar dacă prietena ta poate realiza suficient din asta pentru ceea ce își dorește, las-o să învețe să-și facă propria magie. Dacă nu se entuziasmează suficient de mult din cauza a ceea ce ar dori să obții pentru ea, atunci nu are niciun drept să facă asta!
Prezice viitorul prietenilor tăi, fă predicții cu duzina și fii cunoscută drept fata care cunoaște adevăratele secrete, dar nu te lăsa secătuită de energia ta magică vitală de cineva prea leneș ca să învețe să o facă singură. Dacă cineva îți spune că nu poate practica vrăjitoria, pentru că este incompatibilă cu religia sa, dar vrea să folosești puterea „Diavolului" pentru a-l ajuta, spune-i să se roage zeului lor, oricine ar fi el, dar să nu se aștepte să-l respingă pe Satana cu o mână, dar să se aștepte la o pomană mare de la el în cealaltă! Acești ipocriți sunt de obicei genul de oameni care nu ar fi buni creștini, pentru că nu au credință în rugăciune și nici Diavolul nu i-ar vrea pentru că refuză să se dedice.
Dacă te mândrești că ești o vrăjitoare completă și nu-ți pasă cine știe asta - bravo! Fără îndoială, vei fi rugată să-ți explici vrăjitoria, de către cei care sunt cu adevărat interesați. Dacă ești abordată în mod legitim și ți se cere o declarație care ar putea apărea la televizor sau în presă, fii amabilă și acordă orice fel de interviu cere sinceritatea reporterului. Dacă e un ticălos, tratează-l cu o porție zdravănă de dezinformare, atât de exagerată încât oricui inteligent îi va fi evident că îl pui în încurcătură. Dacă intervievatorul tău este obiectiv și sincer în abordarea sa, tratează-l în același mod - cu amabilitate, adică - evitând orice ipocrizie menționată anterior, cum ar fi „noi, vrăjitoarele, nu vrem publicitate". Dacă ești advers față de publicitate, nici măcar nu te pune într-o situație orientată spre publicitate în care trebuie să spui asta. Vedem prea mulți dintre acești „timidi de publicitate" intervievați și este sigur să presupunem că nimeni nu

a trebuit să-i lege și să-i pună căluș pentru a-i duce la studioul TV sau să le pună o armă la tâmplă pentru a-i face să deschidă ușa reporterului.
Trebuie să te aștepți să dai peste batjocoritori. Dacă merită să te deranjezi cu ei, evaluează-i în funcție de poziția lor pe sintetizator, folosește puțin din Legea Interzisului, flatează-i puțin și vei avea parte de o bătaie de cap. Oamenii își bat joc adesea pentru că nu înțeleg. Dacă își bat joc de ei și nu știu nimic despre ce constituie magia și vrăjitoria, știi că este pentru că nu înțeleg. Cei care înțeleg un subiect și totuși își bat joc de ei pot avea ceva valoros de spus, dar cel care este ignorant în materie și își bate joc de ei este ca țăranul care a văzut girafa și a spus: „Nu există un astfel de animal". Batjocoritorii sunt întotdeauna cei mai ușor de vrăjit, la fel cum sunt cele mai ușor de ținuți la carnaval, odată ce înveți cum să-i gestionezi. Amintiți-vă doar de replica din Dracula, unde profesorul Van Helsing spune: „Puterea vampirului constă în faptul că nimeni nu crede în el."*

---

* Inexact, aceasta nu a fost preluată din Dracula, este o zicală despre Diavol, care este măreț pentru că nimeni nu crede că există.

Cum să dai vestea

Cum le dai vestea familiei, prietenilor și asociaților că ești vrăjitoare? Începe prin a glumi. Foarte puțini oameni se vor enerva dacă cred că nu vorbești serios, cu excepția cazului în care gândesc direct din Evul Mediu și trebuie să fii avertizat că încă mai există unii. Majoritatea, însă, te vor accepta drept vrăjitoare, atâta timp cât păstrezi o atitudine veselă în privința asta. Va fi destul de ușor să-i observi pe cei care vor să te ia mai în serios și, ulterior, să le recunoști sinceritatea ta.
De regulă, nu vei da peste niciun zgomot static din partea bărbaților, dar femeile trebuie tratate cu grijă, în special mamele și soacrele. Doar pentru că am spus mai devreme în carte că o vrăjitoare potențial completă are de obicei dificultăți în a se înțelege cu femeile, nu am vrut să spun că nu ar trebui să se poată înțelege bine cu femeile dacă este necesar. Dacă poți fermeca o altă femeie, poți fermeca bărbatul ei și, uneori, acest lucru poate fi necesar.
Dacă se întâmplă să te afli într-o situație în care soțul altei femei îți arată că este puternic atras de tine și vrei să-i păstrezi pe amândoi ca prieteni, este nevoie de un anumit tact. Acesta este un fenomen mult prea frecvent, care poate deveni o încurcătură destul de dificilă. Există cu siguranță momente când merită să nu încerci să-l farmeci pe soțul altei femei, mai ales în ceea ce se pretinde a fi o prietenie extrem de satisfăcătoare între cupluri.
Ar fi nedrept față de tine să fii nevoită să-ți înăbuși farmecele pentru a menține lucrurile armonioase, totuși orice demonstrație de seducție din partea ta poate da celei mai platonice relații o aluzie la preocupări mai carnale.
Multe persoane căsătorite vor face tot posibilul să încurajeze o relație ilicită pentru soțul/soția lor, care, considerându-se supusă, evită fără să știe orice astfel de întâlniri pe care partenerii lor

le-ar putea stabili. Mi-aș dori să am un dolar pentru fiecare dată când am întâlnit o astfel de situație.
Soțul care consideră stimulantă ideea ca soția sa să se distreze cu alți bărbați este mult mai frecvent decât s-ar crede vreodată. Acest fenomen apare cu cea mai mare frecvență în căsniciile de zece ani sau mai mult. Gândește-te la asta, atunci când soțul tău te lasă „larg deschisă" seducției: nu înseamnă că nu te mai iubește, ci că își manifestă indirect influența demonică în corpul tău!
Înainte de a te gândi cum să nu-l farmeci pe soțul altei femei, gândește-te mai întâi, dacă ești căsătorită, dacă soțul tău își dorește cu adevărat, în mod conștient sau nu, să-l farmeci pe celălalt tip. Nu aștepta însă cu ușurință un răspuns sincer, dacă ieși nepăsător și îl întrebi pe soțul tău. Puțini bărbați vor să recunoască o astfel de înșelăciune planificată, dacă sunt înclinați să o facă. Există persoane care devin swingeri, fără a obține prea mult din aventurile lor cu alte femei, pur și simplu ca o scuză și o încurajare pentru soțiile lor de a se asocia cu alți bărbați, ceea ce le produce mult mai multă satisfacție erotică decât propriile lor legături. Dacă ai un astfel de soț, amintește-ți: el își pune Demonicul în corpul tău și, prin urmare, presupune că răspunsul tău sexual este la fel de superficial ca al lui. Când faci asta cu un alt bărbat, nu face și scena cu inimioare și flori, ci limitează-o la modul în care vrea el să te vadă - o soție nebună după sex, cu pantaloni scurți. Dacă vrea să audă detaliile sângeroase, așa cum fac mulți, spune-i exact ce ar vrea să audă, cunoscându-i predilecțiile, fetișurile etc., așa cum faci tu. Nu-l lăsa să creadă că ești îndrăgostită de altcineva în afară de el și nici nu-i arăta că nu te poți calma odată ce poftele tale s-au potolit.
Dacă vezi că este imperativ să-l ții la distanță pe soțul altei femei, cel mai bun lucru de făcut, decât să-ți înăbuși dorința de vrăjitoare, este să petreci mai mult timp făcându-te sociabilă cu soția și mai puțin cu soțul. Convinge-o atât de mult încât să nu-ți pese deloc de soțul ei, încât aproape că se va simți tristă că este căsătorită cu un ciudat atât de neatrăgător. Dacă faci asta suficient de bine - lăudându-i soțul pentru toate calitățile sale excelente, dar arătând totodată că este neapetisant sexual - vei descoperi că ea va fi cea al cărei Demonic va fi rănit de respingerea ta față de soțul ei. Apoi, pe măsură ce soțul tău te laudă, se va trezi încurajându-te aproape să-i folosești farmecul într-un mod care te va surprinde. Va fi ca și cum ar vrea să se asigure că soțul ei te poate atrage, făcând să pară că te joci cu el. Niciunei femei nu-i place să creadă că nimeni altcineva nu-și dorește soțul, dar mândria ei insistă să decidă când, cum și unde.
Prin urmare, formula este să te concentrezi pe a te împrieteni cu soția, recunoscând numeroasele atribute non-sexuale ale soțului, comportându-te ca și cum nu ai fi deloc interesat de nimic altceva decât o relație platonică și în curând vei avea cea mai posesivă soție care practic își aruncă soțul la tine! Problema nu este: Cum să nu-l farmeci pe soțul altei femei, ci: Cum să-l farmeci pe soțul altei femei și să o faci să iubească fiecare minut! Vrăjitoarea cu adevărat de succes este fata despre care ai auzit vorbită de alte femei, care spun cu bunăvoință

(și chiar în fața soților lor jenați) „Ar trebui să o cunoști, ce păpușă, și ce n-ar face Frank de aici ca să aibă o aventură cu ea!”
Cele mai bune vrăjitoare sunt cele care au fost nevoite să-și trăiască viața înțelegându-se cu femeile și apoi, după ce au învățat bine lecția, să înceapă să învețe trucurile din această carte. Vrăjitoarea care poate fermeca bine bărbații, dar dă faliment dacă este chemată la încercare într-un grup de femei, nu se poate numi o vrăjitoare completă! Pentru majoritatea dintre voi, femeile fermecătoare ar trebui să fie supă de rață. Probabil că v-ați concentrat asupra acestui lucru toată viața fără să știți. Dacă apare ocazia în care trebuie să vă strecurați în grațiile unei alte persoane de același sex, asigurați-vă că nu prezentați nicio concurență aparentă, ascundeți temporar Legea Interzisului sub preș și scoateți cele mai asexuate haine ale voastre. Nu puteți pierde - decât dacă este lesbiană sau un bărbat travestit.
A le da vestea copiilor voștri este ușor, fără a fi nevoie să fiți necinstiți. Copiii mici sunt întotdeauna fascinați de straniu, fantastic și magic, iar a avea o mamă care este personificarea a tot acest lucru este într-adevăr un lucru minunat. Copiii mici nu trebuie învățați să accepte magia din viață. Ei știu că există. Sunt deja vrăjitoare și vrăjitori. Pur și simplu te vei alătura din nou lor.
Când ploaia bate ușor în geamuri, le poți recunoaște în meșteșugul tău, înfrumusețând cruditatea manipulării cu legendele zânelor care nu vor muri niciodată, iar ele îți vor fi ghizi în timp ce te înalți pe vântul nopții.
Dar cei care citesc aceste cuvinte și iau aceste secrete cu ei? Ce-ar fi dacă toată lumea carnală s-ar clătina de vrăjitoare complete care își practică arta? Cine, atunci, ar fi prada lor? Nu te teme. Nu poți lupta cu natura și să câștigi, deși ar părea că este așa în tranziție. Chiar și oamenii care citesc această carte și cred că știu toate trucurile vor continua să se prăbușească, așa cum au făcut-o întotdeauna.
Nu poți șterge milioane de ani de reacții umane, pur și simplu știind de ce faci lucrurile pe care le faci. Nu dacă acestea au legătură cu Regulile Cursei. Religiile și ideologiile vor veni și vor dispărea, iar Jocurile vor începe și se vor termina, dar natura fundamentală a omului va rămâne aceeași. Totuși, numai înțelegându-se pe sine va putea îmbrățișa și prețui demonul din el. Atunci se va putea bucura de natura sa și, simțindu-se fericit, va trece la Soluția Finală.

Despre autor

Născut pe 11 aprilie 1930, Anton LaVey a descoperit multe dintre formulele sale despre vrăjitoria satanică ca o consecință norocoasă a faptului că era un tânăr atent și impresionabil în perioada de apogeu a lascivei americane - al Doilea Război Mondial. În timp ce majoritatea bărbaților se aflau în străinătate, luptând în ultimul „război patriotic", concurența era acerbă pentru orice bărbat apt de muncă înapoi pe frontul de acasă. Fetele amețeau atenția bărbaților, ispitind-o și tachinând-o în mod scandalos, departe de ochiul atent al soților și iubiților. Poveștile lor nu i-au trecut neobservate lui LaVey.

Când a fugit de acasă la 16 ani pentru a se alătura Circului Clyde Beatty, LaVey și-a croit rapid drum prin rânduri, de la muncitor muncitor și băiat de cușcă la organist și dresor de lei. Viitorul Papă Negru începuse să învețe secretele lascive care stârneau mai multe erecții pentru fetele îndrăznețe de la fermă de pe Midway decât pentru stripteuzele haotice din spectacolele aiure. Legăturile sale cu ispitele de renume mondial Marilyn Monroe și, mult mai târziu, Jayne Mansfield, care înțelegeau ambele puternicul afrodisiac de a rămâne abordabil și vulnerabil, au adăugat noi trucuri repertoriului său erotic. Cel mai aproape de a ajunge vreodată LaVey de un loc de muncă „adevărat" a fost, după ce a urmat cursuri de criminologie la San Francisco City College, să obțină un loc de muncă ca fotograf de poliție pentru Departamentul de Poliție din San Francisco. Dar chiar și în acea perioadă din viața sa, stabilindu-se cu prima sa soție pentru a o crește pe fiica lor cea mare, Karla, Anton și-a practicat preocupările mai sordide făcând fotografii profesionale de fete, făcând fotografii de interes uman în stilul lui Weegee în drum spre accidentele auto sau sinuciderile care i se atribuiau și pictând niște opere de artă tulburătoare într-un stil undeva între Ivan Albright și Charles Addams. Atracția magnetică a lui LaVey pentru straniu și supranatural l-a bântuit în timpul muncii sale în poliție. A petrecut din ce în ce mai mult timp răspunzând la apeluri „800" - plângeri repetate despre fantome, gemete misterioase, observări OZN-uri, posesiuni - rapoarte pe care nimeni altcineva nu voia să le gestioneze pentru că erau „înfricoșătoare" sau „ciudate". Fiind unul dintre primii investigatori clarvăzători din țară, LaVey a descoperit curând că avea o clientelă entuziastă (și încântarea presei) ca vânător de fantome și hipnotizator. De asemenea, se părea că aduna în jurul său un grup destul de numeros de personaje neobișnuite, cu interese la fel de sinistre și neobișnuite, pe care le-a numit în cele din urmă Cercul Magic.

La sfârșitul anilor 1950, stabilindu-se în faimoasa sa „Casă Neagră" de lângă zona Seacliff din San Francisco, LaVey a decis să-și suplimenteze prelegerile populare de vineri seara despre bizarerie și ocultism cu „Ateliere ale Vrăjitoarelor". Era timpul să-și comunice formulele femeilor dispuse să le folosească pentru propria autoglorificare și putere. Vrăjitoarea Satanică este un caiet de lucru care conține toate micile trucuri feminine obraznice pe care LaVey a început să le predea vrăjitoarelor sale atent selectate cu mult înainte de a fonda Biserica lui Satan în 1966.

Astăzi, LaVey continuă să pledeze pentru adevărata eliberare a femeilor suficient de curajoase pentru a risca ridiculizarea geloasă din partea „surorilor" lor. „Vrăjitoarea Satanică" este un bun text introductiv pentru filosofia satanică a lui LaVey - un sistem de gândire bazat pe interesul egoist rațional, indulgența senzuală și utilizările constructive ale alienării. Deși mai retrasă și mizantropă decât în primii ani ai Bisericii lui Satan, organizația lui LaVey a devenit punctul de raliu internațional pentru o nouă generație de iconoclaști.
Îmbinarea perspectivelor manipulative misantropice ale lui LaVey cu încântările sale pentru activități precum muzica, magia și stimularea sexuală este ceea ce se regăsește în Vrăjitoarea Satanică. Satana - ca metaforă literară pentru rebelul orgolios suprem, antieroul alienat care se bucură de instinctele sale bestiale/cărnoase, dar rămâne întotdeauna gentlemanul - pare un model atrăgător în epoca noastră apocaliptică. Ca o reflectare a personajului negativ tridimensional, Anton LaVey este un om complex și, în multe privințe, înfricoșător de înșelător. Extrem de condus de ego, el integrează caracteristici pe care majoritatea dintre noi le-am considera ireconciliabile. La prima întâlnire cu LaVey, mulți sunt dezarmați de umorul, talentul și manierele sale aproape autoironice. Cei care au ocazia să fie în preajma lui pentru o anumită perioadă de timp văd în cele din urmă o latură brutală și fierbinte a lui LaVey. Vorbește cu atâta fervoare încât nu este nevoie să-i pui la îndoială sinceritatea.
Una dintre agendele lui LaVey pentru Biserica lui Satan, alături de impozitarea tuturor bisericilor și susținerea însoțitorilor umani artificiali, este de a zdrobi androginia actuală - revenirea la o lume în care bărbații arată ca bărbații și femeile arată ca femeile. Vrăjitoarea Satanică explică viu cum se poate proceda în acest sens. După cum va arăta chiar și o lectură superficială, LaVey respectă femeile conștiente de sine ca fiind cele mai puternice aliate ale sale în lupta sa pentru o lume elitistă, mai disciplinată și mai satanică.
Conform lui LaVey, „Fantezia (împreună cu androizii) devine din ce în ce mai importantă în scena noastră sexuală în schimbare. Din cauza spectrului iminent al SIDA, oamenii devin mai circumspecți în ceea ce privește legăturile lor sexuale - întorcându-se la singurele ieșiri sigure, lascivia și voyeurismul. Femeile reînvață artele flirtului și exhibiționismului subtil. Trebuie să reînviem glamourul și răutatea băiețelului, indiferent dacă feministele strigă sau nu despre femeile care le exploatează corpurile. Femeile își pot exploata diferențele pentru a câștiga mai multă putere. Dar trebuie să fie femei extrem de evoluate. Majoritatea femeilor vor continua să fie oi și să cumpere ceea ce sunt programate, emoțional și economic. Femeile avansate, orientate spre satanism, își pot alege propriul stil de viață, în loc să li se impună. Pot participa cu entuziasm la tot felul de exerciții, ritualuri, dacă vreți, pentru a demonta spălarea creierului pe care feminismul a făcut-o asupra tinerelor femei contemporane. Petreceri sadomasochiste; diabolism schimbător de formă; jocuri disciplinare - femeile caută mai mult din astfel de lucruri în viața lor privată, deoarece este terapia ideală. Dar, din nou, trebuie să fie extrem de conștiente de sine pentru a fi dispuse să inițieze astfel de desfrâuri satanice. Dacă ești la doar un pas de jgheab, ți-e prea frică să dai înapoi pentru a participa la activități josnice și

degradante. Însă femeile avansate vor insista asupra mai multor fantezii, formalități, metafore, imaginație și magie în relațiile lor.”

Blanche Barton